

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE BRADFORD BOYS

The Way We
COLLIDE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
TIA LOUISE

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

MAY ME COLLIDE

BRADFORD ÇOCUKLARI

TIA LOUISE

TLM PRODUCTIONS LLC

İÇİNDEKİLER

[The Way We Collide](#)

[Çalma Listesi](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34 Sonsöz](#)

[Kazanma Şeklimiz Önsöz](#)

[Dokunma Şeklimiz](#)

[Bölüm 1](#)

[Tia Louisein Kitapları](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Çarpışma Şeklimiz

Telif Hakkı © TLM Productions LLC, 2025

Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının ve yazarın önceden izni alınmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz, yapay zeka eğitimi için kullanılamaz veya elektronik, fotokopi, mekanik veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

✿ [Vellum ile oluşturuldu](#)

MAY ME COLLIDE

TIA LOUISE TARAFINDAN

Futbol benim hayatım. Evlilikle, bebeklerle ya da kakalı çocuk bezleriyle ilgilenmiyorum. Yine de burada, kalçamda altı aylık bir bebek ve kolumda bir aspirin4 fırtınası kovalayıcısıyla bir yargıcın önünde durmuş "Evet" diyorum.

Kafamı futbol topuna koyup uyuduğum beri tek bir hedefim vardı: Bradford ailesinin mirasını devam ettirmek.

Ünlü babamız tüm ağabeylerimi ve beni kendisi gibi yıldız sporcular olmamız için eğitti ama yedi yıl sonra hâlâ oyuna odaklanmış tek kişi benim.

Ta ki Raven Gale hayatıma girene kadar.

Zeki, küstah, günlerce kıvrımlara sahip ve yatakta şimşek gibi. Onunla küçük kız kardeşimin düğününde tanıştığımda, hayallerimize olan bağ, hiçbir şeyin bizi durdurmasına izin vermeme kararlılığımız ve doyumsuz, tüm gece süren, *engelleri aşan* kimyamızla hemen bağ kurduk.

Bir kız bebek ikimizin de beklemediği bir sürprizdi ama Raven'ın bir planı vardı. Onun güven fonunu güvence altına almak için hızlı bir evlilik yapacağız, en fazla üç ay birlikte olacağız, sonra el sıkışıp çekip gideceğiz.

Tek sorun, eşimle sohbet ederek ya da tamamlayarak (ki bunun kötü bir fikir olduğu konusunda hemfikirdik) ya da küçük kızımı sallayarak uyutarak ya da evet, hatta kakalı bezleri değiştirerek geçirdiğim her gece, bağımız daha da güçleniyor.

Kaliforniya'da hiç yağmur yağmaz, Alabama'nın güneyinde (benim için) futbol yoktur, ancak bir kasırga ile çarpıştığınızda, planlarınız olduğunu düşündüğünüz şeyler de dahil olmak üzere her şey değişir.

(MAY ME COLLIDE) küçük bir kasaba, sürpriz bebek, mantık evliliği, yakınlık, aşırı koruyucu bir alfa baba, alıngan bir büyük beden FMC ve birkaç twister içeren bir spor romantizmdir. Aldatma yok. Uçurum tehlikesi yok. Üçüncü perdede ayrılık yok).

OYUN LİSTESİ

"Name Storms After" - Nate Smith
"Hurricane" - Luke Combs "Collide"
- Justine Skye
"The Craving" - Twenty One Pilots
"Cool Again" - Kane Brown
"Stars Like Confetti" - Dustin Lynch
"Sugar" - Maroon 5
"Another Day of Sun" - La La Land Cast
"Talk You Out of It" - Florida Georgia Line
"This Tornado Loves You" - Neko Case
"End of the Road" - Boyz II Men
"Closer" - The Chainsmokers, Halsey "Let's
Stay Together" - Al Green
"Good Morning Baltimore" - Hairspray Oyuncuları
"Pony" - Ginuwine
"Queen of My Double Wide Trailer" - Sammy Kershaw "It
Never Rains in Southern California" - Albert Hammond

[Spotify'da buradan dinleyebilirsiniz.](#)

Love'ın Hendrix'in kışına tekneyi basmasını bekleyenler için, işte başlıyoruz...

"Her şeyin ilacı tuzlu sudur. Ter, gözyaşı ya da deniz." -Isak Dinesen

PROLOGUE

Kuzgun

"W Bunu buradan mı aldın, Raven Lorrain?" Annemin sesi keskin ve parlak mavi kreması olan çikolatalı keki parmaklarımın ucundan kapıyor.

"Zoe'nin annesi-"

"Zoe'nin annesi..." Gözlerini kırışık maşalarımızın içinde otururken arkadaşlık ettiğim küçük bir kıza doğru çevirdi. "Bunu bilerek yaptı... şu suratına bak!"

Yüzüme bakamıyorum. Aynam yok ama annemin nemli havluyula yanağımı kabaca ovalamasından bir sorun olduğunu ıkarabiliyorum.

"ıkmıyor!" Sesindeki panik midemi bulandırıyor. "Tüm konturların mahvoldu. Mavi Pillsbury Doughboy yanaklarınla nasıl Küçük Bayan Georgia şeftalisi olacaksın? Geçen seneye göre beş kilo daha ağır olman yeterince kötü zaten."

Bileğiyle yüzümü hafifçe iterek uzaklaştırıyor ve utançtan ensem diken diken oluyor. Kabarık şeftali ve beyaz şifon elbiseme bakıyorum ve parmak uçlarımın kek kreması yüzünden maviye boyandığını fark ediyorum, tıpkı yüzümün de öyle olduğundan emin olduğum gibi.

"Sırada Peachtree City'den bize katılacak olan..." Spikerin cilalı sesi ve annemin boğazından yumuşak bir hırıltı geliyor.

"Bayan Raven Lorrain Gale."

"Devam et," diye tıslıyor annem, kahverengi gözleri öfkeyle yanıyor.

Eğitim aldığım şekilde çenemi kaldırarak sahneye çıkıyorum. Parlak ışık tenimi ısıtıyor ve seyirciler arasında kimseyi göremiyorum. Yine de, son altı aydır bu an için çalışıyorduk, bu yüzden ne yapacağımı biliyorum.

Merkeze doğru yürüyorum ve duruyorum, sağa sola bakıyorum, sonra pistte devam ediyorum.

Küçük Şeftali Güzeli yarışması, Orta Şeftali Güzeli'ne giden basamaktaki bir sonraki adımdır. Oradan da Miss Teen Peach olmak için yarıştım ve nihayetinde Miss Georgia Peach'e ulaşırdım ki bu da Miss Georgia World'den önceki en üst basamaktır.

Şeftalilerin ondan sonra nereye gittiğinden emin değilim.

"Raven sekiz yaşında. Jeffrey ve Roxanne Gale'in kızı, kendisi de eski bir 1996 Georgia Dünya Güzeli." Adam durumumu sıralamaya devam ediyor ve ben geçen bahar Perry'de annemin ailesini ziyaret ettiğimizi hatırlıyorum.

Bizi eyalet fuarına götürdüler ve ilk domuz gösterimi izledim. Biz seyircilerin arasında dururken, sahipleri ödüllü domuzlarını ortaya çıkardılar. Bir dizi jüri üyesi kaşlarını çatarak hayvanların boyutlarını ve renklerini inceledi ve sonunda en büyük olana mavi bir kurdele taktılar.

Bunu bir domuz yarışması ilan ettim! Ve annem dışında herkes güldü. Bana şu anda baktığı gibi baktı. Acaba o domuz yarışmasını ve beni mi düşünüyordu?

Ona inanacak olursak, tek yaptığım yemek yemek ve YouTube videoları izleyerek uzanmak. Yüzüm yuvarlak ve yanaklarım şişman, genetik olarak baba tarafımdan geliyor, diye düşünüyor ve yüz hatlarımı bronzlaştırıcı ile şekillendirmek için elinden geleni yapıyor. *Böyle bir kızı olduğu için herkes ne düşünüyordur acaba?*

Pistin sonuna ulaştığımda duruyorum, sağa sola bakarken gülümsüyorum, sonra dönüyorum ve jürinin önünde son bir kez durmak için yavaşça tepeye doğru yürüyorum.

Işıklar değişiyor ve kibar alkışlar otelin balo salonunu dolduruyor. Beşe kadar saydıktan sonra annemin delici kaşlarının altında sahneden iniyorum.

Konuşmuyor. Sadece dönüyor ve ben de sonuçları beklemek üzere onu soyunma bölümüne kadar takip ediyorum.

Yirmi iki tane sekiz yaşında çocuk, hepsi gökkuşağı renklerinde giyinmiş, saçları fönli ve spreyli ve yüzleri yetişkinlere benzeyecek şekilde yapılmış

Kadınlar, jürinin önünde sıraya girmemiz için çağrılmadan önce son yürüyüşü yapmaya devam ediyor.

Annem bronzlaştırıcıyı tekrar sürme zahmetine bile girmiyor ve hepimizin dışarı çıkıp kazananları seçme zamanı geldiğinde, yeni arkadaşım Zoë Küçük Bayan Şeftali olarak taçlandırılıyor.

Dördüncülükle ayrıldım ve annem bana bakmadı bile. Eşyalarımızı topluyor ve babamın gümüş rengi Mercedes sedanının ön koltuğuna oturuyor, babam elimden tutup arkaya geçmeme yardım ederken o da öne bakıyor.

Kapıyı kapatmadan önce bana sempatik bir gülümseme veriyor. Emniyet kemerimi bağlıyorum ve yağmur altında eve dönerken kimse tek kelime etmiyor.

Kuzgun

"I Georgia'nın en iyi okullarından birine gitmenin parasını hava durumu kızı olman için vermedi." Babam, sanırım beni korkutacağını düşündüğü gür sesini kullanıyor.

Alo? Hiç gök gürültüsü duydun mu? Gök depremlerini?

Annemi mi? Ben kolay kolay korkmam.

"Onlara artık *hava durumu kızı* denmiyor baba. Onlara meteorolog deniyor." Bir Totino's pizza rulosunu ikiye bölüp ısıyorum, tuzlu domates ve erimiş peynirin tuzlu tatları dilimi kaplarken ve içimi sakinleştirirken bir an bekliyorum.

"Yani şimdi hava durumu meteorlar tarafından mı kontrol ediliyor?" Bu soru için alaycı sesini değiştiriyor.

Dikdörtgenin diğer yarısını ağzıma attım. *Ve bu adamın milyonlarca doları olduğunu düşününce.*

"Bu isim aslında Aristo'dan geliyor. Kitabına *Meteorologica* adını vermiş ve Yunanca 'havadaki şeyler' anlamına gelen *meteoron* kelimesini kullanmıştır."

Babam yavaşça durduğum yere doğru yürüyor, kollarını kavuşturmuş ve kaşlarını çatmış bana bakıyor. "Böyle bir beyni *hava durumu için* mi harcamak istiyorsun?"

Sanki şehir merkezinde bir köprünün altında çalışacağımı ilan etmişim gibi konuşuyor.

"Aslında gazeteciliğin en faydalı dallarından biri." Yılların deneyimi bana, nasıl hissedersen hissedeyim beni duymasını istiyorsam sesimi sakın tutmam gerektiğini öğretti. "Hava durumu her gün herkesi etkiler. Aşırı sıcaklar sıcak çarpması ve dehidrasyon tehlikesini beraberinde getirir. Aşırı soğuk donma ve ölüme yol açabilir ve size hortumların ne kadar yıkıcı olabileceğini söylememe gerek yok."

"Kimse bir kasırgayı önceden tahmin edemez, Raven Gale. Çok hızlıdır." "

Bir pizza rulosu daha aşırıken, tartışmaya bile çalışmıyorum. "Bir sonraki kadın Jim Cantore olmak istiyorum." Çenemi kaldırarak gururla bu ismi söylüyorum.

"Kim o?"

Üzgün korna.

"Sadece Hava Durumu Kanalı'ndaki en ünlü kasırğa avcısı. Güven bana baba, Jim Cantore senin şehrine gelirse orada olmak istemezsin."

"Ve olmak istediğin kişi bu mu?" Sesi küçümseme ile damlıyor.

"Evet!" Neredeyse bağıryordum - soğukkanlılığımı korumak için çok fazla. "İnsanlara kışlarının üstünde oturmayı bırakıp tahliye etmelerini söyleyen kişi olmak istiyorum. Kaç hayat kurtarabileceğimi biliyor musun?"

"Ben sadece bir hayatı önemsiyorum." Babam kollarını indiriyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyor. "Bu kariyer yolunu sevmiyorum Bisküvi. MBA yapmanı ve aile işinde Amelia ve bana katılmanı istiyorum."

"Bana Bisküvi deme." Alçak bir homurtu.

"Burada sadece matematik dersini geçmeye çalışıyorum." Kız kardeşim Amelia, babamızın Atlanta'nın hemen güneyindeki malikânesinin ikinci katındaki ofisinde, süslü maun masasında oturduğu yerden kalemini kaldırıyor.

Lüks bir mücevher ithalatçısının ve geç de olsa eski bir Georgia Dünya Güzeli'nin kızı olmak iki ucu keskin bir kılıçtır.

Para ve statü, insanların sizin üzerinizde kontrol sahibi olduklarını hissetmelerini sağlar ve benim en son istediğim şey kontrol edilmektir. Bunun için fazla inatçıyım.

Derin bir nefes alarak babamın görüşüne kızmamak için elimden geleni yapıyorum. Amelia'nın diplomasının yararlı olduğu düşünülüyor, çünkü aile işine katılacak. Ben baş belası olarak görülüyorum, çünkü o benim hayallerimi anlamıyor.

"Hiç kimse bir saat satarken ölmedi." Babamın küçümseyici sesi rahatsız ediyor

Ben.

"Bildiğiniz kadarıyla." Sarılmasından uzaklaşıyorum. "Rolex saat satmak istemiyorum baba."

"Rolex saatleri lüks zaman ölçümü endüstrisinin bel kemiğidir." "Lüks zaman ölçümü." Şimdi iğrenme sırası bende.

"Evet, zaman ölçümü." Babamın kahverengi gözleri benimkilere kilitlendi. "Hava durumundan bahsediyorsun. *Zaman* işinin ne kadar kritik olduğu hakkında bir fikrin var mı? Bahse girerim bir kasırgayı takip etmekten daha önemlidir."

"Sadece tükeniyorsa."

"Şaka yapıyorsun ama ben ciddiym." Babam ellerini kalçalarının üzerine koyar. "Hava durumu eğlenceli ama lüks saatler bizim ekmek teknemiz. Buraya geri dönecek ve senden önceki büyükbaban, onun babası ve... hepimiz gibi benim yanımdaki yerini alacaksın."

Tartışmayı bitirdim. "Seni seviyorum baba. *Yatma* vaktini geçirme."

"Bana patronluk taslamayın, genç bayan. Akıl almaz planların birinden diğerine geçtin ve şimdi de aşırı hava durumu girişimini ciddiye almamı mı istiyorsun?"

"Öyle bir şey değil. O diğer işler için biçilmiş kaftan değildim. Her neyse, farklı şeyler denemekte utanılacak bir şey yok. Genç olmanın bütün amacı bu, değil mi?"

"Annen ne derdi?" O konuya girmedim.

"Annem kameranın 15 kilo eklediğini söylerdi." Ses tonumdaki kızgınlığı engelleyemiyorum.

"Ne istediğini bilmediğini ve rehberliğe ihtiyacın olduğunu söylerdi. Annen önemli bir kadındı. Kendisi gibi yükselmek zorunda kalmanı hiç istemedi. İstikrarlı olmanı isterdi."

"Kök kelimesi ahır gibi *stabil*," diye alay ediyor Amelia. "Onu cesaretlendirme, Amelia." Babamın sesi kırılmış.

Küçük kız kardeşim pek ortalığı karıştırmaz ama içimden bir ses onun itaatkâr görüntüsünün altında bir asi olduğunu söylüyor.

Babama kızmıyorum. Aslında oldukça iyi bir insan - ara sıra şımarık milyarder eğilimleri olsa da. Benim için *çok önemli* olan *annem* gibi değil.

Şişmanlar kampına gitmeyi reddettiğimde ve yarışmalardan çekildiğimde Miss Georgia World'ün benimle işi bitmişti. Ona göre ben bir hiç, kilolu bir başarısız olmayı seçiyordum ve bu da ona göre en kötü şeydi.

Amelia o hayatı hiç yaşamadığı için şanslıydı. Küçük kız kardeşim *durup sağa sola bakacak, jüriye gülümseyecek* yaşa gelmeden önce VIM'imiz gitmişti...

Bu anı sırtımdan aşağı bir ürperti gönderiyor ve tekerlekli valizimin sapını kapıyorum. O çocukluktan uzaklaşmak için çok terapi görmem ve düşüncelerimi yeniden eğitmem gerekti ama başardım.

Şimdi başımı dik tutuyorum ve ne istersem onu yapıyorum.

"Gitmem gerek. Dylan'ın düğünü için Güney Alabama'ya gitmem gerekiyor." Yanağından öpüyorum ve dönüp eğilerek kız kardeşimin omuzlarına sarılıyorum.

"Dylan kim?" Babam homurdanıyor. "Erkek mi o?"

"Dylan Bradford bir kız, baba. Amelia liseden mezun olduğunda onunla gemi yolculuğunda tanışmıştım. Bunu sana söylemiştim. Newhope, Alabama'dan gelen bir grup çocuğa refakat ediyordu."

"İyi vakit geçirin." Sesi sertti. "Geri döndüğünde, sakinleşecek ve ciddileşeceksin."

Tartışmaktan yoruldum, bu yüzden cevap verme zahmetine bile girmiyorum.

"Seni dışarı kadar takip edeceğim!" Küçük kız kardeşim sandalyesinden sıçrayıp elimi tutuyor.

Alabama doğru yürürken parmaklarını benimkilere doluyor ve ben her zaman ne kadar yakın olduğumuzu . Benden dokuz yaş küçüktü ama eve yeni bir bebek almak için mükemmel bir zamandı. Ayakları yere hiç değmedi ve yıllar geçtikçe aramızdaki bağ daha da güçlendi.

"Keşke ben de seninle gelseydim." Koyu kahverengi buklelerinden bir tutamı kulağının arkasına itiyor.

"Finallerin için çalışmalısın."

Amelia Emory'de öğrenci ve sonbaharda arkadaşlarıyla birlikte kampüste bir daireye taşınacak, bu da benim evde babamla yalnız kalacağım anlamına geliyor.

Kendi evimi istemem için yeterli. Keşke giriş seviyesindeki meteorologlara daha fazla ödeme yapılsaydı. Bu haliyle, terfi alana kadar oldukça bağımlı durumdayım ki bu da yıllar sürebilir.

Atina'daki Georgia Üniversitesi'nden genel çalışmalar bölümünden mezun oldum ve içimde önemli, insanların hayatında fark yaratacak bir şeyler yapma arzusu vardı. Sadece ne yapacağımı bilmiyordum.

Cenaze levazımatçısı olmayı denedim. Kulağa ilginç geliyordu ve insanların hayatlarının zor zamanlarında nazik, sevgi dolu bir varlık olabileceğimi düşündüm. Sonra ilk kadavramın üzerine kustum.

İki hafta boyunca muhasebeyi denedim - ta ki babam beni masamda uyurken yakalayana kadar ve ben de havlu attım. Çok sıkıcı!

İşte o zaman meteorolojiyi keşfettim. Atina'daki televizyon kanalında altı aylık ücretsiz bir staj yaptım ve sevdiğim şeyin *bu* olduğunu fark ettim. Hızlı ve heyecan vericiydi ve insanların günlük hayatlarını gerçekten etkileyen haberlerdi.

Hava durumu ve kasırga sigortasının ne kadar önemli olabileceğini ilk elden gördüm. Rüzgârın, dolunun ve selin yıkıcı gücünü gördüm.

Helen Hunt'ın oynadığı *Twister* filmini tekrar tekrar izlediğim için etkilenmiş olabilirim. Helen Hunt'a hiç benzemiyorum. Kısa boyluyum ve kalın kahverengi saçlarım var, önlerini altın rengi röflelerle süslüyorum. Kalın kalçalarım, büyük bir popom ve dar bir belim var. Daha çok Helen Hunt-Kardashian gibiyim, bu da beni homurdanmaya itiyor. Bu garip bir kombinasyon.

"Larry'nin planlarınızdan haberi var mı?"

"Hayır." Sabırsızca gece çantamı arabamın arkasına iterek homurdandım. "Neden Larry'ye söyleyeyim ki?"

"Bilmiyorum. Sizin nişanlanıyor falan olmanız gerekmiyor muydu?"

Lawrence Calder O'Halloran, babamın iş ortağı Therman'ın oğludur. Doğduğumuzdan beri ebeveynlerimiz bir gün evlenip mücevher imparatorluklarını birleştirme hayalini paylaşıyordu.

Larry annemin bir Georgia Dünya Güzeli ile evlenme hayalini paylaşıyordu ve ben bu çılgınlığı bıraktığımda annemin yanındaydı. Onlara göre bu hayatımın en kötü hatasıydı. Benim içinse özgürlüktü.

Beni yanlış anlamayın, yarışmacı kızlardan nefret etmiyorum. Sadece onlardan biri değilim. "Bisküvi" lakabını bulan Larry'di. Bir keresinde lisedeyken ona özel damla bisküvilerimden yapmıştım. Lezzetli ve kabarık tırlar, krema ve balla birlikte cennetten küçük ısırlıklar gibidirler. Larry çok fazla yediğime karar verdi ve bir lakap doğdu. Onu bisküviden tekmelemek istedim.

Son zamanlarda, bu yeni bileşik eczanelerin Ozempic markasını uygun fiyatlarla nasıl ürettiklerine dair üstü kapalı açıklamalar yapıyor.

"Lawrence O'Halloran gezegendeki son erkek bile olsa onunla evlenmezdim." Öfke boğazımı ısıtıyor. "O bir pislik."

"Ama sen aileleri birleştireceksin." Klasik *Baba* filmindeki Don Corleone'nin oldukça iyi bir taklidini yaparak elini uzatıyor. "Babanı hayal kırıklığına uğratacaksın."

"O gemi ben üniversiteye gitmeden önce kalktı." Boğazım yanıyor. "Keşke maddi olarak bu kadar bağımlı olmasaydım."

"Babam seni seviyor." Amelia küçük bir çocuğun gözleriyle bana bakıyor. "Bir sürü şey söylüyor ama sonuçta gerçekten sadece senin mutlu olmanı istiyor."

Kolumu beline dolayarak onu kucaklamak için kendime çektim. Ameila benden biraz daha uzun ve hayatında hiç kilolu bir gün geçirmemiş. Annemiz gibi birinin "başarısız" büyük kızı olmanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

"Haklı olduğuna eminim, abla."

Beni *en çok* mutlu eden şey, dört saat sonra sahilde en sevdiğim arkadaşlarımdan birinin evlenmesini izleyeceğimi, partiden sonra harika bir partiye gideceğimi ve küçümseme ve baskıdan uzak bir hafta sonu geçireceğimi bilmek.

"Sonra görüşürüz timsah." Onu biraz sıktım.

"Bir süre sonra, timsah!" Standart vedalaşmamızı kullanarak geri sesleniyor.

Arabamın direksiyonuna geçip, ailemin malikânesinden ayrılmam için kapılar yavaşça açılırken pencereden el sallıyorum.

Dylan Bradford'u tekrar görmek için sabırsızlanıyorum. Yemek pişirmeyi, yemeyi ve hayattan zevk almayı seviyoruz ve ikimiz de biraz kabarıkız.

Neredeyse dört yıl önce acı biber, margarita ve Meksika'ya olan aşkımızı keşfettiğimiz gemi seyahatinden beri iletişim halindeyiz. Mesajlaşıyoruz, tarifleri değiş tokuş ediyoruz ve beni sürekli ziyarete davet ediyor.

Ailesinin restoranında her Perşembe "Cesaret Gecesi" düzenliyorlar; burada *cesur* müşterilerin denemesi için süper acı bir biber tarifi hazırlıyor. Eğlenceli bir parti olduğunu söyledi ve ben de görmek için zaman ayıracağıma söz verdim.

Benden nedimelerinden biri olmamı istediğinde inanamadım. Sonra koridorda kardeşi Hendrix'le söyledi, ki Hendrix'in Los Angeles Tigers'ın yıldız sıkı ucu olduğunu biliyorum.

Onu araştırdım ve Scoville ısı ölçeğinde iki milyonuncu sırada. Bilmiyorsan söyleyeyim, bu Carolina Reaper'dan daha ateşli.

Bu en iyi hafta sonu olacak, mini bir bahar tatili gibi ve babamın konağı dikiz aynasında küçüldükçe, umutlarım büyüyor.

Eğleneceğim ve kim bilir? Belki sahilde kendime bir yer açmanın bir yolunu bulurum ve hayallerime bir adım daha yaklaşıyorum.

"Eğlenmek için ne yapmaktan hoşlanırsın, Raven?" Hendrix Bradford iki elimi de büyük ellerinin arasına alıyor ve bana gülümsüyor.

Safir mavisi gözleri derin bir okyanus gibi parlıyor ve bir anlığına hipnotize oluyorum.

Cooters & Shooters'ın geniş yemek salonundayız ve Perşembe Cesaret Gecesi sona ermek üzere. Tüm bu çılgın eğlenceyi kaçırdığım için üzgünüm ama Dylan beni 1.80 boyunda, kaslı sağdıç ağabeyiyle tanıştırdığında üzüntüm kısa sürüyor.

Kayıtlara geçmesi için söyleyeyim, Hendrix Bradford gerçekte Google'daki resimlerinden 300 kat daha seksi, bu da onu bir Carolina Reaper'dan 300 kat daha seksi yapıyor.

Şımarık ve havalı olmak için elimden geleni yapıyorum ve gülerken saçlarımı omuzlarımin arkasına atıyorum. Alıngan ve eğlenceliyim ve belki düğünden sonra bana bir öpücük vermek ister.

Nedime olmanın amacı da bu, değil mi? Delicesine seksi bir sağdıçla öpüşmek mi?

Tamam, biliyorum. Nedime olmanın amacı delicesine seksi bir sağdıçla *takılma* olasılığı... Ama Hendrix Bradford'un düğün sonrası bir ilişki istediği düşüncesi midemin boğazıma sıçramasına ve pike pozisyonunda iki ters takla atmama neden oluyor.

Kısacası, midemi Simone Biles'e çeviriyor.

Amelia bir keresinde bana Beyoncé'nin sahneye çıkma konusunda gergin olduğunda kendisine yardımcı olması için sahte bir kişilik geliştirdiğini söylemişti.

Beyoncé'nin kişiliği *Sasha Fierce*, bu yüzden benimkinin *Tasha Scarce* olmasına karar verdik, bu da beni biraz şüpheli yaptı. Tasha neden kıttı? Beş parasız mıydı? Kayıp mı olmuştu? Ona en çok ihtiyaç duyduğum anda ortadan kaybolur muydu?

Amelia *korkumun* az olduğunu söyledi ve ben de ona uydum. Onca yıllık yarışma eğitimi bir işe yaramalıydı.

Keşke "Dare Night "a zamanında yetişebilseydim - dans edip Trinidad Scorpion yaban mersini soslu küçük vanilyalı dondurmalarından birini tadabilseydim diye düşünürken, Tasha bana bu büyük, kabadayı aile ve onların yıkıcı yakışıklı erkekleri karşısında sinirlerimi yatıştıracak muhteşem bir kişilik sunuyor.

"Ben bir meteoroloji uzmanıyım." Ona gülümseyerek göz kırpyorum. "Kasırgaları kovalıyorum."

Kaşları çatılıyor ve bir adım daha yaklaşarak içimin sıkışmasına neden oluyor. "Herkes burayı boşaltmalarını söylerken saatte 100 mil hızla esen rüzgara karşı ayakta durmaya çalışan zavallı muhabirlerden biri misin?"

"O benim!" Gülmeyi bile başarıyorum. "Bir keresinde az kalsın okyanusa düşüyordum, ama anlayacağın gibi beni devirmek o kadar kolay değil."

Sağlam bedenimi işaret ediyorum ve seksi gözleri vücudumda aşağı doğru kayıyor. Sıcak bir okşayış gibi ve beni tamamen çıplak ve kaygan hissettiriyor ve kulaklarımın pembeleştiğinden oldukça eminim.

"Bana iyi görünüyorsun." Alçak ses tonu damarlarımda bir ateş yakıyor ve yalan söylemeyeceğim, bu hoşuma gidiyor.

Gövdemin üst kısmını kaplayan kızarıklıkla savaşıyor, Tasha'nın yapacağı gibi meydan okurcasına çenemi kaldırıyorum. "Bir sonraki Jim Cantore ben olacağım."

"Oh, kahretsin." Alçak kahkahası midemi gıdıklıyor. "Eğer Jim Cantore ortaya çıkarsa, buradan defolup gitsen iyi olur."

"Aynen öyle!" Parmağımı taş gibi sert pazusuna vuruyorum. "Sadece üniyle bile kaç hayat kurtardığını bir düşünün."

"Hiç bu şekilde düşünmemiştim." Hendrix'in gülümsemesi beni incelerken düz beyaz dişlerini ortaya çıkarıyor. "Bu oldukça havalı bir değişiklik - hayat kurtaran bir ün." Başını sallıyor. "Hoşuma gitti."

"Keşke babam da seninle aynı fikirde olsaydı." Elimdeki Modelo'dan bir yudum alıyorum. "Hava durumu kızı olmaya çalıştığımı düşünüyor."

Hendrix'in alnı kırışıyor ve gülüşü bile seksi. "Hâlâ *hava durumu kızı* diyen var mı?"

"Babamın var."

Ses tonum mizahını yumuşatıyor ve bu yeni bilgiden gerçekten rahatsız olmuş görünüyor. "Bundan nefret ediyorum. Senin bir hayalin var ve bu senin için çok şey ifade ediyor. Baban buna saygı duymalı."

"Sanırım öyle." Dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor ve hissettiğim minnettarlık midemi büken sınırlara yardımcı oluyor. "Bunu söylediğin için minnettarım. Bu çok hoş."

Daha yakına eğiliyor ve etrafım onun seksi kokusuyla sarılıyor; ılık vanilya ve sandal ağacı. Nefis kokuyor.

"Ailenle aynı görüşte olmamanın nasıl bir şey olduğunu bilirim." Çenesini kaldırıyor ve kendi birasından bir yudum alıyor. "Ya da sana ne istemen gerektiğini söylemeye çalıştıklarında."

Başımı eğip ona bakıyorum. "İnsanlar *sana* gerçekten mi davranıyor?"

"Benim üç ağabeyim var." Sırıttıyor.

"O halde bu hafta sonu güçlerimizi birleştirip asi olmalıyız." Şu anda kontrol tamamen Tasha'da. "Tüm bu sınırları arkamızda bırakalım."

"Zihninin çalışma şeklini seviyorum." Gözlerinde muziplik var ve elimi kolunun kıvrımına doğru kaldırıyor. "Eğer istersen, küçük bir macera yaşayabiliriz. Sadece söylemen yeterli."

"Buna nasıl cevap vereceğimi hiç bilemiyorum." Gülerek öne doğru eğildim. "*Kelime* mi? Eğer öyleyse, o zaman *kelime*!"

Beni işaret ediyor. "Konuş."

Hendrix

"M En utanç verici an, düşünme. Sadece cevap ver. HADI!"
Raven'ın kahverengi gözleri sevimli bir şekilde genişler ve güzel çenesi öne doğru çıkar. "Ne? Hayatta olmaz, önce sen."

DJ son ses bir One Direction şarkısı çalıyor ve papyonum çözülmüş. Elimde bir Abita Amber var ve beyaz bir masa örtüsüyle kaplı yüksek bir masaya yaslanıyorum.

Ortada beyaz parıltılı ışıklar ve kocaman beyaz bir çiçekle dolu küçük bir vazo var ve Raven elinde şeffaf bir fincan ateş topu ve vişne likörü ile yanımda duruyor.

Dylan'ın barmene nedimleri için hazırlamasını istediği "baharatlı vişneli" bir bira. Ben birayla edeceğim, çünkü bu gece en son istediğim şey viski siki.

Bayan Gina Rosario'nun körfeze bakan devasa, İtalyan tarzı malikanesinin fuayesinde eşleştiğimizden beri gidip geliyoruz.

Koridorda eşlik edeceğim muhteşem kadına bir kez baktım ve tek düşünebildiğim bir şekilde gerilimi azaltmam gerektiği idi. Raven bu gece kaçıp gidemeyecek kadar iyiydi.

Kardeşlerim bana çapkın olduğum için bok atıyor, ama gerçek şu ki, ben gerçekten iyi bir adamım. Bu kadını çıplak görmeyi hayal ederken

Onu "en utanç verici anımla" etkilemek için elimden geleni yaptım.

"Muhtemelen en büyük defans oyuncumuz beni soyunma odasında Taylor Swift şarkısı yüzünden ağlarken yakaladığında olmuştur."

Raven'ın eli ağzına gider ve gözleri sulanır. "Aman Tanrım..."

Yakaladım onu. "Neredeyse tükürüyordun?"

Hızla başını sallıyor ve burnunu silmek için biramın altındaki peçeteyi alıyor.

Dylan'ın düğünü sorunsuz geçti ve yaşlı konuklar yavaş yavaş resepsiyondan ayrılırken, ortam biraz daha vahşileşti. Ya da Bayan Gina'nın lüks malikanesinde olabildiğince vahşileşti.

Bayan Gina, anne ve babamız öldükten sonra bizim vekil büyükannemiz olan zengin ve yaşlı bir kör kadın. Küçük kız kardeşim, bisikletiyle evimizin önünden geçen manzaralı otoyola çıkabilecek yaşa geldiğinden beri ona takıntılı.

İzci Kız kurabiyelerinin ilk kutusundan beri aralarından su sızıyor ve doğal olarak Dylan düğününü burada yapmak zorunda kaldı.

Efsaneler yaşlı kadın ve ailesinin etrafında dönüyor. Bazı insanlar onun bu geniş araziye hazine gömen korsanların soyundan geldiğini söylüyor. Bazıları ise onun kayıp bir İtalyan prensesi olduğunu söylüyor.

Biz onu sadece bilgelik ve kedi yavruları dağıtan, Zane ve nişanlısı Rachel için çöpçatanlık yapan, Bayan Gina'nın Birmingham'dan gelen genç hemşiresi, nazik yaşlı bir kadın olarak tanıdık.

Şimdi Bayan Gina'nın çiçeklerle bezeli bahçesinde meyve ağaçları, tropik bitkiler ve beyaz ışıklarla süslenmiş ferforje kafeslerle çevriliyiz.

Süslü bir demir bank ile ahşap bir platform üzerinde, üzerinde sarmaşıklar halinde büyüyen eflatun çiçeklerin bulunduğu bir kemer yer almaktadır. Güneş suyun içinde kaybolurken fotoğraf çekmeye hazır bir fon oluşturuyor.

Taş döşeli veranda derme çatma bir dans pisti olmuş, kardeşlerim ve Dylan'ın nedimelerinin hepsi dans edip şarkı söylüyorlar.

"İşte *bu* utanç verici bir itiraf." Raven beni işaret ediyor.

Gözlerim kısılıyor. "Benimle dalga mı geçiyorsun, Rave?"

"Kesinlikle." Kahkahası alçak, seksi bir ses ve küçük bir törpüyle sikimin seğirmesine neden oluyor.

"Senin sıran." Bir adım daha yaklaşıyorum ve yanaklarından kulaklarının ucuna kadar pembelik .

Bu gerçekten çok tatlı ve bütün gece bunu kaç kez yapabileceğimi saydım. Bu, benim onunla ilgilendiğim kadar onun da benimle ilgilendiğine dair küçük bir işaret gibi ve midemde yanan ateşi körüklüyor.

Ayrıca her nefes alışında gözlerimin, şeffaf pembe elbisesinin üst kısmına iki tatlı yastık gibi bastıran mükemmel göğüslerinde kalmaması için elimden geleni yapıyorum.

"Bir hakimin kararına ihtiyacım var. Hangi şarkı?" İçkisinden kirazı alıp dişlerinin arasına sıkıştırırken gözleri dans ediyor.

Nefesim kesiliyor ve bir an için onun dolgun dudaklarının parlak kırmızı meyveyi sarışını izlerken kayboluyorum. "Ah... onu bir söz gibi bozmak için arayan adamla ilgili olan - herkes o kısımda ağlamaz mı?"

"Ryan Gosling'in filmindeki gibi mi?"

"Hangisi?"

"*The Fall Guy*."

"Hiç izlemedim."

Başını onaylamaz bir şekilde sallıyor. "Los Angeles'ta yaşadığına ve filmleri bilmediğine inanamıyorum."

"Futbolu biliyorum." Ona göz kırpmıyorum ve o da bir kiraz daha alıyor.

"Taylor'ı dinleyerek ne yaptığını sormayacağım bile. Swift soyunma odasında." O kadar küstah ki, müthiş. "Bu

Dylan'ın hatası. onun müziğini çalıyor."

Taylor Swift'in "Love Story" şarkısı başlıyor ve Rachel, Liv, Allie ve resepsiyondaki hemen hemen tüm kadınlar bir çember oluşturup her bir kelimeyi avazları çıktığı kadar söyleyerek birbirleriyle yarışıyorlar.

"Ne demek istediğimi anladınız mı?" Onlara doğru başımı salladım. "İstersen sen de onlara katılabilirsin. Yargılamam."

Sanki bir meydan okumaymış gibi kaşlarını . "İstersen onlara katılabilirsin.

I

yargılamayacağım."

Kahverengi gözlerindeki altın rengi benekleri inceleyerek sırtışıma bastırıyorum. O gamzeli sırtışıyla, sırtından aşağı düzgün dalgalar halinde sarkan siyah saçlarıyla büyüleyici.

Küçük kız kardeşime elbiseleri için omzu açık, bacakları yırtmaçlı bir tarz seçtiği için teşekkür etmeliyim. Yere kadar uzanıyor ama bana Raven'in muhteşem vücudunun en kışkırtıcı görüntüsünü veriyor. Her santimini kaldırmak, sıkmak ve ısırarak istiyorum.

Onu boşaltırken çıkardığı sesi duymak için sabırsızlanıyorum.

"Burada seninle kalmayı tercih ederim." Çenemi eğip ona en iyi gülümsememi gösteriyorum.

"Gerçek bir hayranınızdan gelen büyük bir övgü."

"Sana gerçek bir hayran göstereceğim." Onu belinden yakalıyorum ve yüksek sesle ve içten gülüyor.

O gülüşüyle beni gerçekten öldürüyor. Bana neşeyle göz kırparken yanağındaki gamze derinleşiyor. "Hendrix Bradford, pantolonuma girmeye mi çalışıyorsun?"

"Evet. İşe yarıyor mu?"

Dudakları bükülür ve gülümsemesine karşı koymaya çalışır. "Belki." Kahretsin, onu öpmek istiyorum, bu da beni hazırlıksız yakalıyor.

"İlk görüşte şehvet" tipi bir adam olduğumu itiraf ediyorum, ama bu farklı bir şey. Bu tür bir şehvet tehlikeli hissettiriyor. Bunu biraz azaltmalıyım.

Paltomu omuzlarımdan silkip yakındaki bir sandalyenin arkasına koyuyorum. "Yani bizim neslimizin en popüler şarkıcısının hayranı değil misin?"

"Tabii ki Taylor Swift'i severim. Onu sevdiğine inandığımdan emin değilim." "O çok yetenekli. Diğer sanatçılar için yazdığı şarkıları bile seviyorum." "Mesela..."

"Little Big Town'dan 'Better Man'?" "Bu iyi bir tane."

"Bazen gecenin bir yarısı?" "Seni tekrar hissedebiliyorum."

"ama, bu sadece iyi bir bok."

"Tamam, sana inanıyorum." Boş bardağını kaldırıyor. "Ve bir kadını bu kadar kolay övebilen erkekleri severim. Bu kendine çok güvendiğini gösterir."

"Hiçbir fikrin yok." Elini elimde tutarak, bir şeyler içmek için onu bara doğru yönlendiriyorum. "Ne tür müzikten hoşlanırsın?"

Şarkı biter ve neşeli, amigo kız tipi bir dans şarkısı başlar ve tüm kızların tekrar zıplamasına neden olur.

"Chappell Roan!" Raven haykırıyor, kollarını kaldırıyor ve ağzını sulandıran küçük bir kıvrılma hareketi yapıyor.

Dylan'ın en iyi arkadaşı ve eski bale partneri Craig, kardeşim Garrett ile doğaçlama dans pistinde YMCA tarzı heceleme koreografisi yapıyor.

Craig'in erkek arkadaşı Clint, Dylan'ın düğün planlayıcısı ve çiçekçisiydi, ancak resepsiyon için tüm müzikleri Craig'in seçtiğinden eminim - tabii ki kız kardeşimin yardımıyla.

Pek dansçı sayılmam ama kollarımı Raven'a dolayabileceksem numara yapmaktan çekinmem. Hareketlerini izlerken, onun mükemmel bir kadın olabileceğini düşünüyorum.

Eğer böyle bir şey varsa.

Barmen bana iki taze içki uzatıyor, ben de birini ona veriyorum.

"Teşekkür ederim." Gülümsüyor, bir yudum alırken çenesini kaldırıyor.

İçkilerimizi koyduğumuz uzun masaya geri dönüyoruz. "Yani Chappell Roan..."

"Charli xcx, tüm Broadway şov şarkıları..." Dolgun alt dudağı dişlerinin arasından geçiyor. "İster inanın ister inanmayın, ben de eskiden yarışmacı bir kızdım."

"Yok artık-"

"Biliyorum, öyle görünmüyorum." Gözlerini kırıştırıyor ve bu kez yanaklarındaki kızarıklık önceki gibi değil. Sanki gerçekten utanmış gibi.

"Bunu söylemeyecektim. Bunun senin duruşunu ve özgüvenini nasıl yansıttığını açıkladığını söyleyecektim."

"Ben müthiş bir oyuncuyum." Sesi daha sessiz.

Kahverengi saçlarından bir tutamı krem rengi omzundan kaydırıyorum. "Eminim kamera seni seviyordur."

Tüm kardeşlerim dans pistinde, Beastie Boys'un bir şarkısı eşliğinde zıplayıp duruyorlar. Craig onlara katılmam için bağılıyor ama ben elimle onu uzaklaştırıyorum. Genelde ben de onlarla birlikte eğlenir, çılgınca davranırdım ama bu gece öyle değil.

Bu gece, çok daha iyi bir şey buldum.

Daha da yakınlaşıyor, vücudunun sıcaklığı gömleğimin pamuğundan fark ediliyor ve ben dayanamıyorum. "Söylesene Raven Gale, Atlanta'da bu hafta sonu seni özleyen bir erkek arkadaşın var mı?"

"Hayır." P harfini çıkardı ve kaşlarım . "Bilmem gereken bir şey mi var?"

Gözleri yuvarlanıyor ve boğazından sevimli bir hırıltı yükseliyor. "Eve dönen tek kişi Lawrence Calder O'Halloran."

"Ondan zaten hoşlanmıyorum. Hikayesi nedir?"

"Babamın iş ortağının oğlu." Dişlerinin arasında bir kiraz daha kaydırıyor. "Aynı zamanda kilo verdiren ilaçların beni haberdar etmeyi seven kendini beğenmiş bir pislik."

"bir dakika." Başımı sallayarak az önce söylediklerini gözden geçiriyorum.

"O aslında zayıflama ilaçları almanız gerektiğini *söyledi*?"

"Oh, hayır. O asla bu kadar kaba olmaz. Sadece benim büyük bir kız olduğumu ima ediyor ve daha küçük olmam gerektiğini düşünmüyor muyum?"

Tam önüne geçerek iki elimi masanın iki yanına koydum ve onu kollarımın arasına aldım. "Bana bak, Raven Gale." Çenesini kaldırıyor ve nefes aldıkça göğüsleri yükselip alçalıyor. "Vücudun muhteşem. Senin kıvrımlarına sahip olmak için iyi para ödeyecek kadınlar var ve senin her... tek... santimini yutmak için bir gece için sol taşağımı verirdim."

Her kelimedede daha da yaklaşıyorum ve kalın kirpikleri dalgalanıyor. O tatlı kızarıklık yine boynuna doğru süzülüyor ve bu beni sırtıtmaya itiyor.

"Peki ya sen?" Nefes nefese bir soru ve pembe dili alt dudağını ıslatıyor. "Los Angeles'ta seni bekleyen bir kız var mı?"

"Hayır." Gözlerim açlıkla aşağıya kayıyor. "Ben kimseyle çıkmam."

Geri adım atarak, benim için olduğu kadar onun için de temel kuralları belirlemem önemli. O Atlanta'da, ben Los Angeles'ta olsam ve bunun düğün sonrası bir takılmadan öte bir şey olması mümkün olmasa bile. Raven Gale biraz fazla cazip.

Kaşları çatılır. "Ama senin kadınlarla çekilmiş fotoğraflarını gördüm-"

"Beni yanlış anlama, özel etkinlikler ya da ödüller için randevularım oluyor.

ziyafetler, gibi şeyler, ama asla aynı kadınla ikiden fazla çıkmam." "Yani sen bir oyuncusun."

"Hiç de değil. Aslında kadınlara çok saygı duyuyorum. Harika bir annem vardı ve harika bir kız kardeşim var." Başımı salladım ve söyledim. "Futbolu benim kadar seven bir adamla birlikte olmalarını asla istemem. Golf dullarını ve av dullarını duydum, hiçbir tür dul istemiyorum. Bu doğru değil."

"Ya hayatınızın aşkıyla tanıştıysanız ve onunla üçüncü bir randevuya çıkmadıysanız?"

"Hayatımın aşkıyla tanıştım. Küçük ve her iki ucu da sivri ve onu kollarımda sıkıca tutuyorum. Bazı insanlar ona domuz derisi diyor."

Bu onu güldürüyor. "İşine takıntılı olmanı anlıyorum, ama iki kereden fazla çıkmak istediğin bir kadınla hiç tanışmadığını mı söylüyorsun? *Hiç* mi?"

"Bir kez."

"Ahh, işte başlıyoruz." Çok kendini beğenmiş ama benim saklayacak bir şeyim yok.

"Los Angeles'a ilk taşındığımda, bir aydan biraz daha uzun bir süre bir kadınla çıkmıştım ve tam bir felaketti."

Kaşları inançsızlıkla kalkıyor. "Nasıl bir felaket?"

"Ona en başından beri futbolun hayatımdaki en önemli şey olduğunu söyledim." Biramı yana yatırıp başımı sallıyorum. "Bana inanmadı ve o andan itibaren durmadan drama oldu. Ondan neredeyse hiç kurtulamadım."

Raven beni şaşırtarak başını salladı. "O değildi."

"O hatayı bir daha asla yapmadım. Futbolu seviyorum. Ben kardeşlerim gibi değilim. Hedeflerim var ve babamın mirasını yaşatmak benim için en önemli şey."

"Bunu anlıyorum. Şu anda hayatımdaki en önemli şey kariyerim; babamın bana hava durumu sunucusu demesi ya da Lawrence Calder O'Halloran'ın kadınların fırtına kovalamayacağını söylemesi değil."

Elimi beline koyarak onu kendime yaklaşıtıyorum. "Buradan çıkıp vahşileşmek ister misin?"

Elini gömleğimin ön tarafına koyuyor ve parmaklarını kumaşın içinde kıvırıyor. "Aklında ne var?"

Daha yakına eğilerek dudaklarım kulağının kabuğuna değiyor ve parfümünün çiçeksi kokusunu içime çekiyorum. "Bayside Otel'de bir odam var. Oraya gidebilir ve birbirimizi daha iyi tanıyabiliriz."

Çıplak olarak. Birbirimizi çıplak tanıyabiliriz.

Bu kısmı yüksek sesle söylemiyorum.

Yutkunurken boğazını izliyorum. Tereddüt ediyor, düşünüyor ve ben bir uçurumun kenarındayım, onun da benim kadar meraklı ve tahrik olmuş olmasını umuyorum.

Gözleri, Dylan'ın yeni kocasına asıldığı ve Justin Bieber şarkısı eşliğinde bir o yana bir bu yana hareket ettiği dans pistine gidiyor.

"Dylan'ın beni özleyeceğini sanmıyorum." Ses tonunda bir heyecan belirtisi var ve aletim karşılık veriyor.

Bu konuda içimde iyi bir his var. "Bir ayağı balayında."

Yumuşak bir el benimkine kayıyor ve yanağında o gamze belirliyor. "Ben varım, hadi yapalım."

C

Kuzgun

H Endrix'in bir otel odası yok. Körfezin karşısındaki bariyer adalarına bakan bir çatı katı süiti var. Küçük bir oturma odası, şirin bir mutfak ve köşede tam boy bir yatağı var.

Karnım zıplıyor ve varır varmaz lüks banyoya giriyorum. Ayrı, camlı bir duşu ve büyük, jetli bir küveti var ve kız kardeşime mesaj atıyorum.

Hendrix Bradford'un otel süitinin banyosunda saklanıyorum ve o dışarıda beni baştan çıkarmak için bekliyor. 😬

Tırnağımın kenarını çiğneyerek, bu mesajı görüp görmeyeceğini merak ederek bir ileri bir geri yürüyorum. Atlanta'da bir saat ileride.

Telefonum onun cevabıyla titrediğinde içime bir rahatlama yayılıyor.

MIMI

Oraya çıkın ve baştan çıkın!

Gerginim ve yiyecek bir şey yok.

MIMI

Biraz sik ye.

Benim için fazla seksi - kare bir çenesi ve dudağında öyle bir yara izi var ki. SICAK 🔥

MIMI

O Kategori 5 kasırgası ve sen de Kuzgun Gale'sin-şimdi onunla yüzleş!

O daha çok karavan parkımı yerle bir etmeye hazır bir kasırga gibi.

MIMI

Evet, kızım.. Bırak düzleştiresin!

omg

MIMI

TASHA OL!!! Sert ol ve Hendrix Bradford'un sikine sahip ol!

Canlı çıkamayabilirim.

MIMI

En azından ihtişamlı bir şekilde gideceksin!

Görüşürüz
Gator.

MIMI

Bir süre sonra,
dile.

Öne doğru eğilip iki elimle yüzümü kapatıyorum. Kalbim çok sert atıyor, sinirlerimi yatıştırmak için birkaç derin nefes alıyorum.

Saçlarımı geriye doğru silkeleyerek omuzlarımı düzeltiyorum ve aynada kendime bakıyorum. "Tasha," diye fısıldadıktan sonra kapıyı bir hamleyle açıyorum.

Gömleğinin düğmelerini yarıya kadar açmış, balkonun yanında duruyor. Göğsündeki kaslarda gölgeli çizgiler görebiliyorum ve kollarını sıvadığında kaslı ön kolundaki mürekkebi fark ediyorum. Kahverengi saçları dağınık ve ince poposu deri bir kanepenin arkasına yaslanmış.

Bana bakmak için döndüğünde, dolgun dudaklarında bir sırıtiş beliriyor ve külotum duman olup uçuyor. "Her şey yolunda mı?"

Sıcak vişneli Fireball midemi yakıyor ve ona dolu dolu bir gülümseme veriyorum. "Evet," diye bir kahkaha atıp başımı sallıyorum. "Küçük kız kardeşim bana bir mesaj gönderdi, ben de cevap vermek için bir dakikamı ayırdım."

Kanepeden iterek aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve ben havayı yutuyorum. Bir dansçı kadar zarif hareket ediyor. Çok atletik olduğu için böyle olduğunu düşünüyorum.

O bir sıkı uç. Sıkı bir ucu var. Bu düşünce beni neredeyse homurdanmaya itiyor ama kendimi tutuyorum.

"Küçük bir kız kardeşin mi var?" Sesi derin ve ipek gibi pürüzsüz.

Gözlerim onun dolgun dudaklarına sabitleniyor ve onları öpmenin nasıl bir his olacağını merak ediyorum. O küçük beyaz yara beni büyülüyor. Dilimi üzerinde gezdirmek istiyorum.

"Evet, Amelia."

Kaşları çatılıyor. "Başka bir yarışmacı kız mı?"

"Hayır, şükürler olsun." Mini mutfakın kenarındaki granit kaplı bara doğru yürüyorum. "O kâbustan kaçmayı başardı. Emory'de işletme okuyor."

Yanımda duruyor ve çok uzun. Boyum 1.75, kısa sayılmam ama topuklu ayakkabılarımı çıkarınca yüzüm ancak göğsünün üst kısmına ulaşıyor.

Dönüp ona bakıyorum. "Bu kadar uzun olduğunu fark etmemiştim."

"Altı-iki." Ellerini barın üzerine koyuyor ve bir adım geri giderek yüzünü daha aşağıya indiriyor. "Daha iyi mi?"

Resepsiyonda her santimetremi yutmak istediğini söylediğinde yaptığı şey buydu. Göğsüm sıkışıyor ve yine hızlı nefes alıyorum.

"Evet." Ellerimi omuzlarına koyup daha da yaklaşıyorum. "Gerçekten güzel kokuyorsun."

Dudakları kulağımın üst kısmına değecek şekilde yüzünü çeviriyor. "Sen de öyle."

Düğmeleri açık gömleğinde ellerimi gezdirirken göğsünü ve karnını gördüğümde bedenim titriyor. "Sanki hava ile fırçalanmış gibisin."

Arkasına yaslanıp bakışlarımla buluştu. "Ne?"

"Film izlemediğini unutmuşum. Bu bir çizgi..."

Şakalaşmamıza geri dönmek istiyorum. Şakalaşırken kendime daha çok güveniyorum, tıpkı koridorda ve resepsiyon boyunca yaptığımız gibi.

Dudaklarını kulağıma götürüp fısıldıyor: "Sorun ne?"

Yüzüm alev alev yanıyor. "Bunu daha önce hiç yapmadım." Şaşkınlık gözlerini dolduruyor ve ne düşündüğünü hemen anlıyorum. "Yani, daha önce yaptım. Tabii ki yaptım. Otuz yaşımı geçtim."

"Ve *bununla* demek istiyorsun ki..." "Ben bakire değilim."

"Bunu duyduğuma sevindim." Seksi ağzını kıvıran gülümseme saf bir eğlence ve bana bir sır veriyormuş gibi yan tarafa bakıyor. "Ben de değilim."

Bu sefer gerçekten homurdanıyorum ve gözlerim açılıyor. Onun dansı ve daha iyi.

Beni nasıl bu kadar rahatlattığından emin değilim ama rahatlatıyor. "Ne yapmalıyız?" Neden fısıldadığımı bilmiyorum. "Seni öpebilir miyim?"

Dilim alt dudağımı ıslatmak için dışarı çıkıyor ve başımı sallıyorum.

Uzun parmakları çenemi tutup yukarı kaldırıyor. Yüzünü indirirken gözleri bir an benimkileri tutuyor, sonra sıcak kadife ağzımı mühürlerken kapanıyor. Açılıyor ve nasıl olduğunu bilmiyorum ama dudaklarımı kendine çekiyor.

Dili benimkinin yanına kayıyor ve tam olarak aynı miktarda baskı yapıyor, kandırıyor ve kıvrıyor. Güçlü bir el belime dayanıyor, beni sıkıca göğsüne yaslıyor ve sert aletini karnımda hissettiğimde amım sıkılıyor.

Parmaklarım omuzlarında kıvrılıyor, tişörtünü kavırıyor ve ağzı benimkini tahrip etmeye devam ederken onu daha yakına çekiyor. Ayak uydurmak için elimden geleni yapıyorum. Tadı tarçın gibi ve sıcak vanilya ve sandal ağacı gibi kokuyor.

Vücudu güçlü ve sert, kollarım düzeliyor ve boynuna dolanıyor. Kolunu sırtıma dolayarak beni kendine daha sıkı çekerken ona doğru bir kedi gibi geriliyorum.

Onu öpmeyi bırakmak istemiyorum. O benim hava gibi.

Dudaklarını yanağıma götürüp kulağıma konuştu. "İyi öpüşüyorsun."

"Sen de..." Gözlerimi yavaşça kırıştıtararak fısıldıyorum.

Beni bıraktıktan sonra gömleğini çıkarmak için hafifçe geri adım atıyor ve çenem düşüyor. Elimi dikkatlice göğsünün üst kısmına koyuyorum ve yuvarlak omzuna hareket ettiriyorum.

Sağ kolunda mürekkep izleri var ama onu inceleyecek vaktim yok.

"Şimdi sıra sende."

"Oh..." Korku karnımı sıkıyor ve bundan nefret ediyorum. Kafamın içindeki seslerden nefret ediyorum.

Dönerek, yan masalardan iki lambanın parladığı yatak odasına gidiyorum. Duvarda yuvarlak bir anahtar var ve uzanıp onu kapatıyorum, böylece karanlığa gömülüyoruz.

"Vay be," diye gülüyor. "Bakalım bunu düzeltebilecek miyim?"

Yatağın ayak ucunda dururken, onun gölgeli halinin yatağın yanına gidip lambalardan birini tekrar açmasını izliyorum. Hâlâ çok fazla ışık var ve elbiseme bakıyorum.

"tercih ederim." Sesim sessiz.

Şaşkın bir gülümseme ağzının kenarını kaldırıyor. "Ama o zaman seni göremem."

Burnumu kırıştırarak omuz silkiyorum. "Bu şekilde daha rahatım. Farklılıklarımızı daha az görebiliyorsun."

Işığı açık bırakarak durduğum yere dönüyor ve ben utancımdan nefret ediyorum. Çeneme uzanarak gözlerimi kendisiyle buluşturmaya zorluyor.

"Farklılıklarımızı seviyorum." Yaklaşarak kulağıma doğru eğildi. "Farklılıklarımızı sevdiğimi bile söyleyebilirim."

İri elleri vücudumda dolaşarak, uzun saçlarımı omzumun üzerinden kaydırıyor. Sıcak dudaklarını çıplak omzumun üst kısmına bastırıyor ve ellerini elbisemin fermuarına doğru kaydırıyor.

Üstüm belime kadar iniyor ve beni sadece askısız sütyenimle bırakıyor. Göğüslerim popom kadar büyük değil ama hiçbir şekilde düz göğüslü de değilim.

"Tanrım, harikasin." Sesi boğuk ve gülmekten kendimi alamıyorum.

"Bunu bana daha önce kimse söylememişti."

Gözleri benimkilere kayıyor ve gerçekten sinirlenmiş görünüyor. "Ciddi misin sen?" Omuz silkiyorum. "Bu doğru."

"Bu doğru değil. Sen bir bombasın..." Yanağımı öpmek için eğiliyor, ellerini kaldırıp sütyenimin üzerinden göğüslerimi avuçluyor.

Başparmakları sertleşen meme uçlarımda etrafında dönüyor ve ben iç çekiyorum. "Öyle mi?"

"Klasik bir güzellik." Dudakları aşağı iniyor ve üst dudağımı ısırtıyor. "Bu seksi dudaklar... Bana ne yaptığını hissetmiyor musun?"

Beni kendine çekiyor, ereksiyonunu karnımda hissediyorum ve eski bir filmde bir replikle alay ediyorum. "Cebindeki İngiliz anahtarı mı yoksa beni gördüğüne sevindin mi?"

"Çok mutluyum." Boynumun kenarını öpmek için eğiliyor ve midemde bir sıcaklık oluşuyor. "Çok mutluyum... Şimdi şu yatağa yat ve amının tadına bakmama izin ver."

Orgazm vücudumda roket etkisi yaratırken SIRTIM yataktan fırlıyor. Hendrix kalçalarını omuzlarına aldı ve boğazımdan bir başka derin inilti yükselirken bacaklarım sarsılıyor ve titriyor. "Oh, Tanrım... Oh, Tanrım..."

"Bana öyle demeye devam et." Hendrix yüzünü çeviriyor, sakalları hassas tenimi tırmalıyor, tam da iç baldırımı ısırmadan önce, tekrar ciyaklamama neden oluyor.

"Egom için harika."

Gülmeye başlıyorum. Orgazm damarlarımda dolaşüyor ve içim zevkle uğulduyor. Tekrar dizlerinin üzerine kalkıyor, dudakları benimle kayganlaşmış, elindeki ereksiyonuyla bana bakıyor.

"Hiç bu kadar çok gelmemiştim..." Elimi hâlâ leğen kemiğimde çırpınan kelebeklerin üzerinde kaydırarak nefes alıyorum. "Arka arkaya."

"Daha yeni başlıyoruz, güzelim." Pantolonunun yatağın kenarında durduğu yere doğru eğilip cebinden cüzdanını çıkarıyor.

Hala dizlerinin üzerinde doğruldu ve ben de karnıma doğru ilerledim.

"Senin sıran," diye mırıldanıyorum, aletini dudaklarımın arasına alıyorum.

"Mmm... Tamam."

Büyük ve kalın ve elimi shaftının etrafına koyduğumda parmaklarım buluşmuyor. Yine de ucuna odaklanıyorum, ıslak dudaklarımın arasına sokup çıkarıyorum.

Bir tıslamayla ellerini boynumun arkasına kaydırıyor, saçlarımı omuzlarımdan kaldırıyor ve at kuyruğu gibi başımın arkasında tutuyor.

Dilimi kenarlarında gezdiriyorum, başımı eğip alt tarafını emerken bir yandan da onun hararetle mavi gözlerine bakıyorum.

Dolgun dudakları ayrılıyor, inerken sıkılmış beyaz dişleri ortaya çıkıyor ve o kadar ateşli ki. Avucumu yaladıktan sonra shaftına geri götürüyorum, sonra elimi kaydırıp başımı daha hızlı sallarken dudaklarımla buluşması için çekiyorum.

"Siktir," diye hırıldayarak saçımı çekiyor.

Kalçaları sallanıyor ve siki boğazımın derinliklerine doğru ilerliyor. Pozisyonumu değiştirerek ellerimi kalçalarına koyuyorum, emiyorum ve çekiyorum, karnı bükülene kadar onunla kalıyorum. Bir iniltiyle titriyor ve belinden öne doğru eğiliyor.

"Dur." Aleti ağzımdan fırladı. "İlk seferinde boğazından aşağı boşalmayacağım."

Eğilerek şişmiş dudaklarımı öpüyor, dudaklarımı ayırıyor ve dilini dudaklarıma doğru kıvrıyor. Yanaklarını tutarak, o yatakta yanıma oturmak için hareket ederken ben de onu öpüyorum. Öpüşmemiz kesiliyor ve prezervatifi ereksiyonunun üzerinde yuvarlamasını bekliyorum, sonra yastıklara yaslanıyor.

"Tırman ve bana bin, bebeğim."

Kaşları çatıldı ve tartışmaya başladım. "Bundan hoşlanmıyorum. Ben çok...

açığa çıktı."

"Bunu bu kadar harika yapan da bu." Öne doğru oturuyor, kaslı kollarını belime doluyor ve beni çekiyor. "Seni istiyorum

sikimin üzerinde tepiniyor ve bana yine Tanrı diyor."

Yaramaz mavi gözleri parlıyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum. "Hendrix..." "Hadi, güzelim. O seksi göğüslerini yüzüme koy."

"Aman Tanrım." Ellerimi arkasındaki yatak başlığına koyuyorum.

"İşte şimdi bir yerlere varıyoruz." Öne doğru oturup meme ucumu dudaklarının arasına aldı.

Sıkı bir şekilde emiyor ve içime bir zevk dalgası yayılıyor. Bir elimi geniş omzuna götürerek dizlerimin üzerine kalkıyorum ve kalın sikini ağrıyan amıma götürmesine yardım ediyorum.

Ucu giriş için dürttüğünde nefesim kesiliyor. Seks yapmayalı uzun zaman olmuştu ve hiç bu kadar donanımlı bir adamla birlikte olmamıştım.

Ben yavaşça alçalırken gözlerimiz buluşuyor ve o sonuna kadar, taşaklarına kadar girdiğinde ikisi de genişliyor. Kaşları çöküyor ve ikimiz de inerken çenem öne düşüyor. Aynı hızla, daha yükseğe oturuyor, ağzımı kendi ağzıyla kapıyor ve derin bir öpücükle istila ediyor.

Bir inilti daha dudaklarımı titretiyor ve kalçalarım sallanmaya başlıyor. Ağızlarımız birbirinden ayrılıyor ve elleri göğüslerimde, meme uçlarımı öpüp emerken onları kaldırıp ağzına çekiyor.

Daha önce hiç bu pozisyonda bulunmamıştım ama şimdiden hayranıyım. Aleti derinde, pelvisime karıncalanmalar gönderen bir parçama çarpıyor ve beni daha hızlı hareket etmeye teşvik ediyor. Klitorisim karnına sürtünüyor ve karnımda orgazm kıvılcımları çıkıyor.

Öne doğru uzanarak yatak başlığını kavriyorum, böylece ona daha hızlı binebiliyorum. Elleri kıkımda, beni sıkıyor ve çekiyor, ritmine uymama yardımcı oluyor. Gözlerim kapanıyor ve bir his kasırgasına kapılıyorum.

Onun ilahi söylediğini ve inlediğini duyuyorum ve daha hızlı, daha sert sallanırken başım geriye düşüyor. Yükseliyor, daha sıkı ve daha sıcak oluyor. Daha fazlasına ihtiyacım var ve bunu elde etmenin tek yolu daha sert, daha sert sallanmak. Alçak sesle ve yüksek sesle küfrediyor ve ben kayboluyorum, o muhteşem serbest bırakmayı kovalıyorum, oraya ulaşamazsam öleceğimi biliyorum.

Yatak hareket ediyor. İkimiz de çılgına döndük ve birbirimize sarıldık. Sonra bir anda, arkasından kıvılcımlar saçan havai fişeklerden biri gibi patlıyor ve beni ayak parmaklarıma kadar kavuruyor.

Ona Tanrı diyebilir miyim bilmiyorum ama kesinlikle cennette süzülüyorum. Vücudum o kadar hızlı kasılıyor ve gevşiyor ki, titreyen pantolonumun içinden inliyorum. Sırt üstü yatmam için bizi döndürüyor ve üç, dört hamle daha yaparak yere yığılmadan önce bir çılgılla boşalıyor, sıcak nefesi saçlarıma doluyor.

Kollarım ve bacaklarım ona sarılmış, ikimiz de terliyor ve titriyoruz. Hareket edebileceğimden emin değilim. Gözlerim kapalı, bekliyorum ve gerçekliğe geri dönmeye çalışırken hislerimin dalgalanmasına izin veriyorum.

Büyük avucu alnımdaki saçları okşuyor ve ben yavaşça gözlerimi kırıştıtararak açıyorum, onun sıcak bakışları ve memnun sırıtişıyla karşılaşıyorum. "Seni kırdım mı güzelim?"

Bu beni güldürüyor ve başımı sallıyorum. "Henüz değil." "Güzel, çünkü hepsini tekrar yapmak istiyorum."

Hendrix

I Raven'ın kollarında bayılmadan önce panjurları kapatmalıydım. Destansı bir gece . Birkaç kez daha amını yaladım. O da birkaç kez daha sikimi emdi. Onu kanepeye domalttım. Bana boğa gibi bindi. Hatta sikimi götüne sokmama bile izin verdi.

o kadar hızlı geldi ki, utanç vericiydi.

Şimdi göğsümün üzerinde yatıyor. Kalın, çikolata rengi saçları ipeksi dalgalar halinde tenime yayılmış, dolgun dudakları büzüşmüş. Gözlerim onun muhteşem vücudunda geziniyor ve o çok seksi. Neredeyse keşke...

"Ah... güneş değil." Bir elini kaldırıyor ve beni kıkırdatacak şekilde gözlerinin üzerinde tutuyor.

"Gizliden gizliye vampir değilsin, değil mi Rave?"

"Dün gecedен sonra öyle de olabilirim." Yüzünü çevirip kolumla yan tarafımın arasına gömüyor.

Bedenimi kaydırarak onu ışıktan korumak için elimden geleni yapıyorum, bir yandan da yanağındaki saçlarını okşuyorum. Gözleri kapalı ama dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor.

Çenesini kaldırıp bana göz kırpmıyor. "Yeterince uyumadık." "Uyku abartılıyor."

"Aç olmadığımı inanamıyorum. Her zaman kahvaltıya hazır uyanırım."

"Dürüst olmak gerekirse, dün gece çok fazla horoz yuttun." Gözleri parlıyor ve yan tarafımı çimdikleyerek bir kahkaha atmama neden oluyor. "Ah! Şikayet etmiyordum." "Biraz kahve içebilirim." Yavaşça doğruluyor ve ben vücudunun şekline, dar beline, kalçalarının kıvrımlarına hayran kalıyorum. "Bir an önce

yakında yola çıkacağız."

Midemde üzüntüye benzer bir şey kıpırdanıyor ama hemen geçiştiriyorum. "Bize kahve yapayım."

Ayağa kalkıp odanın içinden mutfığa doğru yürüyorum. Gözleri beni takip ediyor ama vücudum konusunda hiçbir zaman utangaç olmadım. Sürahiye su dolduruyorum ve arkamı döndüğümde, beyaz gömleğimi çıplak vücudunun üzerinde gevşekçe iliklemiş halde barda duruyor. Siyah saçları dağınık, ipeksi dalgalar halinde omuzlarına dökülüyor ve harika görünüyor.

Açma düğmesine basıyorum ve dönüp onun karşısına geçiyorum. "Hazır olduğunda seni eve ."

Başını sallıyor, yere bakıyor. "Keşke nedime elbisemden başka giyecek bir şeyim olsaydı. Utanç yürüyüşünden bahsediyorum."

"Utanma, bu düşünceyi aklından çıkarma." Barın etrafından dolaşp, kral boy yatağın duvardan birkaç santim uzakta olduğu yatak odasına dönüyorum.

Onu görünce sırtıyıyorum, dün gece ne kadar vahşileştüğimizi hatırlıyorum.

Boxer külotumu elime alıp hızla giyiyorum ve komodinin yanında düzgün bir yığın halinde duran prezervatiflerin üzerinden geçiyorum. Bunları daha sonra temizleyeceğim.

Şimdilik bavulumu karıştırıyorum, eski bir pamuklu antrenman forması ve bir çift eşofman çıkarıyorum. "Bunlar sana çok büyük gelecek."

"Bundan şüpheliyim." Kıyafetleri benden aldı. "Hızlı bir duş almamın sakıncası var mı?"

"Tabii ki hayır. İstedğin kadar kalabilirsin."

Bir kot pantolon ve lacivert bir tişört çıkardım ve yatak odasından benim kıyafetlerimi giymiş olarak çıktığında mutfakta bir fincan kahve ile duruyordum.

"Sıgıdıklarına inanamıyorum." Saçları omzunun üzerinden aşağıya bakıyor, sonra doğrulduğunda eski formam göğüslerinin ve kalçalarının üzerinde öyle bir sıkıyor ki 2. Turu önermemi istiyor... yoksa 20 mi?

"Bu sana benden daha çok yakışıyor." "Sanırım benim dolgum seninkinden farklı vuruyor."

"Harika görünüyorsun." Cezveye doğru adım atıp sürahiye çıkarıyorum. "Go cup?"

"Hayır." Elini salladı. "Şehirden çıkarken McDonald's'ta durup bir kahve ve biraz kahvaltı alacağım."

Kahretsin, bu kadar çabuk gitmesinden nefret ediyorum. Düşünmeden edemiyorum, eğer işler farklı olsaydı.

Boğazımı ve zihnimi temizleyerek koluna dolanmış elbisesini ve parmak ucundan sarkan gümüş topuklu ayakkabılarını gösteriyorum. "Tüm getirdiğin bu mu?"

"Ve telefonum." Ayağındaki ince havlu kumaş terlikleri işaret ediyor. "Bunlar bende kalsa sorun olur mu?"

"Kullanıldıktan sonra çöpe attıklarına eminim." Kapıyı tutuyorum, *Rahatsız Etmeyin* askısını dışarıda bırakıyorum, böylece ben yokken ev hizmetleri buraya girmeye çalışmıyor.

Ailemin evine giderken pek konuşmuyoruz ama rahat bir sessizlik var. Zihnim son yirmi dört saat boyunca konuştuğumuz her şeyi süzüyor. Sanırım ona kendim hakkında hayatımdaki tüm kadınlardan daha çok şey anlattım, ama çok fazla yorum yapmamaya karar veriyorum.

Raven'la konuşmak çok kolay ve aramızda anında bir bağ oluştu - muhtemelen en başından beri bunun bir bitiş tarihi olduğunu biliyorduk.

Yine de eve varmamıza çok az kalmış gibi geliyor ve garaj yolunda durduğumuzda, kapıyı tutmak için acele ediyorum.

"Tam bir centilmen." Bana göz kırptı.

"Her zaman değil." Ona yaramaz sırtışımları veriyorum ve kulakları pembeleşiyor. *Kahretsin, bunu yapmayı özleyeceğim.*

İçeri girdiğimizde, gece çantasını almak için merdivenlere gitmesini bekliyorum. "Bu kıyafetleri değiştireceğim ve senin için odaya bırakacağım. Sadece bir dakika sürer."

"Sende kalsın. Benim formamı giydiğini düşünmek hoşuma gidiyor."

Burnu kırışıyor ve tereddüt ediyor. "Gerçekten futbol izlemiyorum."

"Belki başlaman için sana ilham verir."

Çantasını elinden alarak onunla birlikte arabaya doğru yürüdüm. İnce terliklerini çıkarıp bir çift Ugg bot giydi.

Çantasını yolcu koltuğuna atarken arabasının kapısını tutuyorum. Dönüp o kocaman kahverengi gözleriyle bana baktığında midem bulanıyor. Boğazım tıkanıyor ve ne düşündüğümü söyleyemiyorum.

İrtibatta kalamayız. Birbirimizden çok uzaktayız ve bu sadece işleri garipleştirir.

Hatırlıyorum da kızları yeni yeni fark etmeye başladığım zamanlarda babam beni kenara çekip oyunu ne kadar sevdiğimi sormuştu.

Dünyadaki tek şeyin futbol olduğunu söyledim ve o bilge yaşlı gülümsemesiyle omzumu okşadı. "Böyle hissettiğin sürece, kadınlarla aranı iyi tutman en iyisi. Bu seni bir sürü kalp ağrısından kurtaracaktır."

Bugün bile bu tavsiyeye göre yaşıyorum.

"Şey..." Raven saçlarını omzundan iterek bana göz kırptıyor. "Dün gece gerçekten harika vakit geçirdim."

"Ben de." Onun güzel yüzüne gülümsüyorum. "Eğer Los Angeles'a gelirsen ve yapacak bir şeyler ararsan..."

Burnu kırılıyor. "Eğer Atlanta'ya gelirsen ve ikinci bir randevu için risk almak istersen..."

Hüzünlü bir gülümseme yanaklarımı kaldırıyor ve başımı sallıyorum.

"Senin için riske girerim." "Teşekkürler, Hendrix." Bana kısa bir sarılmak için öne doğru adım atıyor. "Sen gerçekten çok tatlı."

Bir kakhaha attım. "Bu konuda hiç suçlanmadığıma eminim."

Arabasına adım atarken sırtıyor. "Sırrın benimle güvende."

"Dışarıda fırtına kovalarken dikkatli ol."

Kapıyı kapatıp camı indiriyor. "Dışarıda kafana darbe alırken dikkatli ol."

Bu beni inletti. "Her şey öyle değil."

"Sanırım . Geceyi seninle geçirdim." Eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Şanslıyım."

Gözlerimiz buluşuyor ve tereddüt ediyoruz. Kısa süreli bir şey hissi... *neredeyse...* aramızdan geçiyor. Eminim o da bunu hissediyordur ama veda etme zamanı geldi.

Planlarım var ve romantizm ya da herhangi bir çeşit "dul" içermiyor.

Motoru çalıştırıyor ve ben geri çekilip kollarımı göğsümde kavuşturarak onun uzaklaşmasını izliyorum.

Hendrix

On beş ay sonra

Ağustos Los Angeles'in en sıcak ayı ve sezon öncesi başlamadan önceki son haftalara girdik. Her hafta, bazen haftada iki kez futbolla dolu bir yıla daha başlamadan önce.

Çayır tarzı malikânemin balkonunda dururken göğsümde bir tatmin duygusu belirliyor. Betonarme, metal kirişler ve bir tepenin yamacına inşa edilmiş çelik bir çatısı var ve şehre bakarken, topraklarını inceleyen bir imparator gibiyim.

Yalnızım ama önümüzdeki yılı düşündükçe mutlu oluyorum.

Geçen sezon takımım playoff'lara kadar gelmeyi başardı. Büyük maça çıkamadık ama bu yıl farklı olacak gibi görünüyor.

Düşündükçe göğsümde adrenalin atıyor. Başlamaya çok hazırım. Bunu hissedebiliyorum - bu yıl yıl. Sonuna kadar gidiyoruz ve şampiyonluk yüzüğünü parmağımda görebiliyorum.

Bütün spor spikerleri bundan bahsediyor. Oyunumun zirvesindeyim. Bu kariyerimin zirvesi ve bunu yapmaya hazırım.

Sonra telefonum bir mesajla aydınlandı.

JACK

Birkaç günlüğüne eve gelmek için vaktin var mı?

En büyük kardeşimin sorusunu incelerken kaşlarım çatılıyor ve hızlıca bir cevap yazıyorum.

Bir sorun mu var?

JACK

Yanlış bir şey yok, sadece aile işi. Sana burada ihtiyacımız var.

Çenem gerildi ve etrafıma bakındım. Bu gece birkaç takım arkadaşımın planları var, ama ben çekilebilir ve Alabama'nın güneyindeki sahilde bulunan küçük memleketimize bir uçak bileti ayırtabilirim.

"Aile işi" ne demek bilmiyorum ama Jack eve gelmemi hiç istemiyor. Önemli bir şey olmalı.

Birkaç saat içinde gidebilirim.

JACK

Birkaç gün kalmayı planlayın.

Ben her
zaman
yaparım.

Ekip jetinin beni Newhope'un on mil güneyindeki küçük, özel havaalanına uçurmasını ayarlamak uzun sürmüyor. Pilotun uçuş planını hazırlaması için yaklaşık bir saate ihtiyacı var ve bu süre içinde toparlanıp havaalanına giden bir araba bulabilirim. LA Tigers'ın başlangıçtaki sıkı ucu olarak, çok fazla dikkat çekme eğilimindeyim. Bu küçük jet, Los Angeles'a gitmek için kullandığım bir araç haline geldi.

Ülke, pilot ve mürettebat eski dostlar gibi.

Görevliler beni her zamanki buzlu viskimle karşılıyor ve ben de kulaklıklarımı takıp telefonumu çıkararak yatar koltuğa yerleşiyorum. Genellikle ülkenin diğer ucuna uçarken geçmiş maçların tekrarlarını izlerim ama bu gece huzursuzum.

Rahmetli babam Teksas Mustangs'in efsanevi oyun kurucusuydu ve üç ağabeyime ve bana bildiği her şeyi öğretti. Bize sezon boyunca tüm maçları izlemeyi öğretti. Bize kendi pozisyonumuzdaki diğer oyuncuların ne yaptığını incelemeyi öğretti. Hatta bize kendi jenerasyonundaki eski oyuncuların durumlarla nasıl başa çıktıklarını incelemeyi bile öğretti.

Her hafta sonu parkta koşu oyunları oynuyor ve pas oyunumuz üzerinde çalışıyorduk.

Yıldız sporculardan oluşan bir ailenin en küçüğü olarak bunu çok sevdim. Tüm kardeşlerimle birlikte profesyonel olarak oynamak benim hayalimdi. Şimdi hala bu işi yapan tek kişi benim.

Büyüyen karanlığa bakarken babamı düşünüyorum.

Ben henüz ortaokuldayken bir yıldan kısa bir süre arayla anne ve babamızı kaybettik.

Jack, Mustangs'in oyun kurucusu olarak yeni imza atmıştı ve tüm gözler onun üzerindeydi. En yaşlı Bradford Boy olarak, tüm profesyonel futbol dünyası onun bir sonraki Art Bradford olup olmayacağını görmek için bekliyordu.

Öyleydi.

Ligdeki en iyi oyuncu olmayı ve üç eyalet öteden hepimizi hizada tutmayı başardı. İkinci büyük kardeşim Zane de yardım etti elbette.

Üniversitede okuyordu ve Baltimore Admirals'a ilk turda seçilmeden önceki son yılında bizi takip edebilecek kadar yakındı.

O gitti ve Garrett devraldı.

Zordu ama beşimiz de ailemizi bir arada tutmaya inanıyorduk. Başımız belaya girmedi, çünkü hepimizin gözü hedeflerimizdeydi. En küçük kız kardeşim Dylan bile New York Bale Topluluğu'na katılmayı hedefliyordu - ta ki bir kaza planlarını değiştirene kadar.

Hepimiz babamızın lazer odaklılığını miras aldık ve Jack eski lisemizde baş antrenör olmak için ligden emekli olduğunu açıkladığında buna inanamadım.

"Emekli mi oluyorsun?" Sanki ikinci bir kafa çıkarmış gibi ona baktım. "Bunu neden yapasın ki? Sen bir yıldızsın. En değerli oyuncu olma yolunda ilerliyorsun!"

Saçımın önünü karıştırırken Jack'in sırtışı sıkıydı. "Hayatta futboldan daha fazlası var, küçük kardeşim."

Önemli bir şey değilmiş gibi davranmaya çalıştı ama gülümsemesi gözlerine ulaşmadı.

"Peki ya babam?" Onu sarsmak için geleni yaparak sordum. "Ne olmuş babama?" dedi kıkırdayarak.

"Babam hayatını bizi eğitmeye adadı. Bildiği her şeyi bize öğretti. Kapıları o açtı, yolu o döşedi-"

"Babam bize daha iyi bir hayat için bildiği tek yolu öğretti, ama başka yollar da var." Jack'in ses tonu sakın ve mantıklıydı ve bu beni kızdırdı.

"Buna inanmıyorum." Geri ittim. "Senin için değil."

Zihnim parkta ma yaptığımız tüm cumartesilere, ESPN'in karşısında oturduğumuz tüm pazar günlerine gitti.

Bir futbol topu taşıyabilecek yaşa geldiğimden beri kafam futbol topunun üzerinde uyuyordum. Babamın bana dışarı çıkıp onlarla oynamamı söylediği ilk günden beri üç ağabeyim kadar iyi olmak için kıcıımı yırtıyordum.

Bir metre iki boyumla, her zaman Jack'in oyun kurucusunun karşılayıcısı olmuştum. Garrett 1.80 boyunda, 90 kilo ağırlığında doğuştan bir yan hakemdi. Babam Zane'i vurucu olması için yönlendirdi ve ilgisiz bir yalnız olarak, hepimiz arasında en doğal yeteneğe sahipti.

Yine de Jack bizim değişmezimizdi. İyi bir takım kaptanı gibi bizi doğru yolda tuttu ve ben hep aynı olduğumuzu düşündüm.

O zamana kadar.

"Kariyerini bırakıp *lise* koçluğu mu yapacaksın?" Ses tonumdaki tiksintiyi engelleyemedim. "Buna inanamıyorum."

"Yapmak istediğim şey bu, Hen. Annem ve babam öldüğünden beri yaptığım şey bu. Hepinizle ilgilenmek önceliklerimi değiştirdi. Sonra Kimmie onları daha da değiştirdi."

Elleri uyuyan kızı Kimmie Joy'un sırtında bir aşağı bir yukarı kayıyordu. Başı omzundaydı ve her şey anlamlıydı. Gözlerindeki teslimiyeti, tamamen gerçek olmayan gülümsemeyi anladım.

"Bu Danielle yüzünden." Açık açık söyledim. Lafı dolandırmanın anlamı yok.

Jack'in ilk karısı, Fort Worth'tan bir şekilde gözüne çarpan beş para etmez bir country şarkıcısıydı. Onunla sadece bir kez karşılaştım ama ne istediğini hemen anladım.

Anlayamadığım şey, neden onunla birlikte olduğuydu. Jack okulda hiç böyle kızlarla çıkmazdı. Sonra kız hamile kaldı. Sonra Branson'da şarkıcılık kariyeri için onu terk etti.

"Danielle yüzünden değil." Sesi alçaktı ama bir hırıltı sezdim.

"Teksas'ı senin için mahvetti ve burada olmanın her şeyi unutturacağını sanıyorsun."

Beni yanlış anlamayın, sahildeki memleketimizi seviyorum. Babam daha fazla oynayamayacağına karar verdiğinde, annemle birlikte Newhope'a taşındılar ve ailemizin restoranını açtılar. Bizi, yetim kaldığımızda etrafımızda toplanan birbirine sıkı sıkıya bağlı bir topluluk içinde büyüttüler.

Yine de, ne kadar tatlı olsun, Newhope, Alabama'da kimse ünlü olmuyor.

"Bazen ne kadar genç olduğunu unutuyorum." Beni daha da sinirlendiren o babacan ses tonuyla söyledi.

"Onu dinleme." Dylan beni iterek bebeğe uzandı, kehribar rengi gözleri parlıyordu.

"Buraya gel, Kimmie! Gel de en sevdiğin teyzeni gör."

"Onun tek teyzesi," diye homurdandım.

Dylan benden on sekiz ay küçük ve hepimizin futbolu bırakıp eve taşınmasından daha çok istediği bir şey yok.

"Döndüğün için çok mutluyum." Kız kardeşimiz yeni yürümeye başlayan çocukla konuşurken, başını sallayıp burunlarını okşarken sesi yumuşak ve yüksekti. "Burayı çok seveceksin. Y'de bebek yüzme dersleri alacağız ve seni anaokuluna yazdıracağım-"

Daha fazla dayanamadım ve konuşmamız henüz bitmemişti. "Lise futbol koçu olmanın ligdeki en iyi oyun kurucu olmaktan daha iyi olduğuna inanmamı mı istiyorsun? Büyük Maçı kazanmaktan daha mı iyi? Şampiyonluk yüzüğünü almaktan daha mı iyi?"

"Kızım ile birlikte olmak, burada ailemle birlikte olmak ve evet, yeni nesil yıldız oyunculara koçluk yapmak eziyetten daha iyi." Jack'in ses tonu kararlıydı. "Belki Danielle Teksas'ı benim için mahvetti ama benim amacım her zaman hazır olduğumda çekip gidebilecek kadar para biriktirmektir. Ben hazırım."

"Öyle olduğuna çok sevindim." Dylan onun elini tuttu. "Hepinizin emekli olması için sabırsızlanıyorum."

"Beni bekleyerek nefesini tüketme," diye homurdandım. "Bir kadın için kariyerimi asla bir kenara atmam."

"Aç değilsen asla asla deme," diye kıkırdadı ağabeyim. "Sonunda o kelimeleri yersin."

"Ben değil. Ne istediğimi biliyorum ve bu pes etmek değil."

"Pes etmiyorum, küçük kardeşim." Güçlü bir elini omzumun üstüne koydu ve sıktı. "Ben yapmak istediğim şeyi yapıyorum ve bir gün sen de futboldan daha çok sevdiğin bir şey bulabilirsin."

"Şüpheli."

Omzuma hafif bir dokunuş beni uyandırıyor ve anılarımın uykuya dönüştüğünü fark ediyorum. Gülümseyen hostes bana Newhope'un güneyindeki özel havaalanına vardığımızı haber veriyor.

Merdivenlerden inip beni bekleyen siyah SUV'a ulaştığımda hava karanlıktı ve otele vardığımda saat gece yarısını geçmişti.

Evimi ziyaret ettiğimde her zaman bir oda ayırtıyorum. Dylan ve yeni kocası Logan restoranın yukarısındaki eski aile evimizde yaşıyorlar ve ben de biriyle tanışırsam ya da bütün gün boxer külotumla uzanıp futbol izlemek istersem diye kendime ait bir yerim olmasını istiyorum.

Ayrıca, Dylan ve Logan yeni evliler. Evin etrafında gizlenip evlilik mutluluklarını bölmeme ihtiyaçları yok. Eğer isterlerse mutfakta seks yapabilmeliler.

Kardeşimin grup sohbetine burada olduğuma dair kısa bir mesaj gönderiyorum ve sonra gece için yatıyorum.

Sekiz saat sonra gözlerimi Cooters & Shooters'ta kahvaltıya gelmemi söyleyen bir dizi mesajla açıyorum. Restoran saat on bire kadar halka açık değil, ancak tüm aile evde olduğunda birlikte kahvaltı ediyoruz.

Küçük kız kardeşimin dileği neredeyse gerçekleşti. Tek direnenin ben olduğumu söylemekten hoşlanıyor.

Garrett, Dylan'ın düğününde lise aşkıyla yeniden bir araya geldikten ve onu hamile bıraktıktan sonra emekli olan üçüncü kardeşti.

Bu kadar dikkatsiz olduğuna hala inanamıyorum.

Liv olduğunu söyleyip duruyor ve ben de anlıyorum. Garrett ve Liv lisedeyken birbirlerinden ayrılmazlardı. Üniversitede ayrıldıklarında hiçbirimiz buna inanamadık ve nedenini asla tam olarak öğrenemedik. Garrett sadece batırdığını söyledi.

Sonra Dylan'ın düğününde birbirlerini tekrar gördüler ve Donkey Kong gibi devam ettiler.

Kulağa romantik
geliyor. Ama değil.

Asla korunmasız seks yapmayın çocuklar.

Kiraladığım Rover'ı aile evimize park ediyorum ve uzun, teneke çatılı restorana giden bezelye çakıllı patikadan aşağı yürüyorum. Klasik Creole tarzında muhteşem bir yer. Büyük boy Fransız kapıları ve pencereleri ile beyaza boyanmış sedir tahtaları var.

Kasırga panjurları, odanın ortasındaki devasa tavan vantilatörlerinin yardımıyla körfez esintisinin mekâna akmasına izin vermek için sonuna kadar açık. Bu buharlı Ağustos sabahında, güneydeki her Ağustos sabahında olduğu gibi, esinti ortamı katlanılabilir kılıyor.

Tuzlu deniz havası dilime değiyor ve burayı çok seviyorum.

Bir gün buraya dönüp emekli olacağım. O zaman yaşlı, ihtiyar bir adam olacağım ve oturup balık tutacağım ve diğer ihtiyarlarla konuşacağım.

Futbol oynamak için çok yaşlı olacağım ama geriye dönüp gururla bakabileceğim efsanevi bir kariyerim olacak. Babamın mirasını, her zaman oğullarının hayal ettiği gibi devam ettirmiş olacağım.

"Hey, kardeşim!" Garrett beni kapıda karşıladı ve sarılmak için içeri çektii. "Seni gördüğüme sevindim."

Burada olduğum için neredeyse kendini beğenmiş gibi görünüyor, bu da beni tetikte tutuyor. "Ben de seni gördüğüme sevindim."

Garrett herkesin üzerinde yükseliyor ve bugün Şerif Yardımcısı üniformasını giyiyor. Kalın haki renginden yapılmış bu üniforma, belindeki ağır, siyah deri silah kemeri ve göğsündeki tüm şerit ve rozetlerle birlikte boyuna posuna bakılırsa oldukça sert görünüyor.

"Son zamanlarda hiç suçlu yakaladın mı?" Alay ediyorum.

"Her zamanki şeyler - yaramazlık yapan çocuklar, sarhoş olan turistler, çok hızlı araba kullananlar." Kaşları çatıldı. "Biraz heyecan yaşadık ama yasadışı bir şey olmadı."

"Öyle mi?" Meraklandım ama Jack beni kolumdan yakaladı.

"Uçuşun nasıldı?"

"Çoğunu uyuyarak geçirdim."

"Benimle mutfağa gel."

Beni ailemizin ve arkadaşlarımızın gittiği yönün tersine doğru yönlendirirken biraz kafam karıştı ama olsun. Onunla gideceğim.

Zane ve nişanlısı Rachel bir masada oturmuş bizi izliyorlar. Liv de onlarla birlikte, Garrett'la yeni doğan bebeklerini omzuna almış, sırtını sıvazlıyor. Kardeşim beni mutfağa götürmek için acele ettirmese, gidip yeni yeğenimle tanışacaktım. Liv'in çilek sarısı saçlarına sahip olduğunu ve tıknaz, küçük bir bebek olduğunu görebiliyorum.

Bunun yerine onlara el sallayıp Jack'in peşinden devam ediyorum.

Dylan'ın mutfakta olduğunu tahmin ediyorum ve Logan da muhtemelen onunla birlikte - eğer satın aldığı ve faaliyete geçirmek için kışını yırttığı radyo istasyonunda değilse.

Burayı babasının iletişim ağında önde gelen spor merkezi haline getirmek istiyor ve ayda bir kez, haftanın maçlarını değerlendirmek ve neler olacağı hakkında konuşmak için Zoom sohbet yayını için uğruyorum. Çok güzel bir şey.

"Neler oluyor?" Tam mutfağa yaklaşıyorduk ki kapılar kendiliğinden açıldı ve ben olduğum yerde durdum.

Göğsüm sıkışıyor ve kız kardeşimin düğününden beri görmediğim bir kızla yüz yüze geliyorum. Onu birden fazla kez düşündüm. Ufak tefek, güzel, kahverengi saçlı ve yüzünün etrafı altın sarısı.

Sol yanağında büyük bir olan harika bir gülümsemesi var ve vücudu harika. Yumuşak ve kıvrımlı ve lanet olsun, göğüsleri onu son gördüğümde daha büyük görünüyor.

Belimin altındaki sıcaklık artıyor ve zihnim Dylan'ın düğününden sonra paylaştığımız geceye geri dönüyor. Çok eğlenmiş ve *çok* seks yapmıştık.

Bir etki bıraktı.

Ve burada tüm ailemin önünde uygunsuz bir şekilde ereksiyon olmadan önce bunu düşünmeyi bırakmalıyım. Etrafıma bakıyorum, hâlâ bizi izliyorlar ve bu düşünce zincirinin üzerine bir kova soğuk su döküyorlar.

"Raven, hey...." Boğazımı temizleyerek elimi uzatıyorum. "Bir dakika oldu ama vay canına. Harika görünüyorsun."

Kahverengi gözleri açılıyor ve telaşlı görünüyor ki bu yeni bir şey. Birlikteyken kendinden çok emin ve cesurdu. Komikti ve kimyamız etrafımızdaki havada çatırdıyordu.

"O burada mı?" Dylan kucağında siyah saçlı bir bebekle mutfaktan çıkar.

Kaşlarımı çattım, kafam karıştı. Kimse bana Dylan'ın hamile olduğunu söylemedi. Onu son gördüğümde beri dokuz ay geçti mi?

"Evet." Raven'ın sesi sessiz ve gözleri endişeli. "Hendrix... Bu kadar erken geleceğini bilmiyordum. İletişim bilgilerimizi paylaşmadık ve ben... sana ulaşmam gerekiyordu."

"Neden? oluyor?"

"Küçük bir sürprizimiz var!" Kız kardeşim bebeği kalçasında zıplatırken bebek sesini kullanıyor, sonra da bana gülümsüyor. "Hendrix, Hayden'la tanış. O senin kızın!"

Çenem şaşkınlıkla geri çekiliyor ve yüzümdeki tüm kan çekilirken yüzüm soğuyor. "Benim *neyim*?"

"İşte böyle!" Dylan öne doğru eğilerek burnunu küçük kızın burnuna sürüyor ve onu gülümsetiyor. "Raven bize sevmemiz için bir bebek daha getirdi. Tatlı küçük Hayden Lucille Bradford. Ne kadar *sevimli*, değil mi?"

"Özür dilerim..." Boğazımdaki kayanın etrafında konuşmakta zorlanıyorum. "Benim bebeğim yok."

Oda sessizleşiyor. Gözlerim hızla beni izleyen ailemden oluşan kalabalığın üzerinde geziniyor.

"Üzgünüm, kardeşim." Garrett yüzündeki o kendini beğenmiş sırıtışla öne çıkıyor ve omzumun üst kısmına sert bir tokat atıyor. "Öyle görünüyor."

"Bırak beni." Onu omuz silkerek uzaklaştırıyorum, Raven'a yaklaşıyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Ama her seferinde prezervatif kullandık."

"Yaptık." Raven başını sallıyor. "Bu kadar sorumluluk sahibi olmanız beni çok etkiledi."

"Ben *her zaman* sorumluyum." Sesimi yükseltmemek için elimden geleni yapıyorum. "Bunun olmaması için ben sorumluyum. Bu nasıl oldu?"

"Bilmiyorum." Raven'ın sesi de aynı derecede sessiz. "Sanırım biri... başarısız mı oldu?"

Hava yutuyorum. "Prezervatifler başarısız olamaz. Prezervatiflerin tek bir görevi vardır, o da başarısız olmamak için."

Raven'ın gözleri düşer ve ses tonu yatıştırıcıdır. "Sana bu şekilde söylemek istemedim. Bu bir şok ve sen..."

"Kucağına almak ister misin?" Dylan bebeği bana *Aslan Kral*'daki Rafiki gibi uzattı.

"Oha!" İki elim de havaya kalktı ve beynimi yeniden çalıştırmaya çalışırken bir adım geri çekildim.

Küçük insan tıpkı benimkiler gibi geniş mavi gözleriyle bana göz kırpmıyor.

Garip bir şekilde aynaya bakıyor gibi. Baş, tombul yanaklarının etrafında yumuşak bukleler halinde biten parlak siyah saçlarla kaplı ve ben incelerken, minik dudakları öfkeli bir kaş çatma haline geliyor.

Bebekler hakkında bir bok bilmem ama bunun yüzüme çılgılık atmak üzere olduğuna eminim.

Raven hızla öne çıkıyor, onu kız kardeşimin elinden alıyor ve küçük bedenini göğsüne bastırıyor. "Sorun yok, Haddy."

Bebek başını Raven'ın omzuna koyar ve iki parmağını küçük ağzına sokarak öfkeyle emer.

Sonra Raven bana döndü. "Konuşmamız gerek." Elimi tuttu ve beni çift kapıdan mutfığa doğru çekti.

Ailemi yemek odasında bırakıyoruz, sohbetle uğulduyorlar ve eğer kardeşlerimi tanıyorsam, bununla bir saha günü geçiriyorlar.

Küçük kız kardeşimi tanıyorsam, bulutların üzerinde yüzüyor ve anaokulu, bebek yüzme dersleri ve kutsal bok için her türlü planı yapıyor.

Yalnız kaldığımızda Raven bana döndü. "Gerçekten çok üzgünüm. Planım bu değildi ama sana nasıl ulaşacağımı bilmiyordum. Numaran bende yoktu ve hamile kaldığım süre boyunca çok kötü sabah bulantıları yaşadım. Gerçekten kilo verdim. Sonra o doğduktan sonra, tekrar kendime gelmem bir dakika sürdü.

ve bekledikçe daha da zorlaştı. Sana söylemem gerektiğini biliyordum ama ne yapacağımı bilmiyordum."

Nefes almak için duraklıyor ve stresli olduğunu anlayabiliyorum. Ben de ama başkalarını stresli gördüğümde hemen harekete geçiyorum. Yaptığım şey bu.

Bizler yetişkiniz. Bunu düzeltebiliriz.

"Dur bakalım. Bir dakika yavaşla." Jet lag yüzünden hâlâ sersemim ama strateji geliştirmek için elimden geleni yapıyorum. "Yani Dylan'ın düğününden sonra hamile kaldın..."

Kahverengi gözler benimkilerle buluşuyor, ardından kalın koyu kirpiklerle çerçevelenmiş parlak mavi gözler geliyor. "Evet."

Bebek Haddy meraklı, parmaklarını emiyor ve bir sonraki adımda ne yapacağımı merak ediyormuş gibi beni izliyor. Hiçbir fikrim yok.

"Ve Haddy..." Kelimeler takılıyor, ben de boğazımı temizliyorum. "Kızım mı?"

"Haddy *bizim* kızımız."

Bizim kızımız.

Yetişkinler.

Biz yetişkiniz, ama bu ne böyle? Bunun olmaması gerekiyordu.

Kuzgun

"H Addy bizim kızımız." Hendrix sözlerimi tekrarlıyor, güçlü kollarını kavuşturuyor ve kendini toparlamaya çalışır gibi bir elini ağzına götürüyor.

Haddy göğsüme sarılmış durumda ve merakla onu izliyor. Hiçbir zaman huysuz bir bebek olmadı ama benim ruh halime uyum sağladı. Bana sarılışından ve parmaklarını emişinden sinirlerimi anladığını anlayabiliyorum, bu yüzden sakın kalmaya çalışıyorum.

"Bu küçük hanım ortaya çıkana kadar on yıllık bir kusmama serim vardı." Gülüyorum, gerginliği azaltmak için elimden geleni yapıyorum.

Son on beş ayda Tasha'yı geride bıraktım. Artık sadece Anne Ayı'yım ve umarım içgüdülerim doğruysa Hendrix Bradford'un bana sorunumda yardımcı olacağına güvenilebilirim, her ne kadar şu anda bana onu bombalamışım gibi baksa da.

"O... sevimli."

"Babasına çok benziyor."

Gerçekten öyle. Haddy benim koyu renk saçlarıma sahip ama parlak mavi gözlerinden dolgun dudaklarına ve inatçı çizgisine kadar geri kalan her şeyi Hendrix'e benziyor, ama sanırım bu ikimizden de kaynaklanıyor olabilir.

"Sence onu kucağıma almama izin verir mi?" Ses tonundaki kırılganlık kalbimi eritiyor.

"Elbette." Bir adım daha yaklaşıyorum, onu biraz zıplatırken tereddüt ediyorum. "Sorun değil, Haddy. O gerçekten, gizliden gizliye tatlı biri."

Mavi gözleri ona sabitlenmiş, ama onu geçmeme izin veriyor. Sadece kolunu karnına koyuyor ve onu bir tür *futbol topu* gibi kaburgalarına yaslıyor.

"Oh, hayır..." Kekeleyerek bir adım attım ve onu kaldırmak için uzandım. "Bu... bu doğru değil..."

İlk denemesinde onu utandırmak istemem ama kız neredeyse baş aşağı duruyor.

O anda Dylan'ın kafası kapıdan içeri giriyor ve parlak gülümsemesi yüzünü buruşturmaya dönüşüyor. "Aman Tanrım, Hen! Onu futbol topu gibi tutuyorsun!"

"Yani?" Kadın ona doğru koşup yeğenini kolunun üzerinde daha oturur bir pozisyona getirdiğinde adam savunmaya geçiyor. "Hayatımda hiç futbol topu düşürmedim!"

"Onu bana ver." Dylan Haddy'yi omzuna aldı. "Hey, balkabağım. Aptal baban için endişelenme. Öğrenecek."

"Onu yerleştiriyordum," diye itiraz ediyor ve ben de gülümsememi gizlemek için elimi ağzıma götürüyorum.

Gerçekten korkunçtu ve biraz da ürkütücüydü.

"Onu bana bırak. Annesiyle konuşman gerek." Dylan kapıya yöneldi. "Siz acele etmeyin. Biz hemen geliyoruz."

Tekrar yüzüme döndüğünde gözlerim kocaman oldu. D-kelimesini ilk kez kullanıyordu ve bir an için durdu, soluk soluğa görünüyordu.

Tüm bunların bu kadar ani olmasından nefret ediyorum. Hendrix'i oldukça iyi tanıdığımı düşünüyorum ve başka seçeneğim olsaydı bu şekilde ele almazdım.

Onunla bu konuşmayı kafam bir çöp tenekesinin içinde kusarken yapmak istemesem de, kesinlikle onu pusuya düşürmek de istemiyordum.

İstediği şeyin bu olmadığını biliyorum ve onu tuzağa düşürmeye, fikrini değiştirmeye ya da ona bir şey yaptırmaya çalıştığımı düşünmesini asla istemem. Ona asla bir şey yaptırmam.

Sanki bebekle birlikte buraya geldiğim anda bir aile sevgisi kasırgasına yakalandık. Sıcak ve misafirperver ama yine de bir kasırga.

"Gerçekten çok üzgünüm." Sesim sessiz. "Bütün bunları... beklemiyordum." Elimi kız kardeşinin az önce kaybolduğu kapıya doğru sallıyorum.

"Bunların hepsi benim ailem olurdu." Ses tonu alaycı. "Artık şehre geldiğimde neden bir otel odası tuttuğumu biliyorsun."

"Bence iyi niyetliler."

"Öyle ve ben onları seviyorum. Ayrıca mahremiyetimi ve işime bir komite olmadan karar verebilmeyi de seviyorum."

"Anladım."

"Onlar da bundan gerçekten keyif alıyorlar." Yere bakarak yüzünü buruşturarak nefes veriyor. "Uzun zamandır bebekler, kaka ve... şey, bilirsin işte."

Kaşlarının altından bana bakıyor ve nefesim .
Hendrix Bradford'u ilk gördüğümünden beri bu böyledir.

Çok yakışıklı ve çok lezzetli kokuyor ve gülümsemesi kesinlikle günahkâr ve yatakta ne kadar iyi olduğunu biliyorum.

Kulaklarımın arkasına sıcaklık doluyor ama boğazımı temizliyorum. Gittiğim yön *bu* değil. Bu yüzden burada değilim.

"Kahretsin, Rave, bu çılgınlık." Bir adım daha yaklaşp yüzümü inceliyor. "Başka türlü nasıl olurdun? Fırtına avcısı oldun mu? Jim Cantore arkasını kolluyor mu?"

"Hayır." Kelimeyi nefesimle söylüyorum. "Sabah bulantıları yüzünden çalışmak imkânsızdı, bir de yeni doğduğunda onunla birlikte olmak zorundaydım. Tüm kariyer planlarımı askıya almak zorunda kaldım."

"Kahretsin. Özür dilerim." Kısa bir süreliğine kolumu okşadı. "Bu konuda seninle kavga etmeye falan çalışmayacağım. Dayanacak bir ayağım yok. O kesinlikle benim."

Bunu söyleme şekli alaycı ama bir gözümü kısıyorum. "Sen bunu yapar mıydın?"

Alaycı tavrı eriyor ve neredeyse yaralanmış gibi görünüyor. "Benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?"

"Hayır." Gözlerimi indirdiğimde, yapmayacağını biliyordum.

Ona tamamen dehşet verici bir şey sormaya hazırlanmamın tek nedeni bu.

"Sanırım *bunu düzeltmem* gerekiyor." Bunu sahte bir otoriter sesle söylüyor ve ben dudağımı çiğniyorum.

"Sanırım."

"Kardeşim Jack bunu yaptı ve tam bir felaket oldu."

Başımı sallayarak ellerimi inceliyorum ve ne söyleyeceğimi düşünürken karnımın döndüğünü hissediyorum. Neredeyse iki yıl önce birlikte çılgın bir yirmi dört saat geçirdiğim Hendrix Bradford'u düşünüyorum.

Aklımı başımdan alan, kendime güvenmemi ve seksi hissetmemi sağlayan şakacı olan. Eğlenmeyi ve maceralar hakkında konuşmayı seven.

"Bunu yapmamı mı bekliyorsun?" Sesi sessiz ve gözlerim onunkilerle kesişiyor.

"Hayır, tam olarak değil..." Daha dik durarak omuzlarımı dikleştiriyorum.

"Size yardım etmekten memnuniyet duyarım. Bana neye ihtiyacınız olduğunu söyleyin, eminim karşılayabilirim.
o."

Boğazımda bir düğüm oluşuyor ve onu için elimden geleni yapıyorum.

"Aslında,

Mesele şu ki... buraya gelmek için başka bir nedenim daha var... kızınızı tanımak istemeniz dışında."

"Tamam mı?"

"Bu çok komik. Büyürken parayı hiç önemsemedim. Bunun sebebinin her zaman paraya sahip olmam ve bunun bir ayrıcalık olması olduğunu söyleyebilirsiniz. Bu doğru. Ailem varlıklı ve ben hiçbir zaman bir sonraki öğünüm için endişelenmek zorunda kalmadım. Ama bunun kişiliğimle de ilgili olduğunu düşünüyorum. Çok çalışmaktan korkmuyorum ve hemen hemen her işi yaparım... tabii ki mantık çerçevesinde."

Kaşları çatılıyor ve saçmaladığının farkına varıyorum. "Bu iyi, sanırım?"

"Evet, şey..." Titrek bir nefes alıyorum. "Haddy'nin olması

Hepsi bu. Yerel haber kanallarında başlayan meteorologlara ne kadar az para ödendiğini görseniz şaşırırsınız..."

"Sana para vermemi mi istiyorsun?" Parlıyor.

Yüzümü buruşturarak başımı sallıyorum. "Sadaka istemiyorum. Kendime destek olmak istiyorum ve bunu sen istemedin..."

"Sen de yapmadın."

"Yine de, yapabilirdim..." Alternatifleri düşündükçe göğsüm sıkışıyor. "Hamile olduğumu öğrenir öğrenmez bunu *halledebilirdim*. Belki bu akıllıca olurdu ama yapamadım. Onu gerçekten istiyordum."

"Kahretsin, Rave." Sesi yumuşar ve bir adım daha yaklaşır. "Senden bunu yapmanı istemezdim. Bebek istemiyor olmam, sana bu ilişkiyi bitirmeni söyleyeceğim anlamına gelmez."

Nefes verirken dudaklarım aralanıyor ve Dylan'ın Haddy'yi almış olmasına seviniyorum çünkü şu anda söylemek üzere olduğum şey yüzünden çıldırmak üzereyim.

"Bir çözüm önerim var. Tamamen alışılmışın dışında, ama umarım beni dinler ve en azından bunu düşünürsünüz. Bence işe yarayacak, çünkü biz çok iyi anlaşıyoruz."

Şey..."

"Ne oldu?" Başını eğiyor ve gözlerindeki o bakış bana söylemem için gereken küçük itici gücü veriyor.

"Hendrix Bradford, benimle evlenir misin?"

Oda sessizliğe gömülür; bulaşık makinesinin aniden yükselen uğultusu hariç.

İki kez göz kırpmıyor ve hayatını değiştirecek başka bir gelgit dalgasıyla onu vurmadan önce bir gün beklemenin daha iyi olabileceğini fark ediyorum.

Oh, pekala. Artık çok geç.

"Ahh..." Bir adım geri atıyor. "Görünüşe göre birileri benim iki randevu kuralımı unutmuş."

Parmak tabancası yaparken sırtıyor ve hakkını vermek lazım. Yumruklarla yuvarlanma konusunda oldukça iyi.

"Annem öldüğünde bana altı milyon dolarlık bir vakıf fonu bıraktı." Açıklamaya çalışırken güçlendirici bir nefes alıyorum. "Tek sorun, babam ölene ya da ben evlenene kadar ona dokunamamam. Finansal olarak bağımsız olmayı gerçekten istesem de babamı öldürmeyi planlamıyorum."

Kaşlarını indiriyor ve ben boğuk bir kahkaha atıyorum. "Bu bir şakaydı."

Dönüyor ve odanın ortasındaki büyük, paslanmaz çelik çalışma masasına doğru yürüyor. Bana dönüp baktığında eli hâlâ karnının üzerindeydi. "Lanet olsun, Rave, bu yasal mı?"

"Babamı devirmek mi?"

"Bir vakıf fonuna böyle kurallar koymak. Baban ölene ya da sen evlenene kadar fona erişemeyeceğini nasıl söyleyebilir? Bunu kim yapar?"

"Annem son derece kontrolcü bir insandı ve babamı ne kadar sevsem de beni hiç savunmadı." Çenem geriliyor ve o eski acı boğazıma düğümleniyor. "İnan bana, başka bir seçeneğim olsaydı asla buraya gelip sana bunu sormazdım. Onun 'kontrol-Raven' parasını hiç istemedim bile... Şimdiye kadar."

Haddy'nin bana bazen büyük bir inançla bakması. Ona ne kadar az şey verebildiğimi bilmek beni çok etkiliyor. O kadar bağımlı ki, onu güvende ve emniyette tutmak için her şeyi yapabileceğimi anlamam uzun sürmedi, buna bu da dahil.

Kaşlarını çatarak düşünürken karnını ovuşturuyor. "Sana sadece nafaka ödesem daha kolay olmaz mı? O zaman kendi ayaklarının üzerinde durana kadar bir dadı ya da başka bir şey tutabilirsin."

Vücudum gergin, boynum sıkışık. "Bu yıllar sürebilir, oysa benim güven fonum şimdi her şeyi halledebilir. Bir daha bizim için endişelenmene gerek kalmaz."

"Bunu istemiyorum." Kapıların olduğu yöne bakar. "Kızımı tanımak istiyorum. Artık onunla tanıştım."

Ona göz kırparak yavaşça başlıyorum. "Eğer bana bir yıl vermeye razı olursan..."

"Bir yıl!"

"Altı ay mı?" tıraş ediyorum. "Üç ay ve bunun benim hatam olduğunu söyleyeceğim. Futbolu sevmiyorum ya da Los Angeles'ı sevmiyorum ya da evden çok uzaktayım - hangi nedeni tercih edersen et. Sonra çabucak boşanırız ve her şey biter."

Gözleri benimkileri tutuyor ve kaşlarını çatıyor. "Ben de bundan hoşlanmadım."

"Hangi kısmı?"

"Hızlı boşanma. Kulağa çok... boktan geliyor."

"Yine de gerçek bir evlilik olmazdı. Ve bu bana gerçekten çok yardımcı olur. Haddy'ye de yardımı olur. Evlilik sözleşmesi imzalarım, neye ihtiyacın varsa-" Bir an duraksadıktan sonra boğazımdaki çaresizliği yutuyorum. "Kazanmasına izin veremem Hendrix. Bunu beni kontrol etmek için yaptı, ama eğer bir şans varsa..." Gerçek gözlerimi yakıyor. *Eğer bir şansım varsa, bir kez olsun zirveye çıkabilirim.* "Hayallerimden vazgeçmek istemiyorum. Ama o küçük kızı çok seviyorum."

Yine sessiz ve bu sefer bulaşık makinesi bile durdu, zamanlayıcı da bekliyormuş gibi tıklıyor.

Sonunda konuştu. "Los Angeles'a taşınman gerekecek."

Onun sözleriyle midem boğazıma düğümleniyor. "Bu, bunu düşündüğün anlamına mı geliyor?"

"Yani..." Omuz silkiyor. "Kızımı tanımak isterim. Çok tatlı ve sana yerel haber kanallarından birinde bir iş bulabilirim, böylece... bilirsin, hayalin üzerinde çalışabilirsin."

"Bunu nasıl yapabildin?"

Dudaklarında bir sırıtma beliriyor. "Övünmek gibi olmasın ama futbolda önemli biriyim."

"Oh, öyle mi?" Dalga geçmeye çalışıyorum ama rahatlama beni o kadar zorluyor ki kaslarım zayıflıyor.

Bana yardım edecek. Bu gerçekten işe yarayabilir.

"Evet." Yüzü rahatlıyor ve sanırım önerdiğim şeyin çılgınlığını . "Evim çok büyük, yani evin yarısı olabilir."

Şimdi heyecanlanmaya başlıyorum. "Hayatına karışmayacağıma ya da planlarına engel olmayacağıma söz veriyorum... Çok hızlı geçecek ve sonra her şey eskisi gibi olacak."

Altı milyon dolar daha zengin olmam dışında.

Yanağında bir gamze beliriyor ve durduğum yere doğru yaklaşıyor. "Tek bir şey var, bunu aileme söyleyemeyiz. Çıldırırlar, parti verirler, buraya geri taşınmamız için ısrar ederler."

"Güven bana, iki gün içinde neye benzediklerini bilecek kadar çok şey gördüm. Çok tatlı ama planlarımı ciddi şekilde zorlaştıracak."

"Yeterince uzakta olacağız, böylece asla öğrenemeyecekler."

"Ama babamın ve avukatının ve kayyumun bilmesi gerekiyor."

Hızlı konuşuyoruz ve bana yardım etmeye, benim de onun yardımını kabul etmeye istekli olduğum kadar istekli görünüyor.

"Atlanta'dalar, yani orası iyi bir tampon bölge. Onlara haber vereceğiz, ama bunun dışında..."

"Bu bizim sırrımız olacak."

Uzanıp elimi tuttu ve beni çekti. "Evet, Raven Gale, evlilik teklifini kabul ediyorum."

"Çok kolay olacak. Zaten koridorda yürüme deneyimimiz var." "Biz eski profesyonelleriz." Yüz ifadesi sinsileşiyor. "Hatta oldukça iyiyiz yatak."

"Bir bebek yaptık!" Benimle birlikte strateji geliştirmesini, bunu korkutucu değil eğlenceli hale getirmesini seviyorum.

"Ne kadar çabuk başlamak istersiniz, Bayan Gale?"

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi."

"Bunu Haddy için yapacağız." Kaslı kolu omuzlarıma dolandı.

"Haddy için."

Hendrix

R Aven gözlerinde o kadar umutla bana gülümsüyor ki, sanki günü kurtarmaya gelen bir beyaz atlı şövalye gibiyim.

Bir yandan kahraman olmak çok havalı. Diğer yandan, Los Angeles'taki malikânemin önündeki çalılık tepeden aşağıya itilmiş gibi hissediyorum.

Ya da 300 kiloluk bir defans oyuncusu yığınının altında ezilmek. Ben evleniyorum.

Bir bebeğim var ve evleniyorum.

Bu da şüphesiz bir noktada kakayla karşı karşıya kalacağım anlamına geliyor.

İki gece önce, tepelerdeki malikânemin balkonunda durmuş, önümde uzanan Los Angeles şehrine bir kralın topraklarına baktığı gibi bakıyordum.

Aklımdaki tek şey futbol ve kariyerimin en iyi yılını geçirmekti.

Hiçbir fikrim yoktu.

"Mücadeleye hazır mısın?" Sesinde bir alay var ve neredeyse inleyeceğim.

Ailem dışarıda kararı bekliyor ve ben adamların ne söyleyeceğini biliyorum.

"Önden gitmeme izin ver ve yakınımnda kal."

Çift kapıdan geçip tüm ailemin iki masanın etrafında toplandığı ve kızımı Garrett'ın bebeği Gigi ile tanıştırdığı yere geri dönüyoruz. Aynı yaşta, çünkü görünüşe göre kız kardeşimin düğününden sonra şanslı olan sadece biz değiliz.

Tabii ki, bunun için ona bok verdim. Gözlerindeki parıltı bana onun da bunu unutmadığını söylüyor.

"Onlara Dylan ikizleri diyeceğiz!" Küçük kız kardeşim kızımı kalçasında zıplatarak duyurdu. "Onlar benim iki ağabeyimden aldığım çok özel bir düğün hediyesi gibi."

"Hey, biz kadınların bu işte parmağı var," diye bağırıyor Liv, bize katılıp Raven'ın elini tutarak. "Keşke bana mesaj atsaydın. Birlikte üstesinden gelebilirdik."

"Bütün bu süre boyunca ya yatakta midem bulanıyordu ya da tuvalete asılıydım." Raven Liv'i kızların durduğu yere kadar takip eder ve Haddy ona doğru uzanır.

Bebeği kalçasına çekiyor ve ne kadar güzel olduklarını düşünerek olduğum yerde duruyorum. Haddy, annesininki gibi düğme burnu olan küçük, sevimli bir esmer. Sonra başını çeviriyor ve mavi gözlerini bana diyor.

"Bu biraz esrarengiz." Zane'in sesi yanımda sessiz. "Yüzünü senden almış."

"Evet..." Bir kahkaha attım.

Kimin çocuğu olduğu inkar edilemez.

"Bunu düzelteceksin." Garrett'ın yüzünde hâlâ o sırıtış var, şerif üniformasıyla yürüyor.

"Tabii ki öyleyim." Gözlerimi devirmekten kendimi alıkoyuyorum. Sanki ben yapmazmışım gibi. "Bu konuyu konuştuk ve Rave ile Haddy bir süreliğine benimle yaşamak için Los Angeles'a taşınacaklar."

"Oh, hayır!" Dylan ağlıyor ve bana üzgün köpek yavrusu yüzünü gösteriyor. "Onu daha yeni aldık!"

Los Angeles'a gitme, Raven. Hendrix'in buraya gelmesini sağla."

"Gelecek hafta eğitim kampım başlıyor." Rave'e elimi Haddy'nin küçük sırtına koyuyorum. "Sonra sezon başlayacak ve ben çok yoğun olacağım. Kızımla vakit geçirebilmem için tek mantıklı yol bu."

"Garrett ve Liv uzun mesafeli ilişki yaşadılar," diye suratını asıyor Dylan. "Logan ve ben de öyle."

"Yani ne kadar berbat olduğunu biliyorsun," diye sesleniyor Garrett, bir kez olsun beni destekleyerek.

"Onu tekrar kucağına almak ister misin?" Raven'ın sesi sessiz ve ben kalçasında oturan kız bebeği inceliyorum.

"Ağlayacak mı?"

Garrett barın arkasındaki büyük saate bakar. "Bahse ağlamaya başlamadan önce on dakikan vardır."

"On dakika mı?" Ona bir şey biliyormuş gibi baktım.

"Aslında haklı." Raven kızımızı bana uzatıyor ve küçük yüzünü benimkine yaklaştıracak şekilde göğsüme yaslamama yardım ediyor. "Bazı nedenlerden dolayı saat beş cadı saati. O saatlerde hep huysuzlanır."

"Haddy?" Raven'ın sesi naziktir. "Bu senin baban."

Haddy kolumda sallanıyor ve ben de dizlerimi bükerek onu dengelemeye çalışıyorum. "İşte." Garrett elimi kaldırıp onun sırtına koyuyor. "Tutmak zorundasın onu."

"Bunu biliyorum." *Ben bilmiyordum.*

Bebekler hakkında bir bok bilmem.

Yine de daha güvende görünüyor. Koluma oturmuş, tombul elini yanağıma vurmadan önce birkaç dakika bana bakıyor. Nemli ve biraz yapış yapış ama *iğrenç* demekten daha iyisini biliyorum.

Diğer parmağı hala ağzında ama bana bir şey anlatmaya çalışıyormuş gibi ciyaklamaya benzer bir ses çıkarıyor. Çok şirin.

Emin olamayarak Raven'a bakıyorum, o da bana cesaretlendirici bir gülümseme veriyor. "Senden hoşlanıyor."

"Şu halinize bakın." Liv, Haddy'nin sırtına bir el koyarak yanına yaklaşıyor. "Telefonum nerede? Dylan, fotoğraflarını çek."

"Aman Tanrım!" Dylan telefonunu çıkarıyor ve birkaç fotoğraf çekiyor.

Kolumdaki küçük kızı inceliyorum, ne düşündüğünü merak ediyorum. Acaba o da tüm bu olanlardan benim kadar ürktü mü? Etrafını saran aile çetesinden ve hepsinin onu alıp götürmeye ve şımartmaya nasıl hazır olduklarından haberi yok.

Ama ben biliyorum.

"Gina'yı beşte beslemeye başladık," diye devam ediyor Liv. "Büyüdüğünde hep birlikte yiyebileceğimizi düşündüm."

"Bu çok akıllıca!" Raven'ın kahverengi gözleri kocaman. "Bunu düşünmediğime inanamıyorum."

"Tek dūŕünecek çok ŕeyin varmıŕ gibi görünüyor." Liv'in gülümsemesi seмпatik.

"O kadar da kötü değildi. Küçük kız kardeŕim Amelia bana yardım etti ve babam da oradaydı; onaylamıyor ve bir sürü soru soruyordu."

"Beni istediğin zaman arayabilirsin." Liv onun elini tutuyor ve Dylan'ın Rachel'la konuŕtuęu yere doğru sürükleniyorlar. "Numaram sende var."

"G r n ŕe göre iŕi öğreniyorsun." Jack omzuma bir ŕaplak attı. "Beni uyarabilirdin." Gözlerimi ona diktim. "Beni uyarabilirdin. Buna hazırlanmak için tam on iki saat."

"Raven sana kendisi söylemek istedi."

"Dylan söyledi."

Jack'in yüzü buruŕturuyor. "Dylan her zaman bir joker olmuŕtur. Kız kardeŕini tanıyorusun."

"İlk tanıştığımızda neredeyse beni öldürüyordu." Logan yanıma geldi ve ben de dönüp elini sıkmak için uzandım.

"Biriniz beni uyarabilirdi."

"Ŗaka mı yapıyorsun? Yüzündeki o ifadeyi  zledin mi?" Garrett'ın sesi yüksek ve gülüyor, kızı da kolunun kıvrımında oturuyor. Hemen hemen benimkiyle aynı ŕeyi yapıyor, onun omzunu sıvazlıyor ve dudaklarından ahududu üflüyor. "Sana bir ŕema izmeme istersen haber ver. Bu kakalı bezler iŕi kavrayana kadar çok zor."

Yapmak istediğim son ŕey, büyük kardeŕimin benden üstün olduğunu d ŕ nmesine izin vermek. "Kakalı bir bezle baŕa çıkabilirim."

Kakalı bir bezle baŕa ıkamam.

"Rave'den onu tutarken bir video çekmesini isteyeceğim." Garrett benimle ilgileniyor. "İyi bir kahkaha her zaman iŕime yarar."

"Bunu yapabilirsin, Hen." Jack her zamanki gibi takım kaptanı gibi davranıyor ve beni motive ediyor. "Ben yaptıysam, sen de yapabilirsin. Yardıma ihtiyacın olursa beni ara. Bu adamı arama."

"Sanki Koca Ayak'tan yardım isteyecekmiŕim gibi," diye homurdanıyorum.

Garrett, "O senin için Ayı Baba," diye yanıtlıyor.

"Ne zaman emekli oluyorsun?" Logan ellerini arka ceplerine sokar. "Programa harika bir katkı olurdun. Sen sohbet için uğradığında reytinglerimiz hep yükseliyor."

Göğsüm geriliyor ve sanırım Haddy'yi tutuŕum da geriliyor. Küçük gözleri daha hızlı kırpıŕıyor.

"Kendini aşma." Hafif tutmaya çalışıyorum, ama vücudum gergin ve ses tonuma bir parça savunmacılık giriyor. "Ben sizin gibi değilim. Yakın zamanda emekli olmak gibi bir planım yok."

Jack'in sesi alçak bir sakinlikte. "Fikrini değiştirirsen burada yapacak çok şey var."

"Fikrimi değiştirmeyeceğim." Sesim yükseliyor ve Garrett'ın kaşları da kalkıyor.

Yüzünde sanki ağzında bir Japon balığı tutuyormuş gibi bir ifade var ve Japon balığı derken bana kasmaya hazır olduğu bir tür smaçtan bahsediyorum. Muhtemelen bana üzerinde bu yeni kelimelerin çapraz dikili olduğu başka bir yastık yapmakla ilgili bir şey.

Ama bunu söylemeye fırsat bulamaz çünkü Haddy küçük yüzünü buruşturur ve ağlamaya başlar. *Yüksek sesle.*

"Kahretsin..." Nefesimin altında tıslıyorum.

Küçük yüzü kıpkırmızı ve ben her yerde Raven'ı arıyorum.

"Sorun yok... Sorun yok..." Bebekler çığlık atmaya başladığında insanların kullandığını gördüğüm aynı tiz sesi kullanıyorum. Yürürken bile zıplıyorum. "Ağlama..."

"Gerçekten pürüzsüz, kardeşim." Garrett başını sallıyor. "Onu korkuttun."

Kardeşlerimi etrafta bırakıyorum, benimle dalga geçiyorlar ama Raven'bulmalıyım. Haddy bir kez daha, daha yüksek sesle bağırıyor ve hatta alt kirpiklerine küçük yuvarlak bir gözyaşı takılıyor.

Midem bulanıyor. Raven nereye gitti? Dylan, Liv ve Rachel'la birlikte burada duruyordu.

Tam pes edip sinir bozucu dev kardeşimden yardım isteyecektim ki Raven mutfağa açılan çift kapıdan içeri daldı.

"Olamaz!" Elinde su rengi kauçuk bir emzik var ve ilk yaptığı şey onu kızımızın ağzına sokmak oluyor. "Üzgünüm, zamanın nasıl geçtiğini anlamadım."

Onu benden alıyor ve ben de Dylan'ın baharatlı cesaret gecelerinde kullandığı küçük vanilyalı dondurma kaplarından birinin olduğu mutfağa kadar onu takip ediyorum. Üstü kâğıttan olanlardan ve kaşık yerine küçük bir tahta küreği olanlardan.

"Babam seni çimdikledi mi?" Dylan dondurmadan küçük bir ısırık alıp ağzına atıyor.

Kızım hemen ağlamayı kesiyor ve benim omuzlarım düşüyor. "Ona dondurma verebilirdim."

"Oh," Liv endişeli bir yüz ifadesi takınıyor. "Henüz dondurma yemesi gerektiğinden emin değilim..."

" değil," diye hemen araya giriyor Raven. "Ne isterse yiyebilir. Ben o annelerden değilim."

"Hayır, demek istediğim... İnek sütü için bir yaşına gelmesini beklemeniz gerekiyor." Liv bunu bize söylediği için üzgünmüş gibi burnunu kırııştırıyor.

"Doğru ya. Bunu düşünmemiştim..." Raven'ın gözleri açılıyor ve ben de telefonumu alıp hızlı bir Google araması yapıyorum.

"Burada, dondurmanın bebekler için altı aylıkken güvenli olduğu yazıyor, ama gerçekten bir yaşına gelene kadar beklemelisiniz..."

"Bu Dylan Teyze'nin suçu!" Dylan dondurma kabını Raven'dan alıyor. "Üzgünüm, ben en kötüsüyüm."

"Sorun değil. Bugün çok fazla uyarıldı." Raven bana döndü. "Onu eve götürmeliyim. Benimle gelmek ister misin?"

"Tabii ki." Elinde tuttuğu, içinde tüm bebek eşyalarının olduğu mor kanvas çantayı alıyorum.

Thomas geçerken bana başıyla selam veriyor. "Şu anda bana babanı hatırlatıyorsun."

"Gerçekten mi?"

"Çocuklarını çok severdi." Eski dostumuz omzumu okşarken dudakları gülümsüyor. "Sadece onlarla ne yapacağını her zaman bilemezdi ama öğrendi."

"Teşekkürler, T." Cahilliğim çok komikmiş gibi kıkırdarken homurdanıyorum.

Gerçekten iyi bir babam vardı ve o öğrendiyse ben de öğrenebilirim. Bazen hayat sizi ters köşeye yatırır. Belki beyzbol oynayamam ama bunu yapabilirim.

Raven'ı arka kapıdan dışarı kadar takip ettim. Üç basamaklı bir merdiven, küçük siyah ışıklarla kaplı geniş, bezelye çakıllı bir patikaya iniyor.

Ailemin evi, restoranın bulunduğu tepenin üstündeki kayalıklarda. Haddy'nin ağzında bir emzik var ve biz yürürken küçük mırıldanma sesleri çıkarıyor.

Raven, büyüyen alacakaranlıkta yanımda yürürken her zamanki gibi güzel. Vücudu değişmemiş ve gözleri, saçları, dolgun dudakları, göğüsleri, tüm bunlar anlaşılmamızın *faydalar* içerip içermeyeceğini merak etmeme neden oluyor.

Birkaç haftadan uzun süredir düşündüğüm tek kadın o. Bir süre, daha yakın yaşasaydık neler olabileceğini merak ettim. Onunla çıkmayı dener miydim? Bu bir hata olur muydu?

Çılgın gecemizden sonra vedalaştığımız o sabahı düşünüyorum.
Senin için riske girerim... Öğrenmek üzere miyim?

Arka kapıdan içeri girdiğimizde bebek bezi çantasını alıyor, karıştırıyor ve soluk mavi, tığ işi, başının her iki yanında mor yelpazelere benzeyen pelüş bir hayvan çıkarıyor.

Haddy onu görür görmez küçük bir çığlık atarak öne doğru eğiliyor, ona uzanıyor ve boynuna sıkıca sarılıyor.

"Sanırım bu önemli biri."

"Bu Axel the Axolotl," diye açıklıyor Raven. "Kız kardeşim onun için ördü. Axel olmadan hiçbir yere gitmeyiz."

"Anladım."

"İyi haber şu ki, Amelia bu Axel'e bir şey olması ihtimaline karşı yedek bir Axel üzerinde çalışıyor."

"Akıllıca," diye başımı salladım ve kızımızı kollarımdan aldım.

"Sadece akşam yemeğine ve banyoya ihtiyacı var. Sonra muhtemelen hemen uyuyacaktır."

"Benimle kalmak istersen otelde odam var." Ben bunları söylerken yüz ifadesi değişti.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Dudakları geriliyor ve gözlerime bakmıyor. "Haddy ve benim için yaptıklarını takdir ediyorum, ama birlikte olduğumuz sürece ilişkimizi platonik olarak sürdürsek daha iyi olur."

"Gerçekten mi?" Eve doğru yürürken kurduğum tüm fantezilerin duman olup uçtuğunu hissediyorum.

"Gerçekten mi?" Çabucak başını sallıyor. "Senin iki randevu olayını yapamam. Benim için uygun değil. Bağlanma eğilimindeyim."

"değil," diye sırtıyorum. "Ama ya biraz stres atmak istersek?"

"Hayır." Ses tonu kesin. "Çıkmak yok. Yatıya kalmak yok. Biz sadece ebeveyn olan arkadaşlarız."

Gözleri parlıyor ve ben ellerimi kaldırıyorum. "Anlaşıldı. Sınırlarına saygı duyuyorum."

"Teşekkür ederim." Çenesi düşüyor ve neredeyse özür diler gibi görünüyor. "Bence en iyisi bu. Çizgileri bulanıklaştırmak, gitme zamanı geldiğinde veda etmeyi daha da zorlaştıracak."

Göğsümdeki sızı bana onun haklı olduğunu söylüyor. Raven havalı, zeki ve çekici olabilir ama benim bir kadından uzaklaşmak gibi bir sorunum hiç olmadı.

Birlikte geçireceğimiz zaman eğitim kampı gibi olacak. Zamanı başlatacağız ve altı ay içinde el sıkışıp ayrılacağız. Yanlış anlaşılma olmayacak. Karışıklık yok.

Futbol benim hayatım. Onu seviyorum ve bekar olmayı seviyorum. Üç ay hiçbir şeyi değiştirmeyecek.

Kuzgun

"T evi inanılmaz! Ve bu manzara..." Aşağıda kilometrelerce uzanan Los Angeles şehrine bakan bronz ve cam korkuluklu beton bir balkonda duruyorum. "*Charlie'nin Evi*" filmindeki ev gibi.

Melekler. Hani şu Drew Barrymore'un balkondan düştüğü film." "Hiç görmedim." Hendrix, Haddy ile birlikte sürgülü cam kapıların önünde durur.

göğsüne karşı.

Onu tutmakta gittikçe ustalaşıyor. Son birkaç gün içinde, nakliyecileri tutarken ve buraya gelirken, onu tutarken kaskatı ve gergin bir halden rahat ve düpedüz seksi bir hale geldi.

Onu bu şekilde düşündüğümünden değil.

Temel kuralları koyduk ve onlara bağlı kalacağım.

Buna karşın kızının hiçbir kuralı yok ve babasına aşık olduğu çok açık. Ona benim kadar çabuk gidebilecek geldi. Artık ağlamasını bile durdurabiliyor.

"Senin film bilgindeki eksiklikle ilgili bir şeyler yapmalıyız." Sırtımı korkuluklara yaslayıp kollarımı kavuşturuyorum. "Buraya gelmiyor musun?"

"Onu tutarken korkuluklara fazla yaklaşmak istemiyorum. Kollarımdan atlayabilir."

Dudaklarımı birbirine bastırarak, aşırı korumacı olduğu için onunla alay etmeyeceğim.

Aslında sevimli bir şey. "O zaman ben sana gelirim."

Geniş balkondan geçip onun lüks evine adım atıyorum. Rustik sütunlara sahip, ağır, geri kazanılmış ahşap zeminlere sahip. Tüm mobilyaları deri ve koyu maun ağacından. Ev, farklı katların kısa merdivenlerle ayrıldığı iki katlı bir tarzda tasarlanmış.

Frank Lloyd Wright tarzı, tepenin yamacına inşa edilmiş ve manzarayla uyum sağlayacak şekilde tasarlanmış, beton ve çelik.

"Jack evi çocuklardan koruması için birini tutabileceğimizi söyledi." Gazlı şöminenin üzerinde devasa düz ekran televizyonun asılı olduğu oturma alanına giriyor. "Şöminenin etrafına yastık koyabiliriz ama bu sehpa tehlike arz ediyor."

"Yürümeye başlayana kadar bize bir şey olmaz." Birkaç çerçeveli fotoğrafın dizili olduğu bir sehanın önünde duruyorum.

Bir tanesi Hendrix ve Garrett'in saha kenarında birbirlerine sarılırken çekilmiş. Birbirlerine ne kadar bok atarlarsa , ifadelerinden hepsinin rol olduğunu anlayabiliyorum. Yüzlerinde saf sevgi var.

"Bu fotoğrafa bayılıyorum." Kaldırıp görebileceği şekilde çeviriyorum.

"Ah, evet." Durdu ve benim durduğum yere doğru yürüdü. "Dördümüzün bir arada olduğu bir resim yapmak istedim ama Jack ben yapamadan emekli oldu."

"Sen ve Garrett'in Logan'la çekilmiş bir fotoğrafı var." Üçünün saha kenarında birlikte çekilmiş bir fotoğrafı. Garrett kollarını kavuşturmuş, ama Logan Hendrix'in söylediği bir şeye gülüyor. "Bunlar çok iyi!"

"Bu takım fotoğrafçısından." Başıyla onaylıyor. "Diğeri bir dedikodu sitesinden geldi. Hepimizi böyle bir arada yakalayarak çok para kazanmışlar."

"Bunun bir para atışı olduğunu mu söylüyorsun?" Fotoğrafı değiştirerek alay ediyorum. "Kesinlikle."

Onu evin içinde takip ederken, muhteşem, yüzyıl ortası modern tasarıma aşık oluyorum, sonra tamamen ayrı bir kanada giden kısa bir merdiven katına varıyoruz.

"Burası sizin evinizin yarısı olacak." Elini bir ışık düğmesinin üzerinde kaydırıyor ve sıcak sarı ışık, ahşap panelli duvarları ve her iki yanında ayrı yatak odalarına açılan iki kapısı olan geniş bir oturma alanını aydınlatıyor.

"Çok davetkâr." Kapılardan birini açtığımda, ortasında bir masa ve iki sandalye bulunan geniş ve açık bir alan görüyorum. Pencereilerin yanında kral boy bir yatak var,

çam yeşili bir yorgan ve kabarık beyaz yastıklarla kaplıydı. "Sanırım burası benim odam?"

"Bu iyi mi?"

"Çok güzel."

Bavullarım dolabın yanına yığılmıştı ve havaalanında bir adamın eşyalarımızı toplayıp siyah bir SUV'a yüklediğini gördüğümü hatırlıyorum.

Hendrix bizi koridorun karşısına geçirerek diğer kapıyı açıyor ve eski bir mor renge boyanmış güzel bir odaya giriyoruz. Odanın arka duvarında pırıl pırıl ahşap bir beşik ve yan tarafına iliştirilmiş güzel bir cep telefonu var. Üzerinden peluş, pembe ve mor periler sarkıyor ve hepsinin elinde kurdeleli asalar var.

Şilte pembe ve mor bir beşik çarşafı ve kenarlarında bir tampon ile hazırlanmıştır. Karşı duvara bir kraliçe yatak yerleştirilmiş ve tabureli bir planör, indirilmeyi bekleyen karartma perdeleri olan tavandan tabana pencerelerin yanında duruyor.

"Koç'a neler olduğunu anlatmak zorundaydım ve karısı Christina evi Haddy için hazırlamaya gerçekten yardım etmek istiyordu." Neredeyse özür dileycekmiş gibi görünüyor. "Umarım sorun değildir. Çok heyecanlıydı. Oğulları üniversiteye yeni gitti."

"Bu çok tatlı. Ona bir teşekkür kartı göndermem gerekecek. Ev bizim için hazır."

Tereddüt ediyor, sanki şimdi ne yapacağından emin değilmiş gibi. "Umarım ikiniz de burayı seversiniz."

Hendrix, mükemmel dağınık kahverengi saçları ve parlak mavi gözleri olan iri yarı, güçlü bir atlet. Geniş omuzları, kaya gibi sert göğsü, karın kasları ve dar beliyle 1.80 boyunda, saf kaslı bir adam. Sırıttığında dudakları düz, beyaz dişlerinin üzerinden ayrılıyor ve o yara izi... ve o gamze. O bir sanat eseri.

O tam bir oyuncu ve bu saf kırılganlık anlarını ortaya çıkardığında, birlikte geçirdiğimiz bir geceyi çok canlı bir şekilde hatırlamam yardımcı olmuyor.

Bu süre zarfında başımı dik tutmak için çok dikkatli olmalıyım. Kalbimi kaybetmeyeceğim. Bu hiçbirimiz için adil olmaz. Temel kurallarımız var.

Futbol onun hayatı. Hava benim hayatım. Haddy'yi paylaşıyoruz ve bu burada bitiyor.

"Eminim öyle olur. Eviniz çok güzel ve Haddy'nin odası da çok şirin. Her zaman onunla aynı odada kaldım, bu yüzden bu bir değişim olacak."

"İstersen buradaki yatakta uyuyabilirsin?"

"Nasıl gittiğini göreceğiz. Kendi odasına alışması onun için iyi olacak."

Evin içinden mutfığa doğru geri yürüyoruz ve geniş oturma odasına girdiğimizde dayanamıyorum. "Bu televizyon inanılmaz. Film izlemek için sabırsızlanıyorum."

"Benim futboldan bahsettiğim gibi sen de filmlerden bahsediyorsun." Omuz silkiyor, itiraz edemiyorum. "Bu benim en sevdiğim hobim."

"Film izlemek bir hobi mi?"

"Ben böyle yapıyorum." Devasa ekranı işaret ediyorum. "Kamera açılarını ve sahneleri karşılaştırabilir, birbirlerini nasıl etkilediklerini görmek için eski stilleri yenileriyle karşılaştırabilirsiniz. Hatta oyuncuların yürüyüş şekillerini ve replikleri söyleme biçimlerini geçmişte oyuncuların bunu yapma biçimleriyle karşılaştırabilirsiniz -özellikle de biyografik filmlerde. Bu çok eğlenceli."

Yürürken önümde gidiyor ve gözlerim poposuna kayıyor. Dudaklarım yana eğiliyor ve onun bu kadar çekici olmasının ne kadar adaletsiz olduğunu düşünüp neredeyse iç geçiriyorum. Bu bir sınav gibi.

"Meteorolog olmak istediğine emin misin?" Duruyor, hızla dönüyor ve ben sıçıyorum, gözlerini kısmasına neden olan küçük bir çılglık atıyorum. "Sadece kıcı mı kontrol?"

"Hayır!" Çok yüksek sesle söylüyorum ve kulaklarım ısınıyor, bunun pembeleştikleri anlamına geldiğini biliyorum.

"Kıcıma bakıyordun."

"Bakmıyordum!"

Haddy'ye bakıyor. "Babamın kıcını kontrol ediyordu."

Haddy gülümsüyor ve yanaklarını okşayarak küçük bir ses çıkarıyor.

"Gördün mü?" Mavi gözleri benimkilerle buluşuyor. "Öyle olduğunu söyledi."

"İyi deneme." Ne kadar sevimli olduklarını görünce bayılmamak için kendimi zor tutarak bir adım öne çıkıyorum. "Konuşmana dikkat etmen gerekecek. İlk kelimesi küfür olamaz."

"Göt bir küfür mü?" diye

dalga geçiyor. "Okulda

söyleyemez."

"Yine de ne yaptığını biliyoruz." Kızımıza doğru eğilerek yürümeye devam ediyor. "Babamın poposuna bakıyordu, Hads."

"Kıcını kontrol etmiyordum!" Tamamen yalan olmasına rağmen ağlıyorum. Kesinlikle onun poposuna bakıyordum. "Söylediklerini düşünüyordum ve evet, meteorolog olmak istiyorum."

"Film eleştirmeni olmalısın. Bunun için mükemmel bir şehirdesin." "Warner Brothers stüdyolarını da gezmek

istiyorum."

İnliyor. "Bunu kendi başına yapmana izin vereceğim."

"Eğlenceli olacak! Bak, Haddy de benimle aynı fikirde, değil mi bebeğim?" Ben bir adım öne çıkıyorum ama küçük kızımızın kaşları çatılıyor.

"Gördün mü?" diye gülüyor. "Aynı fikirde değil. Bunun berbat bir fikir olduğunu düşünüyor."

Mavi gözleri bir an için odağını kaybediyor ve dudaklarımı birbirine bastırıyorum. Bu bakışı biliyorum. "Onun böyle düşündüğünü sanmıyorum."

Bebek kakasının kendine özgü kokusu etrafımızdaki havaya yayılıyor ve Hendrix'in gözleri benimkilere kayıyor.

"Haddy!" Ağlıyor, onu göbeğinden tutup kaldırıyor ve vücudundan uzak tutuyor. "Ne yaptın sen?"

"Kakasını yaptı." Gülmemeye çalışarak burnumu tutuyorum.

"Sadece kolumda oturuyordu!" buruşuyor. "Orada oturup bunu koluma nasıl yapabilir?"

Omuz silkiyorum. "Bebekler kaka yapar, Hendrix."

Küçük gözleri kısılıyor ve alt dudağı titriyor. Kollarını ona doğru uzatıyor ve ağlamaya başlıyor.

"Çok kötü kokuyor!" Başını çeviriyor, çenesini düşürüyor ve ağzından nefes alıyor.

"Onu değiştirmelisin."

Paniklemiş mavi gözler benimkilere kilitlendi. "Bunu yapamam." "Elbette yapabilirsin!" Cesaretle gülümsüyorum.

"Raven..."

"O yanmıyor Hendrix ve bir noktada onunla ve kakalı beziyle baş başa kalma ihtimalin çok yüksek." Haddy daha çok ağlıyor ve ben de onu elinden alıyorum. "Hadi, bebeğim."

Bebek bezi çantasını mutfak masasından alıp onu oturma odasına taşıyorum. Haddy küçük başını koluma koyuyor.

"Bunu halımın üzerinde yapmayacaksın!" Hendrix'in sesi saf dehşet. "bir battaniye koyacağım. Şimdi buraya gel ve bana yardım et." Bir tane alıyorum

Çantadan bebek battaniyesini çıkarıp pahalı İran halısının üzerine seriyorum, sonra yeni bir bebek bezi ve bir paket ıslak mendil çıkarıyorum.

Yanımda diz çöküyor ama kirli bezi açtığımda poposunun üzerine düşüyor ve yüzünü kapatıyor. "Oh, Tanrım!"

Sonra sıçrayıp mutfığa koşuyor. "Bunu nasıl yapacağını öğrenmelisin!" bağıriyorum.

Haddy'nin küçük dudağı titriyor ve alt kirpiklerinde bir damla gözyaşı var. "Sorun yok, tatlım." Sesim yatıştırıcı. "Baban bu işte yeni."

Gülümsüyorum, onu sakinleştirmek için elimden geleni yapıyorum ki mavi gözleri parlıyor ve kalbimi yerinden fırlatacak kadar yüksek bir çığlık atıyor.

Hendrix şnorkel maskesi ve sarı lastik eldivenleriyle yanımda diz çöküyor.

Haddy ağlıyor, kaçmaya çalışıyor ama ben onu tutuyorum. "Çıkar şunu, onu korkutuyorsun!"

"Yapamam... bu koku!" diye karşı çıkıyor.

"Hendrix!" Onu dirseğimle itiyorum ve omuzları düşüyor.

Haddy teselli edilmez ve sonunda maskeyi çıkarır. Bir anda öne doğru sarsılır, eldivenli elini kusacakmış gibi burnunun ve ağzının üzerinde tutar.

"Şaka yapıyorsun," diye inledim. "Sakin onun üzerine kusayım deme!"

"Raven..." diye ağlıyor, yine öğürüyor.

Haddy daha çok ağlıyor ve ben hırlıyorum. "O daha fazla üzülmeden git buradan."

Yerden kalkıp tekrar oturma odasından dışarı fırlıyor. Mendilleri alıp bebeğimizi çabucak temizliyorum.

"Daha gidecek çok yolu var, Hads." Ses tonum tatlı ve kirli bezini çabucak sarıyorum, yenisini takarken kenara koyuyorum.

Hâlâ titrek hıçkırıklar çıkarıyor ve ben de çantayı alıp emziğini arıyorum. Emzik ağzına girer girmez onu kaldırıyorum ve başını omzuma yaslayıp parmaklarını gömleğimin kolunda ileri geri kıvrıyor.

Tüm malzemeleri kaldırıyorum ve kirli bebek bezini çöpe atmadan önce plastik bir torbaya sarıyorum. Hendrix barda oturmuş burnuna bir kahve kapsülü tutuyor ve ben hırlamamak için elimden geleni yaparak ona başımı sallıyorum.

"Bunu yapamam, Rave." Gözleri ciddi. "Ben futbol oynarım. Kaka yapmam."

"Ama sen zeki bir ." Başımı salladım. "Bir yolunu ." "*Bunu* nasıl çözeceğimi bilmiyorum. Kusacağım."

"Bunu bir doktor gibi düşün. Ona yardım etmene ihtiyacı var. Bunu kendi başına yapamaz."

"Tuvalette yapabilmesi ne kadar sürer?"

"Birkaç yıl."

Başı geriye düşüyor ve inliyor. "Yıllar mı?"

Yanına gittim ve elimi koluna koydum. "Bu seferlik sana izin vereceğim ama bunu yapmayı öğrenmelisin. Ben burada olmazsam kaka içinde kalamaz."

Kızarıklık yapar ve bu daha da kötü olur. Saatlerce kakanın içinde oturmak zorunda kaldığını düşünsene."

Dudaklarını bastırıyor ve elini kızımızın sırtına koyuyor. "Duydun mu, Hads? Annem yokken kaka yapmak yok."

Başımı salladım. "Akşam yemeği için bana yardım et. Sonra ona banyo yaptırıp yatmaya hazırlayabiliriz."

Hendrix

GRIZZ

Nasıl gidiyor, ateşli çocuk? biyolojik tehlikeyle karşılaştın mı?

Homurdanarak telefonumu cebime soktum. Başka biri olsa itiraf eder ve tavsiye isterdim ama o gösteriş budalasıyla konuşmamın imkanı yok.

Jack'e sonra sorarım. Kakalı bez olayından sonra ona daha çok saygı duymaya başladım. Danielle gittikten sonra hepsini tek başına yapmak zorunda kaldı. Titreyerek banyo zamanına dönüyorum.

Haddy, Raven'ın banyosundaki bahçe küvetinin ortasındaki küçük köpük sandalyede güvenle oturuyor. Akşam yemeğini yediği için şimdi çok daha sakin.

Onun için bir mama sandalyemiz ya da koltuğumuz yok, bu yüzden Raven ağzına lapa koyarken kucağımda oturdu. Gerçekten çok şirindi ve şaşırtıcı bir şekilde çok da dağınık değildi.

Raven bir kaşık dolusu parlak turuncu tatlı patates uzatırdı ve Haddy ağzını yavru bir kuş gibi açardı. Sonra dünyadaki en iğrenç şeymiş gibi biraz ürperirdi ama daha fazlası için ağzını açmaya devam ederdi.

Gülmeden duramadım. Önyargılı olabilirim ama bence gördüğüm en şirin bebek. Garrett benimle dövüşebilir.

Şimdi ılık suyun içinde ve ahtapot şeklindeki bir süngerı kaldırıp minik omzunun üzerinden geçiriyorum. Mutlu ve şnorkelle attığım yanlış adım için beni affetmiş görünüyor.

Sanırım maskenin içinde oldukça korkutucu görünüyordum ama akşam yemeği bunu telafi etti. "Sanki kollarında lastik bantlar var." Ahtapotu tumbul bacağındaki üç küçük kırışıklığı yıka.

Haddy ayaklarını suya vuruyor, etrafımıza baloncuklar sıçratıyor ve mutlu bebek sesleri çıkarıyor. Göğsümde bir sıcaklık hissediyorum, ki bu çok garip. Ben *hiçbir zaman* bebek tipi olmadım.

"Çok sağlıklı." Raven yanımdaki basamakta oturuyor, saçlarını ıslatmak için bir bardak su kaldırıyor.

Bebek şampuanını alıyorum ve *bezelye büyüklüğünde* bir miktarı elime döküp köpürtmek için birbirine sürüyorum. "Çok sevimli."

Raven'ın dudaklarının kenarından küçük bir gülümseme yükseliyor ve ellerimle kızımızın başına masaj yapmamı izliyor. Bitirdiğimde, Haddy'nin saçındaki sabunu durulamak için bardağı kullanıyor ve ben de elimi gözlerini korumak için gözlerinin üzerinde tutuyorum.

Kaka bezinde berbat olabilirim ama bu banyo rutinini çok iyi biliyorum.

Suyu boşaltıyoruz ve onu küvetten çıkarmadan önce iyice durulandığından emin oluyorum. Son anda tişörtümü çıkarmayı ve onu göğsüme yaslamayı unutmuyorum.

Havlusunun başlığı küçük başının üzerinde ve uzunluğu poposuna sarılmış durumda. Ama çıplak karnı ve göğsü benimkine değiyor ve elimi havluyla kaplı sırtında aşağı yukarı kaydırıyorum.

Raven ayaklarının üzerine oturup kaşlarını çatarak merakla bana bakıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Ten tene temasın babaların bebekle bağ kurması için önemli olduğunu söyleyen bir TikTok gördüm."

Haddy sanki talimat almış gibi başını göğsümün ortasına, tam boğazımın altına yaslıyor ve elini omzuma koyuyor. Raven'a "*Gördün* mü?" der gibi kaşlarımı kaldırıyorum.

"Şimdi de TikToks babayı mı izliyorsun?"

"Garrett yılın babasıymış gibi davranıyor ama ben bunu yapabilirim." Sesimin seviyesini korumada daha da iyiye gidiyorum. "Ben on yılın babasıyım."

"Bu bir yarışma değil Hendrix."

"Kardeşimi tanı mıyorsun. Bu her zaman bir rekabettir."

Başını yana eğiyor ve dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Erkek bebek olduğun için mi?"

Bu beni bir kahkaha attırdı. "Ben hiçbir zaman bebek falan olmadım. Dylan benden on sekiz ay sonra doğdu. *O* bebektir."

"Ama sen de bir bebektin."

"Ben en küçük oğul olabilirdim ama Garrett erkek bebektir."

Burnu kırıyıyor ve bunu anlamamanın zor olduğunu biliyorum. Ben doğmadan önce üç yıl geçti ve Dylan hemen arkamdaydı, ancak Garrett yeni eklemelere rağmen unvanını asla bırakmadı.

"Muhtemelen senin kokunu seviyordur."

"Güzel koktuğumu mu söylüyorsun?" Kaşlarım çatılıyor ve kulakları tekrar pembeleşiyor... bu akşam üçüncü kez.

"Yani, evet." Çok telaşlı, bunun bırakmayacağım. "Nasıl kokuyorum?"

"Bilmiyorum. Vanilya ve sandal ağacı gibi." Raven hızla ayağa kalkıp kızımıza uzandı. "Üstünüze işmeden önce ona bir bez bağlayayım, sonra bağ kurmaya devam edebilirsiniz."

İsteksizce, annesinin onu almasına izin verdim. Haddy mızımız bir ses çıkarıyor ve ben kazanmaya başlamışım gibi başımı sallıyorum.

"TikTok kazanmak için!"

"Tamam, şampiyon." Raven esmer güzel başını sallıyor ve ben de onu Haddy'nin odasına kadar takip edip gözlerimin seksi kalçalarında gezinmesine izin veriyorum. Dokunmak yok diyor ama ben yine de manzaraya hayranlıkla bakabiliyorum.

Ve onu incelediğimi itiraf etmeliyim. Daha önce tamamen yalan söylüyordum.

"Hey, kızlara şnorkel olayından bahsetme." Garrett'ın bununla bir gün geçirdiğini hayal edebiliyorum.

"Bunun sana 'on yılın babası' puanına mal olacağını mı düşünüyorsun?" "Beni kesinlikle deliğe sokacak."

"Merak etmeyin." Haddy'yi bir profesyonel gibi alt değiştirme masasına sırt üstü yatırıyor. "Çaylakça bir hataydı."

"Liv'e bundan bahsetme yeter."

"Hiç mi?" Bana bakıyor.

Biliyorum, . Herkes benimle dalga geçmek istiyor. Anlıyorum. "Bu işte biraz daha iyi olana kadar olmaz."

Telefonum çaldığında alt değiştirme masasında onun yanında duruyordum. Aşağı baktığımda, oyun kurucumuz Tyler Murray'in FaceTime'da olduğunu gördüm ve

kabul et düğmesine bas.

"Tyler!" Haddy'yi ürkütmemek için bir adım geri çekiliyorum.

"N'aber kardeşim?" "Dönmüşsün! Newhope'taki acil durum neydi?"

"Bilirsin işte. Aile meseleleri." Omzumun üzerinden bakıyorum, belki bir küfür kavanozu ya da başka bir şey başlatabilirim diye düşünüyorum. Dil eğitimi.

"Bu gece Jaguar'a gidiyoruz. Sen de gel!" Sırıttıyor ve benim çenem geriliyor.

Jaguar's erkeklerin sık sık gittiği bir striptiz kulübü. Ara sıra ben de peşlerine takılıyorum ve ilk defa *birinin* bilmesinden rahatsızlık duyuyorum.

"Ahh, bilmiyorum, dostum." Raven'ın dinleyip dinlemediğini merak ederek tekrar omzumun üzerinden bakıyorum.

"Ne?" Tyler'ın sesi yüksek. "Alana bu gece dans ediyor. Onu görmek istediğini biliyorum ve adamım, yeni bir hareketi var. Pantolonuna boşalacaksın."

Boğazımı temizleyerek, keşke yalnız kalana kadar bu aramayı sesli mesaja gönderseydim diyorum. "Gerçekten bunun için havamda değilim."

"Yanlış numarayı mı aradım? Kimsiniz? Bodysnatchers mı?"

Arkamı dönüp eğildim ve sesimi alçalttım. "Bunun benim sahnem olmadığını biliyorsun."

"Senin sahneden değil mi? Geçen ay Alana'nın göbeğinde çekim yapıyordun." "O ben değildim." Bir kahkaha attım. *Gerçekten de değildi.*

"Ne oldu? Evde bir kız mı var? Garip davranıyorsun ve sürekli omzunun üzerinden bakıyorsun."

"Aslında iki kız." Kimseye Haddy'den bahsetme fırsatım olmadı, ancak onu antrenmana götürüp göstermeyi çok istedim.

Raven'ın gösteriş konusunda ne hissettiğinden emin değilim. Ya da neden onu göstermeyi düşündüğümünden. Bu da ne?

"zaman gitmene izin versem iyi olacak." Ses tonunda bir hayranlık belirtisi var. "Tüm bunları gelecek hafta duymayı bekliyorum."

"Öyle değil-"

"Doğru, sen de striptiz kulüplerine gitmiyorsun. Anladım seni. Antrenmanda görüşürüz, kardeşim."

Telefon kapanıyor ve döndüğümde Raven'ı Haddy'nin odasının kapısında, kucağında küçük kızım ve dudaklarında bir sırıtışla dikilirken buluyorum.

Kısa bir kahkaha atarak başımı sallıyorum. "Tyler bizim oyun kurucumuz. Takılırız... bazen."

"Açıklamana gerek yok." Mutfağa giderken geçerken elini kaldırdı.

Ona yetişmek için acele ettim. "Bütün bunlar çok hızlı oldu ve çocuklara ne söylememi istediğinden emin olamadım."

"Gerçekten beni ilgilendirmez." Mutfaktayız ve onun bir biberon çıkarıp mamayı karıştırmasını izliyorum. Sonra mikrodalgaya atıp düğmesine basıyor. "Yatmak üzereyiz, arkadaşlarınla dışarı çıkmak istersen evde kalman için bir neden yok."

Bunu söylüyor ama sesinde, deneyimlerimden tam tersini ifade ettiğini bildiğim bir ton var.

"Striptiz kulüplerine gitmeyi gerçekten sevmiyorum."

Başını yana eğiyor ve bana bakarken gözleri neredeyse dönüyor.

Haddy, Raven'ın kalçasına oturmuş, parlak mavi gözlerini bana kırışştırıyor.

"Bana bir iyilik yapıyorsun Hendrix. Burada geçireceğimiz üç ay boyunca tüm yaşam tarzını değiştirmeni beklemiyorum. Arkadaşlarınla dışarı çık."

Yavaşça, dikkatlice, onun durduğu yere doğru ilerliyorum. Ellerimi uzatarak Haddy'ye karar vermesi için bir an veriyorum. Öne doğru eğilip onu annesinin kalçasından göğsüme doğru kaldırmama izin verdiğinde memnun oluyorum.

"Onunla birkaç kez gittim." Küçük başını omzuma yaslarken elimi Haddy'nin sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum. "Alana herkesin bahsettiği eski tip, pinup tipi bir kızdı. Ben bekâr bir adamdım. Merak ettim."

Mikrodalga vızıldıyor ve bileğindeki sıvının sıcaklığını test ederek arkasını dönüyor. "Kendini savunmak zorunda değilsin. Bu beni ilgilendirmez."

"O kulüpleri gerçekten sevmiyorum," diye devam ediyorum. "O kadınlar çok zayıf. Göğüslerinin sahte olduğu belli." Etkilenmedi, ben de hemen ekledim: "Ve hepsi birinin kızı ya da kız kardeşi."

Gözleri neredeyse dönecekti, ama ellerini bebeğimiz için uzatarak yeniden yönlendirdi. "Sadece dur."

"Özür dilerim." Sesim sessiz ve ona Haddy'yi vermek istemiyorum.

Neden bilmiyorum ama yatırım yaptım. Benim öyle bir adam olduğumu düşünmesini istemiyorum.

"Neden üzgünsün?" Sesi de aynı derecede sessiz. "Buraya senin topun ve zincirin olmak için gelmedim."

Göğsüm yanıyor. "Yine de. Benim hakkımda ne düşündüğünü önemsiyorum." "Neden?"

"Çünkü sen benim kızımın annesisin. Ve biz evleneceğiz."

"Bu gerçek bir evlilik olmayacak."

"Kısa bir süre için olacak ve benim iyi bir adam olduğumu düşünmeni istiyorum. İyi bir baba." İyi bir *koca* demekten vazgeçiyorum. Bu çok gergin hissettiriyor. "Benim bir pislik olduğumu düşünmeni istemiyorum."

"Senin bir pislik olduğunu düşünmüyorum." Sanki başka bir şey olduğumu düşünüyormuş gibi söylüyor.

"Ben de senin beni sıkık bir çocuk olarak görmeni istemiyorum. Senin ve Haddy'nin benimle gurur duymasını istiyorum."

"Kesinlikle bir küfür kavanozuna ihtiyacın var." Kızımızı göğsümden kaldırdı. "Yatma vakti."

Kuzgun

"A ve hepsi iyi geceler diyor..." Son sözleri usulca söylüyorum, beşiğinden uzaklaşırken elimi yavaşça Haddy'nin sırtında gezdiriyorum.

Gözleri kapalı ve yakındaki bir masanın üzerinde ay şeklinde yuvarlak bir gece lambası duruyor. Yatak odasının tavanına yıldızlar yansıtıyor ve karartma perdeleri çekilmiş. Oda rahat ve sıcak. Üzerinde bir battaniye var ve Axel onun yanında duruyor.

Ağzında bir emzik var ve birkaç tane daha beşiğinin etrafına kol mesafesinde dağılmış durumda. Gece uyanırsa, yeni bir emzik her zaman elinin altındadır.

Hendrix yanımda ve ikimiz parmak uçlarımızda kapıya doğru ilerliyoruz, sessizce koridora süzülüp arkamızdan usulca kapatıyoruz.

Tereddüt ediyoruz, bekliyoruz. Kalbim hızla atıyor ve onun mavi gözlerine bakıyorum, hıçkırıklı ağlamalarının ilki başladığında yatma zamanı zaferini ilan etmeye hazırım.

Kapıya doğru hücum etmeye hazırlanıyor ama eli kapı koluna gelmeden kolunu tutuyorum.

"Bekle!" Nefesimi zorlayarak fısıldıyorum. "Bakalım kendiliğinden sakinleşecek mi?"

Eşikte durmuş, heykel gibi hareketsiz dinliyoruz. Tekrar ağlayıp ağlamayacağına o kadar odaklanmışız ki, neredeyse birbirimize ne kadar yakın durduğumuzu kaçıracağım.

Sıcak vanilya ağaçlarının tatlı kokusu etrafımı sarıyor ve tıpkı küçük kızım gibi öne doğru eğilip burnumu göğsüne gömmek istiyorum. Gerçekten ilahi kokuyor.

Birkaç kalp atışı süren sessizlikten sonra bir adım uzaklaştım. "Houston, sanırım kalkışa hazırız."

Sırıttırıyor ve mavi gözlerinin yüzümde gezinmesine izin vererek tenimin sıcaktan karıncalanmasına neden oluyor. "Bu işte gerçekten çok iyisin."

"Bunu bir süredir yapıyorum. Sen de alışırsın."

"Çok kolaymış gibi gösteriyorsun." Ağzının kenarı bana Jacob Elordi'yi hatırlatan bir sırıttırış sergiliyor.

Ya da belki o mavi gözleriyle Austin Butler? Güneyli aksanıyla genç, ukala Los Angeles'lı gönül avcısına kesinlikle çok benziyor. Bu aptalca bir düşünce, hemen vazgeçiyorum.

"Sesin çok pürüzsüz ve cilalı. Bu kadar iyi bir şarkıcı olduğunu bilmiyordum."

"Güzellik yarışması yıllarımın kalıntıları." Gözlerim ellerime düşüyor. "Şarkı söylemek benim yeteneğimdi."

"Karaoke yapmamız gerekecek! Gerçekten şarkı söylemeni duymak isterim."

"Belki." Düşünerek başımı salladım. Sahne korkusundan hiç muzdarip olmadım. "Sanırım bu kadar yeter. İyi geceler, Hendrix."

Hâlâ o şekilde beni inceliyor. "İyi geceler."

Yatak odama doğru birkaç adım atmıştım ki yeni bir hıçkırık sesi duydum. Olduğum yerde donup kalıyorum, omzumun üzerinden bakıyorum ve endişeli gözlerimiz karşılaşıyor.

Hendrix tüm bu bebek işlerini öğrenmeye oldukça hazırdı ama Haddy'nin ağlamaları onun dengesini gerçekten bozuyor. Onu suçlayamam, alışması zaman alıyor.

Hâlâ kapının önünde duruyor ama ellerini kaldırıp fısıldıyor. "Bekleyeyim mi?"

Başımı sallayarak adımlarımı geri çekiyorum ve tekrar onun yanında duruyorum. Hıçkırık çılgınlıkları bu sefer farklı. Şimdi nedense daha uyanık görünüyor ve sesi gerçekten acınacak halde. Sesi karanlık ve korkutucu yeni bir odada terk edilmiş bir çocuk gibi geliyor.

İnlemeleri daha da artırıyor ve Hendrix'le ikimiz kapısından içeri dalıp beşiğinin içinde durduğu yere doğru koşturmadan önce gözlerimiz kısa bir süre buluşuyor.

Bizi gördüğünde kollarını uzattı. Hendrix benden önce davranıp onu göğsüne kaldırıyor.

"Sorun yok, bebeğim." Sesi yatıştırıcı ve kız emziğinin etrafında bebek mırıltıları çıkarırken sırtını okşuyor. "Biz buradayız. ." Onu izlerken dudaklarımı sıkıca bastırıyorum ve neden bu kadar duygusal olduğuma dair hiçbir fikrim yok. "Yeni bebeğine alışması için muhtemelen bir ya da iki geceye ihtiyacı olacak.

yer."

Başını sallıyor, dudaklarını başının yan tarafına bastırıyor. "Herkesin yeni bir yere alışması gerekir. Bir bebek neden farklı olsun ki?"

"Neyin yardımcı olacağını biliyorum. Nerede film izliyorsun?"

Başını sallayarak nefes veriyor. "Bunu zaten tespit ettik-" "Üzgünüm," diye araya giriyorum. "*Spor*. Spor müsabakalarını nerede izliyorsunuz? Spor salonunuz var mı?

Ev sineması gibi bir şey mi?"

Bu büyüklükte ve bu kadar lüks bir evde (ve futbolu bu kadar severken) bir ev sineması olması gerektiğine eminim. Los Angeles'ta herkesin bir tane olduğunu duymuştum.

"Bu taraftan." Axel'i kucaklamış ve önüne bakan Haddy'yi taşıyarak önümden gidiyor. Onun kolunda otururken evindeymiş gibi görünüyor.

"burada." Kapıyı açtı ve ben nefes nefese kaldım.

"Aman Tanrım..." Duvarlarında ışıklı aplikler olan karanlık odaya giriyorum. "Tıpkı gerçek bir sinema salonu gibi!"

"Aynen ." Bir düğmeye basmak için uzandı.

Siyah perdeler duvar büyüklüğündeki ekranın üzerinden yavaşça açılıyor ve gözlerim açılıyor. Burası gerçekten de küçük bir tiyatro. Tek fark, sıra sıra koltuklar yerine, oturmamız için at nalı şeklinde büyük, siyah deri bir kanepe var.

Kolçaklar onu bölümlere ayırıyor ve o Haddy ile Axel'i kucağına yerleştirirken ben de yanına otuyorum. Küçük hayatı boyunca yaptığı gibi göğsüne yaslanıyor, emziğini emiyor ve beyaz ekrana bakıyor.

"Şimdi ne yapacağız?" Ben de ondan ekrana bakıyorum. Bana küçük bir kumanda uzatıyor. "Sen söyle. Bu senin fikrindi."

"Tamam, evdeyken uyumakta zorlandığımızda film izlerdik." Elimdeki tanıdık kumandayı çevirip başparmağımla ana ekran düğmesine basıyorum. "Hangi yayın servisleriniz var?"

"Hepsi."

Tabii ki izliyor. Sadece futbol izliyor ama bütün yayın servisleri onda var.

"Los Angeles'ta yaşamamız ve sinema konusunda tamamen cahil olmanız gerçekten utanç verici."

"Sinema mı?" Kaşları çatıldı. "Kulağa uğursuz geliyor."

"Merak etmeyin. Buradan başlayarak seni hızlandıracamız." *Hemen The Princess Bride*'ı açıyorum. "Haddy buna bayılır ve sonuna kadar uyuyabileceği kadar uzun ve sessizdir."

"*The Princess Bride*?" Yüzünü öyle bir buruşturuyor ki neredeyse güleceğim. "İzledin mi?"

"Hayır, ama kulağa kız filmi gibi geliyor."

Kaşlarım düşüyor ve dayanamıyorum. "Sence bu bir *öpüşme* filmi?"

Gösteriyi başlatırken Hendrix beni şüpheyile izliyor. Elinde bir oyun kumandası tutan ve yatağında oturan küçük bir çocuk sahnesiyle açılıyor.

"Vay, şu video oyununa bak! Bu da ne böyle? Çok ilkel." "Önemli değil."

Ona bakıyorum, Haddy etrafı kurcalıyor,

Küçük başını göğsüne yaslayabilmek için onun yanına doğru ilerliyor.

Onunla şimdiden bu kadar rahat olması gerçekten çok sevimli. Onunla da bir sorunu yok, hatta her ikisi için de rahat bir pozisyona girmesine yardım ediyor.

"Bu film 1987'de çıktı," diyorum usulca. "Bu bir Rob Reiner filmi." "Rob Reiner?" Bana bakıyor ve inlememek için kendimi zor tutuyorum.

Yüksek sesle.

Bu çok üzücü. Film hakkında *hiçbir şey* bilmiyor.

"Rob Reiner önemli bir film yönetmeniydi. Aktörlüğe *All in the Family* dizisinde "Meathead"i oynayarak başladı ama sinemaya *This is Spinal Tap* ile geçiş yaptı ve bu da Christopher Guest'in tüm sahte belgesellerini yapmasına yol açtı."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Hendrix başını sallıyor.

"*Stand by Me*'yi de o mu yaptı? *Misery*?" Hiçbir şey. "Kathy Bates'in James Caan'a balyozla mı vuruyor?" "Vay canına... Kulağa oldukça korkunç geliyor."

Derin bir nefes vererek elimle onu uzaklaştırıyorum. "Önemli değil. Haddy *Prenses Gelin*'i çok seviyor ve buraya *geleli* sadece altı ay oldu. Yetişirsin."

Büyükbaba sahneye fırlıyor ve torun filme adını veren eski kumaş kaplı ciltli kitaba dudak büküğünde Hendrix küçük bir kahkaha atıyor.

Birkaç dakika daha izliyoruz ve Hendrix hafifçe bana doğru kayıyor.

"Gelinlerden bahsetmişken, Pazartesi günü antrenman kampına başlıyorum ve iki hafta boyunca neredeyse her gün, tüm gün dışarıda olacağım. Sonra sezon öncesi başlayacak ve işler daha da yoğunlaşacak." Kaşlarım çatılıyor ama o devam ediyor. "Eğer bu evlilik konusunda ciddiysen, *bir an önce* yapsak iyi olur."

"Oh!" Midem sıkışıyor ve koltuğumda daha dik oturuyorum. "Doğru ya. Burada evlenmek için ne yapmamız gerekiyor? Kan testi mi?"

"Hayır." Tekrar ekrana bakmaya başladı. "Google'da yarım yamalak bir araştırma yaptım ve otuz dakika içinde ruhsat alabileceğimizi öğrendim. Yani sen hazır olur olmaz ilçe yazı işleri müdürlüğüne gidebiliriz. Şahitleri bile temin edecekler."

"Peki ya evlilik sözleşmesi?" Sesim sessiz.

Dudakları bükülüyor ve bana bakıyor. "Bu senin güven fonunu güvence altına almakla ilgili, değil mi?" Başımı sallıyorum, içim geriliyor. "Sana güveniyorum."

Birkaç kez göz kırpıyorum, keşke kalbimi bu kadar çekiştirmeseydi. "Ben de sana güveniyorum."

"Tamam o zaman." Küçük kızının sırtını sıvazlayarak bir kahkaha atıyor. "Hadi yapalım şunu."

Damarlarımdan rahatlama akıyor. Gözlerim kucağımdaki ellerime düşüyor ve görüşümü bulanıklaştıran buğuya karşı gözlerimi kırıştırıyorum.

Belki Dylan'la olan arkadaşılığımın ya da ailesi hakkında bildiklerimden. Belki de uzun zaman önceki gecemizden kalan bir bağdır, ama ona güveniyorum.

O bir oyuncu ama dürüst. Kızını ve iyi bir baba olmayı önemsiyor. Bizimle ilgilenmek istediğini biliyorum. Bunu zaten söyledi.

Tekrar ekrana dönerek boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Yarına ne dersin?"

"Bana uyar."

"Saat 11'de orada olabiliriz."

"Nasıl isterseniz."

Bu beni gülümsetiyor ve kalbim daha hızlı atıyor. *Yarın*. Onun yanında durmayı, el ele tutuşmayı ve bir hakimın önünde yemin etmeyi düşünüyorum.

Bu gerçek bir evlilik değil. Hendrix bana bir iyilik yapıyor, böylece güven fonumu alabileceğim, böylece kızımıza bakabileceğim ve hayallerimin peşinden gidebileceğim. Son.

Endişelenmek ya da heyecanlanmak için bir nedenim yok. Bu bir iş anlaşması. Geçici, hayat değiştiren bir şey değil.

Sadece gerçek olduğunda hayat değiştirir.

Gözleri ekranda ve keşke ne düşündüğünü bilseydim. Çok yakışıklı, kendinden emin ve emin. Cesur kararlar verip sonra da gizlice bu kararlardan korkan tek kişi ben miyim?

Yorgunum ve jet-lag oldum ve kendimden şüphe duymamın annemle bir ilgisi olduğuna eminim. Her zaman öyledir. Bana her şeyi ikinci kez düşünmeyi öğretti. Keşke biraz patlamış mısıрім olsaydı.

Boğazımdaki hırıltıyı yutarak, küçük kızımızı uyutmasını umduğum bu filmi izlemek için onun yanına yerleşiyorum.

Hendrix Bradford tam da benim davranmam gerektiği gibi davranıyor. *Sakin.*

İkimizin de gergin olması için bir sebep yok. Sadece bir listedeki maddeleri kontrol ediyoruz ve ben hedeflerimi gözden kaçırmıyorum... bu muhteşem malikanede, sıcak, odunsu vanilya gibi kokan ve kızıma küçük bir prenses gibi davranan bu seksi adamla.

Ben bir meteoroloji uzmanıyım. Eğer kasırgalarla yüzleşmeyi planlıyorsam, Hendrix Bradford'un cazibesine kapılmadan onunla evlenebilsem iyi olur.

Kendine güven, Raven.

Doksan dakika sonra ekranda güneş batıyor, kahramanlarımız beyaz atların üzerinde oturuyor ve Wesley Buttercup'a bir öpücük vermek için öne doğru eğiliyor.

Hendrix film boyunca sessizce sorular soruyor ve yorumlar yapıyordu ama son birkaç dakikadır sessizdi. Tereddüt ediyorum, öpücüğün gerçekleşmesini izliyorum, sonra dönüp gözlerinin sıkıca kapalı olduğunu fark ediyorum.

Dudaklarından bir nefes havalandı. Neredeyse horluyordu ve baygın olduğunu fark ettim. Haddy de aynı şekilde dışarıda, küçük bebek vücudu dünyadaki en rahat şeymiş gibi karnına yayılmış.

Bunun doğru olmadığını biliyorum. Göğsü granitten bir levha gibi. Yine de bu çok sevimli bir görüntü. Telefonumu cebimden çıkarıp, bir gün babamın evinde birlikte ilk yatışlarını belgelemek isteyeceğimizi düşünerek, ikisinin mutlu bir şekilde birbirlerinin üzerinde uyurken hızlıca bir fotoğrafını çekiyorum. İlk kez bir filmin önünde birlikte uykuya dalıyorlar.

Sadece... Saatiye bakarak onları uyandırıp uyandırmamam gerektiğini düşündüm. Konforlu ev sinemasına bakıyorum ve buna karşı karar veriyorum. Işıklar loş, kanepesi geniş ve minderli. Uyumak için gayet uygun.

Ayağa kalkarak, duvarın yanına yerleştirilmiş kare bir çöp kutusunun olduğu yere doğru yürüyorum. Ekose, pazen bir battaniye çıkarıp uyuyan insanlarımin yanına götürüyorum. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak doğrulmadan önce ikisinin üzerine nazikçe seriyorum.

Kendimle ne yapacağıma karar vermeye çalışıyorum. Evin diğer tarafındaki odamdaki büyük, kral yatakta uyumayı tercih ederim. Aynı zamanda, uyuyan bir bebeği asla uyandırmama kuralını da biliyorum. Peki ya uyuyan bir baba?

Onları rahat bırakmaya karar verdim. Haddy güvende, Axel onun kollarında ve kanepesi geniş. Başının üstünü öpmek için eğildim, sepete gidip başka bir battaniye çıkarmadan önce tatlı bebek kokusunu içime çektim.

Her ne kadar kendi lüks yatağına denemek istesem de, onları burada bırakınca kendimi biraz yalnız hissediyorum. Belki gerçek bir aile değiliz, ama... *bu doğru mu?*

Evlilik geçici olabilir ama üçümüz arasındaki bağlar ömür boyu sürecek. Hendrix iyi bir baba ve destekleyici bir ortak ebeveyn olmak istiyor. Hem aile hem de arkadaş olabiliriz, değil mi?

Beni desteklemek istemesine şaşırmadım. Birlikte geçirdiğimiz bir hafta sonunda, ukala oyuncunun arkasında saklanan iyi adamı gördüm. Aksi takdirde, geceyi onunla geçirdiğim gibi asla geçirmezdim.

Bu benim ve buna sadık kalacağım.

Hendrix

GRIZZ

, değil mi?

Bir hırıltı daha ve yine telefonu cebime sokuyorum. Kardeşimin sohbeti cevaplamadığım mesajlarla dolup taşıyor.

LOGAN

Burada hiç utanmayacaksın. Dylan, Gigi'nin bezini değiştirirken evden çıkmak zorunda kaldım. Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum G.

GRIZZ

Küçük kızım için her şeyi yapabilirim. Neye ihtiyacı olursa olsun, babasından ister.

JACK

Buna alışacaksınız. Bir süre sonra, bunu düşünmezsiniz bile.

ZANE

Herkes kaka yapar.

GRIZZ

Bu sadece bebek maması.

LOGAN

Güneşte bırakılmış ve ekşimiş çürümeye dönüşmüş bebek
maması.

GRIZZ

Kahretsin, orada bir eşanlamlılar sözlüğü mü
taşıyorsun?

LOGAN

Sadece gerçeği söylüyorum. Programın müsait olduğunda haber
ver de kayıt yapalım Hen.

Cevap verebileceğim tek mesaj Logan'ınki, ama bugün değil.

Bugün, belediye binasındaki büyük bir masanın önünde durmuş, kulaklarının içinden beyaz saç tutamları fişkıran yaşlı bir erkek yargıçla karşı karşıyayım. Yüz yaşında gibi görünüyor ve kesinlikle bir berber ziyaretine ihtiyacı var.

Kürsüsü benim üstümdeki bir sahneye yerleştirilmiş, yani yeminlerimizi edeceğimiz sahneye bakıyor. Gülümsemiyor ve bu açıdan bakıldığında uyanık kalmak için elinden geleni yapıyormuş gibi görünüyor.

The Princess Bride'daki yaşlı *rahibin* sesini duymadan duramıyorum. Raven bana izletti ve şimdi sahte düğün törenimizi yapıyoruz.

Bugün bizi bir araya getiren şey evliliktir.

Dudaklarımdan kahkahalar döküldü. Film bitmeden küçük kızım göğsümde uyuyakalmışım. Kollarımda beni sevdiği gibi uyuduğunu düşündüğümde ağzımın kenarından bir gülümseme kalkıyor.

Önümüzdeki altı ay boyunca başka ne olursa olsun, o küçük kızın dünyanın en doğal şeyiymiş gibi üzerimde dinlenmesi gelmiş geçmiş en iyi şey.

Hayden Lucille Bradford tamamen beklenmedik ve çok havalı.

Raven ona annemin adını verdi, bu da beni çok duygulandırdı. Annemin adının Lucille olduğunu bildiğini bile bilmiyordum. Dylan ona söylemiş olmalı.

Gece yarısı uyandığımda Raven'ın kanepede uyuduğunu görünce Haddy'yi sessizce beşiğine taşıdım. Onu göğsümden yatağına kaydırduğımdayanmadı bile. Küçük ağzı hızla hareket etmeye başladı, emziğini emiyordu ama Axel'i yüzüne sararak tekrar uykuya daldı.

Yine de onu evin diğer tarafında benimle ve Raven'ı da ev sinemasında bırakacağım için gergindim. Bu yüzden onun odasındaki büyük boy yatağa girdim ve uyumaya gittim.

Bu sabah gözlerim açılır açılmaz, Raven içeri girip onu kontrol etmeden önce sıvıştım. Bana eski kafalı diyebilirsiniz ama kötü şans istemedim.

Bu sahte bir düğün olabilir ama damadın gelini düğünden önce görmemesi gerektiğini biliyorum.

Tamam, teknik olarak onu gece yarısından sonra ev sinemasında izledim ama karanlıktı ve bunu saymamayı seçtim.

İlk iş ona mesaj attım.

Saat 10:30'da buraya gelecek bir araba servisim var. Garaj yolunda bekliyor olacak.

RAVEN

Bizi 11'de alabileceklerinden emin misin?

Sanırım öyle. Sanırım ilk gelen ilk hizmet alır türünden bir şey.

Belki de bu konuda yarım yamalak bir araştırma yapmaktan biraz daha fazlasını yapmalıydım. Yine de, buralarda bir Perşembe sabahı evlenmek için kaç kişi geliyor? Burası Vegas değil.

RAVEN

Hazır olacağız. Hads'e bu şirin elbiseyi aldım... Neredesin?

İşlerim var, birkaç şey almam lazım. Şehir merkezinde buluşuruz.

RAVEN

Bekle! Haddy ve ben tek başımıza mı gidiyoruz? Birlikte gidemez miyiz?

Seni düğüne kadar göremem... Bu bir gelenektir, geç kalma!

RAVEN

Neden geleneksel davranıyorsun? Giyiniyor musun? Smokin mi kiraliyorsun?

Bu balo değil... 16 yaşında değilim. Smokinim var.

RAVEN

Sahte düğünümüzde bunu mu giyeceksin?

Düğünümüz sahte değil. Geçici ve hayır, smokin giymeyeceğim. Takım elbise giymeyi planlıyorum.

RAVEN

Yani rahat bir iş mi? Bunu yapabilirim. Şimdi birkaç şey almam lazım. 🐼 Ödünç alabileceğim bir araban var mı?

Anahtar mutfakta bir kancada.

RAVEN

Umarım kaybolmam.

GPS kullan. Yakında görüşürüz.

RAVEN

Bunu benim üzerime yıktığına inanamıyorum.

Bu bir şaka, değil mi?

Şimdi bu küçük, ahşap panelli, eski görünümlü hükümet odasında durmuş onun gelmesini bekliyorum.

"İkiniz de burada durup yeminlerinizi okuyacaksınız." Reagan yıllarından beri burada çalışıyormuş gibi görünen yaşlı bir adam, kapı açılıp Raven içeri girdiğinde talimatlarını yarıda bırakmıştı. "Mahkeme sekreteri ve ben şahit olarak görev yapacağız, çünkü kendi yok..."

Konuşmaya devam ediyor ama ben gözlerimi odaya yeni giren kadından ayıramıyorum. Gözleri benimkileri de tutuyor ve onu gördüğümde ciğerlerim sıkışıyor.

Eteğini oluşturan dantel katmanlarıyla sade, diz boyu krem rengi bir elbise giyiyor. Üst kısmı ağız sulandıran göğüs dekoltesini ortaya çıkaran yuvarlak bir kepçe ve dirseklerinde biten çeyrek uzunlukta kolları var ve dantel ön kollarına akıyor.

Duvak takmıyor. Bunun yerine, yumuşak kahverengi saçlarına güzel bir çiçek çelengi örülmüş ve bu saçlar dalga dalga omuzlarına doğru sarkıyor. Kehribar rengi gözleri kalın, koyu kirpiklerle çerçevelenmiş ve pembe dudakları dolgun ve parlak. Elim içgüdüsel olarak karnıma doğru kalkıyor.

Bebeğimiz kalçasında, ama birkaç dakika boyunca sadece Raven'ı görüyorum.

Haddy'nin huysuz yaygarası bakışlarımı dağıtıyor ve Dylan'ın bale eteklerinde hep gördüğüm şeffaf kumaştan yapılmış beyaz bir elbise giydiğini görüyorum. Tül sanırım? Ayrıca saçında da bir çiçek çelengi var ama annesininkinden daha büyükler.

Ayrıca telaşlanmasına neden olan şey de onlar. Kaşları çatık, küçük yüz hatlarını buruşturuyor ve başındaki örtüyü kaldırmak için uzanmaya devam ediyor.

Raven ellerini tekrar aŖađı indirir ve ağzına bir emzik koyar.
Axel kolunun altında ve beni gördüğünde her Ŗey deđiŖiyor.

Annesinin kalçasında zıplıyor. Küçük elleri uzanıyor ve ben ne kadar mutlu olduğuna gülüyorum. Raven'ın dolgun dudakları bir glmsemeyeyle kıvrılıyor ve midemdeki tüm bu sıcak ve coŖkulu hislere ne anlam vereceğimi bilemiyorum.

Pek çok insan tanıdım, ama hiçbiri bu minik insan gibi kalbime ulaŖıp onu göğsümden söküp almamıŖtı.

Jack'in kızı Kimmie beni gördüğünde hep koŖar ve bağırır ama bu sefer farklı. Çok yakınız ama Grizz'in sırtına atlamak için kollarını bana uzatmaktan çok daha heyecanlı.

Buna karŖın Haddy, babası olduğumu biliyor ve bundan hoŖlanıyor.

Omuzlarımdaki kaslar gerildi. Bir kız çocuğu benim gibi bir adamdan ne ister? Hâlâ ğreniyorum, ama her neyse, ona vermek için elimden geleni yapacağım.

Kahretsin, eğer benimle bir ilgisi varsa, hayatında asla zgn bir gün geçirmeyecek. Burada olmamızın sebebi de bu zaten.

YaŖlı adam geri döndü, koluma dokunuyor. "BaŖlamaya hazır mısınız?"

Hâlâ arka kapıda bekleyen Raven'a bakıyorum. Bana baŖıyla küçük bir selam veriyor, ben de ona cesaretlendirici bir gülümseme veriyorum.

"Biz hazırız," diyorum.

"Ŗunu açayım!" Mahkeme sekreteri de aynı derecede yaŖlı bir kadındır ve beyaz saçları baŖının etrafında yuvarlak bir kabarıklık oluŖturacak Ŗekilde toplanmıŖtır.

KoŖarak yan masaya gider ve siyah, dikdörtgen biçimli bir kasetaların düğmesine basar. Yüksek bir sesle düğün marŖını çalmaya baŖlar.

Hoparlör tiz ve yeterli bas yok, ancak Ŗarkı anında tanınabilir.

Raven odanın ortasından benim durduğum yere doğru yürüyor ve küçük kızım bana doğru uzanıyor. Onu kucağıma alıp kolumun arasına alıyorum ve baŖını omzuma yaslayıp emziğini emmeye devam ediyor.

Güzel annesine gülümsüyorum. "İyi misin?"

Sesim kısık çıkıyor ve baŖını sallarken hızla göz kırıyor.

"Gerçekten çok hoŖ görünüyorsun," diye fısıldıyor. "ok yakıŖıklısın." "Sen de çok güzelsin."

Kulaklarının ucu pembeleŖiyor ve gözlerini . "Her zaman düğün gnmn farklı olacağını dŖnmŖtm."

Gülümsemem sıkılaşıyor ve elini elime alıyorum. Hayal kırıklığına uğramasını istemiyorum.

"Olacak-gerçekten yaptığında. Olmasını istediğin her şey olacak."

Bu sözler dilime acı gelmemeli. Onlar gerçek. Burada olmamın tek sebebi istediğini elde etmesine yardım etmek. Düşüncelerimi düzgün tutmalıyım.

Çenesi düşüyor ve güzel başını sallıyor. "Özür dilerim. Neden bu kadar duygusal davrandığımı bilmiyorum. Müzik yüzünden olmalı."

Neyse ki yaşlı yargıç araya giriyor. "Başlayalım." Gözlerimiz ona kayıyor ve o da Raven'a dönüyor. "Gelinle başlayacağız. Benden sonra tekrar et. Ben, tam adını söyle, seni, adını söyle, yasal kocam olarak kabul ediyorum..."

Raven'ın eli benimkinde küçük ve ben onun yumuşak, zeytin tenine bakıyorum. Birlikte sadece bir hafta sonu geçirdik ama onun kim olduğunu biliyorum. Bağımsız ve güçlü biri.

Benim gibi onun da hayalleri ve başarmak istediği şeyler var ve bunları gerçekleştirememesinin nedeni ben olmayacağım.

Onun talimatlarını yerine getirirken sesi yumuşak ve biraz da törpülenmiş. "Ben, Raven Lorrain Gale seni alıyorum, Hendrix..."

Endişeli kehribar gözler benimkilere kayıyor. "James," diyorum sessizce.

"Bunu bilmeliydim," diye fısıldıyor, telaşlanmış görünüyor. "Hayır, bilmemelisin." Ona güven verici bir gülümseme veriyorum.

Bir nefes alıyor ve devam ediyor. "Seni, Hendrix James Bradford, yasal olarak kocam olarak kabul ediyorum..."

Yeminlerin geri kalanıyla devam ediyoruz. Bana itaat edeceğine dair söz verdiği kısmı atlıyoruz, gerçi bununla biraz eğlenebileceğimizi düşünmüştüm.

Şimdi sıra bende. Yargıç bana ne söylemem gerektiğini söylüyor ve oda sessizleşiyor.

"Ben, Hendrix James Bradford, seni, Raven Lorrain Gale'i yasal eşim olarak kabul ediyorum..." Gözlerimiz kilitleniyor ve göğsümde bir şey hareket ediyor.

"Hastalıkta ve sağlıkta, sahip olmak ve tutmak için..." "...hastalıkta ve sağlıkta," tekrar ediyorum.

Bunun beni etkilemesini beklemeliydim, ama lanet olsun, bu şekilde hissedeceğimi hiç düşünmemiştim, sanki sahipleniyormuşum gibi.

Ligdeki en hızlı koşuculardan biriyim. Tüm bunlar bende koşma isteği uyandırmalı. Midemde bir gerginlik olmamalı, önemli bir şey yaptığımı hissetmemeliyim.

Raven'ın gözleri sanki verdiğim her tepkiyi inceliyormuş gibi yüzümde geziniyor. Los Angeles'a geldiği günden beri onu hayal kırıklığına uğratıp uğratmayacağımı görmek için tepkilerimi incelediğinden eminim.

Yapmayacağım.

Haddy ikimizin de tahmin etmediği bir falsolu top ama Raven bununla başa çıkabilir.

Ona yardım edebilirim. Belki kakalı bezle değil ama başka şeylerle.

Yeminlerimizi bitirdik, sonra yargıç aramıza baktı. "Yüzükleri alabilir miyim?"

"Oh!" Raven yumuşak bir nefes verdi ama ben hazırlıklıydım.

"Tam buraya." Bu sabah iki ucuz sarı altın bandı yemin kitabının üzerine yerleştiriyorum.

"Ne..." Koyu renk kirpikleri titriyor ve bana bakıyor. "Yüzük lm nereden biliyorsun?"

"Tahmin etmiştim."

Satıcı kız bana ortalama yüzük boyutlarını söyledi ve ben de Haddy ile ilgilenmesini izleyerek hatırladığım kadarıyla bir tane seçtim. Narin elleri, ince parmakları var.

"Benden sonra tekrar et." Yaşlı adam aynı anda birbirimizin yüzüklerini takmamızı söylüyor. "Bu yüzüğü sana olan bağlılığımın ve sevgimin günlük bir hatırlatıcısı olarak veriyorum."

Kelimeleri tekrarlıyoruz ama bu sefer gözlerimiz buluşmuyor. Gözlerimiz sol ellerimizin üçüncü parmaklarında kayan altın bantlarda.

Raven'ın titremesi. Sesi sessiz. "Uyuyor."

Boğazım düğümleniyor ve tüm bunların bir rol olduğunu unutmadan bu işi bitirsek iyi olacak. Müzik ve küçük oda yüzünden burası biraz sıcak. Sanırım ısıtıcıyı çalıştırıyorlar.

Bir kasırğa haftası oldu. Çok sayıda büyük değişiklik beni sert ve hızlı bir şekilde vurdu ama buna dayanabilirim. Büyük dalga geçene kadar dayanmayı öğrenerek büyüdüm.

Önümüzdeki hafta antrenmanlara geri döneceğim ve her şey normale dönecek.

Futbol benim hayatım ve buraya sadece bir arkadaşıma iyilik yapmak için geldim.

"şimdi sizi karı koca ilan ediyorum." Yaşlı adam iki elini de üzerimize kaldırdı. "Gelini pebilirsiniz."

Raven'ın gözleri sanki ne yapacağımdan korkuyormuş gibi açılıyor. Göz kırparak eğilip pembe yanağını nazikçe öpüyorum. Tatlı, çiçekli kokusu etrafımızda dönüyor ve burnumu saçlarına gömmek istiyorum.

Bilmiyorum.

"Merak etme, Rave." Dudaklarımı kulağına yaklaştırıp sadece onun duyabileceği şekilde konuşuyorum. "Kuralları biliyorum."

Omzu kalkıyor ve gözlerini kırıştırarak küçük kızımıza bakıyor, o çok iyi bildiğim kızarıklık kulaklarına doğru ilerliyor.

Yaşlı kadın teybin düğmesine tekrar basıyor ve düğün çıkış marşı başlıyor. Haddy canlanıyor, kalçamda zıplayarak marşa eşlik ediyor.

Sonunda çiçekli saç bandını kafasından çıkarmaya çalışmaktan vazgeçti. Şimdi dikkati tekrar benim üzerimde ve çenesini kaldırıp nemli küçük elleriyle yanaklarımı okşuyor.

"Da!" Neredeyse tüm tören boyunca bunu düşünmüş gibi mutlu bir şekilde anons ediyor. "Da-da-da!"

İfadem değişiyor, gözlerim Raven'ınkilere kayıyor. O

da aynı şekilde şaşırdı. "Az önce... dedi mi?"

Emin değilim.

Haddy kalçamda zıplayıp tekrar söylüyor. "Da!" Sonra daha yüksek sesle, neredeyse ciyaklayarak. "*Da-da!*"

"İlk kelimen bu mu?" Raven inanamayarak güler. "Ciddi misin, Hads? Senin için yaptığım onca şeyden sonra mı?"

Küçük kızın gözleri kırışıyor ve o sevimli bebek kahkahasını atıyor. "Da-da-da!"

"O benim!" Onu zıplatıyorum ve sarılmak için göğsüme doğru çekiyorum. "Ben Dada'yım!"

Uzarak kolumu Raven'ın omzuna doladım ve onu yanıma çektim. Az önce bizi karı koca ilan eden bu yargıcın önünde duruyoruz ve ben lanetleneceğim.

Kızım az önce bana *baba* dedi.

İşaretlere inanmıyorum ve burada ne yaptığımızı gözden kaçırmıyorum, ama yalan söylemeyeceğim, hiçbir şey bu anın üstüne çıkamaz.

Haddy kucağıma doğru kıvrılıyor ve ben de kolumu gevşetiyorum. Kalçamda zıplamaya devam ediyor, sanki etkileyici bir şey yaptığını biliyormuş gibi yüzümü ve omzumu okşuyor.

Ayrıca de bırakmadı. "Da... da... da!"

"Bunun ne anlama geldiğini bildiğinden emin değilim." Raven'ın ses tonunda bir kızgınlık var ve ben daha fazla kıkırdıyorum.

"O biliyor." Ona takılmadan duramıyorum. "Adamın kim olduğunu anlaması sadece dört gününü aldı"

Raven bir inilti çıkarıyor. Yavaşça evrakları imzalayacağımız arka tarafına doğru yürüyoruz.

"Bir yerde okumuştum, bebekler için *D* sesini söylemek *M* sesini söylemekten daha kolaymış.

ses." Raven hâlâ mantıklı düşünmeye devam ediyor. "Bunun

hiçbir anlamı yok." "Bir anlamı var," diye karşı çıkıyorum.

"Buraya geldiğimizden beri onu tutmayı bırakmadın demek."

Özel günümüzde güzel annesiyle tartışmak istemem ama bu çılgın bir haftanın en güzel yanı. Bir *baba daha diye ciyaklarken* eğilip kızımın tombul boynunu öpüyorum.

"Hadi biraz kek alalım."

Kuzgun

"Y Evlendiniz mi?" Babamın sesi telefonumda yankılanıyor.
Evlilik cüzdanının mürekkebi kurumadan önce, tasdikli suretlerin babama ve kayyuma postalanması için kâtibe ödeme yaptım.

Annemin mirası.

"Hamile kaldığım süre boyunca bunu istediğini söyleyip durdun." Sesimi alçaltarak homurdanıyormuş gibi yapıyorum ve sözlerini ona tekrarlıyorum. "Nerede bu genç adam' ve 'Benim zamanımda erkekler doğru olanı yapardı. Biz yaptık."

"Bin mil uzakta," diye . "Tam olarak iki bin mil." "Aynen öyle ve orada ailem yok." "Haddy oradaydı."

"Ne demek istediğimi biliyorsun, Raven Lorrain." Hâlâ azarlıyor. "Sanki utanılacak bir şeymiş gibi kaçtın ve evlendin."

"Ben öyle olduğunu sanıyordum." Tekrar ediyorum, tartışmıyorum, sadece gerçekleri açıklıyorum.

"Ailemden utanmıyorum." Şimdi kızgın. "Doğru," diye kabul ediyorum.

Utanmak ve beni kontrol etmeye çalışmak annemin rolüydü, sonuna kadar ve hatta sonundan sonra bile.

Hamile olmanın hala güven fonumun kilidini açmadığını keşfettiğimde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin. Hayır, bunu sadece bir koca yapabilirdi, işte o zaman bu evlilik fikri aklıma geldi.

Hendrix futbolla evli ama planlarına engel olmazsa bana yardım etmek isteyeceğini hissediyordum.

O haklıydı. Los Angeles'ta olduğumuz için bilgi akışı üzerinde çok daha fazla kontrolümüz var - en azından ailelerimiz söz konusu olduğunda.

Törenden sonra pasta almaya gittiğimizde paparazzilerin onu her yerde takip ettiğini çabucak öğrendik. Ya da ben öğrendim mi demeliydim? Geldiğimden beri beni uyarıyordu.

Çilekli konfeti pastasından daha ilk ısırtığı almamıştık ki bir tık sesi duydu. Ceketini kafasına geçirip Haddy'yi alıp beni bekleyen cipe koşmamı emrettiğinde ne düşüneceğimi bilemedim.

Ondan sonra evden birlikte çıkmadık. Perdeleri bile kapalı tutuyoruz ve dışarı çıktığımda siyah bir kapüşon ve güneş gözlüğü takmamı emretti.

Tamamen güvende olduğumuzu ve başka bir ünlü çılgınca bir şey yapar yapmaz, ki bu her an olabilir, olayın kapanacağını söylüyor. İçeride kalmaya karar verdim.

Tüm bunlar benim için çok yeni ve tuhaf.

"Burada olmadığın için üzgünüm baba." Ses tonum yumuşadı. "Ama böylesi daha iyi oldu."

"Nasıl daha iyiydi?"

İçimi çekerek tüm nedenleri düşünüyorum ve hepsinin soyadı *B* harfiyle başlıyor.

"Bana güvenmek zorundasınız. İnsanlar her zaman kaçır. Kimse bu konuda olumsuz bir şey düşünmez. Onlara iki çılgın çocuk olduğumuzu söyle."

"Hakkında hiçbir şey bilmediğim biri." Suratsız Baba'ya geldik, yani surat asmayı neredeyse bitirdi. "Bu çok bencilceydi. Bir daha asla seninle koridorda yürüme şansım olmayacak." Bu yakınma karşısında boğazım düğümleniyor ama itiraz etmiyorum. "Peki ya Amelia? O senin baş nedimen olacaktı."

"Mimi anlayacaktır." Raven'ı Milyoner Yapma Operasyonu'ndan haberdar olan üç kişiden biri. "Onun yeterince işi var.

Büyük bir düğün için endişelenmek zorunda kalmadan."

"Fotoğrafları görmek istiyorum." Şimdi kendine geliyor. "Bu genç adamla tanışmak istiyorum, damadım. Tek torunumun babası."

"Bir gün göreceksiniz ama size söyledim, o profesyonel bir futbolcu. Antrenman kampına geçen hafta başladı, yani her gün gidiyor. Sonra sezon başlayacak. Aralık ayında bir şeyler yapmaya çalışmamız gerekecek."

Üç ay içinde.

"O oyun oynarken sen orada bebekle baş başa ne yapacaksın?"

O kadar korkunç şeymiş gibi anlatıyor , gözlerimin dolmasına engel olamıyorum.

"Aslında bana buradaki yerel televizyon kanallarından birinde bir iş bulmayı düşünüyoruz. Hendrix'in çok sayıda medya bağlantısı var."

"Peki ya Hayden?"

Dudaklarım bükülüyor ve alttakini çiğniyorum. Bu henüz tartışmadığımız güzel bir soru. Bu yeni şehir hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve Hendrix'in Los Angeles'taki çocuk bakımı seçeneklerini takip ettiğini hayal edemiyorum.

"Elbette bir dadısı olacak." *Şüpheye düştüğünüzde, uydurun!* "Takımın bir servisi var."

Futbol programlarının oyuncular için çocuk bakımı sağladığına dair bir şeyler okumuştum.

"Bu kişiyle siz mi röportaj yapacaksınız, yoksa o evveller kimi uygun görürse o mu olacak?"

"Akılsız değiller ve tabii ki o kişiyle röportaj yapacağım."

"Sadece güvenliğe önem verdiklerinden emin olun. Bu organizasyonda gözlemlediğim kadarıyla, yaralanmaları pek ciddiye almıyorlar gibi görünüyor."

"Baba!" Sesim yükseliyor ve bir kahkaha atıyorum. "Bebeklerin yaralanmasına izin vermeyecekler."

Hayalimdeki futbol destekli dadı, çok katı kuralları olan ve saçma sapan bir yaklaşımı olmayan titiz bir Alman kadın. Neden onu *The Sound of Music*'teki gibi lacivert pelerin ve şapkalardan giyerken hayal ettiğim hakkında hiçbir fikrim yok.

"Özür dilerim, senin için endişeleniyorum. Sadece en iyisine sahip olmanı istiyorum." Sesindeki endişe kızgınlığımı eritiyor.

Başımı yana eğerek gülümsüyorum. "Merak etme baba. Ben gerçekten iyiyim.

İyiden de iyi."

"Ama mutlu musun?"

"Evet," diye başımı sallıyorum, bu söylerken doğru olduklarını fark ediyorum. "Öyleyim."

Umutluyum. On sekiz aydır ilk kez her şeyin benim için bitmiş olmasından korkmuyorum. Haddy ile yalnız olduğum zamanların aksine, hayallerimi yeniden gerçekleştirme şansım varmış gibi hissediyorum.

"Benim için önemli olan tek şey bu." Babamın sesi sakindi.

Konuşmamız sona eriyor ve evin içinden geçerek Haddy'yi uyuması için yatırdığım odaya geri dönüyorum. Kapının önünde durup, açmadan önce onun mutlu ciyaklamalarını ve cıvıltılarını dinliyorum.

Vücudum tüm hamileliğim boyunca beni öldürmeye kararlı görünse de o her zaman kolay bir bebek oldu. Hemşireler kızıl saçlı olacağını söylerlerdi. Sonra saçla kaplı olacağını söylediler.

Meğer bunların ikisi de doğru değilmiş. Cildi benimki gibi pürüzsüz ve neredeyse tüsüz. Benim ve babasının gibi kahverengi saçları ve okyanus mavisi gözleri var.

Dylan bana Hendrix'in küçüklüğünden kalma bebeklik fotoğraflarının olduğu bir dosya gönderdi ve Hendrix'in ona bu kadar benzemesi oldukça şaşırtıcı.

Beni görür görmez ayağa kalkıyor, beşiğinin kenarına tutunuyor ve zıplamak için dizlerini büküyor.

"Da da !" diye bağıyor mutlu bir şekilde, gülümseyerek ve işaret ederek.

"Ma-ma," diyorum ona, dudaklarımı birbirine bastırıp mırıldanarak *M* harfini göstermek için elimden geleni yapıyorum. "Anne... anne."

"Da da!" Küçük sesi yükseliyor, gözleri sanki bir oyun oynuyormuşuz gibi parlıyor.

Nefes vererek başımı sallıyorum, onu beşikten kaldırıp alt değiştirme masasına taşıyorum.

"Sana inanmıyorum." Sesim şakacı ve sözlerime rağmen gülümsüyorum. "Onca sabah bulantısından sonra onun tarafını mı tutuyorsun?"

Yüzümü onunkine yaklaştırıyorum, o da gülüyor ve ben bezini değiştirirken dudaklarından ahududu üflemeğe başlıyor.

Kuru bezini takıyorum, tulumunu çekiştiriyorum ve onu masadan kaldırıyorum. Ben mutfığa doğru yürürken o da kalçama yerleşiyor. "Bu ev çok büyük, odalarımıza gidip gelirken tüm adımlarımı atmış olacağım."

Telefonum çalıyor ve kız kardeşimin FaceTime'dan aradığını görmek için kaldırıyorum. Cevap düğmesine basıyorum ve Haddy teyzesini görünce ciyaklıyor.

"Hadeeee!" Amelia cıvıldıyor. "En sevdiğim bebek yeğenim bugün nasıl?" "Da da da!" Haddy kalçamda zıplıyor, cevap olarak elini sallıyor. "Vay be. Az önce *baba* mı dedi?" Mimi'nin kaşları çatıldı.

"Evet," diye inleyerek başımı arkaya attım. "Düğün törenimizin ortasında *Dada* demeye başladı."

"Haddy, seni küçük hain!" Kız kardeşimin sesi tiz bir alaycı. "Bu doğru! Sen busun işte! Sen sadece küçük bir hainsin."

Haddy ciyaklıyor ve daha fazla konuşma girişiminde bulunuyor. Onu bacaklarımın arasındaki sehpanın önünde ayaklarının üzerine yatırıyorum ve Amelia'nın ikimizi de görebilmesi için telefonumu tutarak kanepeye oturuyorum.

"Hendrix tüm bu *Dada* konuşmaları hakkında ne düşünüyor?" Kız kardeşimin sesi sinsi. "Henüz tepelere kaçmıyor, değil mi?"

"Aslında tepelerde yaşıyoruz, bu yüzden kısa bir yolculuk olacak." "Ne demek istediğimi biliyorsun. Siz üçünüzle nasıl gidiyor?"

Dudaklarımı yana bastırarak başımı sallıyorum. "Aslında gerçekten iyi. Şaşırtıcı derecede iyi."

"Şaşırtıcı bir şekilde mi?"

"Evet..." Buraya geldiğimizden beri olan her şeyi düşünüyorum. "Çok tatlı biri. Haddy'ye çok düşkün. Onu yıkamama yardım ediyor, hatta beslememe bile yardım etmeye çalışıyor. Bezini değiştirmiyor."

"Bebek bezi değiştiren erkek var mı?"

"Yapmalılar!" Şimdi kızdım. "Sadece kadınların bez değiştirdiği nerede yazıyor?"

"Sadece pısrık olduklarını söylüyorum."

Aklıma Hendrix'in şnorkel maskesiyle oturma odasına koşuşu geliyor ve bir kahkaha atıyorum. "Bu doğru."

"Ne?" Kız kardeşimin sesinde bir gülümseme var. "Neden gülüyorsun?" "Bir şey yok..."

"Söyle bana," diye bağılıyor ve Haddy ciyaklayarak telefona uzanıyor.

Teyzesini görebilsin diye onu aşağıda tutuyorum. Ameila son altı ay boyunca bana çok yardımcı oldu, Haddy'nin de onu özlediğini tahmin ediyorum.

"Bana anlatmasını sağla, Haddy-boo!"

"Bir şey söyleme çünkü onu söz verdim." Aslında düşündüm de, o konuşmayı hiç bitirmemiştik. "Hendrix kakalı bir bezi değiştirmeme yardım etmeye çalıştı ve neredeyse her yere kusuyordu."

"Hayır!" diye gülerek ağlıyor.

"Sonra dışarı çıktı ve şnorkel maskesi takarak geri geldi..." Ben de gülmeye başlayarak hıçkırıyorum. "Haddy neredeyse kriz geçiriyordu. Çok yüksek sesle çığlık attı."

"Muhtemelen onu ölümüne korkutmuştur!"

"Aman Tanrım, kesinlikle yaptı." Elimi karnımın üzerine koyarak arkama yaslanıyorum. "Onu sakinleştirmek için akşam yemeği ve banyo gerekti... Ve yine de önce *Dada* dedi. Değil mi?" Yana doğru eğilip tombul yanağından öpüyorum. "Öpmedin mi?"

Bebeğim sadece koltuk minderini okşuyor ve miyavlıyor. Daha fazla kelime söylemeye çok yakın.

"Ahh, bu çok komik. Sadece şnorkel maskesi takmış iri yarı bir futbolcu hayal edebiliyorum." Yumuşak bir kıkırdama daha ve bir süre sessiz kalıyoruz. "İkinizi de özledim. Axel'in yedeğini neredeyse bitirdim. Önümüzdeki hafta bir bakım paketiyle birlikte postaya vereceğim."

"Tamam!" Bu beni gülümsetti. "Sana düğünden fotoğraflar göndereceğim. Yaşlı kadın sekreter taş devrinden kalma gibi görünen bir fotoğraf makinesiyle birkaç tane çekti."

"Bunu kaçırdığım için nefret ediyorum." Gözleri kısıldı. "Balayı nasıldı? Hâlâ ilk seferki kadar iyi mi?"

Kaşlarını sallıyor ve kulaklarını ısınyor. Keşke Dylan'ın düğününden sonra eve geldiğimde ona yatakta ne kadar iyi olduğunu söylemeseydim. Dürüst olmak gerekirse, hâlâ sersemlemiştim ve hâlâ dokunduğu, ısırdığı, öptüğü ya da şaplak attığı her yeri hissediyordum. Hiç bu kadar çok orgazm olmamıştım.

Başımı sallayarak boğazımı temizliyorum. "Bunu yapmayacağız."

"Ne demek istiyorsun?"

"Birlikte yatmıyoruz."

"Ne!" Çığlığı o kadar yüksekti ki Haddy'nin telaşlanmasına neden oldu.

"Sorun yok, bebeğim!" Öne doğru eğilip burnumu onun kine sürtüyorum.

"Mimi Teyze'ye aldırma. Bebeği korkutmanın yolu, Mim."

"Neden olmasın? Artık evlisin!"

"Bu gerçek bir evlilik değil. Biz sadece bunu yapıyoruz..." Sesimi alçaltarak arkasındaki odayı inceliyorum. "Neredesin sen?"

"Yürüyüşe çıkıyorum. Güvenli."

Yine de sesimi alçaltarak, gergin dudaklarımın arasından konuşuyorum.

"Bunu neden yaptığınızı biliyorsun."

"Bunun ne önemi var ki? Hâlâ eğlenebilirsiniz."

"Hayır, eğlenemeyiz."

"Ohh..." Anında merhamet gösterdi. "İstemiyor mu?"

Gözlerim tavana kayıyor ve başımı yana eğiyorum. "Hımm... Bence muhtemelen her şeye hazırdır."

"O zaman *yap!*" Yine ağlıyor. "Kocanın ne kadar ateşli olduğunu gördün mü? Sen eve döndüğünde onu Google'da arattım ve sana şunu söyleyeyim... Yakam biraz ."

"Kayınbiraderine şehvet duyma, bu çok *iğrenç!*" "Ben gerçekleri söylüyorum hanımefendi. Adam bir sanat eseri." Dudaklarımı bükerek başımla onaylıyorum. "güzel."

"O zaman çıldır, kışına tekmeyi bas! İnekler eve gelene kadar üç ayınız var."

Haddy gülüyor, dizlerini büküp zıplıyor ve ben iki küfür kavanozuna ihtiyacımız olduğunu düşünerek başımı sallıyorum. Biri burada, diğeri Atlanta'da.

"Onunla yatmayacağım." İtiraz etmeye başladı ama ben devam ettim. "Eğer bunu yapmaya başlarsak, ona bağlanırım ve gitme zamanı geldiğinde veda etmek daha da zorlaşır."

O günü düşünmek şimdiden midemi bulandırıyor ve daha yeni başlıyoruz.

Omuzları kalkıyor ve başını sallıyor. "Gitmen gerektiğini kim söyledi?"

"Ben diyorum." Şimdi sert olma sırası bende. "Anlaşmamız üç aylık, sonra Atlanta'ya dönüp güvenimi toplayacağım ve işimi başlatacağım. kariyer."

"Neden kariyerine Los Angeles'ta başlayamıyorsun?"

"Anlaşmamız böyle değildi."

"Öyleyse anlaşmayı değiştirin!"

"Bunu yapmayacağım." Boğazım yanıyor ve başımı sallıyorum. "Hendrix bana yardım etmek için bunu kabul etti ve ben onun cömertliğinden faydalanmayacağım."

"Olacağını kim söyledi?"

"Bana çok açık bir şekilde yuva kurmakla ya da ciddi bir ilişki yaşamakla ilgilenmediğini söyledi. Kariyerine odaklanmış durumda. Futbolu seviyor. Bir miras inşa ediyor ve ben de ona yapışıp bana yardım ettiği için onu üzmeyeceğim." Göğsümde bir sıcaklık var. "Ben öyle biri değilim."

"Tamam." Kız kardeşimin dudakları kaşlarını çatıyor ve derin bir nefes veriyor. "Ne büyük kayıp."

"Her neyse, ben de kariyerime odaklanmış durumdayım," diye karşılık veriyorum. "Hedeflerim ve hayallerim var ve bu da bazen fedakârlık yapmanız gerektiği anlamına geliyor."

"Yani sırf çocuğunun babasına bağlanmamak için libidonu feda mı edeceksin?"

"Evet." Cevabım kesin.

"İnekler eve gelene kadar sevişmeden önce iki hafta veriyorum." Tam tartışacaktım ki mutfaktan bir ses duydum.

"Tatlım, ben geldim!" Hendrix alaycı bir şekilde bana sesleniyor ve boynum ısınıyor. "Da da !" Haddy ciyaklıyor, dizlerini büküyor ve sürünerek ona ulaşmaya çalışıyordu.

"Benim küçük külçem nerede?" Hendrix, telefonun tam görüntüsünde odaya daldı.

Mimi'nin gözleri büyüyor ve çoktan kazanmış gibi gülümsüyor. "Şunu bir hafta yapalım."

"Görüşürüz timsah." *Timsah* dediğinde tuşa basıyorum ve telefonumun ekranı kararıyor.

Hendrix bebeğimizi kucağına alıyor ve yeni sözcüğünü tekrarlayarak onun yüzünü okşuyor. "Doğru, babam geldi."

Onunla gerçekten konuşmaya çalışıyormuş gibi sesler çıkarmaya devam ediyor ve ben de somurtuyormuş gibi yaparak kollarımı kavuşturuyorum. Boynunu öpmek için öne eğildiğinde ve kızımız bir kahkaha attığında bu imkansız.

Hendrix'in gözleri benimkilerle buluştuğunda parlıyor ve baygınlığımı yutuyorum. Kız kardeşim haklı. Kocam gerçekten de bir sanat eseri, 1.80 boyunda, kaslı bir adam.

Kahverengi saçlarının uçları nemli, sanki eve gelmeden önce duş almış gibi. Çenesi kare biçiminde ve biraz kirli; üzerinde kaslı göğsüne doğru uzanan mavi bir tişört var. Kısa kollu tişört pazularını sarıyor ve kot pantolonu dar poposunu sarıyor. Ne kadar da güzel bir dar uç.

Ilık, odunsu vanilyayı içime çekip bir iç çekiyorum. Onun bu kadar mükemmel olması gerçekten haksızlık ve ben bekaret yemini ettim.

"Batı Yakası'nda kasırgalara siklon dendiğini biliyor musun?" Meteorolojik gerçeklerin şehveti öldürmede oldukça etkili olduğunu düşünüyorum.

Neredeyse bir kova soğuk su kadar etkili.

Dolgun dudaklar düz, beyaz bir gülümsemenin üzerinden ayrılıyor. "Sanırım bunu biliyordum." Telefonuma başını sallıyor. "Kimdi o?"

"Kız kardeşim Haddy'yi görmek ve işlerin nasıl gittiğini öğrenmek için aradı." Uzanıp küçük sırtını okşadım. "Babamla da konuştum."

Kara kaşları kalkıyor. "Ne dedi?"

"Oh, bilirsin. Başta suratı asıktı. Sonra konuştukça kendine geldi. Burada olmak istediğini söyledi ama... bilirsin işte."

Çenesi geriliyor ve başını sallıyor. "Bunu anlayabiliyorum. Bu büyük bir adım ve o senin baban."

Ona takılmadan edemiyorum. "Empatik hissediyor musun?"

"Empatik mi?" Kısa bir süre kafası karışıyor, sonra hemen rahatlıyor ve kızımızın küçük başını öpüyor. "Oh, hayır. Haddy asla evlenmeyecek. Asla bir erkeğin yanına bile yaklaşmayacak. Ve eğer buralarda kokuşmuş küçük bir oğlan görürsem..."

Her söylediğinde onu zıplatıyor ve öne doğru eğilip yüzünü iki eliyle kavırıyor.

Elimi göğsüme bastırarak kalbimdeki kabarmayı inkâr etmeye çalışıyorum. Amelia'ya söylediklerimi düşünüyorum. Çok geç kalmış olabilirim. Kızımıza ne kadar tatlı davranırsa, ona ne kadar aşık olursa, benim için uzak durmak o kadar zorlaşıyor.

"Biliyor musun, Newhope'tan ayrıldığımızdan beri ona sarılmayı bırakmadın.

Yatmadan önce bile."

Her gece ev sinemasında yatma zamanına uygun bir film izleyerek uykuya dalmaya başladık. Her sabah uyandığımda Haddy'yi beşiğinde, Hendrix'i de odasındaki yatakta uyurken ya da mutfakta kahve yaparken buluyorum.

"Buraya gelmek büyük bir değişim, özellikle de küçük bir bebek için. Ben onun babasıyım. Ona göz kulak olmak benim işim."

"Onu şımartıyorsun."

"İmkânsız." Adam kızın sırtını okşuyor ve kız da başını adamın omzuna yaslıyor. "Haddy şımartılamayacak kadar tatlı."

Göğsüm sıkışıyor ve bu sadece bebeğimize davranış şeklinden kaynaklanmıyor. Hendrix bir oyuncu imajı çiziyor ama yine de barış için adalet düğünümüzü özel kılmaya çalıştı.

Çok steril ve kişisel olmayan bir yerdi ve bize yardım eden yaşlı insanlar ne kadar nazik olsalar da kız kardeşim orada değildi, babam orada değildi.

Hendrix uzanıp elimi tuttuğunda, karakterime tamamen aykırı bir şekilde gözyaşlarının eşiğine gelmiştim.

Günü kurtardı.

"Şehir dışında olmanız gerektiğinde ne olacak?"

"Senden adım atmanı bekliyorum, anne. Bebeğimin ağlamasına izin verme."

Gülüyorum, mutfağa doğru yürüyorum. Yemek vakti geldi ve mısır gevreğini karıştırmam gerekiyor. "Her zaman iyi uyurdu. Şimdi o kadar emin değilim."

"O bir uyku şampiyonu. Onu beşiğine yatırıyorum ve bütün gece hiç kıpırdamıyor."

Başımı sallayarak nefes veriyorum, itiraz edemiyorum. "Sanırım ben buraya gelmeden önce benim odamda uyuyordu."

Organik bebek gevreği zarfını çıkardım. Hendrix, Erewthon adlı bir mağazadan her türlü organik, toksik olmayan, biyodinamik, kim bilir başka ne tür bebek maması sipariş etmişti.

Beni mutfağa kadar takip ediyor ve Haddy'yi yemek zamanı için aldığımız yeni bebek sandalyesine oturtuyor. "Buraya gelmeden önce ne yaptığını bana hiç söylemedin. Bir televizyon kanalında iş mi buldun? En azından Jim Cantore'dan bir şeyler kapıyor muydun?"

"Hayır." Bir kahkaha attım. "Pierre Point, Louisiana'da ufacık bir istasyonda iş buldum."

"Nerede lan bu?" Gözlerimi ona dikiyorum ve o da hemen kendini düzeltiyor. "Nerede lan bu?"

"Baton Rouge'un güneyinde, New Orleans'ın kuzeyinde, Fransız Yerleşimi ve Port Vincent yakınlarında. Orayı çok sevdim. Dünyanın en iyi insanları."

"Ne oldu?"

"Bu küçük kız oldu. Hamile olduğumu öğrendim ve kıyamet koptu. Sabah bulantılarım o kadar kötüydü ki..." Kusmak dışında yataktan çıkamadığımı hatırlıyorum. "Bu kadar kötü olabileceğini bile bilmiyordum."

"Dang."

"Bir de bana sor." Mikrodalgadan sıcak mısır çıkarıp plastik bir bebek kaşığıyla karıştırıyorum.

Haddy yemek için hazırlanırken beni izliyor ve ben de gülümseyerek burnumu kısıyorum. "Onlardan ayrıldığım için üzüldüm ama Haddy'm için hiçbir şeyi değişmezdim."

"Kız kardeşim Dylan New York'taki American Ballet Company ile dans etmeyi hayal ediyordu. Lise boyunca çok sıkı çalıştı. Craig onun dans partneriydi ve gerçekten çok iyidiler."

"Bana bundan biraz bahsetti." Onun alıngan küçük kız kardeşini, arkadaşımı düşünüyorum. "Sonra ayağını mı kırdı?"

Başını sallıyor. "Kardeşim Zane ailece futbol oynarken onun üzerine düştü. Bunun için kendini asla affetmedi, ama o böyledir."

"O nasıl biri?" Uzun boylu, esmer ve sessiz olan en büyük ikinci kardeşini düşünüyorum.

Ailesi hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Onlar da artık Haddy'nin ailesi ve gözlemlediğim kadarıyla büyük, sıcak ve gürültücüler. Boğazımdaki düğümü inkar edemem.

Oraya gitmiyorum.

"Bakalım," diyor Hendrix ben bebeği beslerken yanıma oturuyor. "Dylan doğana kadar Zane annemizin favorisiydi."

"Annenin favorileri yoktu."

"Babası gibi olduğunu söyledi. Okumayı ve kendi başına yürüyüşe çıkmayı seviyor. Muhtemelen bana izlettiğin tüm filmleri izlemiştir. Kapıdan çıkar çıkmaz harika bir baba olacak."

"İlk günden beri çok iyi davranıyorsun." Neden ona karşı korumacı hissettiğimi bilmiyorum.

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Seviyorum." Ona cesaretlendirici bir gülümseme veriyorum.

Haddy iyi bir yavru kuş. Kaşığı uzattım ve küçük ağzı açıldı.

"Ne kadar iyi bir kız babası olacağımı bilmiyorum."

"Kızlar sadece onları dinleyecek bir baba istiyor. Onları seven ve zorbalara karşı yanlarında duracak ama yine de güçlü, bağımsız kadınlar olmalarına izin verecek birini istiyorlar."

Başını salladı. "Bunu yapabilirim."

"Bunu denemek ister misin?" Ona kâseyi ve kaşığı uzatıyorum, kocaman elinde çok küçük kalıyor.

Biraz mısır gevreği alıyor ve ona doğru tuttuğunda kızın ağzı açılıyor. Adam ona bir ısırık veriyor ve kız hızla yutkunuyor, tekrar gitmeye hazır.

"Beni kontrol et." Gülüyor ve işlemi tekrarlıyor.

"Tamamdır!" Sırtarak dolaba gidiyor ve bir kavanoz organik sebze çıkarıyorum. "Onu seviyorsun. En önemli şey bu. Senin yanında kendini güvende hissediyor."

"Benimle her zaman güvende." Bunu büyük bir güvenle söylüyor ve ben bunun doğru olduğunu biliyorum.

Geri dönerken ona boş mısır gevreği kâsesini sebzelerle değiştiriyorum. "Dylan hakkında ne düşündün?"

Kaşlarını indiriyor. "Rüyasını kaybettiğinde ne kadar kırıldığını düşünüyordum. Her şey yolundaymış gibi cesur bir yüz takınmaya çalıştı ama hepimiz biliyorduk. Kimsenin onu dinlemediğini sandığında ağladığını duyduk." Mavi gözlerinde büyük bir içtenlikle bana bakmadan önce duraklıyor. "Hayallerini kaybetmenin sebebi olmayı asla istemem."

Lanet olsun sana, Hendrix Bradford. Ne cüretle içeri sızıp kalbimi bu şekilde çalmaya çalışırsın?

Boğazımdaki düğümleri yutarak başımı sallıyorum. "Bunu takdir ediyorum."

"Bugün karakolu aradım." Haddy'yi beslemeye devam ederken sesi parlıyor. "Tanıdığım muhabirlerden biriyle konuştum, uğramanızı ve sizi istasyon müdürüyle tanıştıracaklarını söyledi."

"Sen ciddi misin?" Gözlerim açılıyor ve ellerimi yüzümün önünde kenetliyorum. "Los Angeles ülkenin en iyi pazarlarından biri!"

"Yanlış anlamayın. Burası küçük bir istasyon. Ona sadece birkaç aylığına burada olduğunu söyledim ve o da meteoroloji stajyeri olabileceğini söyledi. Ücretsiz ama masraflarını karşılayabilirim."

"Hendrix!" Ona sarılmak için öne atılarak çığlık atıyorum. "Bu inanılmaz!"

Haddy bir sonraki ısırığında baloncuklar üflüyor ve adam kıkırdıyor. "Sanırım işi bitti."

Doğrulurken kavanozu ve kaşığı alıyorum, durulayıp geri dönüştürüyorum ve kapları bulaşık makinesine koyuyorum. Nemli bir bez alıyor ve onu sandalyeden kaldırmadan önce ağzını siliyor.

"Banyo için hazır mısınız?" Kız ona *ba-ba-bas* diye karşılık veriyor ve o da gözlerini bana çeviriyor. "Ona nasıl konuşulacağını mı öğretiyorum?"

Burnumu kırıstırarak, ona *ba-ba* yaptığını söylemek istemiyorum. birkaç haftadır *ga-ga* sesleri . "Belki?"

Omuz silkiyorum.

Ba-ba'yı banyo ile bağdaştırıp bağdaştırmadığını bilmek zor, ama bırakacağım. Banyoya geri dönüyoruz ve ben geride durup onun bir profesyonel gibi işi devralmasını izliyorum.

Suyu başlatıyor ve çok sıcak olmadığından emin olmak için test ediyor. Sonra onu küçük köpük sandalyesine oturtuyor ve o mutlu bir şekilde sarı ördeği çiğneyip suyu tokatlarken saçlarını yıkayıp durulamayı bile başarıyor.

Bezini takması için ona yol gösteriyorum ve Çin yemeği ve bir şişe mama ile küçük sinema salonunda onunla buluştuğumda pijamalarını giymişti.

Bu gece onu *Forrest Gump*'ın dünyasıyla tanıştıracam.

"Bunu seveceksin." Postmates'ten aldığı yemeği uzatıyorum. "Ana karakter Güney Alabama'dan."

Gösteri başlıyor ve ilk turu ben alıyorum, Haddy'yi tutuyorum ve o yemek yerken ona biberon veriyorum. Hafif bir müzik çalarken gökyüzünde süzülen tüyleri izleyerek büyüleniyor. Gözleri daha yavaş kırpışıyor ve uyumasının uzun sürmeyeceğini tahmin ediyorum.

"Yaptığı aksan hiç de fena değil."

"Tom Hanks'in bölgeye seyahat etmekten ve lehçeyi öğrenmekten bahsettiği bu röportajın tamamını dinledim."

Film devam ediyor ve yemeğini bitirdiğinde Hendrix kızını kollarımdan alıyor. Yeni rutinimizmiş gibi onun yanına sokuluyor ve çabucak uykuya dalıyor.

Hendrix bunu yapmıyor, ki eğitim kampının ne kadar yoğun olduğunu söylediğini düşünürsek bunu bir kazanç olarak kabul ediyorum. Forrest'ın Jenny'yle tanıştığı bölüme geliyoruz ve o daha yakına eğilip sessizce konuşuyor.

"Bunu ayarlayın, ve bu Garrett ve Liv."

Dudağımı çiğneyerek gülümseyerek başımı sallıyorum. Yakışıklı profilini, kare çenesini ve dolgun dudaklarını inceliyorum ve Ameila ile yaptığım konuşmayı düşünüyorum. Bu kasırgayı Jim-Cantore tarzında karşılamaya karar .

Daha yakına eğilerek fısıltının biraz üzerinde konuşuyorum. "Kız kardeşim daha önce konuşurken bana bir şey söyledi..." O seksi mavi gözlerini bana kırıştırıyor, ben de yutkunuyorum. "Üç aydır bu işin içindeyiz. Hiçbir şey için uzun bir süre... bilirsin."

Elimi iki yana sallayarak omuz silkiyorum.

Kaşları çatılıyor ve dudaklarında eğlenceli bir sırıtma beliriyor. "Seksten mi bahsediyorsun, Raven?"

"Sadece söylüyorum, çizgileri bulanıklaştırmayacağımız konusunda anlaşmıştık, ama *bunu yapmadan...* bu kadar uzun süre kalmanı beklemiyorum." Midemde bir çukur oluşuyor ama boğazımı temizleyerek onu dışarı atıyorum. "Eğer biriyle çıkman gerekirse ya da bilirsin işte... her neyse, anlayışla karşılarım."

"Yapacak mısın?" Bu bir sorudan çok, *buna bir an bile inanmadığımı* ima eden *bir* cümle.

"Senden bu muazzam iyiliği istedim. Senden tüm zaman boyunca bir keşiş gibi yaşamayı beklememin ne kadar yanlış olacağının farkındayım."

Yüzü ciddileşiyor ve uyuyan Haddy'ye bakıyor. "Eğer biriyle çıkarsam, tüm dedikodu sitelerine düşer. Sonra babanın kulağına gider, o da beni dövmeye hazırlanır ve bunda da haklı olur. Bu planımızı bile tehlikeye atabilir."

"Eminim sessiz kalabilirsin."

"Fotoğrafçılar her yerde." Başını sallayarak koltuğuna geri yerleşti. "Eğer bunu yapacaksak, bence en iyisi işi şansa bırakmamak."

"O kadar uzun süre gidebilir misin?" Burnum kırışıyor ve o kadar uzağa gidip gidemeyeceğimi düşünmüyorum bile.

Yapabilirim. Ben güçlüyüm.

Omuz silkiyor. "Kimseyle çıkmakla ilgilenmiyorum. İki katına çıkacağım ve oyuna odaklanacağım."

"Tamam." Neden elimi sıkmak için uzattığımı bilmiyorum. "Şimdi bana aşık olmaya kalkma Forrest."

Dudaklarından bir kahkaha dökülüyor ve elimi sıkıyor. "Bana aşık olma, Jen-nay."

"Yapmayacağım." Sandalyemde arkama yaslanırken gülüşüm hiç inandırıcı değildi.

Hendrix

M Gözlerimi açtığımda yaban mersininin tatlı kokusu beni Haddy'nin odasındaki büyük boy yataktan kaldırıyor.

Dün gece filmde gerçekten keyif alıyordum ama eğitim kampı canıma okuyor. İlk on birde başladığım için maçın yarısında ya da daha fazlasında sahadayım, bu da uzun mesafeyi kat edebilmem gerektiği anlamına geliyor. Bu da antrenmanlarımın acımasız olduğu anlamına geliyor.

Sabahları iki saatlik squat, asılı pres, bacak presi ve ağırlık kaldırma da dahil olmak üzere çeşitli diğer kuvvet antrenmanı egzersizleriyle başlıyorum.

Oradan ayak çalışması ve koşu antrenmanlarına geçiyorum. Öğle yemeği için ara vermeden önce yakalama ve bloklama üzerinde birkaç saat çalışıyoruz, ardından özel takım antrenmanına geri dönüyorum.

Ayakta dururken kaslarım ağrıyor ama geçecek. Kısa sürede eski formuma döneceğim.

Haddy'nin beşiği boş ve sabah oyunlarından kurtulmak ve damarı boşaltmak için koridordaki banyoya uğramadan önce tişörtümü ve joggers'ımı çekiyorum. Oradan, bu ağız sulandırıcı kokunun kaynağını bulmak için mutfığa geçiyorum.

, yemek pişirmenin davetkâr sesi ile Raven'ın şarkı söylemesinin daha da davetkâr sesini duyuyorum. Gerçekten harika bir sesi var ve sabahla ve

Baltimore'u sevmekle ilgili neşeli bir şarkı söylüyor.

Mutfağın girişine ulaştığımda duruyorum ve gördüğüm manzara karşısında gülümsüyorum. Raven'ın siyah saçları tepesinde dağınık bir topuz yapılmış ve yumuşak pamuklu, uzun kollu çiçekli bir gömlek giymiş. Bacaklarının etrafında küçük bir firfir olan eşleşen bir şort giymiş ve ayak tırnakları parlak kırmızıya boyanmış çıplak ayaklarıyla zıplama dansı yapıyor.

Haddy bebek koltuğunda onu izliyor ve bir ucunda fil başı olan mavi bir halkayı çiğniyor. Müzik eşliğinde koltuğunda sallanıyor, annesi yemek pişirirken bebek sesleri çıkarıyor.

Raven dolaba doğru dans edip tabaklara uzanana ve şortu biçimli kalçalarının üzerinde yükselene kadar gerçekten çok sevimli. Sonra başka bir şeye dönüşüyor.

Gözlerim yuvarlak kıkına kayıyor ve dudaklarımı yalayarak onu elleri ve dizleri üzerinde, ben onu arkadan becerirken kapüşonlu göz kapaklarıyla bana baktığını hatırlıyorum.

Bir kez daha aletim sertleşti ve bu ince pantolonun içinde saklamamın imkânı yok. Etrafında dönüyor ve ben hızla kenara çekilip duvarın arkasına saklanıyorum, böylece sakinleşebiliyorum.

"Hendrix, hey-günaydın!" Gülümsüyor, tabağı ocağın yanındaki tezgâha koyduktan sonra orta boy bir kâse almak için geri dönüyor. "Yine o market sitesine gittim... *Erehwon*? Yaban mersini vardı, ve gah! Çok güzeller!"

Neyse ki yemek pişirmekle o kadar meşgul ki boğazımı temizlediğimi ve soğuk duşları, kakalı bebek bezlerini, kedi kusmuğunu düşünürken elimi sikimde gezdirdiğimi fark etmiyor.

İşte oldu.

"Öyle mi?" Odaya girdiğimde biraz normale dönmüştüm.

"Evet!" Kaseyi yere bırakıyor ve iki parmağının arasında yuvarlak, koyu mor bir meyve tutarak bana doğru atlıyor. "Mükemmel derecede sertler ve ağzınızda küçük yaban mersini patlamaları gibi oluyorlar. Bir tane deneyin."

Elini kaldırıyor ve gözlerimiz buluşuyor. Öne doğru eğilip dudaklarımı kullanarak parmak uçlarından ağzıma doğru çekiyorum. Parmaklarını sıyırdığımda dudakları aralanıyor. Gözleri açılıyor ve yumuşak bir *Oh!*

Etrafımızdaki havada ısı girdapları var ve benim yarı geri döndü. Hızla göz kırpmıyor, dönüyor ve sobaya geri dönüyor.

"Bizim için biraz sipariş verdim ve yaban mersinli krep yapıyorum." Tavadaki üç yuvarlak keki hızla çevirirken omuzlarının titremesini izliyorum. "Kaliforniya'nın ılıman iklimi meyvelerin daha uzun süre olgunlaşmasını sağlıyor, bu da lezzetini daha zengin kılıyor."

"Söylemiyorsun." Kahve makinesine doğru yürüyorum ve bir kapsülü yuvasına yerleştiriyorum. "Nefis kokuyor."

"Bunlar senin için." Bana ihtiyatlı bir gülümsemeyle bakıyor. "İlk krepini atman gerektiğini söylüyorlar ama ben bunu asla yapmam."

"Neden yapasın ki?" Düğmeye , kollarımı kavuşturup tezgâha yaslanıyorum, yüzüm ona dönük.

Gözleri göğsümde ve omuzlarımda geziniyor, sonra dikkatini hızla sobaya veriyor. Dün eve geldiğimde de aynısını yaptı, Haddy'ye odaklanmadan önce gözlerini kollarımda ve bacaklarımda gezdirdi.

Bu perhiz kuralına gerçekten ne kadar bağlı olduğunu merak ediyorum. Eminim birlikte ne kadar iyi olduğumuzu hatırlıyordur. Neredeyse iki yıl oldu ama kucağıma oturup başını arkaya atması ve panayırda bir midilli gibi bana binmesi de dahil olmak üzere her ayrıntıyı hatırlıyorum.

Kahretsin. Böyle şeyleri düşünmeyi bırakmalıyım. Kurtçuklar... burun kılları... sarkık yaşlı adam poposu... gibi görüntüler gözümde canlanırken arkamı dönüp fermuarımı düzeltiyorum.

Çenem gergin, ama bu ereksiyonu öldürmeliyim.

"Bunun kurbanlık krep olması gerekiyordu." Çırpınışımlı fark etmemiş gibi konuşmaya devam ediyor. "Tavayı test etmek ya da hamurun doğru olduğundan emin olmak için kullandığın gibi. Bence bu iyi bir krebi ziyan etmek olur."

Kahvem hazır, fincanı çıkarıp onun durduğu yere dönüyorum. Tabağa hızlıca üç krep koyuyor ve bana uzatıyor.

Güzel kahverengi gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben onun dolgun dudaklarını, ön kısmında altın rengi vurgular olan siyah saçlarını inceliyorum. Yumuşak göğüsleri nefes alış verişleriyle birlikte yükselip alçalıyor ve her şey...

"Daha önce hiç bu tür bir karışım kullanmamıştım. Aynı zamanda organik, doğaya dönüş ve dünyanın en iyi yiyeceği." Yanımdan geçip kahve makinesine doğru yürürken taklit bir spiker sesi kullanıyor. "Masada tereyağı, bal ve şurup var, yine tamamen doğal, organik süper gıda."

Tabağa ve lastik filini çiğnerken kocaman gözlerle beni izleyen küçük kızıma bakıyorum.

"Günaydın, nugget." Başının üstünü öpmek için eğildim ama o yüzüğü kemirmeye odaklanmıştı.

"Sanırım dişi çıkıyor." Raven elinde bir fincan kahveyle geri döner. "Ne kadar şirin bir şey değil mi? Küçük bir bebek dişi olan Haddy?"

"Evet," diye bir kahkaha atıyorum, düşüncelerimi süt dişlerine ve annesini becermemeye odaklıyorum. "Sende hiç yok mu?"

"Haddy ile yedim. O yaban mersinleri mükemmel pişiyor."

Başımı sallayarak benimkine tereyağı sürdüm ve bal kavanozunu aldım. "Newhope'ta gerçekten iyi yaban mersini var. Kendi kovanızı getirebileceğiniz ve istediğiniz kadar toplamak için tek bir fiyat ödeyebileceğiniz bir çiftlik var."

"Gerçekten mi?" Yüzü bir gülümsemeyle aydınlanıyor. "Evet, geri döndüğümüzde seni de götüreceğim."

Aramıza tereddütlü bir duraksama giriyor ama o hemen dolduruyor. "KCLA'dan Star Corrigan'dan bir mesaj aldım. Bugün gelip istasyon müdürleriyle tanışıp tanışamayacağımı sordu!"

"Hey, bu harika!" Bir ısırık alıyorum ve homurdanarak sandalyemde arkama yaslanıyorum. "Bu krepler kadar harika değil. Raven, bu çok lezzetli."

O konuşurken çatalımla büyük bir ısırık daha alıyorum. "Bir şeyi bu kadar hızlı sıralayabildiğine inanamıyorum!"

"Sana söyledim, ben bir ünlüyüm." Ona göz kırpıyorum, o da şirin bir göz devirmesi yapıyor. "Ciddiyim, her hafta bizi haber yapıyorlar, o yüzden muhabirleri tanıyorum. Sana söyledim, burası küçük bir kanal."

"Geriye sadece bir sorun kalıyor." Endişeli gözler benimkilerle buluştu ve kaşlarımı çattım. "Haddy ile ne yapacağız? Benimle işe gelemez."

"O da benimle gelecek." Gülümsüyorum, salyayla kaplı yüzüğü çekiştirmek için uzanıyorum.

Raven'ın kaşları çatılır. "Bunu yapabiliyor mu?"

"Elbette! Stadyumda çocuk bakım merkezimiz var. Herkes orayı kullanıyor ve ben de gün içinde onu kontrol edebileceğim. Sorun olmaz."

Dudakları endişeli bir gülümsemeye dönüşüyor ve bir parmağını Haddy'nin tombul bacağından aşağı kaydırmak için uzanıyor. "Kız kardeşim ve benden başka kimseyle kalmadı."

"İstersen kız kardeşini buraya uçurabiliriz? Bu iyi olur." "Hayır." Derin bir nefes veriyor. "Mimi'nin okulu var ve her ne kadar Los Angeles'ı severdi, Emory'de oldukça yerleşik. Ayrıca, hayatını yaşaması ve sürekli Haddy için endişelenmemesi gerekiyor."

Kreplerimin sonuncusunu da bitirdikten sonra tabağı lavaboya götürüyorum. Raven masada kalıyor ve parmağını Haddy'nin küçük yumruğuna geçirerek onu izliyor. Endişeli olduğunu söyleyebilirim.

"Seni daha iyi hissettirmek için ne yapabiliriz?" Onun durduğu yere doğru yürüyorum. "Benimle hanımlarla tanışmaya gelmek ister misin? Anladığım kadarıyla gerçekten hoşlar, tatlı yaşlı nineler gibiler."

"Sakıncası var mı?" Gözlerini kısarak bana bakıyor.

"Hiç de değil. Giyin, ben de güne başlamadan önce seni onlarla tanıştırayım. Eğer memnun kalırsan Haddy onlarla kalabilir, ben de onu eve getiririm."

"Tamam! Bize yirmi dakika ver." Kızımızı sandalyesinden kaldırıp göğsüne bastırıyor ve bana bakıyor. "Teşekkürler Hendrix. Tüm bunlar için. Sen gerçekten sadece..."

"Dur." Elimi omzuna koymak için bir adım öne çıktım. "Sana nasıl hissettiğimi söyledim. Yapmayı hayal ettiğin şeyleri yapman senin için önemli. Bu Haddy için de iyi."

"Evet, ama bu hayal ettiğimden çok daha fazlası."

"Güzel." Omzunu sıkmadan önce gülümsedim. "Şimdi acele et. Geç kalmadan ve Koç bana fazladan antrenman yaptırmadan önce stadyuma gitmeliyim."

Gülümsüyor ve omzunda Haddy ile odadan dışarı çıkıyor. Gözlerimin onun güzel kıvrımlarında gezinmesine izin vererek gidişini izliyorum. Muhtemelen o hazır olmadan önce duşa girip bu gerginlikten biraz kurtulmak için yeterli zamanım var.

"NE KÜÇÜK BİR MELEK!" Sherri Pace, kreşin Hollanda kapısının dışında küçük tanışma ve selamlaşmamızı yaparken kolumda oturan Haddy'ye parmağını uzatıyor. "Tıpkı sana benziyor!"

"Baba olduğunu bilmiyordum Hendrix." Yaşlı bir kadın kapıda bize katıldı.

"Ah, evet..." Bir gözümü kısarak küçük bir işaret yapıyorum.

"Bayan..." "Martha Torres. Kreş sorumlusu."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Raven'a başımı salladım. "Haddy ve annesi bir süreliğine burada benimle kalıyorlar. Bu Raven. Onu seninle tanışması için getirdim."

hepsi."

"Çok düşüncelisiniz. Kızınızın tıbbi kayıtlarını getirdiniz mi? Online bir portalımız var-"

"Bugün onların sözüne güvenebiliriz Martha." Sherri onu dürtüyor, sonra sesini alçaltarak yaklaşıyor. "Martha yeni babalara zor anlar yaşatmaya bayılır."

"Muhtemelen ihtiyaçları vardır." Cazibemi konuşturarak ona göz kırpıyorum.

"Aman Tanrım," diye başını sallıyor Martha. "Bu sefer ellerin dolu."

"O kadar da kötü değil." Raven'ın ses tonu da aynı şekilde alaycı. "Neredeyse kaka bezine geçtik."

"Öyle mi?" Yaşlı kadının kaşları kalkıyor. "Onunla başa çıkabilirmişsin gibi görünüyor."

Raven'ın kulakları pembeleşiyor ve ben neredeyse kıkırdıyorum. Beni bütün gece idare edebilir.

Boğazını temizleyerek kızımıza baktı. "Haddy daha önce kız kardeşim ya da benden başka kimseyle kalmadı. Tanımadığı insanlarla yalnız kalmaya nasıl tepki vereceğinden emin değilim."

Sherri ona sıcak bir gülümseme verir. "Her iyi ebeveynin bebeklerine kimin baktığını bilmek isteyeceğini sanıyorum."

Haddy gömleğimin koluna yapışmış, hepimizi merakla izliyor. Axel bir kolunun altında ve elinde fil yüzüğü var. Bu kadınlardan hoşlanıp hoşlanmadığını anlayamıyorum ve burayı sevmemiş olabileceği ihtimalini hiç düşünmemiştim.

Şimdi onu terk etmekten endişeleniyorum.

"Ağlarsa ya da başka bir şey olursa hemen antrenman odasında ya da sahada olacağım."

Sıcak Sherri gülümsemesini alma sırası bende. "Bebekler konusunda çok deneyimliyiz." Kızımıza yaklaşıyor. "Merhaba, Haddy! Ben Bayan Sherri. Bugün benimle oynamak ister misin?"

Ellerini uzatıyor ama Haddy kıpırdamıyor. Sherri'nin gülümseyip göz kırptığı, avuçlarını yukarı kaldırıp altı aylık bebeğimize uzattığı garip bir an.

Raven bana yaklaşıp sessizce konuşuyor. "Belki de onu geçmeyi denemelisin."

Midemde bir düğüm oluşuyor ve kadına bakan küçük kızıma bakıyorum. Onu es doğru olduğundan emin değilim. Sanki

Sanki onu zorluyormuşum gibi. Bunu asla yapmam.

Bu sabah evden çıkarken kendime çok güveniyordum. Şimdi omuzlarım gergin ve Amelia'yı buraya uçurma fikrine geri dönmeye hazırım. Raven seveceğini düşünüyor. UCLA harika bir okul ve burada bulundukları süre boyunca tüm yaşam masraflarını karşılayabiliriz.

Martha durumu hemen anlamış gibi görünüyordu. "Neden onu içeri götürüp etrafı gezdirmiyorsun?"

Sesi sakın ve otoriter. Elini Sherri'nin koluna koyuyor ve büyük oyun odasına girmemiz için kapıyı yavaşça açıyor.

Diğer beş çocuk zaten burada. Hepsi küçük ve çoğu Haddy'nin yaşlarında gibi . Biri emekliyor, en büyükleri ise gerçekten yürüyor.

Kimin çocukları oldukları hakkında hiçbir fikrim yok. Hangi oyuncuların aileleri olduğuna hiç dikkat etmedim ve öğrenmeyi de hiç umursamadım. Tüm bu bebek meselesi iki hafta önce radarımdan çok uzaktı.

"Ne yapacağız?" Gülümseyen kadınlara bakıyorum.

Raven da yanımda, odayı inceliyor. Etrafta bir sürü oyuncak, bloklar ve topolarla aydınlık ve mutlu bir yer.

Zemin, ortalarında büyük harfler bulunan yapboz parçaları gibi birbirine uyan gökkuşağı renkli köpük karelerle kaplıdır. Birlikte alfabeyi oluşturuyorlar.

Bir duvarda, karınlarında sayılar olan renkli, blobby canavarlar var. Odanın karşı tarafında, duvarda bir sıra beşik sıralanıyor. İçlerinden birinde bir bebek uyuyor.

"Buyurun, oturun." Sherri oyun oynayan çocukların yanındaki kayar sandalyeyi işaret ediyor ve ben de Haddy bacağımdayken sandalyeye oturmak için yanına gidiyorum. "Onu yere koyun ve oynamaya başlayıp başlamayacağına bakın."

Raven'a bakıyorum ve o da cesaretle başını sallıyor.

Buna hazır olduğundan pek emin değilim. İlk yüzme derslerimi hatırlıyorum da, körfez ve okyanus boyunca oynayarak büyümüş olmama rağmen havuza atlamak istememiştim.

Garrett sonunda beni ileri geri adım atarken izlemekten bıktı ve beni havuza attı. Bu hareketinden dolayı ceza aldı ama o zamandan beri yüzme havuzlarını hiç sevmedim.

" yok." Raven'ın sesi yumuşak. "Bak bakalım ne yapıyor."

Çenem sıkıştı ve Hads'e baktım. Hâlâ küçük yumruğuyla kolumu kavıyor. Axel'i göğsüne yakın tutuyor ve

Bebek yüzünde ciddi bir ifade var. Bana ne düşündüğünü söyleyebilseydi bu çok daha kolay olurdu.

Onu yere bırakmak yerine, onunla birlikte yere oturmak için hareket ediyorum. Diğer çocuklar bizimle ilgilenmiyor. Küçük bir çocuk, renkli topların yuvarlanması için olukları olan yuvarlak plastik bir oyuncağın yanında duruyor.

Toplar geçerken *boing-ey* tipi sesler çıkarıyor ve Haddy'nin küçük zıplama numarasını yapıyor, dizlerini büküyor ve ciyaklıyor. Haddy'nin ilgisini çekmiş gibi görünüyor, ben de ona yaklaşıp ayaklarının yanına koyuyorum.

Raven toplardan birini alır ve oluğun tepesine bırakır. Top dönerek farklı sesler ve ışıklar çıkarıyor ve Haddy topu yakalamaya çalışırken Axel'i düşürüyor.

"Topu gördün mü?" Raven tiz bebek sesini kullanır. "Al, sen dene."

Haddy'nin yanına çömeliyor ve denemesi için ona küçük mavi bir top uzatıyor. Haddy topu eline alıyor ama yuvasına bırakmak yerine ağzına atıyor ve kemirmeye başlıyor.

"Sanırım dişini kesiyor." Raven Sherri'ye bakar.

Kadın başını sallayarak gülümsüyor. "Merak etmeyin, tüm oyuncakları her gün yıkıyoruz."

Haddy annesinden uzaklaşıyor ve ringin içine girmek için küçük yalpalayarak sürünme manevrasını yapıyor. Bunu sorun etmiyor gibi görünüyor. Diğer çocuk kendi işini yapmakla meşgul, kızıma dikkat etmiyor.

"Şimdi sıvışmanın tam zamanı olabilir." Sherri kapıya doğru başını sallıyor ve ben de duvardaki saate bakıyorum.

Antrenmana geç kaldım ama umurumda değil. Haddy'nin korkmadığından, ağlamadığından ya da onu bir grup yabancıyla bıraktığımızı düşünmediğinden emin olmak için ekstra alıştırma yapacağım.

Raven elini koluma koydu. "Hadi deneyelim."

Çenem geriliyor ama yavaşça ayağa kalkıyorum, onunla birlikte kapıya doğru gidiyorum ama gözlerimi kızımızdan ayırmıyorum.

Haddy mavi toptan vazgeçer ve onun yerine çiğnemek için kırmızı, elmas şeklindeki bir blok alır.

"Ağlarsa beni alması için birini gönder." Göğsüm sıkışıyor ve bu sert bir emir.

Sherri ıslıl ıslıl gülümsüyor. "İyi olacağından eminim, ama iyi olmazsa seni nerede bulacağımızı biliyoruz."

"İşte numaram. Bana mesaj at. Hemen cevap vermezsem ara." Telefonunda kayıtlı olduğundan emin oluyorum.

Raven, Martha'ya Haddy'nin tüm malzemelerinin bulunduğu büyük mor çantayı veriyor ve tekrar koridora çıkıyoruz. Kızımız hala mutlu bir şekilde her oyuncağı ağzına götürüyor, gittiğimizi fark etmemiş gibi görünüyor.

Onu izlerken midemde düğümler oluşuyor.

"İyi görünüyor." Raven'ın sesi sessiz ve bu kadar sakin olmasına şaşıyorum.

"Onu burada öylece bırakmamız gerektiğini mi düşünüyorsun?" Şaşırmış gibiyim.

"Yaşlı büyükanneler gibi olduklarını söylemiştin, öyleler de." Cevabını haklı çıkarmaya çalışıyormuş gibi hızla göz kırpmıyor. "Her zaman yerinde olacaksın. Onlara numaranı verdin..."

Kaşlarımı çatarak bir kez daha Haddy'ye bakıyorum. Omuzlarım hâlâ gergin ve sığ bir nefes veriyorum.

"Bir saat kadar sonra onu kontrol edeceğim." Ağırılık odasına doğru yürümeye başladık.

Raven elini kürek kemiğimin üzerinde ileri geri ovuşturuyor, sanırım gerginliğimi azaltmaya çalışıyor. "Biraz dallanıp budaklanması onun için iyi olur ve burası bizden çok uzakta değil."

Geldiğimiz yöne doğru bakıyorum. Açık üst kapıdan yumuşak bir çocuk müziği geliyor ve ben şu bebek askılarından almayı düşünüyorum. Antrenman yaparken onu sırtıma bağlayabilirdim. Ben sahada antrenman yaparken işe yaramazdı ama onu kenarda duran bebek sandalyelerinden birine oturtabilirdim.

"Hey, dostum, ne oluyor? Geç kaldın." Tyler ağırılık odasından çıkıp benim Raven'la birlikte durduğum yere doğru yürüyor, zihninde Haddy'yi yanımda tutmak için seçenekleri araştırıyor. "Merhaba! Ben Tyler Winslow, Tigers'ın oyun kurucusuyum. Ya sen?"

Tüm playboy cazibesini ortaya koyarak Raven'a elini uzatıyor ve ben kendime geliyorum. "Tyler, bu Raven Gale."

"Merhaba, Raven." Göz kırpmıyor, elini sıkıyor. "Los Angeles'ta mı yaşıyorsun? Sadece ziyarete mi geldin?"

"Oh, ben-" diye başlıyor Raven ama ben onun yerine bitiriyorum.

"Benimle kalıyor." *Bana* biraz sert vuruyorum ve Tyler'ın kaşları kalkıyor. "Raven ve benim bir kızımız var, Haddy. Onu az önce Sherri ve Martha ile birlikte kreşe bıraktık."

"*Bebek* mi? Bu da ne demek oluyor?" Arkadaşımlın çenesi geri çekildi. "Ne zaman oldu bu?"

"Yaklaşık altı ay önce," diye başlıyorum ve bu kez Raven araya giriyor.

"Gerçekten çok kötü sabah bulantılarım vardı ve sonra o doğduğunda etrafta dolaşmak o kadar kolay değildi..."

Sesi kesiliyor, ben de devam ediyorum. "Gerçekten zeki ve sevimli."

"Seninle akraba olduğuna emin misin?" Şaka yapıyor.

"Har har." Kendimi buna hazırlamıştım. "Raven burayı kontrol etmek istedi."

Tyler'ın gözleri benden ona kayıyor ve güven verici bir şekilde dönüyor. "Rusty'nin çocukları burada kalıyor. İki yaşında bir çocukları ve bir bebekleri var. Hanımların harika olduğunu söylüyor."

"Çok tatlı görünüyorlar." Raven bana baktı. "İstasyona varmak istiyorsam gitsem iyi olacak."

"Arabamı al." Kapı kolunu ona uzattım. "Bu adamla eve gideceğim."

"Tabii, sorun değil." Tyler sırtıyor ve biliyorum ki sadece onun bana bok vermek için ayrıl.

Elini havaya kaldırıp fobu engelliyor. "Araba koltuğu."

"Oh, kahretsin." Alnımı şapırdatıyorum. "Bunu unutmuşum."

"Uber ya da Lyft çağırabilirim ya da geri gelip seni alabilirim?" "Evet, işimiz bittiğinde sana bir mesaj atarım."

"Tamam, şey... Geç kaldın." Gülümsüyor, fob'u alıyor. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler."

Dudaklarım bükülüyor ve kızıma yardım ettiğim için bana teşekkür etmesine gerek olmadığını söylemek istiyorum. Ona pek çok şey söylemek istiyorum hiçbirini Hendrix Bradford'un söyleyeceği şeyler olarak algılamıyorum. Bugünlerde kimim ben?

"Bugün iyi şanslar," diye cevap verdim. "Nasıl gittiğini bana haber ver."

"Haddy ile nasıl gittiğini bana haber ver." Gitmek için dönüyor, sonra arkadaşına el sallamak için arkasına bakıyor. "Tanıştığımıza memnun oldum, Tyler."

Gülümsüyor, gözlerini kızın yüzünde gezdiriyor ve sonra aşağı indiriyor. "Seninle tanıştığıma *çok* memnun oldum, Raven. Umarım seni daha sık görürüm."

Cilveli ses tonu beni mini kimlik krizimden çıkardı. Raven'ın pantolonuna girecek biri varsa, o da benim.

"Bu kadar yeter." Omzuna yumruk attım. "Koç orada olmadığımızı fark etmeden harekete geçelim."

Raven yürümeye devam ediyor, ama Tyler dudaklarını yalayarak yanımda geriye doğru yürüyor. "Bebek anne, ha? Onu nerede saklıyordun?"

"Geçen hafta Newhope'a gitmek zorunda kaldığım zamanı hatırlıyor musun?" Başını sallıyor. "İşte bu yüzden."

"Şimdi neden Jaguar'a gitmek istemediğini anlıyorum." Çenesini onaylarcasına kaldırdı. "Seni suçlamıyorum."

"Aklını işine ver." Daha evlilik kısmına bile gelmedim, çünkü enine boyuna düşünmedim.

Takım arkadaşlarıma söylersem medyaya sızar, sonra da tüm ailem öğrenir. Evli olduğumuzu öğrenirlerse neler olacağını düşününce boğazım düğümleniyor. Bizi bir arada tutmak için ellerinden gelen her şeyi yaparlar ve planımız bu değil.

Koç isimlerimizi bağıyor ve koşarak ağırlık odasına giriyoruz. Arkadaşımın neyle uğraştığını hakkında hiçbir fikri yok ve dürüst olmak gerekirse ben de emin değilim.

Kuzgun

"A "Gördüğünüz gibi daha yeni başlıyoruz." Star Corrigan yüksek belli lacivert bir pantolon ve kısa kollu fildişi bir kazak giymiş minyon bir sarışın.

Saçları düz bir bob şeklinde ve yüz hatları keskin. Tam bir iş kadını ve hızlı konuşan bir haber muhabirine çok benziyor. Keşke biraz daha resmi bir şeyler giyseydim.

Şu anda üzerimde siyah bir kot pantolon ve bordo bir kazak var. İş görüşmesine değil de markete gidiyormuş gibi görünüyorum. Dudağımı çiğneyerek, bana gerçekten staj verirlerse bir sonraki kıyafetimi planlamaya başladım bile.

"Hendrix bize çok yardımcı oldu," diye devam ediyor. "Pek çok oyuncu sadece büyük adamlarla konuşur ama o her zaman bize bir iki kelime söylemek için durur. Küçük adamlara karşı zaafı olduğunu söyledi... kayınbiraderiyle ilgili bir şey mi?"

"Evet-Logan Murphy." Katkıda bulunacak bir şeyim olduğu için sevinerek söze giriyorum. "Newhope'ta bir radyo istasyonu satın aldı ve onu kurmak için çok çalışıyor. Buranın önde gelen bir spor merkezi olmasını istiyor."

"Spor, girilmesi zor bir pazar." Bana alaycı bir gülümsemeyle, "Ama Logan Murphy'yi hatırlıyorum. New Orleans'ın yıldız geniş alıcısıydı.

Jersey Korsanları. Oldukça iyi bir ünü var."

"Bu doğru, sonra Hendrix'in küçük kız kardeşi Dylan ile evlendi. O benim bir arkadaşım."

"Ve şimdi onun kardeşiyle mi çıkıyorsun?" Yıldız gülümsüyor ama bu soru karşısında boğazım düğümleniyor. "Siz ikiniz hayatınız boyunca birbirinizi tanıyor muydunuz?"

"Ah, hayır, aslında Dylan'ın düğününde tanıştık."

Beni şakacı bir şekilde dürttü. "Görünüşe göre uygulamaları bırakıp daha fazla düğüne davet edilmem gerekiyor."

Ne diyeceğimi bilemeden bir kahkaha atıyorum. Evliliğimizi daha ne kadar gizli tutabileceğimizi bilmiyorum ve eğer öğrenirse, ona söylememek için bir nedenim yok. Üç ay içinde bitirmeyi planlamamız dışında... Bu da göğsümde beklenmedik bir ağrıya neden oluyor.

Acı çekmek için bir nedenim yok. Bu benim fikrimdi.

Masalar ve sıralarla dolu geniş bir odada yürürken konuşmaya devam ediyor. "Burası ana haber odası. Sadece iki tam zamanlı muhabirimiz var ve onlar da burada çalışıyor."

Onu dar bir koridorda takip ediyorum, büyük pencereleri olan bir ofisin önünden geçiyorum. İçeride yaşlı bir adam bir masanın arkasında oturmuş telefonla konuşuyor. Koyu kahverengi saçları kask gibi şekillendirilmiş ve kalın bıyığıyla tam bir *Anchorman* havası veriyor.

"Ward Cabrera istasyonun sahibi ve yöneticisi." Ona doğru başını sallıyor. "Gitmeden önce sizi tanıştırayım."

"Tamam." Sesim kısık ve söyleyecek bir şey arıyorum. "Hep haberlerde mi çalıştın?"

Başını sallayarak bir kahkaha atıyor. "Oyuncu olmaya çalışarak başladım. Star gibi bir isimle..."

Gözlerini deviriyor ama ben katılmıyorum. "Adını sevdim. Akılda kalıcı."

"Annem eski vampir filmi *The Lost Boys*'un büyük bir hayranıydı." Elini kaldırıp ağzına götürüyor ve sahnede fısıldıyor: "Jamie Gertz'e hiç benzemiyorum."

İtirafı beni rahatlattı. "Yine de eğlenceli bir film."

"Kız kardeşime Chloë adını verdi. Parfüm için olduğunu iddia ediyor ama ben aslında Kardashian için olduğundan şüpheleniyorum."

"En sevdiğin kız kardeşin değil mi?"

"Bilmiyorum." Bana bir kaşını kaldırdı. "Kuzgun'u severim. Harika bir hava durumu ismi. Kuzgunlar en zeki kuşlar değil mi?"

"Annem, ben doğduğumda saçlarım neredeyse siyah olduğu için seçtiğini söyledi." Bir tutamı kaldırıyorum. "Biraz açıldı."

Parlak kahverengi kilide bakarken, onu ilk kez hayal kırıklığına uğratıp uğratmadığımı merak ediyorum.

"Televizyon için hâlâ harika bir isim." Koridorda ilerlerken, büyük ekranlı bilgisayarların, spor hatıralarının, kupaların ve bir beyzbol oyuncusunun kafasının bulunduğu, daire şeklinde dizilmiş masaların olduğu açık bir alandan geçiyoruz. "Spor ekibi burada çalışıyor, meteoroloji masası da bu tarafta."

Beni, etrafında klavyeler ve ucuz ofis sandalyeleri bulunan büyük, metal bir masa yerleştirilmiş dört büyük bilgisayar ekranının bulunduğu loş bir odaya götürüyor. İki ekranda Los Angeles'ın ve tüm ülkenin uydu görüntüleri gösteriliyor. Üçüncüsünde trafik raporları, dördüncüsünde ise Louisiana'daki istasyonda çalıştığım zamanlardan kalma hava durumu verileri olduğunu anladığım kod satırları var.

Yan taraftaki daha küçük bir ekranda, haftalar boyunca düzenlenmiş renkli blokların bulunduğu bir takvim var. Bir programa benziyor.

"Sanırım oldukça düşük bütçeli olduğumuzu söyleyebilirsiniz." Beni kapıda karşıladığından beri ilk kez kendine güveni sarsılıyor. "Hendrix ücretsiz yardımdan söz edince hemen atladım ve Aralık ayında neler olabileceğini kim bilebilir?"

"Özgeçmişimde harika görüneceği kesin." Cesaretlendirici olmaya çalışıyorum. "Küçük bir şirketiz ama yeni ve bağımsız bir ses olmak istiyoruz." Yürüyoruz başka bir yaşlı adamın bulunduğu camlı bir ofise götürdü. "Wilt McCloud baş meteoroloji uzmanımızdır."

Bu adam hakkında pek hevesli görünmüyor ve ben de ismi hakkında yorum yapmaktan kaçınıyorum. "Tamam mı?"

"Ward onu emeklilikten vazgeçirmeyi başardığında çok heyecanlandı. Wilt yıllardır Los Angeles'taki atmosferik olayları takip ediyor." Dudakları ince bir çizgiye dönüştü. "Şehirde epey bir ünü var."

"Günaydın, Star." Kapı açılıyor ve cilalı bir erkek sesi bizi selamlıyor. "Kapıda ne arıyorsun?"

"Merhaba, Wilt." Omuzları sertleşiyor ve kendini destekliyor gibi görünüyor. "Bu Raven Gale, yeni stajyerimiz. Kendisi hevesli bir meteorolog, eğer sorun olmazsa birkaç ay sizinle birlikte çalışacak."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Raven." Sesi yüksek ve onay dolu. "Seninle çalışmayı çok isterim. Haber sunacak daha fazla dolgun vücutlu kıza ihtiyacımız var."

Kaşlarım kalkıyor ama Yıldız benden önce konuşuyor. "Bu tamamen uygunsuz. Raven bir stajyer, ama ona bir stajyer gibi davranılmasını bekliyorum."

meslektaşım."

"Bu nasıl uygunsuz oldu?" Yaralıymış gibi bir elini göğsüne koyuyor. "Şu anda temsiliyetle ilgilenmiyor muyuz? Ne de olsa burası bir haber odası."

Ona sıkı bir gülümseme veriyorum. "Görünüşüm haber mi?" "Öğreneceğiz."

"Görünüşü tartışılacak bir konu değil." Star'ın ses tonu serttir.

Sanki silah çekmiş gibi iki elini de havaya kaldırır. "En içten özürlerimi sunarım, Bayan Gale. Bunu bir iltifat olarak söylemiştim. Anladığımı kadarıyla çok popüler olan şu reality şovdaki kızlar gibisiniz. Umarım reytingler için harika olursunuz."

Reality şovların çoğundaki bedenlerin uydurma olduğunu belirtmeye zahmet etmiyorum. Bu konudan ne kadar çabuk uzaklaşırsak o kadar iyi.

"Özrün kabul edildi." En azından annemin eleştirileri altında yaşadığım onca yıl bana biraz omurga kazandırmıştı. "Pazarlamadan çok meteoroloji bilginle ilgileniyorum."

"Hepsini paylaşmaktan memnuniyet duyarım." Çenesini kaldırıp bana üst dudağımın kıvrılmasına neden olan bir gülümseme veriyor.

Yıldız kolumdan tutup beni uzaklaştırdı. "Her ne yapıyorsan ona geri dönmene izin vereceğim."

"Sizi ekibimde görmek için sabırsızlanıyorum Bayan Gale."

"Bana Raven de." Bayan ve Bayan meselesi rahatsızlığımı daha da artırıyor ve Star'ı dar koridorda geldiğimiz yöne doğru takip ediyorum.

Köşeyi döner dönmez beni aniden durdurdu. "Çok üzgünüm, Raven. Dehşete düştüm. Öfkeliyim. Onu boğmak istiyorum." Nefes veriyor ve omuzları düşüyor. "Buradan ayrılmaya ve bir daha arkana bakmamaya hazırsan seni anlarım."

Yalan söylemeyeceğim, Wilt McCloud gibi biriyle çalışma ihtimali pek cazip gelmiyor ama Star'ın açık hayal kırıklığı beni tereddütte bırakıyor. Potansiyel bir arkadaş gibi görünüyor.

"Bu alanda karşılaştığım ilk uygunsuz erkek o değil ve eminim sonuncusu da olmayacak." Sıkıntımı dışa vuruyorum. "Duyduğum en kötü şey bile değildi. İlk işimde, kadın sunuculardan biri spor salonuna yazılmamı önerdi, çünkü kamera bana 15 kilo ekliyordu."

Sanki annem bunu bana söylememiş ve babam da hatırlatmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmemiş gibi.

Yıldız tiz bir hırıltı çıkarıyor. "İnsanların vücutları hakkında yorum yapmamayı normalleştirebilir miyiz? Bu konuyu kesinlikle Ward'la konuşacağım. Eğer teşekkürler ama hayır dersen, ona nedenini söyleyeceğim."

Onun bu korumacı tavrı zaten verdiğim kararı daha da güçlendiriyor. Arkamı kolladığını ve yaşlı bir sikten korkmadığımı bilmek güzel.

Ona dostça bir gülümseme veriyorum. "Burada çalışmayı sevmenizi sağlayan nedir?" "Şey..." Doğruldu. "Yayın yapmayı seviyorum ve bizim bir bağımsız bir kanal. Bu şehirde televizyon işi bulmanın zor olduğundan bahsetmiyorum bile."

Ward'un ofisindeyiz ve hâlâ telefonla konuşuyor. Star duraksamıyor bile ve sanırım teklifi geri çevireceğimi düşündüğü için böyle yapıyor.

Çıkışta durup, iş arkadaşlarımdan sadece kendi kariyerlerine odaklandıkları ve bana zaman ayırmadıkları işlerimi düşünüyorum. Sanırım burada bir şeyler öğrenebilirim.

"Hâlâ bunun özgeçmişimde harika duracağını düşünüyorum." Gözleri açılıyor ve kenetlediği ellerini dudaklarına götürüyor. "Söylediği şey hoş değildi, ama her evrimleşmemiş insanın beni fırsatlardan geri çevirmesine izin verirsem, hiçbir yere varamam."

"Sen diyorsun ki...?" Gözleri parlıyor ve bunun doğru karar olduğuna eminim.

"Hâlâ müsaitse staj yapmak isterim."

"Öyle!" Ciyaklayarak ayağa fırlıyor ve bana sarılıyor. "Seni rahatsız edecek bir şey yaparsa doğruca bana gel, ben hallederim."

Elimi tutup beni Ward'ın ofisine götürüyor. "Seni büyük patronla tanıştıracam. Ward da oldukça eski kafalıdır ama çabalar, bu da yardımcı olur."

Başımı sallayarak ne demek istediğini anladım. "Bununla çalışabilirim."

Dudaklarından sinsi bir gülümseme geçiyor. "Daha kötüsü olursa, Wilt'in hangi gece geç saate kadar çalıştığını öğrenip Hendrix'e haber veririz, o da kışına tekme basar."

Şaka yapıyor ama midem sıkışıyor. Hendrix'e bu konuda tek kelime etmeyi planlamıyorum. Nasıl tepki vereceğini bildiğime dair bir his var içimde ve Haddy'nin babasının başının kanunla derde girmemesini tercih ederim.

Hendrix

Hey, dostum, bana biraz tavsiye verecek vaktin var mı?

JACK

Yine yatağında yapışkan bir şeyle mi uyandın?

İlk ıslak rüyamdan sonra yaşadığım şaşkınlığı hatırlayarak kıkırdıyorum.

Hayır, o kısmı hallettim.

Ne zaman endişelensem, ne yapacağımı bilemesem ya da vücudum değişse, ağabeyim Jack beni rahatlatmak için yanımdaydı.

Annem Dylan'ı doğduktan sonra Zane'e verdi ve o da onu kanatlarının altına aldı. Ben Jack'e gittim.

Garrett gibi sürekli sırtıma binip pantolonumu indirmiyor ya da buzdolabına canavar maskeleri koymuyordu. Jack bana mükemmel bir spiral atmayı öğretti. Kanepede futbol topuna sarılarak uyuyakaldığımda beni yatağıma kadar taşıdı.

O altın çocuktuk, yıldız oyun kurucuydu. Benden yedi yaş büyüktü ama yine de galibiyet getiren bir oyundan sonra durur ve beni omuzlarına alırdı. Bana formasını verir ve peşine takılmama izin verirdi. Beni çocuklardan biri gibi hissettirirdi.

Kakalı bezler, kokuyu atlatamıyorum. Onu besliyorum, yıkıyorum, yatırıyorum... Kucağıma aldığımda ağlamayı bile kesiyor ama yapamıyorum. Raven'ı hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

JACK

Houston'dayken bir pediatri hemşiresi bana bunu vermişti.

Bana bir link gönderdi ve ben de başlığı okudum. StinkBalm.

JACK

Üst dudağınıza sürün ve hiçbir koku almayacaksınız. Şapkalı ruja benzediği için kimse anlamaz. Herhangi bir eczaneden alabilmeniz gerekir. Bu arada, Vaporub'ı deneyin.

Lanet olsun, kardeşim. Garrett'ın bundan haberi var mı?

JACK

Hayır.

Nasıl olur?

JACK

Hiç sormadı.

Cevabına bir kahkaha attım, kendimi yine erkeklerden biri gibi hissettim.

Teşekkürler.

JACK

İyi misin? Bekarlıktan babalığa geçmek büyük bir değişim.

Bu doğru. Duygularımı hiçbir zaman gizlemedim ama Haddy'den kaçamazdım. Ben böyle biri değilim. Üç erkek kardeşimin de deneseydim kıcıma tekmeyle basacağından bahsetmiyorum bile ve Dylan konusuna hiç girmeyeyim.

Haddy en iyisi. Sevimli, akıllı, meraklı ve komik. Beni sevmesini ve hayatının bir parçası olmak istiyorum.

JACK

Ama?

Ona nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Hâlâ mirasımı istiyorum. Bu oyunu hâlâ seviyorum. Koşamayacak kadar yaşlanana kadar oynamak istiyorum. Bunu durdurmak için ne gerekiyor?

Çok fazla.

JACK

Ya Raven?

Karışık bir durum.

Cevap vermiyor ama ağabeyimin alçak sesle kıkırdamasını iki bin mil öteden duyabiliyorum. Eğer Newhope'ta olsaydım, bunu yüzümde görürdüm. Onun kurallarına uymaya çalışıyorum ama bu durumla ilgili her şey kafamı karıştırıyor.

Raven hayallerimin zeki, güzel kadını ve burada, evimde mükemmel kızım ile birlikte. Ayrıca parlak saçları, seksi kıvrımları, hızlı gülümsemesi ve o lanet kırmızı ayak tırnaklarıyla tam bir tanrıça.

Her dakikamı onunla geçirmek istiyorum.

Sahada olmadığımı her dakikayı tabii ki.

Onun da hayalleri ve hedefleri olmasını seviyorum. Hayatını tamamlamak için beni aramamasını seviyorum. Sadece bir WAG olmak istemiyor. Ona yardım etmek için elimden geleni yapmamın ana nedeni bu.

Kocalarının işleri ya da bebekleri olduğu için hayallerinden vazgeçen kadınlarla ilgili çok fazla hikâye duydum. Birkaç kez, bizi ne kadar sevse de kendi annemin bunu yapıp yapmadığını merak ettim.

Bu adil değil ve Raven'dan bunu yapmasını asla istemem.

Aynı zamanda, ona yardım etmek için elimden geleni yapmak bizi vedalaşmaya daha da yaklaştırıyor ve ben bunu da istemiyorum.

Haddy ile tam zamanlı olarak burada kalmaya karar verse nasıl olurdu? Her sabah evimde onlarla birlikte uyanmak, Baltimore hakkında şarkılar söylemek ve yaban mersinli krep yapmak nasıl olurdu?

Aptal gibi gülümsüyorum ve Tyler beni yakalıyor.

"Baby Mama ile aranızda ne var? Onu dinliyor musun yoksa sadece arkadaş mısınız?"

Sorusu beni kızdırdı. "Neden soruyorsun?" "Çünkü bu kadar iyi bir kadın özgür bir ajan olmamalı." "O özgür bir ajan değil. Biz beraberiz, o yüzden geri çekil."

İki elini de havaya kaldırıyor, kara gözlerinde kahkahalar parlıyor. "Seni hissediyorum.

Sadece soruyorum."

Telefonum çalıyor ve kardeşimin olabileceğini düşünüyorum. Onun yerine Haddy'nin güldüğü ve gıcırtilı bir oyuncakla oynadığı bir video ve ardından o beşiklerden birinde uyukladığı bir fotoğraf geliyor. Sherri'den gelen mesajda harika bir gün geçirdiği yazıyor ve göğsüm rahatlıyor.

Mesajı hemen Raven'a gönderdim.

Bunu yeni aldım. Eğleniyor gibi görünüyor.

RAVEN

O çok mutlu! Çok rahatladım.

Bir de bana sor. KCLA hakkında ne düşünüyorsun?

RAVEN

İlginç... Stajı ben aldım (başparmak yukarı emoji)

Tebrikler - şeyi duymak için sabırsızlanıyorum! Teslim almaya hazır mısınız?

RAVEN

OMW

Haddy'nin gıcırdayan oyuncağa güldüğü ve ciyakladığı videoyu bir kez daha izliyorum ve mideme bir sıcaklık yayılıyor. Onu sadece futbol topumu bulup üzerinde yuvarlanmaya çalıştığında bu kadar mutlu görmüştüm.

Benim için gurur verici bir andı. Sonra ağzına aldı ve muhtemelen dünyadaki tüm mikropları kaptı ve Raven bana telaşlandı.

Sherri'ye o oyuncağın adını sormam gerekecek.

"PEKİ İLGİNÇLİK İYİ Mİ KÖTÜ MÜ?" Ben Haddy'ye yemeğini verirken Raven yeni teslim edilen market siparişimizi açıyor ve bana gününü anlatıyor.

Eve gider gitmez kot pantolonunu ve kazağını çıkarıp bacaklarını gösteren ve poposunu saran başka bir şort giydi.

Beline bol gelen ve bir omzundan düşen bej renkli, uzun kollu bir kazakla eşleştirmiş. İnce, altından fermuarlı siyah bir sutyen görünüyor. Bu bana her türlü kirli düşüncüyü veriyor.

"Burası gerçekten küçük bir istasyon." Bir kutu krakeri yerine koymak için çıplak parmak uçlarında yükseliyor ve ben de baldırlarının esnemesini, gömleğinin sırtında yükselmesini izlemek için lokmanın ortasında duruyorum.

"Evet..."

Tekrar yere düşüyor, dönüyor ve ben hızla kızımızı beslemeye devam ediyorum. Haddy'nin küçük kuş ağzına bir kaşık mısır gevreği atıyorum ve mavi gözleri onu beslemeye dikkat etmediğimi biliyormuş gibi beni takip ediyor.

"Yani, beni küçük olduğu konusunda uyarmıştın ama Los Angeles'ın ortasında *bu kadar* küçük olmasını beklemiyordum." Haddy'nin saçlarını düzeltmek için yanına gidiyor ve bebek başının tepesine bir öpücük konduruyor.

Haddy telaşlanıyor, eliyle onu siliyor ve daha fazla yemek için ağzını açıyor.

Raven'ın kocaman gözleri benimkilerle buluşuyor ve gülüyor.

"Affedersiniz, bayan!" "O yorgun. Yoğun bir gün geçirdik, değil mi Hads?"

Boş mısır gevreği kasesini bir kavanoz bebek havucuyla değiştirirken Raven'ın ifadesi ısınıyor.

"Yine de Star'ı gerçekten sevdim," diye devam ediyor. "İyi bir menajere benziyor."

"O iyi biri." Başımı sallıyorum, Haddy'ye bir ısırık havuç veriyorum, o da dudaklarını motorla hareket ettirirken üzerime püskürtmeye devam ediyor. "Gah... bana bir havlu uzatır mısın?"

Raven bana nemli bir bez uzatmadan önce kıs kıs gülüyor. "Senin hakkında çok güzel şeyler söyledi. Diğerleri konuşmazken senin sahada muhabirlerle nasıl konuştuğundan bahsetti."

"Şimdi de müdür mü oldu? Sanırım bütçeleri daha da büyüdü. Eskiden sahada elinde mikrofona o olurdu."

"Mm-hm." Raven başımızda duruyor, bir şey arıyormuş gibi yüzümü izliyor.

"Ne?" Kaşlarımı çatarak ona baktım. "Hiçbir şey... Sadece merak ettim."

Haddy'ye bir ısırık daha vermeyi deniyorum ve o yine her tarafıma tükürüyor. "Sanırım işi bitti."

Ayağa kalkıp Haddy'nin ağzını bezle sildikten sonra tişörtümü ve küçük turuncu lekelerle kaplı kollarımı inceliyorum. Raven kavanozu benden alıyor ama bileğini yakalıyorum.

"Hey." Ses tonumu alçaltarak biraz daha yaklaşıyorum. "Neyi merak ediyorsun?"

Dudakları bükülüyor ve büyük elime doğru göz kırptıyor. "Sadece geçmişte tek seferlik bir kız olup olmadığını merak ediyorum."

Yüzümü kulağına doğru eğerek fısıldıyorum, "Kıskanmıyorsun, değil mi Pink?"

"Pembe mi?" Kaşı kalkıyor.

"Kulaklarının ucu gibi." Elini çekmeye çalışıyor ama ben onu tutuyorum. "Öyle misin?"

Nefesi hızlanıyor ve aletim dikleşiyor. "Tabii ki hayır."

"Güzel." Elini bırakıp geri çekiliyorum ve gözlerimi onun seksi vücudunda gezdiriyorum. "Sanırım onun benim tipim olmadığını biliyorsun."

Dili alt dudağını ıslatıyor ve kavanozu buzdolabına taşıyarak dönüyor. Dudaklarında bir sırıtış yakaladığımdan eminim, bu da beni gülümsetiyor. Vücudunun bu kıyafetle mutfakta hareket edişini izlemek beni azdırıyor.

"Havuç spreyimden sonra duşa ihtiyacım var."

"Devam et." El sallıyor. "Ben onunla ilgilenirim." "Uzun sürmez."

Mutfaktan çıkarken pantolonumun içindeki yarıya bakıyorum. Onun beni sürekli delirttiği bu evde Aralık ayına kadar yaşayacaksam futbola çok fazla odaklanmam gerekecek.

Cam duş kabinine girip suyu açtıktan sonra bir şişe banyo yağı alıyorum. Aslında kullanmıyorum ama acil durumlarda işe yarıyor.

Su ısınınca spor kıyafetlerimi sepete atıyorum. Raven'ın dolgun dudakları ve sütyenindeki fermuar aklımdan geçiyor ve damarlarımda sıcaklık dalgalanıyor. Spreyin altına giriyorum ve sikim sertleşip sallanmaya başlıyor.

Avucuma biraz yağ sürüyorum ve öne doğru eğiliyorum, ılık su sırtımı kaplarken alnımı yumruğuma dayıyorum. Gözlerim kapanıyor ve neredeyse iki yıl önceki o gecedan en sevdiğim anıları süzerek sikimi kavıyorum.

Raven kucağımda, uzun saçları kalın, ipeksi dalgalar halinde etrafımızda dalgalanıyor. Dolgun dudakları ayrılıyor ve ben onu sert ve hızlı bir şekilde sikerken inliyor.

"Uh," orgazmın ilk dalgası leğen kemiğime doğru ilerlerken dudaklarım aralanıyor.

Elleri öne doğru fırlatarak yatak başlığını kavıyor ve kalçaları kalçalarımın üzerinde ileri geri sallanarak beni sıcak, kaygan derinliklerine doğru çekiyor. Göğüsleri yüzümde sallanıyor ve ellerim daha hızlı pompalıyor.

"Siktir..." Anılarda kayboldum.

Kalçalarım başka bir iniltiyle öne doğru hareket ediyor ve ihtiyacımı okşayanın elim değil de o olduğunu hayal ediyorum.

Etrafımdaki her şeyi büyülüyordu. Göğüslerini kaldırdım, sivri meme uçlarından birini ağzıma alıp emdikten sonra diğerini yutmak için harekete geçtim. Aşağı uzanarak yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni açıklıkla öptü.

Dillerimiz kıvrıldı. Dudaklarımız birbirini çekti. "Raven..." O anı çok net hatırlayarak inliyorum.

O zaman mı beni büyüledi? Düşmek o kadar kolaydı ki, karşı koymaya bile çalışmadım.

Orgazm kalçalarımda hızla ilerlerken çenem kalkıyor. Bu çok güzel. Onunla birlikte olmak çok güzeldi. Göz kapaklarım aralandığında tam sınırdaydım. Bulanık görüşüm açılıyor ve kapıda bir yüz görüyorum.

Güzel kehribar gözler beni izliyor ve ben de ona dönerek ne yaptığımı görmesini sağlıyorum. Yabani ihtiyaç, nedenini bilmesini istememi sağlıyor.

"İçeri gel." Hırıltının biraz üstünde bir ses, ama hareket etmiyor.

Ateş beynimde ve nasıl göründüğümü ya da nasıl ses çıkardığımı düşünmüyorum. Bunu bana o yaptı.

"Buraya gel dedim." Çenem sıkıştı.

Elimi ereksiyonumun üzerinde daha yavaş hareket ettiriyorum, başparmağımı ucundan sızan prekumun üzerinde kaydırıyorum, işleri yavaşlatmak için elimden geleni yapıyorum.

Dudakları kıpırdıyor ama düşün gürültüsünden onu duyamıyorum. Özür diler gibi görünüyor ama yüzü kızarmış. Gözleri kızarmış ve hızlı hızlı nefes alıyor. Seksi göğüsleri o lanet sütyenle bağlı bir yükselip bir alçalıyor.

"Sütyenin fermuarını aç ve seni görmeme izin ver." Gözleri parlıyor, ama ben sınırdayım. "Sana dokunmama izin vermiyorsun. En azından neyim olduğunu görmeme izin ver."

Yavaşça nefes alıyor ama sırtını cam bölmenin hemen dışındaki duvara yaslıyor. Dudaklarını okurken, ismimi söyleyişini izliyorum.

"Yap şunu." İhtiyaçtan çaresizim.

Çenesini düşürerek elini ince kazağının altına sokuyor. Nefes alamıyorum. Fermuarı indirişini izlerken boğazımda bir düğüm oluşuyor.

Kalın kumaş hızla düşüyor ve dolgun göğüsleri, gergin meme uçlarını gevşek dokumaya bastırarak dışarı fırlıyor.

"Siktir..." Yumruğum aletimin etrafında sıklaşıyor ve onu çekiyor.

Koyu renkli gözenekleri kumaştan görünüyor ve dirseğim çöküyor.

İnlerken başım ön koluma düşüyor. "Çok güzelsin."

Saçlarıma su doluyor ve gözlerime akıyor. Elim zonklayan horozumu pompalıyor ve bunu bitirme ihtiyacıyla ağrıyorum.

Elinin şortunun içinde hareket edişini izlerken kalçalarım titriyor. Gözleri elimdeki aletimde ve onu acı verici bir şekilde yavaşça hareket ettiriyorum, sürmesi için elimden gelenin en iyisini yapıyorum.

Ama onu gördüğümde uçurumun kenarındaydım ve şimdi...

"Eğer yapabilseydim, iki elimi de o göğüslerin üzerine koyar ve onları ağzıma çekerdim." Elim yavaşça çekiliyor. "Onları öperdim, meme uçlarını emerdim"

Dişlerim... Sen daha fazlası için haykırana kadar onları tüketirdim." Eli bacaklarının arasında daha hızlı hareket ediyor ve dudakları ayrılıyor.

"Seni yatağıma yatırır ve kalçalarını ayırırdım, böylece güzel amcığınla ziyafet çekebilirdim." Orgazmın ilk fısıkiyeleri sikimden kaçıyor ve bir inilti çıkarıyorum. "Tanrım, bu çok iyi. Sen çok güzelsin. Amını çok iyi yerdim. Bacakların titreyene, yüzüm döllerinle kaplanana kadar durmazdım."

Göğsü sarsılıyor ve hafifçe öne doğru eğiliyor.

"Yüzümün kalçalarının arasında olmasının nasıl bir his olduğunu hatırlıyor musun?" Gözlerim onunkileri tutuyor ve o başını sallayınca sıkıca kapanıyor. "Seni boşaltırken ne kadar iyi hissettirdiğimi hatırlıyor musun?"

Dudaklarının "*Tanrım, evet*" kelimelerini oluşturmalarını izliyorum.

"Sonra seni yüzüstü yatırırdım ve o kışını alırdım." Dudakları ayrılıyor ve inlediğini duyuyorum. "Nasıl sevdiğini hatırlıyor musun?"

Evet.

"Hepsini hatırlıyorum." Çenem sıkıştı. "Bana yaptığın şey bu, Pink. Bunu görüyor musun?" Boşalmaya başladığımda çaresizim, paramparça bir iniltiyle başımı arkaya düşürüyorum. "Kahretsin... Los Angeles'taki herhangi bir kadına sahip olabilirim, ama tek istediğim karım."

Dizleri bükülüyor ve benimle işini bitirirken titriyor. Orgazmımın geri kalanı düşün taş döşemesine dökülürken ve giderden aşağı yıkanırken sikimi sağıyorum.

Başım ön koluma yaslanıyor ve birkaç dakika boyunca öylece duruyorum, az önce olanların yoğunluğu azalırken titriyorum.

Bakmak için başımı kaldırdığımda, gitmişti.

Kuzgun

I Nefes alamıyorum. Hendrix'in odasına girdim... Tanrım, ne aradığımı bile hatırlamıyorum. Sanırım bu gece sinemaya gitmek ister mi diye soracaktım.

Duşunu bitirecek kadar uzun süredir oradaydı. Onu çıplak görmeye hiç niyetim yoktu. Su sesini duyduğumda gitmeye başladım.

Oradan ayrılıp onu yalnız bırakmaya niyetliydim ama sonra inledi. Nefes nefese kaldı ve inledi ve seksi sesi daha önce duyduğum bir tonda küfür etti.

Çok uzun zaman önceki bir geceden çok iyi hatırladığım bir tondaydı ve vücudum elektrikli bir tele dokunmuşum gibi aydınlandı. Onu görmek zorundaydım. Uzak kalamazdım.

Banyosunun kapısı kırık ve bunun yanlış olduğunu biliyordum. Bu onun mahremiyetine bir tecavüzdü. Yine de onun çıplak ve suyla kaplı görüntüsü beni hipnotize etmişti.

Mükemmel kıcı esnedi ve kalçaları sallandı. Sırtındaki kaslar gerilirken, su yontulmuş her çizgiden aşağıya perçemler halinde akıyordu.

Sadece güzelliğini takdir ettiğimi söyleyerek rasyonalize ettim. Elinin çılginca sikini pompaladığını gördüğümde delicesine tahrik olmamıştım. Ama

Kalçalarındaki kaslar esnedi ve gerildi. Vücudundaki her kas gergindi. Davut'un heykeli gibiydi.

Sonra adımı söyledi.

Düzelتيyorum, adımı *inledi*.

Şok beni olduğum yerde dondurdu. Duşta mastürbasyon yapıyor ve adımı mı inliyordu? Rüya görüyor olmalıydım. Uykuya dalmıştım ve bir rüya görüyordum.

Kapıdan bakarak, tekrar söyleyip söylemeyeceğini görmek için bekledim, ama tekrar söylemedi. Gözleri benimkilere kilitlenmişti ve ben far ışıkları altındaki bir geyik gibiydim. Yakalanmıştım ve kaçış yoktu.

Hiçbir zaman hükmetmeyi ya da erkeklerden emir almayı sevmedim ama bana ne yapacağımı söylerken sesindeki vahşet, bana ne yapmak istediğini söylerkenki açlık...

Sana dokunmama izin vermiyorsun. En azından neyim olduğunu görmeme izin ver.

Kafamın içinde onun sözlerini hatırlamak bile midemi titretiyor.

Onunla birlikte oraya geldiğim gerçeğini düşünemiyorum bile

Şimdi banyomda Haddy'yle birlikte küçük sandalyesinde oturmuş, kontrolü ele almak için elimden geleni yapıyorum. Yıkanmış ve yatmaya hazır ve dişini kurtarmaya çok yakınmış gibi fil halkasını çiğniyor.

Los Angeles'ta istediğim kadını elde edebilirim, ama tek istediğim karım.

Omuzlarımda bir titreme daha hissediyorum ve tuvalete gidip orgazmımı temizlemek için biraz zaman ayırıyorum. Kuralları ben koydum. Çok önemli kurallar.

"Annem aklını kaçırmış, Hads."

"Da da," Haddy'nin beni bilgilendirmesi biraz zaman aldı.

"Evet, aradığım kişi o." Ayağa kalkıp hızlıca iç çamaşırı sandığıma gidip kuru bir çift iç çamaşırı alıyorum. "Çok iyi görünüyor ve harika kokuyor. Ve o karın kasları ve o..." İri elinde yumruk yaptığı kalın sikini düşünüyorum ve boynumdan göğsüme doğru bir sıcaklık yayılıyor. "Bu çok fazla."

Bana gülümseyerek dudaklarının arasından bir ahududu üflüyor.

"Biliyorum." Bu sefer bir tayt ve daha kalın bir sweatshirt giyiyorum.

"Bunların hiçbirini hatırlamayacaksın ama bana güven. Kolay değil. Ve seni yaptığımız gece..."

"Da da da!" Sandalyesinde sallanıyor ve ben de onu kalçama kaldırıyorum. "Prezervatifi kıldığımıza şaşırmadım. Başka her şeyi kıldık."

Yüzüğü tekrar ağzına sokuyor ve tıpkı babasının gibi iri mavi gözleriyle beni izliyor.

Derin bir nefes alarak omuzlarımı dikleştiriyorum. Bunu başarabilirim. Az önce hata yapmış ve elimi göstermiş olabilirim ama bunu tekrar kontrol altına alabiliriz.

Ben yetişkin bir kadınıın, bir bilim adamıyım. Eğer cehennem kadar sıcak bir sıkı uçla başa çıkamazsam, büyük bir fırtınayla nasıl başa çıkmayı planlıyorum?

Evin bizim tarafımızdan oturma odasına doğru yürürken kararlılığımı pekiştirdim. Bir anlık zayıflıktı. Hepsi bu.

Oturma odasına girdiğimde sırtı bana dönük bir şekilde duruyordu ve o kıcı gördüğümde kararlılığım sarsılmaya başladı.

Haddy'nin kafası havaya kalkıyor ve tiz bir *Dada* sesi çıkarıyor! Artık bunun ne anlama geldiğini bildiğine şüphe yok.

Hendrix dönüyor ve onu kollarımdan kaldırmak için yanıma gelmeden önce gözlerimiz kısa bir süre buluşuyor. "Ona formül yaptım."

O da sessiz, daha kontrollü ve ben de onun işaretiini takip ediyorum. "Hâlâ film izlemek istiyor musun?"

"Elbette." Omuz silkiyor, kızımızın başının yanını öpüyor ve kızımız ona doğru eğilerek küçük kollarını boynuna doluyor.

Gözlerimi kırpıştırarak onu sevmesini izliyorum, *keşke* diye düşünüyorum...

"*Driving Miss Daisy*." Ağzımdan çıkıveriyor ve kaşları çatılıyor. "Tatlı ve ikonik..." *Ve güvende*. Bu kısmı yüksek sesle söylemiyorum. "Haddy bayılıyor."

"Kulağa hoş geliyor."

Sinema odasına gidip sandalyelere kıvrılıyoruz. Bu gece Hendrix'in takım arkadaşlarından birinin hiç bahsetmediğini söylediği bir yerden Nashville usulü sıcak tavuk yiyeceğiz. İlk vardiyayı Haddy ile alıyorum ama o yemiyor.

"Biliyor musun, bir ara bize yemek pişirebilirim." Sesim sakin. "Her akşam dışarıdan sipariş vermek zorunda değiliz."

Mavi gözlerini benimkilere dikeyor ve gülümsüyor. "İçten eve gelip bize yemek hazırlamak için daha fazla çalışmak zorunda kalmanı istemiyorum."

"Bunu her gece yapmak zorunda değilim ama bu da bir seçenek."

Şişesini içen ve parmaklarını Axel'in solungaçlarında ileri geri kaydıran Haddy'ye bakıyorum. Bu onun memnun olduğu anlamına geliyor.

"Az önce olanlar için özür dilerim." Sesi sessiz ve gözleri akşam yemeğinde. "Biraz sinirliydim. Sana öyle şeyler söylememeliydim. Kurallarınızı çiğnedim."

Göğsüm sıkışıyor ve boğazımdaki düğümü yutuyorum. "Mahremiyetinizi ihlal etmemeliydim. Ben de özür dilerim."

Mavi gözlerini bana diyor ve nefesim kesiliyor. Birkaç kalp atışı boyunca birbirimizin bakışlarını tutuyoruz ve onun duşta çıplak olduğunu, sadece beni istediğini düşününce, üzgün olduğumdan emin değilim.

Gözlerini kaçırıyor ve sonunda tekrar nefes alabiliyorum. Küçük kumandayı kaldırıp ekrandaki oynat tuşuna basıyorum ve hüzünlü bir klarnet müziği başlıyor.

Şişesini içerken Haddy'nin gözleri görüntülere sabitlenmiştir. Bayan Daisy'nin devasa eski arabasını garaj yolunun kenarına çekmesini ve oğlunun Morgan Freeman'ı şoförü olarak işe almasını izliyoruz.

Hendrix tepsisini kenara koyduktan sonra kızımızı kollarımdan almak için uzandı. "Sana bir araba bulmam lazım."

Boğazımda kısa bir kahkaha yükseliyor. "Ben Bayan Daisy miyim? Bana bir araba alacak mısın?"

"Ya da şehirde dolaşmak istemiyorsanız bir araba servisi."

"Bunu yapabilir misin?" Böyle şeyleri ne kadar kolay söylediğini hâlâ anlayamıyorum. "Çok para kazanıyorum Pink." Gözleri benimkilerle aynı hızda. "Hem *de çok*. Ve yukarı

Şimdiye kadar sadece ben vardım. Yani evet, bunu yapabilirim."

Dudaklarım bükülüyor ve teklifini düşünüyorum. "Araba kullanmamın sakıncası yok." "Tamam." Yer değiştiriyor, Haddy'yi sarılmayı sevdiği yere, kendi yanına götürüyor.

"İnternete girip sana bir Rover bulacağım. Kızlarımın en iyisine sahip olmasını istiyorum."

Kızları.

Midem karıncalanıyor ve film devam ederken gözlerimin ona kaymaması için elimden geleni yaparak alt dudağımı dişlerimin arasına alıyorum.

Jenerik akarken HADDY uyuyor ve ben onun hâlâ uyanık olduğunu görünce şaşırıyorum. Oldukça sessiz bir filmdi ve günlerinin fiziksel olarak yorucu geçtiğini biliyorum.

Ayağa kalkıp tabaklarımızı ve Haddy'nin şişesini topladım.

"Ayda bir kez gelen bir hizmetçi servisim var," diyor, kucağında uyuyan bebeğimizle ayakta dururken. "Yarın o gün. Gerçekten çok iyiler, ama odanızda olmalarından rahatsız olursanız, kapınızı kapatmanız yeterli."

"Benim için fark etmez." Sesim sakın ve gözlerim küçük kızımızı büyük bir güvenle tutan tişörtlü kaslı kollarında geziniyor.

ilk kez ona verdiğimde neredeyse ters çevirdiğini düşünüyorum.

"Filmi beğendin mi?"

"Evet, şaşırdım." Gözlerinde bir parıltı görmek için başımı kaldırıyorum.

"İyiymiş." "Şaşırdın mı?"

"Yani, ama. Yaşlı bir kadın ve şoförü hakkında." "Ben olsam seni yanlış yönlendirmezdim," diye takılıyorum.

Başını yana eğerek sırtıyor. "İyi ki o günlerde yaşamamışım. Bir sürü kavgaya karıştım."

"Hayal etmesi bile zor."

Mutfağa doğru yürüyoruz ve tüm eşyalarımızı lavabonun yanına bırakıyorum. Onu Haddy'nin odasına kadar takip ederken, o ince joggers'ın içinde esneyen mükemmel kıkırına bakmamak için elimden geleni yapıyorum.

Dişlerimi sıkarak kendime onun tek randevu kuralını hatırlatıyorum. Oyuna olan aşkını, bir miras inşa etme ve iyi bir pas atamayacak kadar yaşlanana kadar futbol oynama hayalini hatırlıyorum.

Gerçekten işe yarıyor.

Kapıda bekliyorum, Haddy'yi beşiğine yatırmak için eğilmesini izliyorum. Gece lambası tavanda yıldızlardan bir galaksi oluşturuyor ve sıcaklık doğru. Yan masada bir bebek telsizi duruyor ve küçük alıcılardan birini eline alıyor.

Yavaşça kapıda durduğum yere doğru yürüyor, kalabilirmiş gibi tereddüt ediyor.

"O iyi olacak," diye fısıldadım. "Koridorun tam karşısındayım."

Omuzları düşer ve başını sallar. "Biliyorum. Ben sadece... Onun asla korkmasını istemiyorum."

Kapıyı kapatırken kalbim biraz daha eriyor. "Sen iyi bir babasın."

Kaya gibi sert muhteşemliğiyle önümde duruyor ve gözlerimin içine bakarken o yaramaz gülümsemesi geri geliyor.

"Ne?"

"İşe yaramadı Pink." Ses tonunda bir alay var.

Midemde bir karıncalanma hissediyorum. "Ne işe yaramadı?"

"Film. İşe yaramadı. Seni hâlâ istiyorum."

"Hendrix..." Tartışmaya çalışıyorum ama dayanacak bir ayağım yok.

"Merak etme, biliyorum." Öne doğru eğilerek kenarını öpüyor, beni baştan çıkarıcı ve sabun kokusuyla sarıyor. O öptüğünde

Doğruldu, gözleri ağırlaşan dudaklarımda oyalandı. "Sabah görüşürüz."
Bununla birlikte, o uzaklaşıyor ve ben nefes almaya çalışarak kapıya
yaslanıyorum.

Hendrix

I Gerçekten onu yıpratmaya çalışmıyorum, söz veriyorum, ama Raven dizlerinde biten kıvrımlı siyah bir etek ve siyah topuklu ayakkabılarla mutfağa girdiğinde sandalyeme geri oturuyorum.

"Lanet olsun, karım iyi." Haddy bebek sandalyesinde bir sonraki mısır gevreği lokmasını bekliyor ama benim bir dakikaya ihtiyacım var.

Raven'ın kulakları giydiği keten bluz kadar pembeleşir ve kahve makinesine gider. "Böyle söylememelisin."

"Ne? Seksi bir karım olduğunu mu?" Küçük kızımızın bekleyen ağzına bir lokma yemek atıyorum. "Ama bu doğru."

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyor ve kahve makinesinin düğmesine basıyor. "Nasıl uyudun?"

"Harika değil." Haddy'ye bir ısırık daha veriyorum. "Bu küçük külçenin odanın tam karşısında yanımda olmasını özlemişim."

"Uykuya ihtiyacın var." Kupasını aldı ve Haddy'ye mısır gevreğinin son lokmasını verdiğim yere doğru yürüdü. "Vücudun bu şekilde iyileşir."

Raven'ın parmaklarını saçlarıma geçirdiğini hayal ediyorum. Belki de eğilip bana bir öpücük verdiğini. Ayağa kalkıp, kaseleri durulamak ve bulaşık makinesine koymak için lavaboya doğru yürüyorum.

Arkamı döndüğümde onu bardağının kenarından bana ateşli bir bakış atarken yakalıyorum. Dudaklarımın kenarından bir sırtış yükseliyor ama hemen arkasını dönüp Haddy'nin yanaklarını temizlemek için bezi kaldırıyor.

"Hey..." Onların olduğu yere doğru yürüdüm. "Ver şunu bana. Eteğine mısır gevreği bulaştıracaksın."

Geri adım atarak ellerini kalçalarına koyuyor ve hafif bir ses çıkararak nefes veriyor. "Doğduğundan beri ona ben bakıyorum, biliyorsun."

"Ve şimdi sana yardım ediyorum."

Ayağa kalkıyorum ve dolgun dudakları geriliyor. Gözleri ateşle parlıyor ve kolumdan tutup beni kabaca odanın diğer ucuna, buzdolabının yanındaki kilere doğru çekiyor.

Topukları taş zeminde tıkırıyor ve beni sürüklemesine izin verirken kıkırđıyorum.

Dolabın içinde sırtımı kraker ve ekmek raflarına dayıyor ve kim bilir burada başka neler var. Hızlı hızlı nefes alıyor ve sanırım başım bir şey yüzünden belada.

"Ne?" Gülüyorum, ama o iki eliyle uzanıp boynumun kenarlarından tutuyor ve ağzımı aşağı çekerek onunkine çarpıyor.

Boğazımda bir inilti yükseliyor ve kollarım onu sararak kendime doğru çekiyor. Topuklu ayakkabıların içinde daha uzun boylu ve onu dar alan boyunca hareket ettiriyorum, böylece sırtı karşı raflara çarpıyor.

Yumuşak bir inilti çıkarıyor ve sikim tamamen sertleşiyor. Ağzını benimkiyle hareket ettiriyorum, dudaklarını ayırıyorum, dilimi onunkini bulmak için içeri süpürüyorum.

Tadı pahalı kahve gibi, kokusu da vanilyalı vücut yıkama suyum gibi.
İlginç.

Yumuşak vücudu benimkine doğru hareket ediyor ve lanet olsun, onu döndürmek, eteğini kışından yırtıp beynini sikmek istiyorum.

"Pembe..." Yanağını öpüyorum, çenesinin yan tarafını ısırmak için aşağı iniyorum, sonra burnumu saçlarının arasına sokup derin derin içime çekiyorum.

Bir hırıltı çıkarıyor ve kollarımdan kurtuluyor. Geri çekilirken gözlerim onu yakalıyor; göğsü kabarmış, saçları yanaklarının ve omuzlarının etrafında seksi bir karmaşaya dönüşmüş. Muhteşem bir kadın.

"Ne yapıyorum ben?" Bir elini alnına koyarak nefes nefese kalıyor. "Beni azdırıyorsun, işte bu."

"Dur!" Gözlerini kırıştıırarak kapatıyor ve elini kaldırıyor. "Bunu yapamayız."

"Farklı düşünmek için yalvarıyorum." Bir adım daha yaklaşıyorum. "Bu işte *çok* iyiyiz.

Hatırladın mı?"

Başını sallayarak döner. "İşe gitmem gerekiyor."

Kollarımı kavuşturup sırtıyorum, topuklu ayakkabılarımla uzaklaşırken o dar eteğin içinde seksi kıcının hareketini izliyorum. "Bana bir dakika ver, hazır olacağım."

Arabasını alana kadar birlikte gitmek zorundayız.

"Haddy'ye ben bakarım." Küçük kızımızı sandalyesinden kaldırdı ve mutfaktan çıktı.

Stadyuma vardığımızda kızımız eski arkadaşlarımız gibi doğrudan Sherri'nin kollarına . Raven bebek bezi çantasını ona uzatıyor ve biz kapıda durup kızımızı götürmesini izlerken Haddy arkasına bile bakmıyor.

"Sanırım bu kadar." Raven bir adım geri çekildi. "Seni beşte alayım mı?" "Evet."

Gözleri çıkışa doğru kayıyor. Kilerde bana saldırdığından beri bana bakmadı. Buraya gelirken, konuşmamızı engelleyecek kadar yüksek sesle radyo çaldı. Şimdi kaçmak üzereymiş gibi görünüyor.

"Hey, sorun yok Pink." Bir adım öne çıkıp çenesini yakalıyorum. "Kilerde bana saldırmam umurumda değil."

İnce kaşları güzel kehribar gözlerinin üzerinde çatılıyor. "Bunu neden yaptığımı bilmiyorum."

"Seni uyarmalıydım. Kadınlar için karşı konulmazım." Ona göz kırpmıyorum. "Bu benim auram."

Büzülmüş dudaklarının arasından bir kahkaha patlıyor ve başını sallıyor. "Yine de. Sana karışık sinyaller göndermeye çalışmıyorum. Fiziksel olarak dahil olmanın kötü bir fikir olduğunu düşünüyorum. Planımız için."

"Biliyorum." Omzunu okşadım. "Bu bizim küçük sırrımız olacak."

"Sır yok." Başını sallıyor. "Birlikte yatmıyoruz." "Tamam." Başımı sallıyorum, destekleyici olmak için elimden geleni yapıyorum.

"Öğleden sonra görüşürüz." Topuklarının üzerinde döner ve kapıya doğru adım atar.

Geri adım atarak gidişini izliyorum ve bu kararlılığın ne kadar süreceğini merak ediyorum. Son yirmi dört saatten sonra pek emin değilim.

Ağırlık odasında, ben bench press yaparken Tyler barı tutuyor. Barda sadece 250 pound var ama yirmi tekrar yapacağım. Kas yapmaktan çok pas veren kolumu güçlendirmek için.

"Raven senin evinde ne kadar kalacak?" diye sorar.

Yüksek sesle *yirmi* nefes vererek, kancalara yerleştirmesi için çubuğu tutuyorum.

"Ne kadar isterse." Öne doğru oturup elimdeki ağırlık eldivenini çıkarıyorum, Raven'ın ya da Haddy'nin benimle birlikte olmasının bitiş tarihini düşünmek istemiyorum.

"Bunu mu dinliyorsun?" Etrafta dolaşıyor ve ben de ayağa kalkarak bankı ona bırakıyorum.

"Hayır, bu seni ilgilendirmez."

"Ne?" Sesi yükseliyor. "Neden olmasın? Güzel bir kadın." "O benim çocuğumun annesi." Ses tonumda bir uyarı var.

"Doğru, yani onu zaten bir kez becerdin. Seni tekrar yapmaktan alıkoyan ne?"

Yer değiştiriyoruz, ağırlık sehpasının etrafında yürüyoruz, orada oturuyor ve sonra arkasına yaslanıyor.

"Böyle olmayacağına karar verdik." Barı kaldırıyorum, onu bekleyen avuçlarına yerleştiriyorum ve o tekrarlarını yaparken yakınında duruyorum. "Kızımı tanıyabilmem için burada."

"Peki neden kimseyle çıkmıyorsun?" Son tekrarını yaparken kaşları çatılır.

Çünkü o benim karım... İnsanlar bu gerçeği bilse eminim daha kolay olurdu.

Yoksa olur muydu?

"Mikayla'nın yine bekar olduğunu duydum." Çubuğu bana uzattı, ben de kancaların arasından geçirdim.

"Hayır, teşekkür ederim." Başka bir kadınla birlikte olmayı hayal bile edemiyorum - ki bu yeni bir şey.

"Bana iyi bir sebep söyle."

"Çünkü o çılgın trenden indim." Ayağa kalkıyor ve bacak pres makinesine doğru yürüyoruz. "Her neyse, bu... saygısızlık gibi geliyor."

"Sana bir hafta veriyorum."

"Hayır." O ağırlıkları yüklerken ben sandalyeye oturuyorum. "Seks yapmadan bu kadar uzun süre duramazsın. Bu sağlıklı değil."

Bir kahkaha atarak ayağımın altındaki paneli itiyorum ve adalelerimdeki yanmanın zihnimi dağıtmasına izin veriyorum. "Belki oyunum daha iyi olur."

"Sahada biraz daha iyi , kendi rekorlarınızı kırmaya başlayacaksınız."

Ağır tekrarları bitiriyorum, sonuncunun sertçe düşmesine izin veriyorum.

"Sağ ol dostum."

Makineden indiğimde bacaklarım jöle gibi oldu. "Biraz ara verelim. Haddy'yi kontrol etmem gerek."

Beni artık tanımadığına dair bir yorum yaptı ama onu el sallayarak uzaklaştırdım. Tyler ve ben her zaman birbirimize benzerdik, oyuncular, şakacılar, ama özünde iyi adamlar.

Beni çok iyi tanıyor ve haklı. Tüm bunlar benim karakterime aykırı.

"Pazar günkü maça geliyorlar mı?" diye sesleniyor arkamdan. "Takım mağazasında senin numaran tükenmek üzere."

Aklım o senaryoya kayıyor. Raven ve Haddy locada benim forma numaramı giymişler, beni izliyorlar ve göğsümün sıkışması, gülümsememi engelleyememem her şeyi doğruluyor.

Kuzgun

"İ Güney Kaliforniya'da asla yağmur yağmaz." Wilt duyurdu. Star'ın onunla sohbet edip etmediğinden emin değilim ama ilk karşılaşmamızdan bu yana en iyi davranışını sergiledi. Bir yorum bile yapmadı.

Bugünkü kıyafetim hakkında, ki kendimi bunu savuşturmak için hazırlamıştım. "İnsanlar bunun hakkında şarkılar yazıyor," diye devam ediyor. "da bu şekilde buldum."

Herkes ikinci bir şansı hak eder, ben de yemi yuttum. "Sloganınız nedir?" Sesi cilalı bir televizyon habercisine dönüşür. "Ben Wilt McCloud ve gökyüzünde tek bir *bulut* bile yok."

"Oh, hayır!" Elimi burnuma götürüp gülüyorum. "Bu korkunç!"

"Akılda kalıcı ve doğru." Benimle birlikte uydu bilgisayar masasına doğru yürürken kısaca işaret ediyor. "Çoğu gün yetmiş bir ve tam güneş var."

O kafiye adamı.

"Peki hiç yağmur yağmazsa, ne hakkında konuşacağız?"

"Trafik. Rastgele meteorolojik gerçekler. Ne buldun, Gale? Vur bana!"

Kaşlarım kalkıyor ve hızlıca düşünerek göz kırpıyorum. "Ahh... Bir sonraki Halley kuyruklu yıldızı Temmuz 2061'de!"

"Bu doğru mu?" Dudakları ve başını salladı. "Bunu bilmiyordum."

"Aslında birkaç hafta önce kız kardeşim için araştırmıştım," diye itiraf ediyorum. "İnternette bulmak oldukça kolay."

"Yine de iyi işti."

Onu masaya kadar takip ettim. "Bir meteoroloji uzmanı için trafiği bildirmenin biraz moral bozucu olduğunu söylemeliyim."

"Bu hala yararlı, potansiyel olarak hayat kurtarıcı bir bilgi. Ve eğer Noel'e kadar buralarda takılırsanız, Santa Analar işleri değiştirebilir."

Noel filmindeki Noel Baba Analar'ı hatırlıyorum. "Neye benziyorlar?"

"Duruma göre değişir. Onlara 'şeytan rüzgârları' denir." Gözleri bir hikaye anlatıcısına dönüşüyor. "Çölden esip gelirler ve bazı yıllar inanılmaz derecede yıkıcı olabilirler."

"Ugh." Burnum kıvrılıyor. "Kulağa kasırğa gibi geliyor. Kasırgalar benim hızıma daha uygun."

"Öyle mi? Kasırgalar mı?"

"Evet. Aynı zamanda güçlü ve yıkıcıdır ama geleceklerini bilirsiniz. Size hazırlanmak ve yoldan çekilmek için bolca zaman verirler." Yüzünde şüpheli bir ifade var ama devam ediyorum. "Benim bu alana ilgi duymamı sağlayan şey onlardı."

Masaya yaslanıp kollarını kavuşturuyor. "Kasırgaları sever misin?" "Bu pek doğru bir kelime değil." Kendimi mahcup hissederek yere bakıyorum. "ABD'de karaya ulaşan ilk büyük kasırganın 1966'daki Alma Kasırgası olduğunu biliyor muydunuz? Sadece 3 şiddetindeydi ama doksan kişi öldü." Dudaklarım . "Bugün tüm bildiklerimiz ve imkânlarımızla bu sayı sıfır olabilirdi. Hayat kurtarmayı seviyorum."

Wilt beni inceliyor, yavaşça başını sallıyor. "İyi olabilirsin, Gale."

"Kıçımı elleme." Parmağımı ona doğrultarak tehditkâr bir bakış attım. "Senden bir şeyler öğrenmek isterim ama saçmalıklarına katlanmayacağım. Ben bir anneyim."

Bu onu güldürür ve elini uzatır. "Anlaştık. İşte, sana trafik kameralarının nasıl çalıştığını göstereceğim."

"Burada işler nasıl gidiyor?" Yıldız odaya girdi. "Bir şeyler hissediyor musun?"

Beni kontrol ettiğinden oldukça eminim ve endişesini takdir ediyorum.

"İyi gidiyor aslında. Wilt de tam bana bu trafikten bahsedecekti. durum. Daha önce hiç trafik muhabirliği yapmamıştım."

"Buna bayılacaksın." Yıldız geldi. "Trafik sorunu olan bir şehirde her yere ulaşma konusunda uzman olacaksın. Bu bir avantaj gibi."

"Maaş yok ama büyük avantajlar mı diyorsun?" Alay ediyorum.

Burnu kırışıyor ve başını Wilt'e doğru eğiyor. "Umarım öyledir?"

Telefonumun ışığı yanıyor ve ekranda Haddy'nin bir fotoğrafını görmek için bakıyorum.

Yıldız da fark eder ve nefesi kesilir. "Bu senin küçük kızın mı? Onu görebilir miyim?" Haddy'yi görebilmesi için telefonu eğiyorum. "Vay canına, tıpkı Hendrix'e benziyor... Çok tatlı!"

Bu Wilt'in dikkatini çeker. "Hendrix Bradford?"

"Evet, o Raven'ın ortağı mı?" Star bana kaşlarını çatı. "Hiç söylemedin."

"Onun gibi bir şey," diye alçakgönüllülük gösterdim.

"Hendrix Bradford uzun zamandır gördüğüm en iyi sıkı uçlardan biri.

Bu yıl bir şampiyonluk yüzüğü almasını bekliyorum."

"Gerçekten mi?" Kaşlarım kalktı. "Popüler olduğunu biliyordum..."

"Bu hafif kalır," diye homurdanıyor Wilt. "Pazar günkü maça gidecek misin?"

Dudaklarım aralanıyor ve ne diyeceğimi bilemiyorum. "Bilmiyorum. Bilet almadım..."

"Eminim senin için her şeyi halledecektir." Wilt neredeyse sinirlenmiş görünüyor. "O loca koltuklarının fiyatı gülünç."

"Bu konu hakkında hiç konuşmadık."

"Eğer oradaysan adamlarımıza seni aramalarını söyleyeceğim." Yıldız telefonuma başını sallayarak araya giriyor. "Adı ne?"

"Hayden Lucille Bradford." Tam adını söylemek midemi beklenmedik bir şekilde bulandırıyor.

Adını ilk kez söylemiyorum ama ilk kez gerçekten onun da kızı olduğunu hissettiğim bir yerde söylüyorum. *Bradford* kısmının artık gerçek bir anlamı var.

"Kimin adını taşıyor?" Yıldız soruyor ve ben daha önceki konuşmamızı düşünerek gülümsüyorum.

"Hayden ismi hoşuma gitti. Biz ona kısaca Haddy diyoruz ama Lucille Hendrix'in annesinin adıydı."

"Bu çok tatlı," diye mırıldandı. "Ona üzerinde Hendrix'in numarası olan bebek formlarından almalısın. Ne kadar şirin olacağını hayal edebiliyor musun?"

Dudaklarım aralandı. Forma numarasını bile bilmiyorum. "Bunlardan birini nereden bulabilirim?"

"Pek çok yer var ama Pazar gününe kadar ihtiyacınız varsa stadyum mağazasına gidin. Onları hemen arayıp sizin için bekletmelerini isteyelim. 85 numara çok çabuk satılıyor." Masanın üzerinde duran telefonun ahizesini kapı ve bir tuşa bastı. "Stadyumu hızlı aramaya aldım."

O konuşurken tırnağımın kenarını çiğniyorum ve kocam hakkında bilmediğim başka neler olduğunu merak ediyorum. Bunlar işiyle ilgili temel bilgiler. Forma numarası? Tanrım, Raven.

Yıldız elini telefonun alt kısmına koyar. "Boyutlar?" "Haddy altı aylık."

Star bekliyor, ben de ona göz kırpıyorum. Sonunda beni dürttü. "Peki ya sen?" "Ben mi?"

"Maç için bir tane istemez misin? Bütün eşler ve kız arkadaşlar takıyor."

Dudaklarım bükülüyor ve bunu düşünüyorum. Eğer bu doğruysa, normal kıyafetlerle gelemem. Babam ne der? Tüm Bradford'lara bunun destekleyici bir şey olduğunu söyleyebiliriz.

"Nasıl oturuyor?"

"Futbol forması gibi."

"Ekstra büyük alsan iyi olur. Çok büyükse ben hallederim." Hendrix'in alabileceğini söylediğini duyuyorum ve kolundan tutuyorum. "Eve teslim edebilirler mi?"

"Neden olmasın anlamıyorum." Devam ediyor, nereye göndereceklerini söylüyor ve ben de maç günü onun için eğlenceli bir sürpriz olacağını düşünerek gülümsüyorum.

Maç günü orada olacağımızı varsayıyorum. Neden bundan bahsetmediğini merak ediyorum.

"Her şey hallolduğuna göre, trafik raporunu tartışıyorduk." Wilt'in ses tonu sabırsızdı ve ben hızlı hızlı gözlerimi kırıştıtarak başımı sallıyorum.

"Üzgünüm, evet. Trafik ve hava durumu."

Onu ve Haddy'yi stadyumdan aldığımda HENDRIX'in saçları ıslaktı, sanki bizimle buluşmadan önce duş almış gibiydi. Sanırım böylesi daha güvenli. Tekrar içeri girme riski yok.

Onun çıplak ve vücudundaki her kasın üzerinden su akarkenki anısı zihnimde canlanıyor ve tüm vücudum ısınıyor.

Onu araba koltuğuna bağlarken dikiz aynasından onu inceliyorum, sonra küçük burnunu öpüyorum. Ona göz kırpmıyor, sanki dünyada en sevdiği şey oymuş gibi gevezelik ediyor ve ben onu kıskanmıyorum bile.

Görünüşe göre Los Angeles'taki herkes onun fikrini paylaşıyor - en azından futbol izleyen herkes. Bana bunu birden fazla kez söylediğine eminim.

Arabaya atladığında, yanağımı öpecekmiş gibi bana doğru eğiliyor ve ben donup kalıyorum.

Kendisi de şaşırılmış gibi bir kahkaha atarak kısa kesiyor. "KCLA nasıldı? Hâlâ ilginç mi?"

Yanaklarım kızarıyor ve direksiyonu kavrayıp bizi eve götürüyorum. "Bugün çok daha iyiyim. Aslında her türlü faydalı şeyi öğreniyorum."

Beklenmedik bir dönüş yapıyorum ve Hendrix öne doğru oturup pencereden dışarı bakıyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Şu kestirme yola bir bakın." Wilt'le birlikte stadyumdan tepelere doğru çizdiğimiz yeni rotayı kullanıyorum. "Hava durumu masasında pek bir şey olmadığı için trafik raporunu da ben hazırlıyorum. Bu yol tam iki dakika kazandırıyor!"

"İki dakika, ha?" Arkasına yaslanıp bana minnettar bir sırıtış attı. "Hey, sana söylemek istedim, Pazar günü bir maç var. Futbolu pek sevmediğini biliyorum ama sezonun ilk maçı ve..."

"Gitmeyi çok isterim." Ona bakarak küçük bir gülümseme veriyorum. "Haddy'nin babasını iş başında görmeye ihtiyacı var ve ben de seni oynarken görmek için biraz meraklıyım. Oldukça iyi olduğuna dair söylentiler duyuyorum."

Gülüyor. "Kararı duymak için sabırsızlanıyorum. Bakalım seni Rusty'nin karısının yanına sokabilecek miyim. Adının Heather olduğuna eminim."

"Takım arkadaşının karısının adını bilmiyor musun?"

Omuz silkiyor. "Evli adamlardan biraz uzak durdum ve Rusty de D-hattında."

"Bu Fail'in bir adım üstü mü? D-Line mı?"

Hendrix gülüyor. "O *savunma* hattında. Ben hücumdayım, bu yüzden birlikte antrenman yapmıyoruz."

"Pazar gününden önce bana futbol konusunda hızlandırılmış bir kurs vermeniz gerekecek, yoksa kendimi kaybedeceğim."

"Yani film gecesi yerine futbol gecesi mi yapacağız? Bunu kabul edebilirim."

"Belki *Friday Night Lights*'ı izleyebiliriz? O diziye yol açan filmdi, hatırladın mı?"

"Lise beyzbolu profesyonel beyzbola benzemez," diye alay ediyor.

"Kardeşin Jack'in şu anda yaptığı bu değil mi? Dylan onun baş antrenör olduğunu söyledi?"

"Eski ." Sinirlenmiş gibi pencereden dışarı bakıyor.

Bunun ne hakkında olduğundan emin değilim, yüzden zorlamadım. "Bence kulağa eğlenceli geliyor. Sahada neler olduğunu bilmeyebilirim ama gözüm 85 Numara'da olacak."

Ruh hali bir değişir. "Gerçekten oldukça basit. Tek karmaşık kısım cezalar ve oyunlar ama onları da zamanla öğrenirsiniz."

Zaman. Her geçen hafta akıp giden şeyBoğazımda yine bir düğüm var ama yutkunuyorum.

Hendrix

GARRETT

Bebeğe dip-tet yapıldı mı?

Bir süredir mesajlarına cevap vermiyorum ve kendimi kötü hissetmeye başladım. Garrett ve ben her zaman yakın olduk, hayatının amacı bana zor zamanlar yaşatmak olsa bile.

Tamam, ısıracığım.
WTF?

LOGAN

Yaşıyor! Dostum, bizi engellediğini düşünmeye başlamıştım.

ZANE

Daha çok seni ölümüne deliyorlar gibi.

Ben değil. İki gün içinde formuma geri döndüm.

ZANE

Eğitim kampını hiç özlemiyorum.

GARRETT

Gerinip kampı tekmelemekten mi bahsediyorsun, pırıl pırıl parmaklar?

Vurucuya kaba mı davranıyorsun?

ZANE

Sadece kıskanıyor.

GARRETT

İyi denemeydi. Dylan sırtımdayken hepinizin etrafında halka oluşturabilirim.

LOGAN

Liv'i kastetmiyor musun?

GARRETT

Liv, Kimmie, herhangi biri.

Dip-tet nedir? Pireler için bir şeye benziyor.

JACK

Difteri-tetanoz aşısı ama artık bebeklere yaptıklarını sanmıyorum. Gigi difteri-tetus mu oldu?

GARRETT

Raising Arizona'dan bir replik.

Evet, o filmi unutmuşum!

Telefonumu kaydırıp Raven'a hızlı bir mesaj gönderiyorum.

Raising Arizona'yı izleme listemize eklemeliyiz.

PEMBE

Cohen Kardeşler harikalar ama yatma vakti için biraz gürültülü.

Garrett dip-tet'ten bahsetti, bunu yapmalı mıyız?

PEMBE

Bilmiyorum ama burada bir çocuk doktoru bulmamız gerekiyor.

Ona iğne yapılmasını istemiyorum. Eğer ağlarsa.

PEMBE

Neden bana mesaj atıyorsun, mutfakta değil misin?

Telefonuma kaşlarımı çatmış, steril bir doktor muayenehanesinde kızımı düşünürken, ekranda Garrett'tan gelen bir mesaj beliriyor.

GARRETT

Gigi'nin boyu 95. persentilde.

Senin gibi bir babayla, hiç şaşırmadım.

GARRETT

Bu da ne demek şimdi?

Sen büyük bir , Koca Ayak. Liv bile bir kıza göre uzun.

GARRETT

Küçük kızıma hakaret mi ediyorsun?

Dostum! Muhtemelen annesi gibi uzun olacak diyorum.

JACK

Tamam, ... Maçı dört gözle bekliyorum, hazır mısınız?

Ben hazır doğmuşum.

GARRETT

Oh,
adamım...

LOGAN

Tekrar kayıt yapmaya ne zaman vaktiniz olur? Seni programda özledik.

Emin değilim, ama sana haber veririm. Ve Gigi'ye hakaret etmiyordum!

Çenem gerildi ve keşke sessizlik kuralımı korusaydım diye düşünmeye başladım. *Garrett ne zamandan beri bu kadar alıngan oldu?*

Aslında, anlıyorum. Birisi Haddy hakkında eleştirel bir şey ima etse bile.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?" Raven mutfığa giriyor, ben de bara sırtımı dönmüş bir şekilde duruyorum. "Eğer endişeleniyorsan alternatif programları var. Anaokuluna başlayana kadar tüm aşılarını olması gerekiyor ama o da dört buçuk yıl sonra."

"Hayır, ben sadece..." Başımı sallayarak telefonumu cebime sokuyorum. "Bu da ne?"

Elinde bir kutu var. "Emin değilim. Kargocu bıraktı. Gerçekten hafif."

Paketin üzerinde adım yazıyordu, ben de hemen kesip açtım ve paket fıstıklarının hepsini kaldırdım. Büyük bir yastık, bir tarafı koyu kahverengi, diğer tarafı bej ve kahverengi tarafında çapraz dikişle *Evlilik, bebekler* kelimeleri ve gülümseyen bir kaka emojisi var.

"Bu da ne böyle?" Raven kafası karışmış bir şekilde bana bakıyor. "Bunu sana kim gönderdi?"

"Garrett."

"Siz delisiniz." Başını sallayarak dolaba doğru yürüdü ve bir wok tava çıkardı. "Sanırım bu akşam tavada kızartma yapmayı deneyeceğim."

Telefonumu kaldırıyorum ve yastığı başımın üzerinde tutarken bir fotoğrafımı çekiyorum, sonra da kardeşimin sohbetine gönderiyorum.

GARRETT

Yasss... Ben de bunun gelmesini bekliyordum.

Teşekkürler, kardeşim. Her gece üzerinde uyumak için sabırsızlanıyorum.

GARRETT

Kakalı bezlerle işler nasıl gidiyor?

Harika, yok.

GARRETT

Neden sana inanmıyorum?

Çünkü bu tamamen yalan.

Kaka bezi konusunda nasıl gittiği hakkında hiçbir fikrim yok çünkü StinkBalm'ı aldığımdan beri Haddy'nin kakası gelmedi. Denemek ve Raven'i etkilemek istiyordum.

Kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. Tezgâhın yanında durmuş, wok ile birlikte gelen talimatları okuyordu.

İş kıyafetlerini değiştirdi ve şimdi tayt ve uzun kollu bir tişört giyiyor. Uzun saçlarını bir toka ile toplamış ve ben de bir şişe şarap açmaya karar verdim.

"Haddy'nin kabız olduğunu mu düşünüyorsun?"

Bana göz kırıyor. "Hiç de değil. Bu öğleden sonra büyük bir kaka yaptı." Omuzlarım düşüyor ve nefes veriyorum. "Neden bana söylemedin?"

"Bilmek mi istedin?" Kaşları kırışıyor. "Dedin ki, aynen aktarıyorum, futbol oynuyorsun. Kaka değil. O yüzden ben hallediyorum." El kitabını tezgâhın üzerine fırlatıyor. "Buna alışkınım."

"Şimdi yardım etmek istiyorum." Tirbuşonu elime alıp şarabı hızla açıyorum ve ikimize de birer bardak dolduruyorum.

"Gerçekten gerek yok. Dramayı atlamak benim için sorun değil."

Ona bir bardak uzatıp hafifçe vuruyorum. "Drama olmayacak."

"Madem öyle diyorsun... Bir dahaki sefere haber veririm." Bana inanmıyormuş gibi gözleri kısıldı. "Bana susam yağını ver. Marketten jülyen sebzeler aldım ve pilav tenceresinde pilav yapacağım."

Raven kızartmayı hazırlarken ben de Haddy'nin yemeğini hazırlıyorum. Çok geçmeden mutfak nefis kokuyor ve midem gurulduyor.

"Bu tavayı daha önce kimsenin kullandığını sanmıyorum." Ben masayı hazırlarken o da kaseleri çıkardı.

"Bu mutfakta daha önce kimsenin yemek pişirdiğini sanmıyorum. En azından ben burada yaşadığım sürece."

"Ciddi misin?" Kâseme bir porsiyon koyarken sesi yükseliyor. "Yeterli mi?"

"Eğer koktuğu kadar güzelse, ikinci kez alacağım."

Bu onu gülümsetiyor ve kendi kasesini hazırlayıp beni takip ederek Haddy'nin oturduğu ve yemeğinin geri kalanını beklediği masaya gidiyor.

Şarap kadehlerimizi yeniden dolduruyorum ve hepimiz masaya oturuyoruz. "İlk aile yemeğimize."

"Ah! Daha süslü bir şeyler yapmalıydım." Raven parlak kırmızı, yeşil ve sarı biberler ve küçük beyaz karideslerle dolu kahverengi pirince bakıyor.

"Buralarda çok süslü değiliz." Büyük bir ısırık alıyorum, tuzlu tatlar ağzımı doldururken arkama yaslanıyorum. "Vay canına Pink, bu bir restoranda yiyebileceğin her şey kadar iyi. Nasıl yaptın bunu?"

"Balık sosu." Sanki bir sırmış gibi başını sallıyor. "Çoğu amatör aşçı eklemeyi hatırlamaz."

"Balık sosum mu vardı?" Kilere bakıyorum, kısa bir öpüşme seansı için beni oraya sürüklediğini düşünüyor ve bunu tekrar yapmasını diliyorum.

Oraya sadece atıştırmalık bir şeyler istediğimde giderim. Ya da Haddy'nin atıştırmaya ihtiyacı olduğunda. "O kilerde her türlü malzeme var. Hepsisi çok pahalı,

Övünmek için de yemek."

"Övünç nedir?"

"Sanki tüm gezegende yapılmış en iyi yiyeceklermiş ve bunları yerseniz sonsuza kadar yaşayan bir tür insanüstü Marvel karakterine dönüşecekmişsiniz gibi etiketlenmiş."

"Peki, neden bu kadar çok dışarıdan sipariş veriyoruz?"

Gülüyor ve başını sallıyor. "Ben sadece seni takip ediyordum. Daha fazla pişireceğim."

"Sadece sen istersen." Haddy'nin sebzelerini almak için zıplıyorum, masaya geri dönerken kavanozu inceliyorum. "Sana yemek yapmayı kim öğretti?"

"Kendim öğrendim." Arkasına yaslanıp şarabından bir yudum alıyor. "Yemek kanalındaki yemek programlarını izledim ve hoşuma giderdi. Beni rahatlatıyordu. Kız kardeşinle de böyle tanıştım; biberlere ve onları kullanmaya çok meraklıydı.

ve ikimiz de Karayip yemek pişirme turuna katıldık."

"Bu doğru. Dylan bana bundan bahsetmişti." Yüz ifadesi kararıyor ve Haddy'ye kremalı ıspanaktan bir ısırık verirken arkama bakıyorum. "Sorun nedir?"

"Ben sadece... hiçbir şey." Utanmış görünüyor ve gülümsemiyor.

Göğsümde beklenmedik bir korumacılık dalgası yükseliyor ve kimi yumruklayacağımı bulmaya hazırım. "Bana ne düşündüğünü söyle."

"Önemli bir şey değil. Sadece annem." Dudaklarının kenarından hüzünlü bir kıvrım kalkıyor. "Yemeklerim hakkında her zaman söyleyecek bir şeyleri vardı. Bana kızların ne yediğini söylemeyi severdi."

Daha dik oturarak kaşlarımı çatıyorum. "Kızlar erkeklerden farklı yiyecekler mi yiyor?" "Kesinlikle. Örneğin, bir avuç badem, bir avuç bademden daha iyi bir atıştırmalıktır.

bir paket cips."

"Yani, bu doğru. Fındıkta protein ve diğer şeyler var..." Kızgın ifadesini yakalıyorum. "Ama çikolatayla kaplanmaları çok daha iyi."

Gerginlik biraz azalıyor ama tamamen yok olmuş değil. "Bir lokma çikolatayı çiğneyebileceğimi söylerdi ama yutmak yerine çöpe tükürmem gerekirdi."

"Bu çok boktan." Kızımıza ıspanaktan bir ısırık daha veriyorum ve yerken mırıldanıyor. "Gördün mü, Haddy bile benimle aynı fikirde."

"Hamileyken kilo verdiğim için çok gurur duyardı." Raven ayağa kalkıyor, elindeki kâseyi lavaboya taşıyor. "Açlığımın geçmesi için dişlerimi fırçalamamı söylerdi. Hatta bir keresinde kek yediğim için beni saç fırçasıyla pataklamıştı."

"Tamam, bu çok boktan. Kimi yumruklayayım?"

"Bilmiyorum. Belki de abartıyorumdur." Tekrar masaya oturuyor ve iç çekerek şarap bardağını kaldırıyor. Sonra başını sallar. "Hayır, abartmıyorum. Lawrence Calder O'Halloran da onunla birlikteydi. Bisküvi lakabını onun için bir tabak damla bisküvi yaptıktan hemen sonra takmıştı." "O adamla tanışmak isterdim." *Böylece yüzüne yumruk atabilirim.* "Baban seni hiç savunmadı mı?"

"Bana da Bisküvi demeye başladı, sanki şirin bir şeymiş gibi." Parmaklarını bardağının sapında gezdiriyor ve ben de onun Haddy'ye bu şekilde davranmasına nasıl karşılık vereceğimi hayal etmeye çalışıyorum.

"Bunu yapamazdım," diye itiraf ediyorum. "Haddy'ye bu şekilde davranıyor olsaydın bir şeyler söylemek zorunda kalırdım."

"Çünkü onu seviyorsun." Dudakları gerildi. "İşin kötü tarafı, annem her konuda çok emindi... her zaman. Şimdi, insanların bedenler ve beden ölçüleriyle ilgili davranışlarına bakınca, acaba başından beri haklı olabilir miydi diye düşünüyorum. Ne de olsa önemli bir kadındı."

Ses tonunda acı bir nota var ve kaşığı bırakıyorum.

Önünde dizlerimin üzerine çöküp ellerine uzanıyorum. "Bana bak Pink." Kehribar rengi güzel gözlerinin benimkilere kayması bir dakika sürüyor. "Annen yanıliyordu. Çok güzelsin ve ben de damla bisküvilere bayılırım. Umarım bir gün benim için de yaparsın."

Gözleri buğulanıyor ama dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor.

"Belki yaparım."

"Öyle olsa iyi olur." Kıkırdıyorum, sandalyeme geri dönüyorum. "Burada ne istersen yap. Burayı kendinize ait kılın."

"Tamam." Başını sallayarak mutfığa göz gezdiriyor. "Böyle harika bir odanın boşa gitmesine izin vermek utanç verici."

"Hepsi senin."

Bunu söylerken garip bile hissetmiyorum. Sadece doğru hissettiriyor.

Hendrix

Game günü gelmiş geçmiş en güzel gündür ve sezonun ilk maçı daha da güzeldir.

Hepimiz geri döndük, sıkı antrenmanlar yapıyoruz ve bugün bir takım olarak bir araya gelip gelemeyeceğimizi göreceğiz. Güçlü yönlerimizin nerede olduğunu ve nerede daha fazla çalışmaya ihtiyacımız olduğunu göreceğiz.

Raven'ın artık Rover'ı var ve ortak araba kullanmayı özlüyorum. Ama Haddy'nin arabada benimle yalnız olması eğlenceli. The White Stripes ve Dwight Yoakum'u dinliyoruz.

Pitbull'dan "Fireball" çaldığımda küçük ayaklarını tekmeliyor ve hepimizi bir Perşembe akşamı Cooters & Shooters'da takılırken hayal ediyorum.

Onu ve ailemi bir arada düşündüğümde göğsüm ısınıyor. Aralık ayında Zane ve Rachel'in düğünü için Newhope'a geri döneceğiz. Dylan bana doğrudan düğün partisinde olduğumu ve daha önce olduğu gibi Raven'la birlikte koridorda yürüyeceğimi söyledi.

Acaba bunu Raven'a söyledi mi?

Raven maç günü trafiğinin ne kadar kötü olduğunu bilmiyormuşum gibi bana trafiği nasıl yöneteceğimi öğretti. Bazıları gibi geceyi otelde geçirmek zorunda kalmayacağım kadar yakın bir yerde yaşıyorum. Sonra da stadyuma giden bir rota çizdi. Söylemeliyim ki, KCLA işi işe yarıyor.

Park etmek ve kutuya ulaşmak için gereken tüm talimatları ve her şeyi aldı ve Rusty ile konuştum. Heather onlarla ilgilenecek. Onları bir dahaki sefere sahada göreceğim.

Öğleden sonrayı su içerek, karbonhidrat yiyerek, videolar izleyerek ve Tyler ile oyunları gözden geçirerek geçiriyorum. Birbirimizin aklından geçenleri okuyabilecek kadar uzun süredir birlikteyiz. Gözlerimi ondan ayırmıyorum ve açıklık getiriyorum ve topu saat gibi sahaya taşıyoruz.

Koçla buluşuyoruz, takımlarımızı giyiyoruz ve maç başlıyor. Tigers tezahüratının ardından soyunma odasından stadyum girişine kadar koşuyoruz. Tüm halkla ilişkiler çalışanlarımız yol boyunca sıralanıyor ve ben de onlara sosyal medyada yayınlamaları için bir başparmak işareti yapıyorum.

Stadyumda müzik çalıyor ve bazı çocuklar coşmak için dans edip bağıyor. Hayranlar buna bayılıyor ve Tyler'la ben de genellikle küçük bir el dansı rutini yapıyoruz.

"Bunu yapmaya hazır mısın?" Sırıttıyor ve yumruğumu kendi yumruğuyla tokuşturuyor. "Doğuştan hazırım," bağıyorum, bir işaret ve bir kalça hareketi yaparak.

Kalabalığın uğultusu, Jumbotron'daki sesler ve Rolling Stones'un "Start Me Up" şarkısıyla çevrili saha kenarındayız. Her zaman bunu ya da Guns N' Roses'dan "Welcome to the Jungle"ı çalarlar.

"Hey, kardeşim!" Rusty sırtımı tokatlamak için yanıma geldi. "Yine Taylor Swift için ağlamıyordun, değil mi?"

Başımı sallayarak kramponlarıma bakıyorum. "Bunu asla , değil mi?" "Hayır."

Rusty benden yaklaşık beş santim daha uzun ve yüz kilo daha ağırdı, kızıl saçları vardı. Beni kendisine ve diğer birkaç oyuncuya katılmaya ve ailelerimiz için VIP locası almaya davet etti. Kendiminkini karşılayabilirim ama Raven'ın maç sırasında tek başına kalmasını istemedim.

"Şuna bir bakın." Sahanın karşısında, kırk yarda çizgisinin üzerindeki camlı kasayı işaret ediyor.

Yukarı baktığımda Raven ve Haddy'yi diğer WAG'lerle birlikte görmeyi bekliyordum. Beklemediğim şey ise her ikisinin de göğüslerinde parlak sarı renkte 85 numaralı kraliyet mavisi formaları olduğunu görmek.

"Ne?" Bir kahkaha atarak bağıyorum.

Beni görüp görmediklerinden emin olmadan onları işaret ediyorum ama Raven Haddy'nin küçük kolunu kaldırıp el sallıyor. Spikerler Hendrix Bradford hakkında bir şeyler söylüyor ve oyuncu locasındaki yeni bir yüzü işaret ediyor.

Ekran yanıp sönüyor ve jumbotronda onların tam görüntüsünü görüyorum. Mavinin içinde çok güzel görünüyorlar. Raven'ın güzel saçları omuzlarına dökülmüş,

ve Haddy'nin kafasının iki küçük mavi top var.

Ne kadar sevimli olduğuna bir kez daha gülmekten kendimi alamıyorum. Onları yukarıda beni izlerken görmek gerçekten *çok* hoşuma gidiyor. Aşağıya baktığımda, bunun bir iş anlaşması olduğunu, geçici bir amaç için kullanıldığını aklımda tutmak zorlaşıyor. Çenem sıkılıyor.

"Sıra bizde." Tyler sahadan koşarak yanıma geldi. "Onlara bu işin nasıl yapıldığını göstermeye hazır mısın?"

"Hadi ."

O-line toplanıyor, Tyler bir saniyeliğine oyunu söylüyor ve sahaya çıkıyoruz. Commanders split-T savunmasında diziliyor ve benim gözlerim sahanın aşağısında.

Atış anında, Tyler sağa doğru düşerken arkama bakarak orta sahanın açık olduğu yere doğru ilerliyorum. İri bir yan hakemden sıyrılarak içeri giriyorum ve açık olduğum anda beni bekleyen kollarıma sıkı bir spiral gönderiyor.

Ayak parmaklarımla kazarak sola kırıyorum ve ters yöne doğru ilerliyorum, yanımda yere düşen bir köşe oyuncusunu kıl payı kaçırıyorum. Başka bir adam bana doğru yöneliyor ama son saniyede açıklanamaz bir şekilde yere düşüyor. Bacaklarım havaya kalkıyor ve bir engelli gibi sırtının üzerinden süzülüyorum.

İki adım daha ve ilk .

Kalabalık çılgına dönüyor, takım arkadaşlarım etrafımda toplanıyor ve çizgiye geri dönmeden önce hızlıca el sıkışıyoruz. Her seferinde hemen hemen aynı şey oluyor. Tyler söylüyor, ben de uyguluyorum. Oyun oyun, dördüncü ve gol olana kadar topu sahaya sürüyoruz.

"Düşüyorsun, Bradford." Büyük bir yan hakem karşımda hırlıyor. "Senden daha büyük burrito yedim ben."

Dudaklarımı birbirine bastırarak bir kahkaha attım. Garrett hatta gevezelik etmeyi sever, bu yüzden boş konuşmaya alışkınım.

"Umarım yeşillik seviyorsundur," diye bağıryorum ona. "Çim yemek üzeresin."

Top patladı ve lanet olsun, adam çizgiyi geçti. Bir dönüş yapıp sağa doğru fake atıyorum ve Tyler'a bakıyorum. Gözleri benim üzerimdeydi ve topu sertçe fırlattı.

İyi bir pas ama 53 hemen peşimde. Açık alıcımız Vince tam karşımda duruyor ve gürültülü bir *Oof* ile yere düşmeden hemen önce topu ona atıyorum! Yerden başımı kaldırdığımda kalabalığın çılgına döndüğünü görüyorum.

İri adam üzerimden kalktı, beni ayağa kaldırmak için uzandı ve Vince'in sayı için koştuğunu gördüm.

"İyi denemeydi, kardeşim," diye bağıryorum ve koşarak saha kenarına gidiyorum.

Oraya vardığımda herkes mutluydu, omuzlarını tokatlıyor ve gülüyorlardı. Vince sahadan koşarak çıktı ve yumruk tokuşturduk. "İşte böyle."

Golcümüz dışarı çıkıyor ama ben kutuya bakıyorum. Dün gece Raven'la temel oyunların üzerinden geçtik. Ona ilk sayıları, saha gollerini, touchdown'ları ve ekstra sayıları anlattım. Ona bir tight end'in ne yaptığını ve Tyler'la nasıl birlikte çalıştığımızı anlattım.

Kafamı kaldırdığımda bana bakıyor ve ben de ona el sallıyorum. Haddy'yi zıplatıyor, küçük kolunu bana doğru sallıyor ve ben de gülümsüyorum. Orada gerçekten çok sevimliler.

"Dostum, kan tadı alıyorum." Tyler geçti. "mı patlattım?"

"Ben bir şey görmüyorum, sen iyisin." Ona plastik bir sıkma şişesi uzattım. "Durula ve tekrarla."

Harlow sahada, ekstra puan için burnuna kadar tekme atıyor. Etrafıma bakıyorum, bu benim kabilem. Bunlar benim adamlarım. Yıllardır her hafta birlikte çalışıyoruz. Biz bir takımız.

Tekrar kutuya bakarak, üzerinde numaramın yazılı olduğu parlak mavi formlarıyla zıplayan ve gülümseyen Raven ve Haddy'yi izlerken bir elimi götürüyorum, küçük bir kol bana el sallıyor. *Bir takım ya da bir aile...*

"Hadi gidelim." Tyler omzuma bir tokat attı ve sahaya geri döndük.

Başımı eğerek, çatışmayı aklımdan çıkarıyorum. Koşarken kalçalarımındaki yanmaya, Tyler'la göz göze gelip açık olmamı beklemeye, kaburgalarımı kırmaya kararlı görünen 53'ün önünden yuvarlanmaya ve köşedeki oyuncuya sertçe vurmaya odaklanıyorum.

Daha fazla oyun, daha fazla hareket. Açık ara öndeyiz ve herkesin haklı olduğunu söyleyebilirim. Bu yıl sonuna kadar gideceğiz.

Tyler maçın son oyununda topu kaptı ve ben de sahaya doğru koştum, etrafıma bakındığımda bomboş olduğumu fark ettim. Lanet olsun, Commanders'ın koçu bu maçtan sonra hepsinin canına okuyacak.

Ellerimi kaldırıyorum ve Tyler sırtarak hızla bana bir pas gönderiyor. Kolay bir sayı. Koşarak gol alanına giriyorum, topu yana atıyorum ve çocuklar etrafımı sararak sırtıma ve omuzlarıma atlarken yumruğumu göğsüme vuruyorum.

Diğer sıkı uç oyuncumuz Rogers kaskını benimkine vuruyor. "İşte böyle yapılır!"

Mavi ve sarı konfetiler üzerimize yağıyor ve herkes sahaya koşuyor. Eskiden olsa çocuklarla birlikte zıplar, onları kucaklamak için yanıma çeker ve müzik eşliğinde dans ederdim.

Hâlâ gülümsüyorum, takım arkadaşlarımla sırtını sıvazlıyorum ama bir işaret fişeği gibi gözlerim kutuya doğru yükseliyor. Artık boş ve Heather'ın onları bizimle buluşmaya getirmesini bekliyorum.

Muhabirler maç sonrası ses kayıtlarını almak için dışarı çıktılar. ABC'den bir kadın doğrudan Tyler'a gidiyor ve KCLA'dan Steven mikrofonu yüzüme tutuyor.

"Bize orada neler olduğunu anlatmalısın." Çok heyecanlı. "Sürünün nasıl bu kadar önüne geçtiniz?"

"Sadece başımı eğdim ve koştum." Kaskımı çıkardım ve alnımdaki teri sildim. "Tyler'ın kolu var ve beni bulacak."

"Herkesin aklındaki soruyu size sormak zorundayım..."

Raven ve Haddy hakkında olacağını biliyordum ve bir çift kol belimi sararak beni şaşırttı. Raven'ın sahada herkesin önünde kadar açık sevgi gösterisi yapmasını beklemiyordum ama hepimiz oldukça heyecanlıyız.

"Harika oyun, bebeğim!" Sesini duyunca içim cız etti. "Çocuk geri döndü ve hepinizin başı belada!"

"Mikayla." Ön kolunu kavriyorum, belimden çıkarıyorum ve kucağından çıkıp yana doğru ilerliyorum. "Burada ne yapıyorsun?"

"Ne?" Gülüyor, parlak siyah saçlarını omzunun arkasına savuruyor. "Ben her zaman sevgilim için buradayım!"

Kum saati figürünü saran, vücuda oturan kırmızı bir elbise giymiş. Dudakları kadife kırmızısı ve kolunu tekrar belime doluyor, vücudunu kolumun altında sıkıca sarıyor.

"Ne soruyorsun Steven?" Muhabire dönüyor. "Önümüzdeki yıl için tahminler, sanki ihtiyacımız varmış gibi? Şampiyonluk yüzüğü burada!"

Sesi yüksek ve kahkahalarla dolu ve kendimi bir ahtapot tarafından yakalanmış gibi hissediyorum. Dokunaçlarından kurtulamıyorum.

"Aslında asıl soru, kutunuzdaki gizemli kadının kim olduğu? Bebekli olan mı?"

"Newhope'tan bir aile üyesi mi?" Mikayla bana göz kırpmıyor ve çenem sıkılıyor.

"Hayır." Sesim düz ve yine onu üzerimden atmaya çalışıyorum.

"Hadi buradan çıkalım." Öne doğru eğildi, kulağıma baştan çıkarıcı bir şekilde konuştu. "bir galibiyetten sonra neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Düşündükçe bile ıslanıyorum."

"Bradford!" ABC muhabirinin Tyler'la işi bitti ve yanıma geldi. "Harika maçı, dostum."

Gözlerimi zorlayarak Heather'ı kenarda Rusty ile birlikte buluyorum. O küçük kızını, Rusty de küçük oğlunu kucağına almış.

Heather'ın gözleri benim üzerimde ve sanki sinirlenmiş gibi kaşlarını çatıyor. Raven ve Haddy ortalıkta görünmüyor.

Sonunda eve geldiğimde ev sessizdi. Işıklar kapalı ve hepsi yatmış gibi görünüyor. Göğsüm çöküyor. Kutunun içinde çok sevimliydiler ve sahadaki o ilk andan beri onları görmek için sabırsızlanıyordum.

Raven'ın ne zaman gittiğini bilmiyorum ama Mikayla'nın üzerime tırmanmaya başlamasından hemen sonra gittiğinden şüpheleniyorum. Olaydan beri çenemi gıcırdatıyorum ve şimdi ağrıyor.

Hâlâ maçın heyecanını yaşıyorum ve sakinleşmemin biraz zaman alacağını tahmin ediyorum. Geçmişte, çocuklarla stadyumdan ayrılır ve kulüplere giderdim. Belki eve birini, bir top tavşanını ya da etrafta kalması konusunda endişelenmeme gerek olmayan birini getirirdim.

Şimdi bu düşünce midemi bulandırıyor.

Mutfağa gidip yiyecek bir şeyler alayım, sonra da sinema odasında bütün gece futbol izlerim diye düşündüm. Raven'ın elinde bir bardak suyla tezgâhta durduğunu görünce kısa kesiyorum.

Sırtı bana dönük, bu yüzden alçak sesle konuşuyorum. "Hey, yatmaya gittiğini."

Küçük bir çığlık atıyor ve elini göğsüne koyarak bana doğru dönüyor. "Bu kadar çabuk dönmeni beklemiyordum."

Onun durduğu yere yaklaşıyorum, göğsüm kabarıyor. "Sizi görmek istedim çocuklar."

Yumuşak beyaz bir pantolon ve ince pamuklu bir tişört giymiş. Saçları dökülmüş ama yüzü yeni yıkanmış. Yatmaya hazır görünüyor. Gerçekten iyi görünüyor.

"Haddy mızızlanıyordu, ben de ona bir şişe verdim. Trafiğin önüne geçebileceğimizi düşündüm."

"Yaptın mı?"

"Hayır." Sakin davranıyor, üzgün falan değil. "Arabasının koltuğunda uyuyakaldı, ben de buraya geldiğimizde onu yatağına yatırdım."

"kadar çabuk geldim." Ayakta duruyoruz, birbirimize bakıyoruz ve havada bir saldırı var. "Ne düşünüyorsun?"

"Gerçekten çok iyiydin!" Gözleri benimkilere dikiliyor. "Çoğu zaman ne olduğundan emin değildim ama seni izlemek çok eğlenceliydi. Gözlerimi senden alamadım."

Gözlerimi ondan alamıyordum.

"Orada olman hoşuma gitti. Haddy formamın içinde çok tatlıydı." Ben de sessizce ekledim, "Sen de öyleydin."

Çenesi düşüyor ve kulakları aydınlanıyor. "Star herkesin böyle yaptığını söyledi."

"Gerçekten hoşuma gitti." Gerçekten uzanıp onu kendime çekmek istiyorum ama bekliyorum.

"Heyecanlı olmalısın. Heyecanlandığımı biliyorum." Kaşları çatıldı ve bana baktı. "Arkadaşlarınla dışarı çıkmak istemiyor muydun?"

"Hayır." Boğazım ama yine de . "Seni bulmak istedim." "Ama-"

"Mikayla için üzgünüm." Uzanıp elini tuttum. "Sahaya nasıl girdiğini bilmiyorum."

Raven'ın omzu kalkıyor ve elini benimkinden çekiyor. "Çok güzel, kıvrımlı, esmer, ünlü biri. Benden daha çok senin tipin."

"Hiç benim tipim değil." Onun tescilli davranışlarını düşünüyorum, sahaya koşuyor ve uzun süre sonra beni yakalıyor. "Sana bahsettiğim kişi o."

"Tek uzun süreli ilişkiniz mi?" Burnu kırışıyor.

"Bu bir ilişki değildi." Hayal kırıklığı boğazımı yakıyor. "Beni sadece sosyal medya hesaplarını şişirmek için kullandı. O bir influencer. Filmler ve benzeri şeyler hakkında hiç konuşmadık."

Bizim yaptığımız gibi.

"Senin yanında çok rahat görünüyor."

"Onun yanında rahat değilim. Çocuklara onu bir daha yanıma yaklaştırmamalarını söyledim."

Raven'ın kaşları çatılır. "Neden?"

"Çünkü..." Sesim yükseliyor. "Sana asla böyle bir şey yapmam Pink. Bu saygısızlık."

Dolgun dudakları aşağı doğru çekiliyor. "Bana hiçbir şey borçlu değilsin Hendrix.

İstedğin kişiyle görüşebilirsin."

"Görmek istediğim kişi o değil." *Anlamıyor mu?*

Elini uzatıyor, çok mantıklı. "Belki de zamanı geldiğinde onu bahane olarak kullanabiliriz."

"Hayır!" Gözleri kocaman kırışıyor ve ben yavaşça nefes veriyorum. "Özür dilerim. Seni terslemek istememiştim. Onu hiçbir şey için kullanmak istemiyorum. Onu istemiyorum."

Seni istiyorum.

Küçük bir baş hareketiyle arkasını dönüyor. "Yine de... Bence bu iyi bir şeydi. Neden burada olduğumu unutmaya başlamıştım." Omzunun üzerinden bana bakıyor, gülümsemeye çalışıyor ama gözlerine ulaşmıyor. "Belki sen de öyleydin."

Başımı sallayarak nefes veriyorum. "Hatırlıyorum."

"Çok yaklaşmıştık." Elini sallıyor, kendi kendine konuşuyormuş gibi yapıyor. "Ne yapıyorsun, Raven? Bu kesinlikle bir amaç için bir araç. Kendine gel."

"Doğru." Sesim kısık ve elimi karnımdaki ağrının üzerine sürüyorum. "Aynı zamanda Haddy ile vakit geçirebilmek için."

"Evet." Doğru cevabı bulmuşum gibi küçük bir işaret yaparak doğruldu. "Bunu Haddy için yapıyoruz."

Gözlerimiz buluşuyor ve etrafımızdaki hava ağırlaşıyor. Tartışmak istiyorum. Her şeyin değiştiğini söylemek istiyorum. Burada olanlar farklı ve belki de risk almaya değer.

Ama bu kimin riski? Bunu gerçekleştirmek için kim hayallerinden vazgeçmeye hazır?

Onun yerine iyi geceler diyorum.

Sadece birkaç hafta oldu ve evet, neden burada olduğunu hatırlıyorum. Kim olduğumu hatırlıyorum.

Ben bir oyuncuyum. Futbolu seviyorum. Bir anlaşma yaptık ve sonunda el sıkışıp yürüyüp gideceğiz, tıpkı onun dediği gibi.

Sanki hiçbir şey olmamış gibi.

Kuzgun

A Geceleri dönüp duruyorum. O kadın sahada görüldüğünden beri gözyaşlarımla savaşıyorum, vücudunu onunkine çok yakın bir şekilde kucaklıyor, muhabire gülümsüyor ve

ona aitmiş gibi davranıyordu.

Bu yanlış ve berbat bir şey ve buraya taşındığımız günden beri ona söylediğim her şeye aykırı.

Çok eğleniyorduk. Heather çok tatlıydı ve Haddy ciyak ciyak bağırıp el sallayarak çok eğlendi. Heather'ın kreşten hatırlıyor gibi görüldüğü kızı Shelby ile oynadı. Herkes konuşuyor, çığlık atıyor ve gülüyordu.

Hendrix sahada elektrik gibiydi. Onu çizgiyi geçerken, topu tekrar tekrar koşarken, sayı atarken, takım arkadaşlarıyla kutlama yaparken izlerdim. Ne zaman başını kaldırıp el sallasa ya da beni işaret etse, içim gururla titrerdi.

Haddy'ye karşı elimden geleni yaptım, onu kalçamda zıplattım ve el sallamasını sağladım. Ona sahadaki babasına bakmasını söylüyordum ama o daha çok diğer çocuklarla oynamakla ilgileniyordu.

Ben değil. Gözlerimi onun zarif hareketlerinden, tam kontrolünden alamıyordum.

Herkesin ona neden aşık olduğunu anlıyorum. O sağlıklı, kırmızı kanlı, çok ateşli bir profesyonel sporcu ve onu oynarken izlerken dört saat boyunca ağzımın suyu aktı.

Sonra o ortaya çıktı, ihtiyacım olan uyandırma çağrısı.

Yatağımda sertçe dönüyorum, sıcak ve üşüyorum ve başım ağrımaya başlıyor. Haddy koridorun karşısından ağlıyor ve ben de yanına gidip şarkı söylemek, sırtını ovma ve tekrar kendi yatağıma girmeden önce onu tekrar uyutmak için elimden geleni yapıyorum.

Ama ben pek iyi değilim. Boynum terliyor ve mideme kramplar giriyor. Haddy yine ağlıyor ve ben çok üzgün ve bitkinim. Onu kucağıma alıp yatağıma götürüyorum.

Yine de kıvranıyor ve mücadele ediyor. Bir ara bakıyorum, dört ayak üzerinde, küçük yüzünü ellerine dayamış, ileri geri sallanıyor. Duygusal çalkantılarımı bir şekilde anlıyor mu diye merak ediyorum.

Bir saat daha geçti. Başım daha çok ağrıyor ve midem boş. Bebeğin etrafına birkaç uzun yastık sıkıştırıyorum ve atıştırma bir şeyler aramak mutfaka gidiyorum.

Telefonumu elime alıp, uyumanıza yardımcı olacak yiyecekleri araştırmaya niyetlendim.

Onun yerine Dylan'dan bir mesaj görüyorum.

DYLAN

Lütfen kardeşimin Mikayla'yı bir daha görmeyeceğini söyle. O en kötüsü!!! Ve ikinizin de... bilirsiniz... (göz kırpan emoji) Neler oluyor? Hepinizi özledim!!!

İçimi çekerek masanın üzerindeki sepetten bir muz alıyorum. Muzdan pek hoşlanmam ama bir yerde uyumaya yardımcı olduğunu okumuştum. Muz ve kiraz, değil mi?

Buzdolabına gidip, arka raftaki plastik kiraz kutusunu bulana kadar etrafı karıştırıyorum ve onları da çıkarıyorum.

Sonra Dylan'ın mesajına bakıyorum ve ağlamak istiyorum. Sonra da fazla bağlandığım için kendimi zihinsel olarak azarladım. Hendrix'ten bir iyilik istedim ve o da cömertçe kabul etti.

Ondan daha fazlasını istemeyeceğime söz verdim. Sonra o duşta çıplakken önünde mastürbasyon yaptım. Sonra onu kilerde öptüm.

Başım ağrıyor ve kendimi çok kötü hissediyorum.

Plastik kabı açıp bir kiraz çıkarıyorum ve ağzıma atıyorum. Tatlı-ekşi bir lezzet yerine, kir gibi bir tadı var. Öyle değil.

Çürük, daha çok eski gibi. Paketi yana yatırdığımda son kullanma tarihinin geçmediğini görüyorum.

Muzu soyuyorum ve küçük bir ısırık alıyorum. Onun da tadı doğru değil. Buzdolabına dönüp hepsini içine koyuyorum. Yiyecekleri ziyan etmeyi sevmiyorum ve belki yarın smoothie ya da başka bir şey için kullanabilirim.

Telefonumu kaldırdığımda saatin neredeyse sabahın dördü olduğunu görüyorum ve sendeleyerek yatak odama gidiyorum. Yatağa girdim ve elimi Haddy'nin sırtına koydum. Çok sıcaktı, ama sonunda uyuyor gibi görünüyor.

Karanlıkta yatarken telefonumdan Dylan'ın mesajına bakıyorum. Ona cevap yazmayı düşünüyorum. Newhope'ta saat neredeyse altı ve onları çok özlüyorum. Mimi'yi, Dylan'ı ve tüm arkadaşlarımı özlüyorum.

Daha da yaklaşarak yüzümü Haddy'nin başının üstüne koyuyorum ve onun tatlı bebek kokusunu içime çekerek nazik parfümünün beni rahatlatmasına izin veriyorum. Gözlerimi ısıtan yaşları reddediyorum. Yorgunum, hepsi bu.

Yalnız değilim. Kalbim kırık değil. Tanrım, *bu* da nereden çıktı?

Hala ağrım var ve asla uyuyamayacağım.

Bir noktada, öyle olmalı, çünkü Haddy'nin ağlaması beni uyandırdı. Sabah ışığı panjurlardan süzülüyor ve üzerim ıslak ve pis kokulu bir şeyle kaplanıyor. yanlış kelime. *Pis* bir şeyle kaplıyım.

"Ugh..." Yavaşça doğruluyorum ve yere bakınca bebek kusmuğuyla kaplı olduğumu görüyorum. "Oh, Haddy..."

Hiçkırarak ağlıyor ve ben onu kollarıma alıyorum. İlk durağım banyo oldu. Büyük, bahçeli küvetin suyunu açıyorum, sonra koridoru geçip odasına gidiyorum ve temiz bir emzik arıyorum.

Ağlaması zayıf ve hüzünlü, emziği verdiğimde gözlerini kapatıyor, başını koluma sürüyor, sanki teselli arıyor. Çok sıcak ve eminim ateşi var.

"Zavallı bebeğim." Onu kucaklıyorum, yeni bir bez ve temiz bir tulum alıyorum.

Başım daha çok ağrıyor ve gerçekten bebek Tylenol'u bulmam gerekiyor. Haddy'yi yumuşak halının üzerine koyup bir havlu almak için banyoya gidiyorum ama odaya girer girmez boğazım düğümleniyor.

Ağzım kuruyor ve tuvalete koşuyorum, dizlerime vururken halının üzerinde tökezliyorum. Kapağı çarparak açıyorum ve klozetin içine sertçe kusuyorum. Kusup öğürüyorum ve gözlerimden yaşlar akarken dirseğim bükülüyor.

"Oh, hayır..." Sifonu çekmek için kolu çekiyorum ve ağzımı çalkalamak için lavaboya doğru sürünüyorum.

Haddy diğer odada ağlıyor ve ben de saçımı toplamak için çekmecedeki bir toka arıyorum.

Ayağa kalkmak için tezgahı kullanıyorum, temiz bir bez alıyorum ve soğuk suyun altına tutuyorum. Sadece sesini duyduğumda biraz daha iyi hissediyorum.

"Hey, neler oluyor?" Hendrix koridordan geliyor. "Haddy'nin nesi var... Oh, whoa!" Öne doğru eğilip ağzını tutarak banyo kapısında durdu. "Bu koku da ne?"

"Kusmak." Kendi kusma seansım yüzünden sesim boğuk çıkıyor.

"İyi görünmüyorsun." Elini kaldırıp bir adım geri çekildi.

"Advil'e ihtiyacım var. Bebek Tylenol'ü almalıyız..." Öğürmeye başlıyorum, çenem öne doğru çıkıyor ve tuvalete doğru dönüyorum.

Tam zamanında yetiştim ama kusarken hiçbir şey çıkmadı.

Omuzlarım titriyor ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor. Sıcak başımı koluma yaslayarak fısıldıyorum, "Yardım edin."

Hendrix Haddy'yi halının üzerine yatırır ve neredeyse dolu olan küvetin suyunu kapatır. Haddy ağlıyor, sonra bebek kolları üzerinde öne doğru eğiliyor ve halının üzerine kusuyor.

"Oh, kahretsin." Hendrix yutkunuyor, vücudu kusacakmış gibi öne doğru atılıyor. "Merhemim yok..."

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Ona bakarak feryat ediyorum.

Gömleğini burnunun üzerine çekip bir parmağını kaldırıyor.

"Yardım getireceğim!" "Hendrix," diye bağıriyorum o hızla odadan çıkarken.

Haddy hala öne doğru eğilmiş, pis kokulu kusmuğunun içinde ağlıyordu ve ben yanına gidip onu kucağıma aldım, kıyafetlerini ve bezini çıkardım.

"Zavallı bebeğim." Kirli kıyafetlerimi de çıkarıyorum, kendimi bahçe küvetine sürüklüyorum ve bizi ılık suya indiriyorum.

Zayıfım ve titriyorum ama suyun yardımı oluyor. Ellerimle Haddy'nin çenesine ve yüzüne taze su dökerek onu temizlemek için elimden geleni yapıyorum. Sonra aynısını kendim için yapıyorum.

Temiz bir el bezine uzanarak soğuk suyun altına tutuyorum ve Hendrix'in nereye gittiğini merak ederek çiğnemesi için ona veriyorum.

Çok yorgunum ve başım çatlıyor. Ne kadar zaman geçtiği hakkında hiçbir fikrim yok. Su soğumaya başlıyor ve üşütmeden çıkmamız gerekiyor. Bu çok zor.

Haddy'nin küvet oturağı yakınlarda, bu yüzden kendimi kurulayıp vücudumu dolabımdan aldığım kalın bornozla sararken onu bağlıyorum. Sonra onu çıkarıp aynı kalınlıkta bir havluya sarıyorum.

Daha önce aldığım yeni bezi beline doladım ve yatak odasına doğru topallayarak ilerlerken bebek kusmuğu kokusuyla karşılaştım.

Bozulmuş süt gibi kokuyor ve yine ğrmeye başlıyorum. Kapının alınması kontrolü ele almama yardımcı oluyor.

"İçeri gelsene?" Sesim zayıf ve Hendrix olmasını bekliyorum.

Onun yerine odaya uzun boylu, kahverengi gözlü, gl rengi önlüklü bir kadın giriyor. "Raven sen misin?" Kahverengi saçlarını atkuyruğu yapmış ve hızla odayı geçiyor. "Dur, sana yardım edeyim. Otur."

"Kimsin sen?" Beni yatağın ve tüm hastalık kokularının uzağında, pencerenin yanındaki büyük sandalyeye götürmesine izin veriyorum.

"Raven, bu Sally McKenzie," diye sesleniyor Hendrix kapıdaki aralıktan. "Takım hemşirelerinden biri. Gelip bize yardım etmesi için onu ben çağırdım."

"Sally?" nce Haddy'nin, sonra da benim kafamda kızılötesi termometreyi kaydıran kadına bakıyorum.

"İkinizin de ateşi var." Dudakları geriliyor ve başını sallayarak kanvas bir postacı çantasının durduğu kapıya yöneliyor. "Bebekle başlayacağız."

Gözlerim ağırlaşıyor ve Haddy'ye bir doz sıvı ibuprofen vermesini izliyorum. Sonra kırmızı bir şişe ve beyaz bir şişe çıkartıyor.

"Sıvı mı hap mı?" Onları bana uzatıyor ve ben başımı sallıyorum. "Hangisi daha hızlı işe yararsa."

İkimiz de uyurşturulduk ve o elini uzattı. "Orada kal."

İstesem de hareket edemiyordum. Haddy'yi tutmak sahip olduğum tüm gücü alıyor ve yatağı şilteye kadar hızla soymasını izliyorum.

Gözlerim ağırlaştı ama o hızlı hareket ediyor. Kısa sürede yatağı yeniden hazırladı ve kirli arşaflarımızı yere yığdı. Aşağı baktığımda Haddy kollarımda uyuyor ve kafamdaki eki en azından vurmayı bıraktı.

"Ayağa kalkabilir misin?" Sally'nin eli sırtımda ve sesi çok rahatlatıcı.

Ben onun kolunu tutuyorum, o da bana yardım ediyor ve diğer kolunu Haddy'ye doluyor. Yeni yapılmış yatağa doğru yürüyoruz ve beni oturur pozisyona getiriyor.

"Beşiği temiz, istersen onu içine koyabilirim?" Başımı sallayarak yeni yapılmış, kral boy yatağıma bakıyorum.

"Sorun olmazsa onu burada yanımda tutacağım."

" değil. Ben burada olacağım." Haddy göğsümde emziğini emerken ve ona verdiğim bezi tutarken yorganın altına yerleşmeme yardım ediyor. "Onun için bir şişe pedialyte getireceğim, ya senin için?" Başımı sallıyorum, gözlerim ağırlaşıyor ve daha uyanık kalamayacağımdan eminim. Plastik bir çöp poşeti aldı, içinde tüm kirli çamaşırlarımızın olduğunu tahmin ediyorum. giysiler ve çarşaf, sonra kapıya gidiyor.

Hendrix koridorda, başının üzerindeki aralıktan bakıyor. "Bir şeye ihtiyacın olursa ben buradayım," diye sesleniyor. "Sally'ye söyle, ben getiririm."

Alt dudağım büzüşüyor ama yorgunluk beni ele geçiriyor. Neden koridorda olduğunu anlamıyorum ama bunu sorgulayamayacak kadar bitkinim.

Gözlerimi kapatıp uykuya yenik düşüyorum.

Bundan sonra olan her şey bir rüyada gerçekleşiyor gibi. Haddy'nin hasta olduğunu duyuyorum ve oturmaya çalıştığımda nazik eller beni tekrar aşağı indiriyor. Daha fazla Advil ya da Tylenol alıyoruz -Sally ateşimizi düşürmek için dönüşümlü kullanmamızın sorun olmayacağını söylüyor.

Neyse ki bir daha kusmadım. Uyumak için elimden geleni yapıyorum ve zaman geçtikçe daha kolay oluyor. Haddy'nin vücudu rahatlıyor ve o da uyuyor gibi görünüyor. Fırtına sonunda diniyor ve sakin sulara sürükleniyoruz.

Gözlerimi tekrar açtığımda hangi günde olduğumuza dair hiçbir fikrim yok. Haddy yanımda, elinde yeni temizlenmiş bir Axel tutuyor ve *da-da-da* diye şarkı söylüyor. Yatağımın başucunda parlak pembe çiçeklerden oluşan büyük bir vazo duruyor ve altın rengi güneş ışığı panjurların arasından süzülüyor.

Elimi Haddy'nin küçük vücudunda gezdiriyorum ve o da .

"Nasıl hissediyorsun?" Sally'nin yumuşak sesi, termometreyi ikimizin de başının üzerinde kaydırırken beni selamlıyor.

"Sanki balyozla vurulmuş gibiyim."

"Susuz kalmışsın." Cihaz bip sesi çıkarıyor ve ona bakıyor. "İyi haber şu ki ateşiniz normal. Hızlı hareket eden bir böcek gibi görünüyor. Biraz daha içmeye çalışın."

Bardağı elinden alıp pipetinden berrak bir sıvı çekiyorum. "Ne oldu?"

"Oh, bilirsın 24 saat virüsü. Anaokulundaki tüm çocuklarda var ya da yeni atlattılar." Neredeyse boşalmış bir şişeyi havaya kaldırıyor. "Haddy Pedialyte'i bırakmıyor. Ona birkaç saat daha vereceğim ve eğer acıkırsa,

Bakalım biraz mısır gevreği yiyebilecek mi? Acıktığında karar verirsin ama şimdilik su iç."

Nefes vererek yataкта kayıyorum, benim için tuttuğu bardağı alıp bir yudum içiyorum. "Bunları kim gönderdi?" Büyük boy çiçek buketini gösteriyorum.

"Hendrix." Yaklaşıp kaşlarını kaldırıyor. "Günün her saati kapının önünde oturuyor. Buraya geldiğimden beri hiç ayrıldı."

Dudağımı çiğneyerek telefonumu elime alıyorum ve ona hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

Sally kapımın önünde olduğunu söyledi.

HENDRIX

Nasıl hissediyorsun?

Bitkin ama artık ateş yok ve umarım kusmuk da olmaz.

HENDRIX

Yardımcı olamadığım için üzgünüm.😞

Hasta mısın?

HENDRIX

Hayır, o kurşunu atlattım gibi görünüyor, ki bu iyi bir şey. Bu hafta sonu oynamalıyım. Takımın bana ihtiyacı var.

Sana ihtiyacımız var... Mesaj atmıyorum. Haddy'nin icabına tek başıma baktım ve Sally de buradayken el pençe divan duruyoruz.

Kirli kıyafetlerimize ve çarşaflarımıza ne oldu?

HENDRIX

Yıkanmaları için gönderdim. Merak etme, onları biyolojik tehlike olduğu konusunda uyardım.

Teşekkürler🙏

HENDRIX

Orada yardım edemediğim için üzgünüm.

Bu takım için.

HENDRIX

Ama hasta olduğunda bakacağıma söz verdim.

Kaşlarımı çatarak, hatırlamaya çalışarak telefonumu inceliyorum.

Ne zaman?

HENDRIX

"Evet" demeden hemen önce.

Göğsüm sıkışıyor... ve kalbimin erimesinin tek nedeni hastalıktan dolayı yorgun olmam. Aşık olduğum için değil. Aşık değilim.

Gerçek bir söz değildi.

HENDRIX

Bir yemin ettim. Kusarken hemşire tutmak yerine saçını tutmalıyım.

Saç lastiği kullandım... ve beni kusarken görmemi istemiyorum. Sally çok yardımcı oluyor. Hiç özel hemşirem olmamıştı.

HENDRIX

Aynı şey değil. Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm.

Sen .

HENDRIX

Bir şeye ihtiyacın olursa ben buradayım.

Koşarak misin?

HENDRIX

Neredeyse yapıyordum, iki kere.

Yastıklara geri yaslanıp telefonu inceliyorum, göğsümde dönen bu duygularla ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum. Birlikte gerçekten iyiyiz ama hayallerimiz ve hedeflerimiz birbirinden çok uzak. Onları nasıl yakınlaştırabiliriz?

Başım ağrıyor ve sessiz bir hırıltıyla nefes veriyorum.

Sally öne çıkıyor ve ateşimi tekrar ölçüyor. "Ateşin hâlâ normal, bu iyi bir şey. Acıyan bir şey var mı?"

Kalbim mi? Yatakta kayıyorum. "Başım ağrıyor."

"Birkaç yudum daha almayı dene. Çok acı verirse sıvı asetaminofenim var."

"Sanırım şimdilik böyle iyiyim." Küçük bir gülümsemeyi zorluyorum ve benim için hazırladığı elektrolit içeceğini itaatkâr bir şekilde yudumluyorum.

"Teşekkürler, Sally."

"Yardım etmekten mutluluk duyarım." Bana göz kırpmıyor ve banyoya doğru yürürken omzunun üzerinden sesleniyor. "Ayrıca bir buçuk saat ücret alıyorum."

"Her kuruşuna değersin." Yumuşakça nefes veriyorum.

Haddy ayağını tekmeliyor, başının üzerinden uzanıyor ve bebek sesleri çıkarıyor. En azından daha iyi görünüyor. Yatağa onun yanına uzanıyorum.

parmağımı tombul kolunda gezdiriyorum.

"Annem ne yapacak, Hads?" Fısıldıyorum. "Geleceğimizi güvence altına almam gerekiyor, Dada'ya aşık olmam değil."

Telefonumun ışığı tekrar yandı ve yüzünde Heather'dan bir mesaj gördüm. Maçta telefon numaralarımızı değiş tokuş etmiştik.

HEATHER

İyi misin? Hendrix, Rustye senin de aldığını söyledi. 😭

Daha iyiyiz ama zor birkaç gün geçirdik.

HEATHER

Halılarım seni ve Haddy'yi hasta ettiği için çok üzgünüm. İkisi de her yere kusuyorlardı. Rusty Shelby'yi aldı ve ben de bütün gece Tuck'ı emzirmeye çalıştım. En kötüsü ondaydı.

Bu sizin suçunuz değil - bu yaşta her şeyi ağızlarına atıyorlar.

HEATHER

Rusty kapacağından endişeleniyor. Koç emin olmak için evde kalmasını söyledi ama o maçı kaçırmaktan endişeleniyor. Onsuz kazanamayacaklarını düşünüyor. 🤔

Bu adamlar.

Hendrix'in kapımızın dışında kalarak ne kadar çok şey kaçırdığını merak ederek kapıya bakıyorum.

HEATHER

Beni haberdar et. İyileştirici hisler gönderiyorum 🙏

Mesajını içimden geçiriyorum ve yastıkların üzerinde kayıyorum. Parmağımın tersini Haddy'nin küçük yanağında gezdiriyorum ve ağzı yavru bir kuş gibi yana doğru açılıyor. Sally ilgileniyor.

"Açlık büyük bir işarettir." Yanına gidip tekrar ateşini ölçüyor. "Hâlâ ateşi yok. Onu alıp biraz mısır gevreği yiyip yemeyeceğine bakacağım. Sen biraz daha dinlenmeye çalış, baş ağrını kontrol altına al."

İçkimden bir yudum daha alarak başımı sallıyorum. "Teşekkür ederim."

Hendrix yanımda olmadığı için kendini kötü hissedebilir ama daha önce hiç bir Sally bana bu şekilde yardım etmemiştir. Bu harika bir şey.

Yan dönüp uyuyabileceğimi umarak gözlerimi kapatıyorum ve tekrar açtığımda telefonumun yüzü mesajlarla kaplı. Saat de sekiz.

Başım artık ağrımıyor ama uyku tulumum vücuduma yapışıyor. Saçlarım iğrenç ve gerçekten bir duşa ihtiyacım var. Yavaşça dönerek ayaklarımı yere koyuyorum. Biraz halsizim ama iyiyim.

Hendrix'in banyosundan çaldığım vücut losyonunu kullanarak vücudumu ve saçlarımı hızlıca yıkıyorum. Kendimi kurulayıp nemli saçlarımı örüyorum, bir çift tayt ve uzun kollu bir tişört alıyorum, sonra kızlardan gelen tüm mesajları okumak için duruyorum.

DYLAN

Hayalete giden yol, Rave!!! Bu da ne???

Özür dilerim! Hayalet gibi davranmak istememiştim. Babam ve ben hastalandık. Şimdi daha iyiyiz.

am
a

DYLAN

Oh hayır!!! Ve benim aptal kardeşimi tanıyorum. O sempatik bir barmen. İyi misin?

Dudaklarım bir gülümsemeyle bükülüyor ve ona endişelenmemesini söylemek istiyorum. Ne kadar iyi olduğum hakkında hiçbir fikri yok. Bunun yerine, sohbette başka bir mesaj beliriyor.

ALLIE

Rave!!! Melekler şehri nasıl? Çok kıskandım. Los Angeles'a hiç gitmedim. Kalacak mısın? Bu hasta olma meselesi de ne?

DYLAN

Noooooo!!!!!! Sakın öyle deme! Eve gelmelisin.

RACHEL

Düğünüm için kesinlikle geri geliyorsun! Bu Bradford Düğünü 2.0 ve sen yine Hendrix'le birlikte yürüyeceksin. Belki daha çok bebeğimiz olur!

RAVEN

Benden değil. Sen ve Allie'nin sırası.

ALLIE

Bence on yedi yıl çok fazla bir fark.

LIV

Ve Dylan! Pepper Spice'ı unutma. Logan küçük bir alıcı için hazır olduğunu söylüyordu.

DYLAN

Bebeklerim futbol oynamıyor. Golf oynayabilirler.

ALLIE

Kocanı ikna etmede iyi şanslar.

DYLAN

Bebeğim Haddy'yi çok özledim. Bana fotoğraf gönder, hayır, video istiyorum!

Aslında bir şey buldum. .

Sherri'nin bize çocuk odasından gönderdiği, Haddy'nin gıcırdayan oyuncağa güldüğü ve ciyakladığı videoyu hemen bulup gönderiyorum. Dört arkadaşım da "aww" ve kalp-göz emojileriyle cevap veriyor. O videoyu bütün gün izleyebilirim.

DYLAN

O oyuncağı çok seviyor! Gülüşünü dinleyin!!!

Hendrix o eski oyuncağı bulmak için eBay'i didik didik arıyor. Onu ne kadar mutlu ettiğini unutamıyor.

LIV

O çok mutlu bir bebek. Sen iyi misin? Hasta mıydın?

Şimdi daha iyiyiz, endişelenme! Televizyon kanallarından birinde iş buldum. Sadece bir staj ama çok şey öğreniyorum! İlk futbol maçıma gittim... yine çok şey öğreniyorum! 🧐

RACHEL

Haddy küçük formasıyla çok şirindi, sen de öyle!

Hepsi tükenmeden alabildiğim için şanslıyım. Kardeşin burada çok popüler.

DYLAN

Eğlendiğinizi duyduğuma sevindim ama fazla bağlanmayın. Hepinizin eve dönmesini istiyorum.

Göğsüm sıkışıyor. Onların mutlu sözleri ve neşeli enerjileri moralimi yükseltiyor. Hendrix'in Newhope'a taşınma konusunda ne hissedeceğini merak ederek mutfağa doğru bakıyorum. Zaten bildiğimden oldukça eminim.

iyi olacak. İrtibatı koparmamak için daha iyi bir iş çıkaracağım. Hepinizi seviyorum!!!

DYLAN

Seni özledim, Stormy Spice!

Hepimiz sarılıp öpüşerek ve Spice Girl emojilerimizle imzamızı atıyoruz: Dylan için biber, Liv için kiraz, Allie için kitap, Rachel için üzüm, gök gürültüsü

Benim için bulut. Dudaklarım bükülüyor ve yeni bir emojiye ihtiyacım olup olmadığını merak ediyorum. Rapor ettiğim tüm bu trafik için bir polis arabam olmalı.

Mutfığa girdiğimde Haddy'nin ciyakladığını ve *Dada*, küçük hain dediğini duyuyorum. Burnumdan bir kahkaha yükseliyor ve daha iyi olduğumu söyleyebiliyorum.

"İşte orada!" Hendrix'in sesi parlak ve Haddy'yi dizinde zıplatıyor.

"Çiçekler için teşekkür ederim." Yanından geçerken elimi omzuna koyuyorum. "Çiçekçideki kadın bunların 'geçmiş olsun'u simgelediğini söyledi."

"Bunun için özel bir çiçek olduğunu bilmiyordum." Buzdolabından bir elektrolit içecek daha alıyorum. "Çok mutlular."

"Yemek yemek ister misin? Film izlemek ister misin?"

Telefonumun ışığı yanıyor ve Star'dan gelen mesajı görmek için aşağıya bakıyorum.

YILDIZ

Hasta olduğunuz için üzgünüm, iyileştigiinize emin olana kadar evde kalın. Biz sizi koruruz.

Telefonu çevirip Hendrix'in okumasına izin verdim.

"Bu muhtemelen iyi bir fikir. Gücünü geri kazanırsın."

Dudaklarımı birbirine bastırarak başımı salladım ve hızlıca bir cevap gönderdim.

Perşembeye kadar iyi olurum. İyi olduğuna emin misin?

YILDIZ

Yetmiş derece ve güneşliyiz.

Bir başparmak işareti gönderip telefonumu masaya koyuyorum ve ayağa kalkıp Haddy'yi koluna götürmesini izliyorum. "Sağlık personeliyle görüşmeyi erteledim ve yarın bir süre antrenman yapmam gerekecek."

"Yaralandın mı?" Maçı tamamen unutmuştum ve birden fazla sert darbe almıştı.

"Yok, rutin bir şey ama erken çıkmaya çalışacağım. Hâlâ iyileşmekte olduğunu söylerim." Bana göz kırpmıyor ve tüm o gezinmeleri kalbimden küçük bir parça daha alıyor.

"Daha evinizin tamamını bile görmedim."

"Dinlen, sana evi gezdireyim."

Haddy'yi odadan çıkarıyor ve ben de arkama yaslanıp onun sıkı ucunu izliyorum.

Git.

Hendrix

W ev sinemamdaki kanepede oturmuş, Billy Crystal ve Meg Ryan'ın eski bir siyah-beyaz filmi izlerken telefonda konuşmalarını izliyorum.

"Çok kolaymış gibi gösteriyorlar," diye düşünüyorum. Raven yanımda ve küçük kızımız her zamanki gibi göğsümde huzur içinde uyukluyor. "Hiç kimseyle telefonda böyle konuşmamıştım."

"O zamanlar farklıydı." Raven çorbasından bir ısırık alıyor. "Şimdi günün her saati mesajlaşabiliyoruz."

"Sanırım." Kardeşlerim dışında bu kadar çok mesajlaştığım birini tanımıyorum.

Stadyumdan döndüğümde ona aslında oldukça büyük bir yer olan bekâr evimi gezdirdim. Raven tek kişi için çok *saçma* olduğunu söyledi.

Ona şarap mahzenini gösterdim ve üst kata taşımak için birkaç şişe aldı; oyun odası, bir nerf basketbol kalesi, bir pinpon masası ve bir langırt masası ile tamamlandı - bu da langırtta kıcımlı tekmeleme tehditlerine yol açtı, sanki bu hiç olmayacakmış gibi.

Ona kişisel spor salonumu gösterdim ama açık havada egzersiz yapmayı tercih ettiğini söyleyerek el salladı. Eğer dışarısı fotoğrafçılarla dolu olmasaydı, onu yürüyüşe çıkarırdım.

Oradan kütüphaneye gittik ve raflarımın her birini tek tek incelerken, kitapları çıkarırken, ilk birkaç sayfayı okurken ve sonra geri koyarken yaklaşık bir saat boyunca onu kaybettim.

Mekânın romantizm açısından son derece eksik olduğunu söyledi, ben de ona stok yapmasını söyledim.

Ona çok küçük sanat koleksiyonumu gösterdim. Sadece birkaç parçam var ama onları gerçekten seviyorum. Edward Hopper'ın iki eseri ve Frank Lloyd Wright'ın eve uyan renkli şekillerden oluşan bir çizimi.

Akşam yemeği için şehirdeki en iyi İtalyan düğün çorbasını da yapan yerel bir restorandan pizza sipariş ettik ve şimdi Raven'ın isteği üzerine *When Harry Met Sally*'yi izliyoruz. Kızlarım için her şeyi yaparım.

"Bence kadınlar ve erkekler arkadaş olabilir," diye devam ediyor. "Erkekler beni birçok kez arkadaş bölgesine koydu."

Tepsiye uzanıp bir dilim pizza alıyorum. "Buna inanamıyorum."

Beni dürtüyor. "Biz arkadaşız."

Gözlerim kısılıyor ve bir ona bir de uyuyan kızımıza bakıyorum. "Bence biz bundan daha fazlasıyız."

Tereddüt ediyor, elindeki çorba kâsesini tepsiye koyuyor. "Neyiz biz? Bana sorulduğunda ne diyeceğim?"

"Sen benim karımsın." Memnuniyet göğsümü ısıtıyor.

Evin içinde ona bu kelimeyi söylemeyi denedim ve her seferinde daha kolay oluyor.

"Biliyorum ama bunu çıkarmak istiyor muyuz? Ailenin öğrenmesi konusunda endişeliydin. Dürüst olmak gerekirse, ben de bu konuda biraz endişeliyim."

"Göz korkutucu bir grup." Dilimimi tepsiye koydum, açlığım azalıyordu.

"İyi niyetliler." Raven bana zayıf bir gülümseme veriyor. "Seni çok seviyorlar."

"Onları seviyorum." Aşağıya bakarak Haddy'nin sevimli küçük burnunu, gül goncası dudaklarını, kollarımda çok rahatlamış ifadesini inceliyorum.

Hayallerimizin kıtanın taraflarında olması ve onların kalması için ne gerektiği fikri üzerinde dönüp duruyorum.

"Bakalım ne olacak."

"NE YAPIYORSUN?" Wisconsin'deki lüks süitte otel yatağına uzandım.

Perşembe günü, kızlarla birlikte kalması için tuttuğum özel koruma Tack Lancaster'ın da katılımıyla normal rutinimize geri dönmüştük.

Atletik personel tarafından şiddetle tavsiye edildi ve imzası asla orada olduğunu bilmelerine izin vermiyor, ki ben de bunu istiyorum.

Korku içinde yaşamalarını istemiyorum ve bu koca adamın etrafta dolaşıp onlara endişeli olmalarını hatırlatmasını istemiyorum. Kötü bir şey olacağını sanmıyorum, yoksa gözümün önünden ayrılmalarına asla izin vermezdim. Tack sadece aşırı hevesli fotoğrafçılara karşı bir sigorta poliçesi.

Onlara *gazeteci* demiyorum, özellikle de Logan ve Dylan'a yaptıklarını ve Garrett ve Liv'e yapmaya çalıştıklarını gördükten sonra. Kimse benim bebeğim ya da karım hakkında bir bok yazamaz.

"Yatağında yatarken," diye cevap veriyor.

Merhaba, sikim kalkıyor. Ses tonum müstehcenleşiyor. "Ne giyiyorsun?"

"Siyah tayt ve senin pamuklu tişörtün." Ses tonu kesinlikle seksi değil. "Haddy bütün akşam huysuzlandı ve onu sakinleştiremiyorum. Neler olduğunu anlamıyorum. Mızımızlanıyor ve her şeyi elinin tersiyle itiyor, yemek yemiyor."

"Yine hasta değil, değil mi?" Yatakta daha yüksekte otururken, saat 14:00'e kadar Los Angeles'a gidip dönmenin mümkün olup olmadığını merak ediyorum.

Hastalandıklarından ve Sally'yi aradığımdan beri kendimi bok gibi hissediyorum. Harika bir iş çıkardı ama ben kapılarının önünde oturup sürekli onları dinledim ve kendimi bir pislik gibi hissettim.

Raven takıma öncelik vermem konusunda beni desteklese bile, bunun tekrar olmasına izin vermeyeceğim. Ben Haddy'nin babasıyım. Rusty'nin çocukları hastalandığında yaptığı gibi ben de hastalıkla yüzleşmeliyim.

Düğümlenen midem bana bundan daha fazlası olduğunu söylüyor. Raven için de. Saçlarını tutmak ve yanağına serin bir bez koymak istiyorum. Kollarımı ona dolamak ve iyileşene kadar ona sarılmak istiyorum. Takımın bana ihtiyacı var, ama benim de onlara ihtiyacım var.

"Sanırım seni özlüyor." Raven'ın sesi düşünceli. "Teorimi test etmek için onu buraya getirdim çünkü kokun tüm yastık ve çarşaflarda var."

"Ve?" Burada bir uçurumun üzerindeyim.

"Yanımda kıvrılmış, mışıl mışıl uyuyor."

"Kahretsin," diye nefes verdim, rahatlamıştım. "Bana küçük kızımın bir fotoğrafını gönder." Saniyeler sonra telefonum ikisinin bir fotoğrafıyla çalıyor. Raven profilden ona bakıyor ve Haddy küçük kolunu kaldırmış, onun yanına kıvrılmış. "Memnun görünüyor. Sen de çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler." Raven'ın sesi daha yumuşak. "Bu gece burada uyuyacağız."

"Keşke orada olsaydım." Yatağında ikisini de kollarımda tuttuğumu, yanımda güvenle uyuduklarını düşünüyorum. "Film izlemek ister misin?"

"Telefonda konuştuğumuza göre *Casablanca*'yı izlemeliyiz. Harry ve Sally gibi."

Burnum kıvrılıyor. "Siyah beyaz." "Bu ikonik bir Hollywood romantizmi."

"Siyah ve beyaz."

"Siyah beyaz çekim yapmak stilistik bir seçim. Gölgeler ve ışık ruh halini güçlendiriyor ve dram yaratıyor."

"*Casablanca* yüzden mi siyah beyaz?"

"Hayır, sanırım o sırada tek seçenekleri buydu, ama bir şans verin. Gerçekten çok iyi, söz veriyorum."

Yavaşça nefes alıp . "Uyanık kalacağıma söz veremem."

"Kalabilirsin."

Aynı yayın servisine ve üçe kadar sayınca oynat tuşuna basıyoruz. Tantaneler ve trompetler başlıyor, bir adam Paris'ten Kuzey Afrika'ya uzanan bir çizgi boyunca konuşmaya başlıyor.

"*Kutsal Hazine Avcıları* gibi."

"Spielberg klasik Hollywood'dan oldukça etkilenmiştir. *Casablanca*, Kongre Kütüphanesi'nin tüm zamanların en iyi filmleri listesinde yer alıyor."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" Ses tonumda şüphecilik var. "Sana söyledim, film izlemek benim hobim."

Aktörlerin hepsi canlı müzik yapılan lüks bir restorana giderken rahat bir sessizliğe gömülürüz. Bir piyanist caz çalıyor ve aksanlı küçük bir adam vurularak öldürülüyor.

"Vay canına, onu tam restoranda vurmuşlar." Telefon omzumda, yorganın altında, yatakta uzanıyorum. "İnsanlar ölebilirdi ve Rick ona yardım bile etmedi."

"Kimse için kendini tehlikeye atmaz." "Sert adam."

"O içeri girene kadar..."

Onun nasıl hissettiğini bildiğimi söyleyemem. Güzel kadın başrol ortaya çıkıyor ve sonra işler iyice çığırından çıkıyor. İçki içmek, ateş etmek, kumar oynamak, sokağa çıkma yasağından sonra gizlice dışarı çıkmak... Gittikçe Raiders'a benziyor ve sonunda iki sevgilinin vedalaşmasını izliyoruz.

"Bunu yaptığina inanamıyorum. Onu uçağa bindirdi." "Tüm zamanların en ikonik film anlarından biri." "Berbat bir şey."

Kaşlarımı çatıyorum, göğsümdeki gerginlikten hoşlanmıyorum.

"Acaba savaş bittiğinde birbirlerini bulmaya çalıştılar mı?" "Hayır." Ses tonum sinirli. "Onu o adamla gönderdi."

"O adam onun kocasıydı." Sesinin neden eğlendiğini bilmiyorum. "Ünlü bir savaş kahramanıydı. Nazilerle savaşıyordu."

"Her neyse."

"mi?" "İyiydi."

"Tamam." Bunu komik bir sesle söylüyor ve bana sırtıttığını hissedebiliyorum. "Haddy ve ben yarın senin maçını izleyeceğiz. Formalarımızla televizyonun karşısına geçip senin için tezahürat yapacağız."

Bu sinirimi bozdu. "Bana bir resim gönder. Sana sahadan el sallayacağım."

"Dylan, Logan'ın sahada onun için bir el hareketi yaptığını söyledi." "mi yapardı?" Yine kaşlarımı çatıyorum, bu adamın bana günümü izin veremeyeceğini düşünüyorum.

"O ne yaptı?"

"*Seni seviyorum* anlamına gelen o küçük başparmak ve işaret parmağı ."

"K-pop şarkıcıları gibi mi?" Arkama yaslanıp bunu nasıl aşacağımı düşünüyorum. "Yüzük parmağına kaldırabilirim. Bu seni sevdiğim anlamına gelmez ama karımı düşündüğüm anlamına gelir."

"Tamam." Sesi yumuşak ve biraz yüksek.

"O anda aklıma gelen ilk şey buydu." Kendimi kötü hissediyorum, sanki onu hayal kırıklığına uğratmışım gibi. "Biraz daha düşünüp yarın sana farklı bir mesaj atabilirim."

"Hayır, hoşuma gitti," diye hızlıca cevap veriyor. "Bu iyi bir şey."

Telefonu bir süre kapatıyorum, nefes alışını dinliyorum, onu ve Haddy'yi yatağında düşünüyorum. "Sanırım uyumana izin vermeliyim."

"Evet, sen de." Sesi memnun ve sakın göğsümü rahatlatıyor. "Tatlı rüyalar."

Telefonu kapattık ve ben mesajlarımdaki ikisinin resmine baktım.

Tatlı rüyalar.

SPOR ANONSLARINA GÖRE, erken gelen birkaç mağlubiyetin ardından galibiyet serimiz başladı. Sahada telefon bulunduramıyorum ama soyunma odasından çıkmadan önce kızlarımın bir fotoğrafını çekiyorum. İkisi de mavi formalı ve Haddy'nin kafasındaki küçük ponponlar bu kez sarı.

Gülerek, bizim için son dakikada uydurduğum el hareketini yaptığım bir selfie'yi geri gönderiyorum. Bunu biraz daha düşünmem gerekecek. Fotoğrafa kalp işareti koyuyor, sanırım sorun etmiyor.

", kardeşim," Tyler omzuma tokat atıyor. "Kazanma zamanı."

Telefonu kaldırıyorum ama onların görüntüsü aklımın bir köşesinde. Onların iki bin mil ötede maçı izlediklerini, eve döndüğümde yanımda olduklarını düşünüyorum ve mutlu oluyorum.

Oraya çıkıp temizlik yapmaya hazırım.

Wisconsin iyi bir takım ve başından beri bizi inceledikleri çok açık. Maçı alıp gitmemize izin vermeyecekler ve üzerimize sert gelecekler.

Çizgideki atışmalar çok sertti. Tyler iki kez atıldı ve Koç hücum hattımızın suratına bakıyor. Kahretsin, bir defans oyuncusu pirinçteki beyaz gibi üzerimde kalıyor. Beni birden fazla kez yere düşürüp Tyler'ı başka bir alıcı bulmaya zorladı.

Herhangi bir parlak oyunla uzaklaşmıyoruz ve bu hafta spor haberlerinde konuşulmayı beklemiyorum. Sona doğru, adamımı atlatmayı ve sahadan çıkmayı başarıyorum. Geriye baktığımda Tyler'la göz göze geliyorum ama başı dertte.

Yere düşmeden önce pası zar zor atıyor ve çok yüksek. Başımın üzerinde olmasından korkuyorum ama tüm gücümle itip sertçe uzanıyorum. Tüm odağım topta ve parmaklarım kıvrılıyor, topu havadan alıp kollarıma alıyorum.

Stadyum çılgına dönüyor, ama aşağı inerken Sam tam üzerimde. Tutuşunu kırıp, ellerinden kurtuluyorum. Sonra dengemi yeniden sağlamak için Will'in güçlü kolunu kullanıyorum ve son sahaya giden bir yol gördüğüme inanamıyorum.

Görüşüm tünelleşiyor ve tüm gücümle koşuyorum, düdükler çalarken çizgiyi geçiyorum.

Çocuklar etrafımı sarıyor, sırtıma ve omuzlarıma vuruyorlar, ben de elimi kaldırıp başparmağımı sol elimin üçüncü parmağına bastırıyorum ve kahkahalarla gülüyorum. *Bu senin için Pink.*

Bu çok güzeldi.

Aslında bu maçı kaybettik ama iyi oynadık. Muhabirler mikrofonlarını alıp seslerini duyurmaya hazırlanırken oldukça hırpalanmış durumdayız.

Tyler arkamda CBS ile konuşuyor. ESPN'deki kızlardan biri yanımda. O yakalamayı soruyor ve itiraf ediyorum, bazen her şey bir araya geliyor.

Ama beni rahat bırakmıyor. "Bizim için şu yakıcı soruya cevap ver Hen, kutundaki gizemli kadın kimdi?"

Boğazım düğümleniyor ve yere bakıyorum. "O... O benim..." Bradford'dan altı çift gözün ağırlığını üzerimde hissediyorum ve bunu söylerken omuzlarımı dikleştirip doğrudan kameraya bakıyorum.

"O benim karım."

Kuzgun

DYLAN

EŞ?????? RAVE!!!!!! oluyor?

RACHEL

Görünüşe göre düğün programımı güncellemem gerekiyor.

ALLIE

Seni küçük sinsi. Kaçıp bizimle mi evlendin?

LIV

Şimdi gerçekten konuşmalıyız.

DYLAN

Kokuşmuş kardeşime başının belada olduğunu söyle... Rave???
Neredesin?

Yine Hendrix'in dev yatağındayım, keten çarşaflara sarılmış, Haddy'yi kucağıma almışım. Biberonunu içti, banyosunu yaptı ve bir emzik, Axel ve babasının yastığıyla uykuya dalıyor. Tırnağımın kenarını çiğneyerek şimdi ne olacağına karar vermeye çalışıyorum.

Başardı.

Yara bandını çekip çıkardı ve tüm dünyaya evlendiğimizi söyledi. Bunu söylediğinde ağzım açık kaldı.

Onu oturma odasındaki dev televizyonda izledik ve Tack tebrik etmek için başını içeri uzattı. Dev gibi, 1.80 boyunda, 250 kiloluk, eski futbol yan hakemi-güvenlik görevlisi benimle ilk kez konuşuyordu.

Ben de sessiz bir teşekkürle karşılık verdim ve tekrar ortadan kayboldu.

Bir yandan, haberlerin ortaya çıkması benim için harika. Üzerimdeki baskıyı kaldırıyor, artık saklanmak yok. Güven fonumun serbest bırakılmasını bile hızlandırabilir.

Diğer taraftan.

"Bir yıl. Altı ay! Üç ay sonra da ayrılabiliriz..." Bu alışılmışın dışındaki planı önerdiğim günü çok net hatırlıyorum. Araya girmeyeceğime ya da planlarını değiştirmeye çalışmayacağıma dair verdiğim sözü hatırlıyorum. Her şeyin çok çabuk biteceğine ve eskisi gibi olacağımıza söz verdiğimi hatırlıyorum.

Şimdi ne kadar aptal olduğumu anlıyorum.

Telefonum çalıyor ve Hendrix'in aramasını bekliyorum. Ailesinin de onun telefonunu patlattığını hayal edebiliyorum.

AMELIA

Cha-ching! Sen zenginsin, kaltak 🥊

Titrek bir nefes veriyorum, onun sevincini gerçekten hissetmiyorum ve nedenini de tam olarak bilmiyorum, çünkü zaten burada olmamın tek nedeni bu.

Evet.

AMELIA

Eve ne zaman dönüyorsun? Yumuşacık bebeğimi özledim.

Haddy'nin uyumasını izlerken alt dudağımı çiğniyorum. O kadar telaşlı olduktan sonra yüzü çok rahat ve huzurlu. Birkaç saniyede bir emziğini biraz emiyor ama onun dışında babasının yatağına sokulmaktan son derece memnun.

Eve gidiyorum.

Perdeler açık ve ben geniş pencerelerden altın ufka bakıyorum. Zenginim. İstedğim her şeye sahibim. Artık hayallerimi gerçekleştirebilirim. Neden bu kadar üzgün hissediyorum?

Haddy'nin etrafında kıvrılarak masmavi gökyüzünün giderek kararmasını izliyorum.

Yine güneşli bir gün, görünürde tek bir bulut yok.

Uyuyakalmış olmalıyım, çünkü gözlerimi tekrar açtığımda tamamen karanlıktı. Hâlâ yan yatmış, Haddy'nin etrafında kıvrılmışım.

Büyük, sıcak bedeni arkamda kıvrılmış. Zengin vanilya kokusunu tanımak sadece bir nefes alıyor.

Başımı çevirip omzumun üzerinden uyuyan yüzüne bakıyorum ve midemden ayak parmaklarıma kadar bir sıcaklık yayılıyor. Onu uyandırmamak için elimden geleni yaparak dikkatlice yer değiştiriyorum ama göz kırpmıyor.

Mavi gözleri beni yakalıyor ve göğsüm sıkışıyor. "Hey."

Sesim sessiz. "Burada ne yapıyorsun?"

Dolgun dudaklar bir gülümsemeyle kalktı. "Karımla yatmak istedim."

Göğsümde bir sıkışma daha. "Bunu söyledin. Hem de ulusal televizyonda."

"O zamandan beri telefonum patlıyor," diye kıkırdıyor. "Kardeşlerim ya kıcıma tekmeyi basmak ya da beni köpekleştirmek istiyor."

Burnumdan bir kahkaha yükseliyor. "Kızlar da çıldırıyor."

Elini yanağımda gezdiriyor, eğilip beni öpmeden önce parmağıyla alınımdaki saçların izini sürüyor. Dudaklarımız ayrılıyor, dillerimiz birbirine dolanıyor. Yüzümü tamamen ona dönüyorum ve bedenlerimiz birlikte hareket ediyor.

Isı içime doğru yayılıyor. Ellerim beline gidiyor, bizi yakınlaştırıyor, yumuşak göğsümü onun sert göğsüne bastırıyor. Aleti karnımda sert bir çıkıntı oluşturuyor ve bir inilti çıkarıyor.

Tanrım, ne yapıyoruz ve neden duramıyorum?

Beni sırtüstü yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra başını kaldırıp uyuyan güzelimize bakıyor. "O çok tatlı, küçük bir horoz engelleyici."

Sessiz bir kahkaha atarak başımı çevirip sırt üstü yatmış, iki kolunu başının üzerinde birleştirmiş uyuyan Haddy'ye bakıyorum. "Seni çok özledi. Sen yokken hep telaşlandı."

Bana bakmadan önce bir süre daha onu izleyerek gülümsüyor. "Kızdın mı? En azından bir süreliğine hayatlarımızı alt üst etmiş olabilirim."

"Hayır." Elimi kaldırarak parmağımı onun kare çenesinin kenarında gezdiriyorum. *Ona nasıl kızabilirim ki?*

"Güzel." Beni tekrar öpecekmiş gibi eğiliyor ama ben doğruluyorum ve bedenimi onun altından çekiyorum.

Beni hemen serbest bırakıyor ama içim kayganlaşıyor ve karıncalanıyor. Canlı bir ihtiyaç teliyim ve bunu yavaşlatacak, bu kasırgayı sakinleştirecek herhangi bir şey arıyorum.

"Eğlenceli gerçek..." Boğazımı temizliyorum. "Aristoteles rüzgârın dünyanın nefes vermesinden kaynaklandığına inanıyordu."

Dirseğine yaslanarak çattı. "Ne?"

Burnum kırışıyor ve parmaklarımı alnımda gezdiriyorum. "Neden burada olduğumu unutuyoruz."

Sırt üstü düşüyor, sanki bir senaryo okuyormuş gibi konuşuyor. "Buradasın çünkü miras fonunu alabilmek için evlenmen gerekiyordu. Böylece finansal olarak bağımsız olabilirsin. Böylece hayallerinin peşinden gidebilirsin."

"Aynen öyle." Dizlerimi büküyorum, çarpan kalbimi sakinleştirmek için onları göğsüme bastırıyorum.

Tekrar ayağa kalkıyor ve o muhteşem mavi gözleriyle bana bir yıldırım gibi çarpıyor. "Evet dedim çünkü sana yardım etmek istedim, çünkü Haddy'yi tanımak istedim, çünkü..."

Boğazımda bir düğüm var. "Çünkü mü?"

"Çünkü sen güzel ve akıllısın ve bir kızımız olduğu için üzgün değilim." Yaklaşıyor, sıcaklığı alanımı işgal ediyor ve nefesim daha hızlı geliyor. "Bu noktaya kadar senin liderlik etmene izin verdim Pink. Kuralları senin koymana izin verdim ama benim de ihtiyaçlarım var."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bir kocaya ihtiyacın vardı, ama hiç tamamlanmamışsa bu gerçek bir evlilik sayılmaz."

"Hendrix-" Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Bu gece elimi sikmeyeceğim Pink." Sesi düşüyor ve inanılmaz gücüyle beni tutuyor. "Bu gece karımı istiyorum."

Meme uçlarım geriliyor ve dudaklarım aralanıyor. "Peki ya..." Haddy'ye bakıyorum ve o da tek bir hareketle yataktan kalkıyor.

Sessizce hareket edişini izliyorum, bedenim ihtiyaçla titreşiyor. Dikkatli bir hareketle onu yastığıyla birlikte yataktan kaldırıyor ve yatak odasından dışarı çıkıyor.

Ellerim titriyor. Tüm vücudum titriyor. Tek bir kelimeyle bunu durdurabilirim. Çizgiyi koruyabilir ve hata yaptığımız konusunda ısrar edebilirim.

Odaya dönüyor, boxer külotu ve gri atletikle önümde duruyor. Geniş omuzları nefes alış verişiyle yükselip alçalıyor ve duraksıyor.

Dizlerimin üzerinde yükselip şiltenin üzerinden onun durduğu yere doğru ilerlerken zorlukla nefes alabiliyorum.

Pazusu esniyor ve başparmağını yanağımın üstünden geçirmek için uzanıyor. "Karımla yatmak istiyorum. Bana izin verecek misin?"

Uzanıp elimi onunkine koyuyorum. Sıkı kavrayışında küçük ve serin. Gözlerimiz buluştuğunda zar zor nefes alabiliyorum. Bunu daha önce de yapmıştık, ama bu

O an bir şekilde farklı, kutsal hissettiriyor.

"Evet," diye yumuşakça cevap veriyorum.

Ağzımı kendi ağzıyla kapatmak için eğildiğinde elimi omzuna koyuyorum. Güçlü kolu belimi sarıyor ve beni sert bedenine doğru çekiyor. Dudakları dudaklarımı aralıyor ve ben bir inilti çıkarıyorum.

Dili benimkini okşayarak içeri giriyor ve dizlerim sıvıya dönüşüyor.

Uzanarak beni kollarının arasına alıyor ve yüzünü ellerimle kavıyorum, boynunu öpmek için daha da yaklaşıyorum ve ılık vanilya kokusunu içime çekiyorum.

Beni ayağa kaldırıyor, yanaklarımı elleriyle tutuyor ve beni tekrar öpmek için eğiliyor, hareketlerimiz acıttıkça dudaklarımı kendine çekiyor.

"Kahretsin, bunu yapmayı çok uzun zamandır istiyordum." İnliyor, yüzünü saçlarımın arasına, kulağıma doğru götürüyor ve kollarımdan ve bacaklarımdan aşağı ürperti akıyor. "Her gece bu bedenin hayalini kurdum. Başka kimseyi istemiyorum."

"Hendrix," diye nefes veriyorum, kollarımı boynuna dolayarak.

Meme uçlarım uyku tişörtümün ince kumaşını deliyor ve göğsümü avucunun içine alıp sert tepesini parmak uçları arasında yuvarlıyor. "Çıkar şunu."

Gömleği hızla başımın üzerinden kaldırıyorum ve o da aynısını yapıyor, sıralı göğsü kabararak önümde duruyor.

Mavi gözleri arzuyla kararıyor ve ben bir iniltiyle nefes veriyorum. Bundan çok pişman olacağım ama umurumda bile değil. Bana yapacağını bildiğim şey için kalbimi feda edeceğim.

"Çok güzel." Eliyle çıplak göğsümü okşuyor ve yatağın kenarına oturuyor. "Buraya gel."

Dönüyorum ve ellerini belime koyuyor, ince pamuklu pantolonumu kalçalarımdan aşağı kaydırıyor, dudaklarıyla hareketlerini takip ediyor.

Sıcak öpücükler göbeğime yaklaştıkça başım bir iniltiyle geriye düşüyor. İri elleri kalçalarımın arkasına doğru kayıyor ve belimi kavrayarak tekrar ayağa kalkarken beni döndürüyor.

"Yatağa uzan, böylece seni tadabilirim."

"Hendrix..." Başlıyorum, ama beni öpmek için eğiliyor, her türlü itirazı çalıyor.

Dediğini yapıyorum ve dizlerinin üzerine çöküyor, kollarını kalçalarımın doluyor ve beni önünde açıyor.

"Kahretsin, çok iyi görünüyorsun." Eğilip iç baldırımı öpüyor, ağzını amımın ortasına götürüyor ve dişleriyle tangamın kumaşını çekiyor.

"Lezzetli."

Isı damarlarımda hızla akıyor ve ıslaklığın içimden kaydığını hissediyorum. Bir eliyle uzanıp iç çamaşırımın önünü yana çekiyor ve dilinin klitorisimin üzerinden ilk geçişinde inliyorum.

Şehre gidiyor, doyamıyormuş gibi, vücudum için açmış gibi yalıyor ve emiyor ve orgazmın karnımın alt kısmında daha sıkı ve daha sıkı bükülmesi çok uzun sürmüyor.

Yanaklarındaki tüyler iç baldırlarıma değiyor ve inliyor, bacaklarım titreyene kadar öpüyor ve çekiyor.

Orgazmım gövdemde patlıyor, kalçalarımı sarsıyor ve bedenimi büküyor. Daha yüksek sesle inliyorum, uzaklaşmaya çalışıyorum ama o beni tutuyor, karnımı öpüyor ve bacaklarımın arasında yükselirken kaburgalarımı ısıyor.

"Gelme şeklini seviyorum." Üzerimde, dudaklarımı ağzıyla çekiyor. "Haddy için küçük bir kardeş yapalım."

"Hendrix..." Gülmeye başladım. "O doğduktan sonra RIA taktırdım."

"Şükürler olsun, çünkü karımı eysiz sikmek istiyorum." İçimdeki enerji hızla yükseliyor ve üstüme çıkıp gözlerimin içine bakıyor. "Sorun olur mu?"

Derin, büyüleyici mavi nefesimi çalıyor ve beni sertçe becermesi için can atıyorum. Çok uzun zaman oldu ve her ne kadar bunu istediğini söylese de, ben de istedim.

"Lütfen..." Sözcükler dudaklarımdan kayıyor, çok fazla ihtiyaçla bağlanmış.

Eğilerek ağzımızı kapatıyor ve tek bir sert hamleyle birlikte oluyoruz. Bir iniltiyle ayrılıyor ve o beni dolduruyor, beni en lezzetli şekilde geriyor.

Dizlerim yükseliyor ve onu daha derine çekmek için kalçalarımı sallayarak altına giriyorum. Boynuma doğru inliyor, o *kadar iyi ki...* inkar edilemez, sürtünme, sıcaklık, yükselen gerilim.

Başını kaldırıyor, burunlarımız birbirine değiyor. Beni tekrar öpüyor. Yanağında bir ter damlası var ve onu öpüyorum, tuz ağzıma doluyor. Dürtüşleri acımasız, bedenim ateş gibi.

Ellerimle kalçalarını çekiyorum, parmaklarımı sert kıkına sokuyorum. Avuçlarımda altında esniyor ve içimde o yeri bulduğunda, tekrar kırılıyorum, bir çığlıkla yataktan yayanıyorum.

Dizleri kayıyor, onu daha yükseğe kaldırıyor, beni daha sert beceriyor, tutana kadar bir iniltiyle titriyor. Başka bir iniltiyle tekrar itiyor, beni dolduruyor.

Yoğun ve erotik, birbirimizin içinde erirken ona sarılıyorum. Birlikte aşağı iniyoruz, dudakları yanağımı okşuyor, şakağıma doğru ilerliyor. Onun

ellerim saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor ve gözlerimiz buluşuyor.

Konuşmuyoruz. Parmaklarımı yanaklarına koymak için uzanıyorum. Kocam çok güzel. Tutkulu, güçlü, hassas ve nazik... ve korkarım artık çok geç. Korkarım ona aşık oldum.

GÜNEŞ IŞIĞI BENİ UYANDIRIYOR. Hendrix'in geniş yatağının ortasına kıvrılmışım, kum renginde keten çarşafarla çevriliyim. Vücudum nefis bir şekilde doymuş durumda ve yastığına uzanıp onu göğsüme çekiyorum ve yüzümü kuş tüyüne bastırıyorum. Derin derin içime çekiyorum, yeni favori karışımım gibi kokuyor.

İlk umutsuz sevişmemizden sonra sırtımı göğsüne çekti, uykuya dalarken kollarını bana doladı. Sonra gecenin bir yarısında, arkamda sert bir çubuk fark ettim ve ona binebilmek için etrafta gezindim.

Sonra bu sabah erkenden, ışık ufku aydınlatırken, göğüslerimi ve meme uçlarımı kaldırdığını ve alay ettiğini hissettim. Boynumun arkasına uzanarak yüzünü bir öpücük için aşağı çektim ve bu 3. raundu başlattı.

Yastığa doğru bir iç çekiyorum, yüksek sesli bebek ciyaklamaları evin içinde yankılanırken muhteşem kocamı becerdiğim tüm mutlu anılara sırtıtıyorum.

Bu sözleri Hendrix'in alaycı sesi takip ediyor: "Vay be kızım, bu kaka mücadele ettiğim bazı adamlardan daha büyük."

Gözlerim yana kaydı. *Az önce... dedi mi?*

"O kaka *senin* kadar büyük!" diye devam ediyor. Kulaklarıma inanamıyorum.

Yorganı arkaya atıp kıyafetlerimi arıyorum. İç çamaşırım mahvolmuş ve pijamalarım Tack'le dolaşmak için çok ince.

Çekmecelerine gidip, önünde 85 numara kraliyet mavisi olan beyaz pamuklu bir tişört çıkarıyorum. Başıma geçirerek evin içinde sürünüyorum, onların coşkulu seslerini takip ederek oturma odasına, koridora ve Haddy'nin yatak odasına kadar ilerliyorum.

Kulakları tırmalayan bir çığlık atar ve ardından *da-da-da* diye bağırır.

"Evet, gurur duyuyorsun, bunu söyleyebilirim." Alnından öpmek için eğiliyor. "Eve bir erkek çocuk getirmeye çalışırsan seni rezil etmek için sabırsızlanıyorum." Bir bebek ciyaklaması daha ve o eğilerek devam ediyor. "Bu doğru. Benim Haddy'm tuvaletleri kırar."

Adam kızın boynunu öpüyor ve kız öyle bir gülüyor ki beni de güldürüyor. "Ne oluyor be?"

Hızla doğruldu ve bana onaylamayan bir bakış attı. "Kulaklarını kapat, Haddy. Annem kötü bir söz söyledi."

"Olamaz!" Bebek kakasının iğrenç kokusu burnuma çarpıyor ve elimi burnumun önünde sallıyorum. "Şnorkel masken nerede? Bu dört alarmlı bir kaka!"

"O da pısıriğin teki, Hads." Kakalı bezi kaldırıyor, aslında onu sarmaya çalışıyor ve neredeyse halının üzerine döküyor.

"Dur, bırak ben yapayım!" Aceleyle öne atıldım, pisliği uzaklaştırdım ve kokuyu tutmak için hızla sıkıca sardım. "Vay be, bu iğrenç."

"Onu neyle beslediğini bilmiyorum ama o çürük yumurta bir damperli kamyon büyüklüğündeydi." Ona gülümsüyor ve Haddy mutlu bir şekilde bacaklarını tekmeliyor, ciyaklıyor ve gevezelik etmek için elinden geleni yapıyor.

"Belki de bu yüzden bu kadar huysuzdu." Kollarımı kavuşturarak yeni bezi beline bağlayışını izliyorum.

Sonra onu masadan kaldırıp göğsüne yasladı. "Babasını özlediği için mızızlanıyordun."

Ellerini adamın omuzlarına vuruyor, ahududular üflüyor ve adamın burada kendisiyle ilgilenmesinden açıkça heyecan duyuyor.

Onunla tartışamam. Göğsümde patlayan baygınlık neredeyse çok fazla. Küçük boynunu tekrar öpüyor ve elimi sırtına sürmek için yaklaşıyorum.

Salyalı parmağıyla işaret edip "Anne!" diyor.

Gözlerim açılıyor ve daha da yaklaşıyorum. "Ne dedin sen?"

Hendrix de dönerek onu biraz . "O da neydi?" "*Mmma-ma!*" Biraz daha güçlü bir şekilde tekrar söylüyor.

"Şuna bakın. Başardı!" Hendrix onu bir kez daha zıplatıyor ama ben küçük bir dönüş yaparak onu kollarından kaldırıyorum.

"İşte böyle! Anne!" Haddy kıkırdıyor ve ben de onu kendime çekip bebek yanağından öpüyorum. Yapışkan avucuyla yüzümü okşuyor ve alıştırma yapar gibi tekrarlıyor.

Hendrix alt değiştirme masasına yaslanmış, kaslı kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, ama tüm muhteşemliği bile dikkatimi dağıtamıyor

An.

"Evet, benim! Ben senin annenim!" Yüzümü boynuna sokuyorum, çok mutluyum. "Kahvaltı?" diye soruyor. Gözlerimiz buluşuyor ve öpüşmeyi düşünerek başımı sallıyorum.

Onun da yanağı.

"Temizleneyim, seninle mutfakta buluşuruz." "Ben onunla ilgilenirim. Sen bisküvileri yap."

Temizlenmek ve yeni bir çift iç çamaşırı ve tayt giymek için yatak odama gidiyorum ve mutfığa gittiğimde seksi kocam kahve makinesinin başında çıplak göğüslü ve sadece o ince joggers'ı giyiyor.

Haddy onun kalçasında, parmağı ağzında, sanki gömleksiz bir Adonis tarafından tutulmak dünyanın en doğal şeyiymiş gibi. Sanırım onun *babası*.

Beni görünce küçük gözleri açılıyor ve işaret ederek bir kez daha "Anne!" diye bağırıyor.

Kalbim sıkışıyor ve onun durduğu yere doğru atlayıp elini avuçlarımın içine alıyorum ve öpüyorum. "İşte böyle! Ben anneyim!"

Sonra rafları karıştırmak için büyük kilere giriyorum. Çok amaçlı un ve küçük bir şişe yağ bulup tezgâha taşıyorum ve bir kutu süt alıp dolapların altından büyük bir kâse arıyorum.

Hendrix mısır gevreğini karıştırırken ben de bisküvileri teker teker açmak için unda küçük bir vadi açıyorum.

"Kakalı bezini değiştirmeni unutamıyorum." Kıpırdanışını izliyorum. "Bunu nasıl yaptın?"

"Kendimi aştım." Haddy'nin küçük sandalyesinde oturup ayaklarını tekmelediği yere doğru yürüyor. "Garrett yapabiliyorsa, herkes yapabilir diye düşündüm."

Dudaklarımı birbirine bastırarak tek kelime etmiyorum. Hikâyesine inanmıyorum ama burnumu bu kardeş rekabetine sokacak da değilim.

"Nasıl uyudun?" Hendrix bisküvi yaptığım yere doğru yürüyor ve bir kavanoz meyve püresi alıp dudaklarımı öpmek için kısa bir süre duraklıyor.

Mideme bir sıcaklık hücum ediyor ve kendime gelmem bir saniye sürüyor. Ellerimdeki bir tutam hamura dönmeden önce kaslı sırtına göz kırpiyorum.

"Güzel..." Ona sinsi bir bakış atarak alt dudağımı çiğniyorum. "Yine de uyandığımda yatakta sert, kalın bir cisim buluyordum."

"Bu çok garip." Sandalyesinde arkasına yaslanıp omuzlarını tamamen günahkâr bir şekilde dikleştiriyor. "İnanılmaz derecede yumuşak bir şeye uyanıp duruyordum."

ve sıcak... ve ıslak."

Midemdeki sıcaklık daha da azalıyor. Yüzümde belirmeye çalışan aptalca sırıtışla savaşıırken havayı yutuyorum.

"Yakaladım." Haddy'nin kaşığını bana doğrulttu. "Pembe kulaklar."

Başımı sallayarak bir bisküvi daha yuvarlayıp tepsiye bırakıyorum. "Sanırım artık resmen evliyiz."

"Evet, öyleyiz." Alçak sesi kararlı. "Yüzüğün nerede?"

"Yatak odamdaki kolyede." Aklım sonsuza dek saklayacağım sade altın kolyeye gidiyor. Bir daha evlenmek için bu kadar iyi birini bulabileceğimi hayal bile edemiyorum. "Seninki nerede?"

"Cüzdanımda." Kaşlarını çatı. "Neden bir kolyenin üzerinde?"

"Biraz dar..." Bunu düşünmesi bile çok tatlı olduğu için bir şey söylemek istemedim.

"Yeniden boyutlandıracağım. Bana kullanmam için başka bir yüzük ver."

"Ama bu senin bana verdiğin!" Dudağımı çıkarıyorum ve mavi gözleri ağzıma kayıyor. Gözlerindeki sıcaklık beni ürpertiyor ve elektrikliyor.

Göz açıp kapayıncaya kadar biter ve Haddy'yi beslemeyi bitirir, bacaklarının üzerinde durabilmesi için onu sandalyesinden kaldırır. "Gazeteciler bugün kamp kuruyor. Biz büyük haberiz."

Haddy öne eğilip ağzını onun burnuna dayıyor ve ben onları birlikte izlerken bayılıyorum.

"Ne yapacağız?"

"Normal rutinemize devam etmeye çalışın." Omuz silkiyor. "Artık saklamıyoruz ve Tack de burada."

"Tamam." Ellerime bakarak başımı sallıyorum.

O bebekle oynuyor, ben de tepsi dolana kadar bisküvi açmaya devam ediyorum. Rahat bir sessizliğe gömülüyoruz. Bulaşıkları yıkıyor ve onu bir bezle temizliyor.

Son bisküviyi de tepsiye bıraktıktan sonra önceden ısıtılmış fırına sürüyorum. "On beş dakika sonra bunlar hazır olacak."

Telefonum tezgâhın üzerinde yanıyor ve kızlara yakında cevap vermem gerektiğini biliyorum. Beni bekleyen mesajı beklemiyordum.

HENDRIX

Kocanın kilerde sana ihtiyacı var.

Etrafıma baktığımda, Haddy'nin Pack 'n Play'inin içinde, ağzına tıkmadan önce elindeki buruşuk bir kitabı sıkıştırdığını görüyorum. Gözlerim

Kiler ve kapının kırık olduğu yere doğru yürüyorum.

Tam kapıyı hafifçe iterek açmıştıım ki iri bir el bileğimi kavırıyor ve beni loş boşluğun içine çekiyor. Sırtım raflara çarpıyor ve Hendrix talepkâr bir öpücükle ağızımı kapatıyor.

Dudakları dudaklarımı ayırdığında, dili vücuduma girdiğinde, dudaklarımızı birbirine kıvırdığında ve ben bir iniltiyle nefes verdiğimde vücudumda bir sıcaklık parlıyor. Ellerimiz her yerde. O belimi kavırıyor, ben de bir su birikintisine dönüşmemek için boynunu tutuyorum.

"Sabahtan beri bunu yapmak istiyordum," diye inliyor, gömleğimi kaldırıp çıplak göğüslerimi avuçlarının arasına alıyor. "Kahretsin, çok iyisin."

"Hendrix..." Fısıldıyorum, sert bir meme ucunu dişlerinin arasına alıp beni raflara doğru çevirmeden önce emerken vücudumda ihtiyaç parlıyor. "Oh, Tanrım."

"Bana Tanrı diyebilirsin, Pembe." Yüzü boynumda ve sabah sakalı tenimi tutuşturuyor. "Sıkı tutun. Bu çok sert ve hızlı olacak."

Bir inilti daha ve parmaklarım pürüzsüz ahşap rafı kavırıyor. Taytımı aşağı itiyor ve kalbim daha hızlı atıyor. Islak ve karıncalanıyorum ve eli bacaklarımın arasına girdiğinde inliyorum.

Klitorisime sert ve soğuk bir şey bastırıyor ve titreşmeye başladığında .

"Oh, kahretsin!" Onu amımda aşağı yukarı kaydırırken inliyorum.

Islaklık iç uyluklarıma dökölüyor ve boşalmak üzereyim. "Böyle mi?" Sesi sert ama konuşamıyorum.

Sert öpücükleri ve talepleri beni zaten uçurumun kenarına getirmişti ve şimdi bacaklarım titremeye başladı. Hızlıca başımı salladığında, ayrılmış dudaklarımdan alçak bir inilti geliyor ve onu uzaklaştırıyor.

"Hendrix!" Kaybettiğim için acı çekerek feryat ediyorum.

"Beni bekle," diye gülüyor ve pantolonunu indirirken bir hışırtı hissediyorum. Sert aleti kıcıma dayanıyor ve bacaklarımı dürtüyor. "Aç onları."

Dudaklarım ayrılıyor ve dediğini yapıyorum, karnım beklentiyle dönüyor. Sert bir itiş gücüyle beni ayak parmaklarıımın üzerine gönderirken boğazımdan başka bir yüksek sesle inilti sıyrılıyor.

"Siktir..." diye inliyor, kolunu göğsüme doluyor ve boynumu öpebilmek için beni yukarı çekiyor. "Bu çok iyi."

Bacakları bükölüyor ve daha sert, daha hızlı itiyor. Eli tekrar bacaklarıımın arasına girdiğinde çok ıslağım. Vibratör ateşleniyor ve onu klitorisimde aşağı yukarı kaydırarak başka bir yüksek sesli inilti çıkarıyor.

"Evet?" diye soluk soluğa soruyor ama cevap veremeyecek kadar kendimden geçmişim.

Avuçlarım tahtaya bastırıyor. Kıcımlı onun kalın sikine dayıyorum, orgazmdan patlamadan önce onu sonuna kadar almak için elimden geleni yapıyorum, çekirdeğimde daha sıkı ve daha sıkı bükülüyor.

Sıcak vücudu arkamda ve ben kollarına sarılmış durumdayım. Ağzı boynumda ve kendi boşalmasını kovalarken inleyerek pantolonunu indiriyor.

Vahşi ve ilkeliz, elimizin altında olan şey için çaresiziz. Dizlerim çöküyor ve boşalırken yoğun zevk dalgaları arasında titriyorum.

Elini kapatarak vibratörü hassas klitorisimden uzaklaştırıyorum ve o da bırakıyor. İki elini de kalçalarımın koyuyor, tutana kadar tekrar tekrar itiyor.

Vücudu geriliyor ve aleti nabız gibi atıp beni doldururken inliyor. Güçlü kolları bedenimi sarıyor ve ağzı yine boynumda, öpüyor ve ısıyor, yüzümü onunkıyla buluşmak için çevirdiğimde çeneme doğru ilerliyor.

Ağzılarımız mühürleniyor, dudaklar ayrılıyor ve dillerimiz birbirine dolanıyor. Parmaklarımı saçlarının arasına sokmak için geriye uzanıyorum ve onu daha yakına çekiyorum. Eli göğsümün önündeki rafi destekliyor ve doyumsuz gençler gibi ısırarak ve nefes nefese öpüşüyoruz.

Bir kez daha nabzı atıyor, çenemi öpmek için aşağı inmeden önce ağzımın içine doğru inliyor. "Kahretsin, beni delirtiyorsun Pink."

İkimiz de hızlı hızlı nefes alıyoruz ve ben gülümseyerek başımı boynuna yaslıyorum. "Şikayetim yok." Bana her zaman iyi bakar.

"Beni buraya çekip yüzümü öptüğünden beri bunu yapmak istiyordum." Geri çekilerek bir adım attı ama elini belime koydu. "Bekle."

Ayak bileklerimin etrafındaki tozluklarıma bakıyorum, kalçalarımın boşalıyor. Elinde nemli bir bezle tekrar dar odaya giriyor. "Bu yardımcı olacaktır."

"Teşekkürler." Ocağın alarmı çaldığında ortalığı temizlemek için kullanıyorum. "Bisküviler!"

Havluyu eline tutuşturuyorum, aşağı uzanıp tozluklarımı yukarı çekiyorum, sonra da fırından tavayı almak için koşturuyorum. Altın sarısı ve çıtır çıtırlar, gülümsüyorum ve soğuması için ocağın üstüne koyuyorum.

"Çok lezzetli görünüyorlar." Hendrix yaklaşıyor, beni tekrar kollarıyla sarıyor ve yanağımdan öpüyor. "Onları ne zaman yiyebiliriz?"

"Biraz kahve yap, ben de tereyağı ve bal getireyim." Küçük oyun parkında durmuş bana bakan Haddy'yi kontrol etmek için mutfak girişine doğru yürüyorum. "Ve bebeği."

İki fincan kahve, ballı tereyağlı bisküviler, Haddy kucağında ve muhteşem kocam karşımda oturmuş, ne kadar güzel olduklarından ve tüm tavayı tek başına nasıl yiyeceğinden bahsediyor, bu da biraz istersem daha fazla yapmam gerektiği anlamına geliyor.

Gülümseyerek başımı sallıyorum. Küçük kızımın elini tutuyorum ve yalnız olduğumu, iki yakamı bir araya getirmek için elimden geleni yaptığımı, hala hayallerime ve bebeğime sahip olup olamayacağımı merak ettiğimi düşünüyorum.

Hendrix'i ve kısa karşılaşmamızı düşündüğümü hatırlıyorum. Birbirimize söylediğimiz her şeyi ve ondan yardım istemeye karar verdiğimi hatırlıyorum.

Kendimi buraya gelmenin, bunu yapmanın bir kasırgayla yüzleşmek gibi olacağına ikna ettim. İşlerin kontrolden çıktığını hissedersen, duygularım başa çıkamayacağım kadar güçlenirse ya da bunaltıcı bir şeye dönüşecek gibi görünürse, güvenli bir yere gitmek için bolca zamanım olacaktı.

Kaybetmek istemediğim şeyi, yani kalbimi koruyabilirdim. Her şey bittiğinde parçaları toplardım ve iyi olurdu.

Şimdi ne kadar aptal olduğumu anlıyorum. Hendrix Bradford bir kasırga değil, bir hortum. Hiçbir uyarı yapmadan içeri daldı ve her şeyi aldı. Güvende olduğumu sanmıştım. Kontrolün bende olduğunu sanıyordum ama o küçük karavan parkımı yerle bir etti, ağaçları köklerinden söktü ve her şeyi havaya savurdu.

Sadece kalbimi çalmadı, manzarayı da değiştirdi. Hayatım asla eskisi gibi olmayacak ve yeniden inşa etsem bile her zaman onun izini taşıyacağım.

Hendrix

JACK

Bütün erkeklere söylemek istememeni anlayabilirim ama en azından evli olduğunu söyleyebilirdin.

ZANE

Çocuklara söylememeni anlamıyorum. WTF, Jack?

GARRETT

Evet, aptal, neden bize söylemedin? Raven'ı seviyoruz. Sonunda kafanı kışından çıkardın.

LOGAN

Bu gerçekten harika, kardeşim.
Tebrikler.

GARRETT

Yalaka olma, Logan.

İşler yolunda gitmezse diye sana söylemek istemedik.

JACK

Neden yaramasın ki?

ZANE

Evet, dostum, sorun ne?

GARRETT

Onun ihtiyaçlarına öncelik verin. Bu artık Hendrix Show değil. Bunu sevgiyle söylüyorum. Liv'i bu şekilde geri kazandım.

Biliyorum.

Biliyorum. Ağabeyim bana her zaman bok atıyor ama söyledikleri doğru. Wisconsin'den sonraki o geceden beri bunu düşünecek kadar yavaşlamama izin vermememin nedeni de bu.

Bana kalsa Raven Atlanta'ya geri dönme fikrinden vazgeçer ve burada benimle kalırdı. Star bana istasyonda onu ne kadar çok sevdiklerini söyleme fırsatını hiç kaçırmıyor. Ona tam zamanlı bir iş vereceklerinden eminim. Çok para vermezler ama buna ihtiyacı yok. Onun da benim de param var.

KCLA'daki iş sıkıcıysa ne olmuş? Los Angeles'ta hiç hava yoksa ne olmuş? Sonsuz güneş ışığını sevmeyi öğrendim. Eğer denerse o da sevebilir.

Telefonuma bakarken, midemdeki çukur farklı bir hikaye anlatıyor. Raven'ı neyin motive ettiğini biliyorum. O bir fark yaratmak, hayat kurtarmakla ilgili ve haftalar geçtikçe, daha hızlı ve daha hızlı, yaklaşan şeyi inkar edemiyorum.

"Şimdiden Aralık olduğuna İNANAMIYORUM!" Raven özel jetin büyük, tereyağılı deri koltuğuna uzanıyor.

Yüzü yeni yıkanmış, dudakları parlak ve saçları geriye taranmış, çok güzel. Kehribar rengi gözleri parlıyor ve üzerinde siyah yoga pantolonu ve uzun kollu siyah bir tişört var. Elinde bir kadeh şampanya var.

Eve gideceği için heyecanlı olduğunu söyleyebilirim. Üç aydan beri ilk kez.

Üç ay, üç gün gibi geçti.

Her yıl sezon başladığında aynı şey oluyor. Tüm hafta antrenmanlar ve her hafta sonu maçlar derken bir bakıyorum Noel gelmiş, ardından playofflar ve son büyük maç için geri sayım.

Spor medyası büyük açıklamamdan sonra bir dakikasını özel hayatıma ayırdı. Raven ve benim Haddy ile evden çıkarken çekilmiş fotoğraflarımızı yayınladılar. Antrenmana gittiğimde Haddy'yi stadyuma taşıırken çekilmiş fotoğraflarım vardı.

Haberlerin çoğu tarafsızdı, çirkin ya da saldırgan değildi. Dedikodu sitesi TMI baba olmamı çok büyütmeğe çalıştı ama ellerinde fazla pislik yoktu.

Her nasılsa bizim adliye düğünümüz onların dikkatinden kaçtı, muhtemelen gösteriyi yöneten yaşlı insanların akıllı telefonları ve sadece basit internetleri olmadığı için.

Herkes benim oyunumla daha çok ilgileniyordu.

İnanılmaz bir sezon geçirdik. Birkaç erken tökezlemeden sonra, tek bir maç bile kaybetmedik. Tyler ve ben ligde konuşuluyoruz ve yorumcular şimdiden Super Bowl'u kazanacağımızı tahmin ediyor.

Beni tarihteki en iyi tight end'lerden biri olarak adlandırıyorlar ve bu, tüm kariyerim boyunca çalıştığım şeyin zirvesi.

Her sezon maç yapmadığımız tek hafta olan bu haftayı, Zane ve Rachel'ın Newhope'taki düğünü ile başlayarak en iyi şekilde değerlendiriyoruz.

Oradan Atlanta'ya gidip Raven'ın babasını ve kız kardeşini ziyaret edeceğiz ve mirasını imzalayacağız. Ondan sonra.

Zihnim onun gergin teklifine ve söylediği her şeye kayıyor. O zamanlar, ona yardım etmem için çaresizdi. Hendrix Bradford'un eski "evlilik, bebek ya da kaka yok" prensibiyle çalışıyordu ve onu geri çevirmeyeceğimi umuyordu.

O adamı artık tanımıyorum bile.

Raven başını ellerine dayamış, arabasının koltuğunda emzik emen ve Axel'i kucığına alan kızımıza gülümsüyor. "Onun ilk Cadılar Bayramı için hazırlandığımız günler daha dün gibi."

"O çok şirin bir futbol topuydu." Uzanıp Haddy'nin ayağını sıktım.

Onu ilk kez tutmaya çalışmamla ilgili komik bir şakaydı. Ne kadar aptalmışım.

Mahalleyi dolaşp şeker mi şaka mı yaptık ve yiyemeyeceği kadar şeker topladık. Sonra Şükran Günü geldi ve biz aileyle FaceTime'da sohbet ederken tabak sipariş ettik ve püre haline getirilmiş hindiye onunla paylaştık.

Günün sonunda Raven'ın onu tutuşunu, Haddy'ye biberonunu verişini izledim ve göğsüme bir yumruk yemiş gibi, onlar için ne kadar minnettar olduğumu fark ettim.

"O dokuz aylık," diye şakacı bir şekilde feryat ediyor Raven.

"Evet." Boğazımı temizliyorum, bu kadar kısa sürede hayatımın ne kadar büyük bir parçası haline geldiklerini düşünüyorum.

"Dört dişi var, dört!" Dört parmağını havaya kaldıran Raven'ın güzel kahverengi gözleri kocaman.

"Biliyorum. Geçen gün omzumu ısırıldı."

"Çünkü çok lezzetlisin." Bana her zaman sikimi partiye getiren o şımarık bakışını attı.

Eğer karım mil yüksekliğindeki kulübe katılmak isterse, ona asla hayır demem. Belki de tüm bu lanet düşünceleri aklımdan çıkarır.

Pencereden dışarıya bakışını izliyorum, mutlu bir gülümseme dolgun dudaklarını kıvrıyor. Geçtiğimiz hafta boyunca tek konuşabildiği ailesini, benim ailemi, arkadaşlarımızı görmek, evde olmaktı...

Geri dönmek onu mutlu eder. Benim istediğim de bu, değil mi? Garrett ne söylemekten hoşlanır? Bu artık Hendrix gösterisi değil.

Elimi onunkinin üzerine koyarak saatimi kontrol ediyorum. "Dare Night'a zamanında yetişme şansımız yüksek."

Dylan'ın haftalık spesiyalinin olduğu gece, deneyecek kadar cesur müşteriler için sürpriz, süper acı biberli bir tarifi test ediyor.

Craig ve ekibin geri kalanı yıllar önce bunu ateş temalı bir dans partisine dönüştürdü ve bu parti restoranın haftanın en popüler gecesi haline geldi.

"Umarım öyledir!" Bana bakarken gözleri dans ediyor. "Geçen sefer sadece sonunu yakalayabildim ama çok eğlenceli görünüyordu."

"Oldukça çılgınca." Ayağa kalktım, kollarımı baş üstü bölmelerine dayadım.

Aşağıya bakarken, yanağından bir tutam saçı kulağının arkasına doğru kaydırışını izliyorum. O hala çok güzel bir şekilde benim. Los Angeles'a tek başıma döneceğim günü düşünmek istemiyorum.

Başlangıçta, ona bu konuda sorunum olmadığını söyledim. Beş yıldır tek başıma yaşıyorum. Tabii ki sorun olmazdı.

Benim için sorun değil.

Bu iki hanımefendi dünyama girdi ve her şeyi değiştirdi. Haddy'nin yatak odasının kapısında nefesimizi tutarak ağlamasını beklediğimiz ilk gecedan itibaren. Onu takip eden her bir uyku vakti filmine kadar.

Deplasman maçlarında bile telefonda uyurduk. Sonra benim yatağında uyumaya başladılar.

O devasa, "saçma" malikaneye tek başıma nasıl geri dönebilirim?

Telefonum çalıyor ve mesajı görmek için çıkarıyorum.

JACK

ETA?

Pencereden dışarı baktığımızda, Teksas üzerinde bir yerdeyiz. Duvardaki bir ekranda Amerika Birleşik Devletleri haritası ve alttan geçen küçük uçağımız görünüyor.

Dokuz gibi ineceğiz gibi görünüyor.

JACK

Mükemmel, görüşürüz o zaman.

Raven'ın yanına oturup elini tutuyorum ve her zaman takabilmesi için yeniden boyutlandırđım altın yüzüğü inceliyorum. "Bunun için hazır mısın?"

"Düğün için mi?" Kaşları atıldı.

"Bu bir süre için son sessiz anımız olabilir."

Yüzü bir sırtışla rahatlıyor. "Vahşi Bradfordlar tarafından paralanacağımızı mı söylüyorsun?"

Parmak eklemlerini öpmek için elini dudaklarıma götürüyorum. "Daha çok onlar tarafından boğulacağız gibi."

Yaklaşarak başını omzuma koyuyor. "Haddy ailesini çok sevecek."

Başımı onunkine yasladığımda, bu konuda haklı olduğuna eminim. Haddy zaten mziğ ve dans etmeyi seviyor. Tam uyum sağlayacak ve tıpkı annesi gibi onu da bizden biri yapmaya hazır olacaklar.

Hâlâ el ele tutuşurken, sadece arkadaş olduğumuzu düşünüyorum. Kardeşlerime ayrılığımızı açıklamayı düşünüyorum. Üç ay önce verdiğim sözü düşünüyorum.

"Ne olursa olsun, çok eğlendim."

Bana göz kırıyor ve dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor. "Ben de yle."

Raven Kindle'ında kitap okurken Haddy koltuğunda uyukluyor. Ben telefonumu çıkarıp YouTube'da geçen sezonun önemli anlarını izliyorum.

Omzuma hafif bir dokunuş dikkatimi çekti.

"Son yaklaşmamızı yapıyoruz." Uçuş görevlisinin sesi yumuşak ve alçaktı ve inişe hazırlanmak için yer değıştirdik.

Yere inmemiz uzun sürmedi. Raven'ın Haddy'nin eşyalarını toplamasına yardım ettim. Uçuş boyunca uyudu, umarım bu da gelecek olan ılğınlığa hazır olacağı anlamına gelir.

Kısa merdivenlerden indiğimizde kot pantolonlu ve kapüşonlu iki tanıdık gencin bizi beklediğini görüyoruz. Sahilde serin ve esintili bir gece ve Raven kapüşonu Haddy'nin başına ve kulaklarına geçiriyor.

"Koç Jack seni almamız için bizi gönderdi." Uzun boylu oğlanın Jack'in lise futbol takımının oyun kurucusu ve Dylan'ın en iyi arkadaşı Allie'nin oğlu Austin Sinclair olduğunu fark ettim. "Sizi doğrudan restorana götürmemizi söyledi, dolambaçlı yol yok."

"Senin için sürpriz bir parti planladılar." Edward Wells, Rachel'in kardeşi ve çok komik biri.

"Edward!" Austin onun kolunu yumrukluyor. Austin onu azarlarken genç çocuk kaşlarını çatıyor ve bir *Ow!* ile o noktayı ovuyor. "Bunu onlara söylememen gerekiyordu."

Raven başını eğip eliyle ağzını kapatıyor, ben de sesimi alçaltarak bir adım öne çıkıyorum. "Sorun yok. Bize hiç söylemedin."

"Ama sana söyledim." Edward'ın kafası karışmış, benden Austin'e bakıyor, o da bir inilti çıkarıyor. Sonra omuz silkti. "Yetişkinler tuhaftır."

Başını sallayan Austin, Raven'ın bavulunu alır. "Her neyse, şaşırmış gibi davran."

"Şimdiye kadar gördüğün en sürpriz insanlar olacağız," diye onu rahatlatıyor.

Çocukların ardından, bavullarımızı Garrett'in büyük boy Ford pikabının kasasına yerleştirmeye yardım ediyorum. Haddy'nin araba koltuğunu yolcu koltuğunun arkasındaki ikinci sıraya yerleştiriyoruz ve Raven ile Edward bebekle arkada otururken ben Austin'le ön tarafa geçiyorum.

Kasabanın güneyindeki küçük havaalanından restorana kısa bir yolculukla ulaşıyoruz ve Cooters & Shooters'ın otoparkına girdiğimizde bir şeyler planladıkları çok açık.

"Dare Night'ı bizim için iptal mi ettiler?" Öne doğru eğilen Raven'ın sesi endişeli.

Restoran neredeyse tamamen karanlıktır ve park yeri birkaç araba, Jack'in kamyoneti ve Logan'ın SUV'si dışında boştur.

"Hayır, herkese eve park etmelerini söylediler ve sen kapıdan girdiğinde dışarı fırlayıp bağıracaklar," diye açıklıyor Edward ironi yapmadan.

"Edward, Dang!" Austin sahnede bağırıyor ve kıkırdamama engel olamıyorum.

"Rachel hepinizle birlikte içeri girmememi söyledi. Patlayıcılar ve bağırışlar yüzünden çok gürültülü olacak."

Austin dikiz aynasından ona bakar. "Bu senin bilgin içindi, tüm kamyonu söylemen için değil."

"Bebek için bilmeleri gerektiğini düşündüm. Herkes bağırdığında Gigi ağlıyor."

"Çok iyi bir noktaya değindin, Edward." Raven onun kolunu okşadı. "Bizi uyardığın için teşekkürler. Önce çocukların girmesine izin vereceğim ve Haddy'nin kulaklarını kapatacağım."

Edward başını sallar. "Sorun değil. Yarın görüşürüz. Evine hoş geldin."

Kamyonetten iner ve tepeden eve doğru yürür. Austin kamyonu park eder ve tipik, sinirli bir genç gibi dışarı çıkar.

Üçümüz onu ön girişe giden kısa yürüyüş yolunda takip ediyoruz ve ben omzuna vuruyorum. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, oldukça açık davranıyorlar. Perşembe gecesi buranın bu kadar sessiz olmasının imkânı yok."

Dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor ve kolu tutuyor. "Bu doğru."

Daha kapıyı açamadan ışıklar yanar ve herkes *Sürpriz* diye bağırır!

"Sonunda buradasın!" Dylan beni kucaklamak için öne atılıyor. "Bekliyorduk ve bekliyorduk."

"Anlayabiliyorum." Kız kardeşimi sıkmak için eğildim.

"Yeni kız kardeşim!" Raven'a sarılmak için döner. "Ağabeyim nasıl evlenme teklif etti? Bana yüzüğünü göster!"

"Oh..." Raven'ın gülümsemesi duraksıyor ve panik içindeki gözleri benimkilere kayıyor. "Gerçekten değildi..." Başlıyorum ama Dylan onun elini tutuyor. "Elmas yok mu?" Kaşlarını çatarak bana bakıyor.

"Çok hızlı karar verdik, bunları yeni ..." Raven başladı. "Bu geçici bir durum," diye bitiriyorum.

"Tamam, yıldönümlerinizi, bayramlarınızı falan olacak!" Dylan gülümsüyor, her zamanki gibi destekleyici. Yanlış adımımı elinin tersiyle itiyor ve Haddy'nin paltosunun kapüşonunu kafasından çıkarmak için dönüyor. "Benim küçük Haddy'm nerede? İşte geldi!"

Haddy ağlamıyor. Aslında, şenlikli odada etrafına bakarken mavi gözleri kocaman.

Liv, Rachel ve Allie ile birlikte dört kardeşim de etrafımızda toplanıyor. Barın üzerindeki ışıklı tabelada *Evinize Hoş Geldiniz* yazıyor ve mekân aile, arkadaşlar ve Dare Night için gelen müşterilerle dolup taşıyor.

Görünüşe göre onları cesaretlerinin ortasında yakaladık.

İlk sürpriz bölüm bittiğinde, PA sisteminden "Disco Inferno" başlar ve kadın garsonlardan birkaçı bara atlayarak *Coyote Ugly* tarzı dans eder.

"Evine hoş geldin, Hen!" Craig uzun bir piknik masasının arkasında durduğu yerden mikrofona sesleniyor.

Grease'deki sarışın Sandra Dee peruğunu takmış ve tanıdığım bir garson, bu haftanın baharatlı biber yemeğinden küçük beyaz bardakları cesur müşterilere dağıtmasına yardım ediyor.

"Uçuşun nasıldı?" Jack omzumu tutup beni kucaklamak için kendine çekti.

"O çok büyük!" Liv yanımda Gigi'yi tutuyor, Raven'a sarılıyor ve Haddy.

"Bu benim evli, bebek sahibi, kaka-bez değiştiren küçük kardeşim değil mi?" Bu yüksek sesin hemen ardından kocaman kollar göğsüme dolanıyor ve beni yerden kaldırıyor.

"İndir beni, Koca Ayak!" Bağırıyorum, Garrett'ın mengenesine karşı bükülüyorum. Beni tekrar ayağa kaldırıyor ve ben de dönüp onu kendi Sandra'sında görüyorum

Dee bana sırtarak peruk taktı. "Çok kötü ."

"Mutlu görünüyor." Zane yanıma gelip elimi tutuyor ve beni kendine çekip sırtıma bir tokat atıyor. "Baba olmak sana iyi geliyor."

Utangaç bir şekilde başımı sallıyorum, gözlerim içgüdüsel olarak Raven'ı arıyor. Kızların arasına dalmış, gülüşüyor ve kucaklaşıyorlar. Hepsi aynı anda konuşuyor, bebeklere yaltaklanıyorlar.

Haddy'nin ağzında emziği ve elinde Axel, şaşkınlıkla onları izliyor. Ağlayacağını sanmıyorum.

"O bir Bradford." Garrett gülüyor ve bizi bırakıp barın tepesinden ona bağırarak Craig'e katılıyor. "Kendine engel olamıyor."

Müzik Pitbull'un "Fireball" şarkısıyla değişirken bir hamlede 1.80'lik gövdesini barın tepesine sürüklüyor. Odanın ışıkları yanıp sönüyor ve eve dönüşümüz ailemin körfezdeki restoranında Perşembe geceleri yaşanan kargaşaya karışıyor.

"Biraz ister misin?" Dylan elinde bir kâğıt bardak ve kaşıkla dans ederek yanıma geldi. "Tatlı patatesli ve mısırlı kırmızı Savina biberi ve ısıyı azaltmak için biraz elma sirkesi ve limon suyu."

"Ben yaparım!" Raven yanıma atlayıp küçük porsiyonu aldı. "Kırmızı Savinalar, hayalet biberler keşfedilene kadar dünyanın en acı biberiydi."

"Hayır, teşekkür ederim." Logan iki elini kaldırarak uzaklaşır.

"Aynı!" Liv, Haddy'yi kalçasında zıplattığı yerden sesleniyor. "Damak tadımın bozulmamasını tercih ederim."

Güzel karım cüretkâr yemekten küçük bir ısırık alıyor. Ağzına atar atmaz kahverengi gözleri açılıyor ve elini yüzünün önünde sallayarak ciyaklıyor.

"Çok lezzetli!" Elini sallamaya devam ederek gülerken gözleri sulanıyor ve burnu akmaya başlıyor. "Dumanlı..."

"Hiç tatlılık alıyor musun?" Dylan onun yanında, sanki bir laboratuvar dalmış gibi onları izliyor.

Raven başını hızla sallıyor. "Ağzımı yakıyor!" "İşte!" Allie küçük bir fincan vanilyalı dondurma uzatıyor.

Raven alıyor, kartonun üstünü yırtıyor ve dilini doğrudan bardağın içine sokuyor.

"Biraz ister misin, Hen?" Dylan bana dönüyor, elinde küçük bir fincan daha tutuyor. Sanki silah çekmiş gibi iki elim de havaya kalktı. "Şimdilik böyle iyiyim."

Rachel bir kahkaha atarak porsiyonu aldı. "O halde dans etmeye başlasan iyi olur. Ağabeyin seni bekliyor."

Garrett, Craig ve Cooters & Shooters tişörtleri giymiş birkaç garsonun kalçalarını salladığı bara bakıyorum, sonra parti boy vanilyalı dondurma bardağını ağzına götüren gelinime bakıyorum.

Gözlerimiz buluşuyor ve gülümseyerek göz kırpmıyor.

"Sanırım karımla dans etmeyi tercih ederim." Bir adım öne çıkıp elimi uzattım. "Senin için sorun olur mu?"

Dondurmayı yakındaki bir çöp kutusuna atıyor ve elini benimkine koyuyor. "Ben bununla iyi doğmuşum."

Kuzgun

H Endrix kollarını bana dolayarak vücudumu kendine çekiyor ve Dustin Lynch'in "Stars Like Confetti" şarkısı eşliğinde dans ediyoruz.

Kulağıma ceketine tırmanmakla ilgili şarkı söylüyor ve kalbim gibi, ona sahip olabilirsin ve sıcaklık damarlarımda kayıyor.

Arkama yaslanıp ona gülümsedim. "Gerçekten güzel bir sesin var."

Çenesini çekerek bana sırtıyor. "Yarışmaya uygun olduğumdan emin değilim."

"Merak etme. Ben de hiç öyle olmadım."

Kolu belime dolanıyor ve bana daha sıkı sarılıyor. "Kendini küçümseme Pink. Haftanın herhangi bir günü benim çift geniş karavanımın kraliçesi olabilirsin."

Başım bir kahkahayla geriye düşüyor. Etrafımızdaki kalabalık nakaratı söylüyor ve Hendrix kalçalarını aklımı müstehcen düşüncelerle dolduracak şekilde hareket ettiriyor.

Tam yanında duruyorum, kollarımı omuzlarına doluyorum ve dansı onun yönetmesine izin veriyorum. "Bu bizim ilk dansımız mı?"

Düşünüyormuş gibi etrafına bakınıyor. "Dylan'ın resepsiyonunda dans etmedik mi?"

Gözlerimi kaçırarak gülümsüyorum. "Erken çıktık."

"Evet, öyle yaptık." Kaşları sallanıyor. "Hiçbir şeyi değiştirmedim."

Dare Night, ılgın yemeklerden çılgın ışıklara ve danslara, etrafta gülüşen ve dalga geçen Bradford ailesine kadar hayal ettiğim her şeydi. Müzik, ateşli dans parçaları ve country hitleri arasında gidip geliyor, ancak saat on biri vurduğunda her şey sona eriyor.

"Parlıyorsun." Dans pistinden tekrar çıkarken Hendrix elimi tutuyor. Bu gece kollarında sallanmam için beni kaç kez dışarı sürüklediğinin sayısını unuttum. "Gerçekten mutlu görünüyorsun."

"Hiç sahip olmadığım ailem gibi." Özlemle odanın etrafına bakıyorum. "Haddy için mutluyum."

Elimi nazikçe çekince beni yanına oturttu. "Eminim onlar da seni aileden biri olarak görüyorlardır."

Alt dudağımı çiğneyerek onun sözlerini düşünüyorum ve diliyorum... "Kızımızı kaybettik mi?" Odada etrafa bakınarak konuyu saptırıyorum.

Zane ve Rachel arkamızdalar ve bütün gece ayrılmadılar, el ele tutuşup neredeyse yeni evliler gibi yakın dans ettiler.

Küçük kızımızı Dylan ve Dylan ile Logan'ın evlendiğİ kayalıklardaki İtalyan tarzı villanın sahibi olan tatlı, yaşlı, kör kadın Bayan Gina ile bir masada görüyorum. Ailenin fahri büyükannesi gibi.

"Henny Amca!" Kimmie Joy bağılıyor ve ben bütün gece o küçük sesin nerede olduğunu merak ediyordum.

Jack'in kızı yaygara koparmaya hazırmış gibi durduğumuz yere doğru yürüyor ve Hendrix eğilerek onu kalçasına alıyor. Birinci sınıfa gidiyor ve şimdiden Dylan teyzesine çok benziyor.

"Grizz Amca bana yalan söylediğini söyledi. American Girl bebeğimin gece uyurken canlanmayacağını söyledi." Altı yaşındaki kızın kolları çapraz duruyor ve kaşları atılıyor. "Beni korkutmaya çalıştığını söyledi."

Ellerim gülmemi gizlemek için ağzımı kapatıyor ve Hendrix dudaklarını birbirine bastırıyor, ben de aynısını yapacağımdan eminim.

"Bu doğru." Başını salladı, çok pişman görünüyordu. "Sana takılıyordum ama seni korkutmak istememiştim."

Özrünü düşünürken koyu renk kafasını yana yatırıyor. Sonra bir anda yüz ifadesi aydınlanıyor ve onun omzunu sıvazlıyor. "Sorun değil Henny Amca. Ben de bazen yalan söylerim."

"Ne?" Neredeyse yine gülecek. "Ne zaman mesela?"

"Mesela bir keresinde babama yatağımın altında bir yılan olduğunu söyledim çünkü tek başıma uyumak istemiyordum."

"Ne oldu?"

"Uyuyana kadar onun yatağında uyuyabileceğimi ama hikâye anlatmamam gerektiğini söyledi."

Çenesini kaldırır. "Baban haklı. Her zaman dürüst olmalıyız. Yalan söylediğim için özür dilerim. Bir daha yapmayacağıma söz veririm, yapar mısın?"

Koyu renk gözleri, vereceği cevabı düşünüyormuş gibi yine yana kayıyor ve adam onu hafifçe sallıyor. "Kimmie!"

"Şey..." Adam onu gıdıklamaya başlayınca kızın cevabı ciyak ciyak kahkahalara dönüşüyor ve sonunda kız sakinleşiyor. "Tamam! *Tamam!!!*"

Sonra onu ayağa kaldırıyor ve Dylan'ın kızımızı tuttuğu yere doğru koşarak uzaklaşıyor.

Başını sallayarak bana baktı. "Bu kız büyüdüğünde başımıza bela olacak."

"Bence çok sevimli." Yaklaşıp kolunu tutuyorum ve ayak parmaklarımın ucuna kalkıp yanağından öpüyorum. "Ve bence Haddy'nin harika bir babası var."

Mavi gözleri benimkilerle buluştuğunda kararıyor ve şehvet damarlarımda cızırdıyor. "İnsanların duygularını incitmeden buradan ne zaman çıkabiliriz?" diye sorarken alçak sesi midemi gıdıklıyor.

"Geçen sefer bu bizi durdurmadı." Ses tonum küstahça ve kare şeklindeki çenesindeki kaslar esniyor.

Onu kontrol için mücadele ederken gördüğümde hemen ısınıyorum. "Herkes şimdi Haddy'yi görmek istiyor."

"Buradan çıkmaya çalışmıyorsun, değil mi Hen?" Garrett yaklaşıp sırtına bir tokat attı. "Logan yarın istasyonda bir program kaydetmemizi istiyor."

Bilardo masalarının yanındaki duvarda Logan ve Zane'in bir posterı asılı. İkisinin de kulaklık takmış, önlerinde yayın mikrofonları olan ve altlarında *Lightning & Thunder* yazan bir resim.

Dylan durduğumuz yere doğru yürüyor ve Haddy'yi kalçasında zıplatıyor. "O çok tatlı bir bebek, Rave. Şu gülümsemeye bak!"

Sanki bir işaretmiş gibi, Haddy emziğini ağzından çıkarır ve Zzz sesi, dört dişini gösteriyor.

"Sanırım takıma küçük bir çocuk eklemenin zamanı geldi." Logan yürüyor, kollarını minyon karısına doluyor, sonra bana doğru başını sallıyor. "Hey, Rave, eğer ilgilenirsen meteorolog pozisyonu için bir fikrim var."

Kulaklarım dikleşiyor ve küçük bir sıçrama yapıyorum. "İlgimi çekti!"

Gözleri Hendrix'e ve tekrar bana kayıyor. "Sonra konuşuruz. Bu gece okul var. Programı kaydedebilmemiz için yarın istasyona geliyor musunuz?"

"Orada olacağız." Hendrix'in kısık sesi yanımda ve kolu sanki çok doğalmış gibi bana sarılmış.

"Yarın gece bekarlığa veda!" Allie zıplayarak durduğumuz yere geldi ve Haddy'yi kız kardeşimin kollarından aldı. "Mor içkiyi ben getiririm."

"Oh..." Haddy'den ona bakıyorum. "Bebeklere kim bakacak?"

"Austin yardım etmeyi teklif etti bile. Edward, Kimmie ve Benji Maxwell'i de yanına alacak."

"Kulağa dolu bir ev gibi geliyor," diye gülüyor Hendrix. "Ne yapıyoruz biz?" "Çarpışıyoruz tabii ki." Logan yüzünü eğip Dylan'ın boynunu ısırtıyor.

"Değilsin!" diye bağırıyor, koluna vurarak. "Siz çocuklar kendi başınıza yapacak bir şeyler bulmalısınız. Zane'e bir kucak dansı verin."

Garrett hemen, "Tamamdır," diye cevap verir. "Craig kıyafetlerimizi arabasına koydu."

"Şimdi onların partisini basmak istiyorum," diye gülüyor Allie, Grizz'den Ben.

Hendrix daha dik duruyor ve kızımıza uzanıyor. "En iyisi "Haddy yaygaraya başlamadan önce yatağa."

Garrett, "Lanet olsun, onu pantolonunun içinde tut, azgın köpek," diye takılır.

"Henny Amca mısır köpeği değil!" Kimmie çemberin içine atlıyor ve Garrett'in sırtına atlamak için ellerini kaldırıyor.

"Ha!" Hendrix kardeşinin omzunu yumruklar. "Yakalandın."

"Kızıma yeni kelimeler öğretme." Jack'in yorgun şikayeti gruba katılıyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

"Bu ikisiyle işin çok zor," diyorum ve o da gülümseyerek kolunu omuzlarıma doluyor.

"Arkamı kollayan bir tek sen ve Rachel varsınız."

"Bu doğru değil!" Allie ağlıyor ama Dylan ve Liv ile birlikte gülüyor.

Sadece başını sallıyor ve çenesini kaldırarak bana bakıyor. "Seni burada görmek güzel, Raven. Ailemize hoş geldin."

Göğsüm sıkışıyor ve aptal gözlerim yanıyor. Gözlerimi hızla kırıştırmak başka tarafa bakıyorum ve yavaşça nefes alıyorum. Büyük Birader Jack'ten bunu beklemiyordum ve sanki artık gerçekten bir Bradford'um.

Hendrix'in eline uzanırken bir teşekkür fısıldıyorum. O da benim gibi hissediyormuş gibi bana gülümsüyor -mutlu, sevilmiş ve çok çelişkili.

Kucaklaşmalar ve yarın için planlarla herkese veda ediyoruz. Garrett şehirdeyken kamyonetini kullanabileceğimizi söylüyor, çünkü içinde zaten eşyalarımız ve Haddy'nin araba koltuğu var.

Oteldeki personel bizi eski dostlar gibi karşılıyor ve Hendrix bizi her zamanki gibi körfeze bakan muhteşem süitine götürüyor. Tıpkı önceki gibi, ama bu sefer köşede portatif bir beşik var.

Haddy buraya gelirken uyuyakaldı ve ben onun huzur içinde uyumasına bakarken babası arkamdan yaklaşıp kollarını belime doladı.

"Ne düşünüyorsun?" Sesi sessiz.

Benim cevabım da aynı derecede sessiz. "Bu anın içinde kalmayı ne kadar isterdim."

İkimiz de dolunayın soluk ışığında uyuyan kızımızı izliyoruz. "Bu oldukça güzel bir an, Pink." Dudaklarını yanağında gezdirirken boynumda, tenime karşı gülümsediğini hissediyorum.

Başımı onunkine yaslıyorum ve şu anda, etrafımızdaki gümüşü ay ışığında bile buranın nasıl altın gibi olduğunu düşünüyorum.

"AHHHND GERİ DÖNDÜK, orospular ve fahişeler, kötü şöhretli, rezil, potansiyel olarak tehlikeli, üçüncü yıllık Evlen, Sikiş, Öldür turu için!" Rachel ellerini ağzının yanında birleştirerek fısıltılı tezahürat sesleri çıkarıyor.

"Bir canavar yarattık." Allie o meşhur mor içkisinden beş bardak doldururken yanıma doğru eğiliyor. "Söylesene Rach, orospu ile fahişe arasındaki fark nedir?"

Rachel el sallayarak onu uzaklaştırıyor ve ben de jet yakıtı olduğundan emin olduğum üzümlü Kool-Aid karışımı bardağı inceliyorum. "Bu benim için sadece ikinci kez. Ve ilki iki yıl önceydi."

"Bir düzeltmemiz var, ho-ho-hoes..." Rachel sahte spiker sesiyle çantasını karıştırıp kalemleri, kâğıtları ve küçük kum saatini çıkarıyor. "Bu ikinci, iki yılda bir yapılan, kötü şöhretli, potansiyel olarak tehlikeli..."

"Tehlikeden bahsetmişken," diye şarkı söylüyor Dylan, elinde muhteşem parmak yiyeceklerden bir tepsiyle dans ederken. "Keçi peynirli ve ballı hayalet biberli tostlara kimler hazır?"

"Ben!" Elimi kaldırarak ağlıyorum.

"Peki baharatlı olmayan seçenek...?" Liv bir Solo bardak mor içecek alıp yanındaki tabureye oturuyor.

"Pizza ruloları." Dylan küçük dikdörtgenlerle dolu bir sepeti aramızdaki masaya bırakıyor.

"Leziz, ben de biraz alacağım." Liv'in yanına yaslanıyorum ve ikimiz de gülüyoruz.

"Bunlar Garrett'ın en sevdikleri," diyor Liv.

"Humus ve pide getirdim." Allie, içinde bir küvet dolusu marketten alınmış humus ve bir paket pide bulunan plastik bir torba çıkardı. "Yargılamayın, bütün gün kütüphanede çalışıyordum."

"Burada yargılama yok." Eşyaları masaya yerleştirmesine yardım etmek için etrafından dolaşıyorum. "Mor içkiyi getirmiştin."

"O kısmı kolay," diye fısıldıyor Allie. "İki ölçek Kool-Aid, bir ölçek Everclear."

"Oh, kahretsin." Bir kahkaha atıyoruz ve Dylan hepimizin alkışlaması için plastik bardağını kaldırıyor.

Sonra geri çarpıyoruz ve ben irkilmiyorum bile. Bu içki tehlikeli. "Pekâlâ hanımlar, kalemleri hazırlayın." Rachel telefonunu çıkarır. "İlk olarak yuvarlak sıcak geliyor!"

"Neden birdenbire gerildim?" Kıkırdıyorum ve Dylan elimi tutuyor.

"Bu Elvislerin savaşı." Rachel'ın sesi uğursuzlaşıyor. "Jacob Elordi, Austin Butler, Bruno Mars... BAŞLA!"

"Bruno Mars?" Kaşlarımı çattım. "O ne zaman..."

"Küçük bir çocukken Elvis taklidi yapardı." Allie açıklıyor. "Çok tatlıydı. Ufacık tefecikti-"

"Saat , Bookish Spice," diye yaygara koparıyor Rachel.

"Bu lakap bana pek inandırıcı gelmedi." Allie kaşlarını çattı. "Kulağa biraz sıkıcı geliyor."

"Sen seksi kütüphanecisin." Dylan cevaplarını hızla yazarken kaşlarını sallıyor. "Gözlüklerinizi çıkarın, saçlarınızı açın ve... Bitti!"

Allie elindeki kâğıdı hızla katlarken, "Gözlük takmaya başlamalıyım," diye düşünüyor.

Rachel da çok geride değil ve Liv'le birlikte kalemlerini bırakıp fincanlarını bitiriyorlar.

"Vay canına, çok hızlısınız!" Hâlâ boş kağıdıma bakıyorum.

"Herhangi bir şey yaz." Allie herkesin kırmızı Solo bardaklarını doldururken bana bir kalça kontrolü yapıyor. "Yanlış cevap yok."

Dudaklarım bükülüyor ve Rachel zaman diye bağırırken hızla isimleri karalıyorum.

"Önce ben!" Dylan ayak parmaklarının üzerinde zıplıyor.

"Müstakbel gelin olduğu için önce Rachel'ın olması gerekmez mi?" Liv baldızını belinden yakalıyor.

Rachel, "Hepsini birlikte okuyalım," diye öneriyor ve hepsi okurken ben de bekliyorum.

"Jacob'ı sık, Bruno'yla evlen, Austin'i öldür." Dylan ağlar ve tartışma başlar.

Allie, "Austin ismiyle zor zamanlar geçiriyorum," diye yakınıyor. "Oğlumu düşünmeden bunların hiçbirini yapamıyorum."

"Bu bir *oyun*, Allie." Dylan ona doğru eğiliyor. "Bunu gerçekten yapmıyorsun." "Tamam, bilmek zorundayım..." Öne eğilip bir avuç pizza aldım.

yuvarlanıyor. Mor içki sinsidir ve sarhoş olmadan önce bir şeyler yesem iyi olur. "Oğluna o eski dizinin adını mı verdin?"

"On sekiz yaşındaydım!" Allie ağlıyor, yüzü kıpkırmızı oluyor. "En sevdiğim diziydi!"

"Aman Tanrım, öyle mi yaptın?" Liv kahkahalar içinde Rachel'ın sırtına yığılıyor.

"Biliyordum!" Tezahürat için kadehimi kaldırıyorum.

"Benim sıram, benim ..." Dylan bara yaslanıp kadeh kaldırıyor. "Vin Diesel, Paul Walker, The Rock."

"Ooo, *Hızlı ve Öfkeli* versiyonu." Gözlerim açılıyor ve hızlıca cevabımı yazıyorum.

"Gördün mü, işi öğreniyorsun." Bana dirsek atıyor, çarşafını ikiye katlıyor.

Son taneler plastik kum saatinin içinden kayıyor ve Rachel zamanı çağırıyor.

Elimi kaldırarak doğru cevabı açıklıyorum. "The Rock'ı sık, Paul Walker'la evlen, Vin Diesel'i öldür."

Daha fazla çığlık kopuyor ve Allie her şeyi ters anladığımı söylüyor. Liv benim tarafımda ama Rachel ve Dylan The Rock'la evleniyor.

"Bu geçerli bir seçim," diye kabul ediyorum. "Ama ben mavi gözlere bayılırım."

"Öyle olduğunu biliyorum." Dylan yan tarafımı dürtüyor ve birbirimize yaslanıyoruz.

Parti mor içkiler eşliğinde devam ediyor. Tüm parmak yiyecekleri yiyoruz ve Jensen Ackles ya da Milo Ventimiglia ile evlenip evlenmeyeceğimizi tartışıyoruz. Hepimiz Zac Efron'u öldürmek için birleştik. Zavallı Zac.

Hemsworth'lerin ikisi de üçüncü bir seksi olmadığı için sikiş kategorisine giriyor ve gecenin yarısında Dylan, Rachel ve Allie'nin telefonları aynı anda çalıyor.

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" Liv gözlerini kocaman açarak bana bakıyor. "*Hâlâ* aile grubu sohbetinde değil miyiz?"

"Benim bir iPhone'um var!" Cihazımı kaldırıyorum. "Beni eklemek çok kolay."

"Jack yüzünden," diye açıklıyor Allie. "Her zaman yanlışlıkla eski ipliği çeker."

Dylan'ın iPad'inin etrafında toplanmış, Logan'ın Zane'i bekârlığa veda partisi verdikleri barda dans pistinin ortasındaki bir sandalyeye sürükleyişini izliyoruz.

Zane itiraz etmeye çalışır ama Logan'ın, eğer bunu yapmak zorundaysa Zane'in de yapmak zorunda olduğunu söylediğini duyarız.

Sonra ışıklar diskoya dönüyor ve Ginuwine'den "Pony" çalmaya başlıyor. Garrett ve Craig sarı peruklarıyla dans ederken hepimiz çılgılık atıyoruz. İkisi de payetli askılı üstler giyiyor ve egzotik dansçılar gibi kalçalarını hareket ettiriyorlar.

Zane idam mangası tarafından öldürülmek üzereymiş gibi başını öne eğiyor ve Craig parmaklarını uzun, siyah saçlarında gezdirirken kardeşi ona kucak dansı yapıyor.

Rachel gülerken gözlerindeki yaşları siliyor ama Hendrix dışarı çıktığında Dylan da ben de çılgılık atıyoruz. Peruk takmıyor, ama gömleğini çıkarmış ve kot pantolonu kışını ve bacaklarını o kadar iyi sarıyor ki kendimi yelpazelemek zorunda kalıyorum.

Kardeşine sırtını döner ve öne doğru eğilerek kışını onun yüzüne doğru sallar. Doğal olarak, Zane kardeşinin poposunu ayağıyla iter, ancak Hendrix hazırlıklıdır, kendini bir şınavda yakalar ve gerçek bir egzotik dansçı gibi yerden yumuşak, kavisli bir kaldırma yapar.

Elimi hâlâ yüzümün önünde sallayarak, "Bu tostlar kadar sıcaktı," diyorum.

"Kardeşimin hareketleri var!" Dylan küçük bir kalça sallama hareketi yapıyor ve ben de itiraz edemiyorum.

Arkasını dönüyor, sahneden dans ederek iniyor ve Garrett ve Craig çok komikken Hendrix saf seks. Ya da belki de onunla yatan kişi olarak ben böyle konuşuyorumdur.

"Aman Tanrım." Rachel sandalyeye yığıldı. "Saat onda ahırda olacaksak biraz dinlensek iyi olur."

"Köpeğin tüyünü getireceğim!" Allie boş tabakları topluyor, ben de bardakları ve peçeteleri toplayıp çöpe atmaya yardım ediyorum.

Rachel, "Clint'in buraya ne yaptığını gördüğünüzde öleceksiniz," diye övgüler yağıdırıyor. "Kesinlikle muhteşem. Ağladım."

"Gerçekten yetenekli," diye ekliyor Dylan. "Artık kendine güveni de artıyor."

Restoran temizlendi ve birlikte Bradford'ların evine giden patikayı takip ederek tepeye çıktık.

"Tören ahırların arasındaki sokakta olacak. Büyük kapılar açık olacak ve yeşil çayıra bakacağız. Her şey çam dalları ve pırıltılı ışıklarla süslendi ve benim buketim kamelya ve kış yasemini. O kokulu çam kozalaklarından aldı, bu yüzden harika kokuyor."

"Neredeyse Noel geldi," diye hüzünle not düşünüyorum, tatilin yaklaştığını düşünerek.

"Keşke hepiniz bizimle kalsanız." Dylan başını omzuma yasladı. "Haddy'nin Deedee teyzesini tanımaya ihtiyacı var."

"Hendrix'in bir maçı var." Sesim kısık ve Noel'i onunla nasıl geçirmek istediğimi düşünüyorum.

Çok yakın. Üç aylık limitimizi geçmiş olsa da, acaba bunu sorun eder mi? Bence eder.

Dylan ve Rachel eve yerleştiler. Austin Allie ve beni aldı, annesini eve bırakmadan önce beni otele götürdü.

Odamıza gittiğimde Haddy beşiğinde uyuyor, babası ise yatakta ağır ağır nefes alıyordu. Hızla yüzümü yıkıyorum ve çarşafın arasından onun yanına geçiyorum. Dans pistindeki seksi hareketlerini düşünerek dudaklarımı sıcak tenine bastırıyorum.

Tereddüt etmeden dönüyor, yanaklarımı avuçluyor ve aç bir öpücük için ağzımı kendine çekiyor.

Konuşmuyoruz. Bacaklarımın ayrılma şeklini, üstümde hareket edişini, vücutlarımızın dünyadaki en doğal şeymiş gibi bir araya gelişini sorgulamıyoruz.

Elleri yatağın üzerinde her iki yanımda duruyor ve kalçalarını sallayıp sikini kaygan göbeğimin derinliklerine gönderirken, ellerimi kaslı kollarına doğru kaydırıyorum.

Dans pistinde okyanustaki bir dalga gibi yuvarlanarak nasıl hareket ettiğini hatırlıyorum ve ayrılmış dudaklarımdan bir inilti süzülüyor. Omuzlarını kavrayıp sırtımı kaldırıyorum, böylece dudaklarımı göğsünün çizgileri boyunca izleyebiliyorum.

Dilim tuzlu teninin üzerinde kayıyor. Dişlerimi sert kaslarına bastırarak derinden inlemesine neden oluyorum. Sırtımı eğerek hareketlerine karşılık veriyorum ve onu daha da derine çekiyorum.

Beni geriyor, okşuyor, beni doğrudan uçurumun kenarına gönderiyor. Bu ilkel bir dans, bir erkek ve bir kadın, bir koca ve bir eş arasında çok basit.

O benim. Ben de onun.

Sona yaklaşıyoruz ve hareketlerimiz ateşleniyor. İnliyor ve öpüşüyoruz, serbest bırakılmamızın peşinden koşuyoruz ve gerçekleştiğinde, bunun olması gerektiği gibi olduğundan her zamankinden daha eminim.

Hendrix

Tahir beyaz ışıklarla parıldıyor ve resepsiyon alacakaranlıkta da devam ederken düğün konukları dans pistine akın ediyor.

Sağlam bir ahşap kirişe yaslanmış, müzik eşliğinde dans eden arkadaşlarımızı izliyorum. Gloria ve Sandra, Second Chance Stables'ın sahipleri ve ortakları. Zane kızgın ve yaralı olarak geri döndüğünde ona iyileşmesi için bir yer verdiler. Bu ziyaretimde yeterince görmediğim Craig ve düğün planlayıcısı erkek arkadaşı Clint birlikte dans ediyor.

Düğünler hakkında pek bir şey bilmem ama bu düğün, Zane ve Rachel'in sessiz, için için yanan romantizmi için özel olarak tasarlanmış gibi görünüyor.

Jack ve Garrett'in yanında dururken, Zane'in yeminlerini okurken Rachel'in yeşil gözlerine yoğun bir şekilde bakmasını izlerken, öpüşmelerinden sonra Rachel'in ona bu kadar yakın sarılmasını izlerken, yalnız ağabeyimin aradığını bulmuş olmasından gerçekten memnunum.

Rachel'in yere kadar uzanan elbisesinin kare yakasını ve önden üç kat sarkan dantel eteğini çok beğendim. Bence Raven böyle bir şeyin içinde çok güzel görünürdü. Beyazlar içinde çok güzel.

Rachel'in beyaz ve kırmızı çiçeklerden oluşan buketi şimdiye kadar gördüklerimin en büyüklerinden biri. Raven onların kamelya ve beyaz yasemin olduğunu ve çok güzel koktuklarını söyledi. Her yer Noel gibi kokuyor.

Raven'ın bizim düğünümüzde saçlarına taktığı gibi sarı saçlarına çiçeklerden bir çelenk örülmüş ve atların sanki törene katılıyorlarmış gibi başlarını ahırların üzerinden sarkıttıkları ağabeyimin töreni ne kadar güzelse, bence adliye sarayındaki düğünümüz de o kadar özeldi.

Benim hanımlarımın da aynı derecede güzel olduklarından eminim. Haddy'nin o şirin beyaz elbisesiyle başındaki çelengi çıkarmaya çalıştığını hatırlarken dudaklarımdan küçük bir gülümseme geçti. Raven'ın gözleri benimkilerle buluştuğunda çok korkmuştu ama ben her şeyi kontrol altına almıştım, yüzükler ve her şey.

Kardeşlerim ve ben geleneksel siyah takım elbiseler giyiyoruz ama nedimeler yere kadar uzanan, üst kısmı farklı tarzda soluk yeşil elbiseler giyiyorlar. Raven omzu açık elbisesiyle en ateşlisi. Onda en sevdiğim görünüm bu.

Koyu renk saçları yumuşak dalgalar halinde sarkıyor ve üst kısmı hareket ettikçe düşüncelerimi tatlı göğüslerinden uzaklaştırmak zorunda .

Dün gece uyumayıp onu bekleyecektim ama Haddy'yi uyuttuktan sonra uyuyakalmış olmalıyım. Sıcak dudaklarının tenime değmesiyle uyandım ve tereddüt etmedim. Onu aldım.

Çok kolaydı, çok temeldi, nefes almak ya da yürümek ya da gol atmaya hazırlanırken mükemmel atılan bir spirali yakalamak gibi.

Tam memnuniyet.

Son nedime fotoğrafı, tüm kızların Rachel'ı açık arka kapıların yanındaki kemerin altında çevrelemesiyle çekildi. Açık mavi gökyüzünde soluk ay henüz görünüyor. Garrett, Gigi'yi Liv'in kollarından kaldırıyor ve Dylan'ın Haddy'yi almak için Raven'a koşmasını izliyorum.

Kız kardeşim buraya geldiğimizden beri Haddy'yi kucağından bırakmadı ve sabah Atlanta'ya gitmeden önce teyzesiyle vakit geçirmeye çalıştığını biliyorum. Dylan ailesini çok seviyor. Bunu görmezden gelmeye çalışıyorum ama gitme vakti geldiğinde kendimi hep suçlu hissediyorum.

Tüm sahneyi, Raven'ın Liv'le el ele tutuşmasını ve ailemle gülüşmesini izlerken, kısa bir ayrılık ve şipşak bir boşanma düşüncesi çenemi zorluyor. Her şey yanlış ve hiç mantıklı değil.

"Hey, kardeşim, iyi misin?" Garrett elimde birayla durduğum ve tüm bu düşünceleri düşündüğüm yere doğru yürüdü.

Onları temizleyerek gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Dylan buraya geldiğimizden beri Haddy'yi yere bırakmadı."

Kardeşim gülüyor ve küçük kızı tombul parmaklarını papyonuna doluyor, papyonu ağzına götürmeye niyetli. Gigi'nin çilek sarısı saçları var.

Saçları Liv'inki gibi ama Garrett'in büyük mavi gözlerine sahip. Haddy'nin kuzeni olduğunu böyle anlarsınız. Bradford'un bütün çocuklarında var.

Gülüyor, benim görüş alanımdan kız kardeşimize doğru ilerliyor.

"Seninle uğraşmayı sevdiğimi biliyorsun, ama cidden. Bu dünyadaki en iyi şey değil mi?" Elini küçük kızının sırtına koyar. "Birini bu kadar sevebileceğini hiç düşünmüş müydün? Liv hayatımın aşkı ama Gigi bambaşka biri."

Onunla tartışamam. "Hayatımı oldukça değiştirdi."

"Bu küçük hanım bana güveniyor." Adam kadının başını öpüyor ve kadın da artık çözülmüş olan kravatını ağzına çekiyor. "Birinin onu incitmeye veya kötü hissettirmeye çalışabileceğini düşündüğümde kendimi oldukça vahşi düşünceler içinde yakalıyorum."

"Sen her zaman mazlumdun yana oldun. Bak Craig için ne yaptın."

"Demek istediğim de bu. Çocuklar okulda gerçekten boktan olabiliyor."

Sallıyor

Başını. "Bunu duymasam iyi olur."

Kıkırdarak başımı sallıyorum. "Liv'in senin hakkında bunu bildiğine eminim." "Okuldan bahsetmişken, sporcu biriydin ama gerçekten zekiydın. Sen

her zaman A alırdım." Gözlerimi kısarak ona bakarken, ne demek istediğini merak ediyorum. "Belki Jack'le birlikte çalışabilirsin, onun yardımcı koçu olursun ve bir şeyler öğretirsin... Bilmiyorum... bir şeyler."

Başımı sallayarak yere baktım. "Öğretmenlikle ilgilenmiyorum." "Logan seni gözünü kırpmadan yayına çıkarırdı. Sen doğuştan yeteneklisin.

spor radyosu."

Boğazım düğümleniyor ve ona bakıyorum, eve taşınmam için bana seçenekler sunmak için elinden geleni yapıyor. "Emekli olmaya hazır değilim, Grizz. Bu oyunu hâlâ seviyorum."

"Biliyorum." Başını sallıyor ve bir kahkaha atıyor. "Koşamayacak yaşlanana kadar oynamak . Hatırlıyorum. Ama belki bir gün ailene daha yakın olmak istersin. Sadece bilmeni istiyorum, çok eğleniyoruz. Oturup çimlerin büyümesini izleyemezsin."

Raven Dylan'a sarılıyor ve gözleri benimkilerle buluşuyor. Gülümseyerek kardeşimle birlikte durduğum yere doğru yürüyor ve ben de başımı sallayarak ona göz kırpiyorum.

"Sağ ol dostum. Sana inanıyorum."

Hayatımız boyunca bizi tanıyan ve seven insanlarla çevrili olarak yaşadığımız bu küçük kasabanın sunacağı çok şey var. Keşke bana yetecek kadarını nasıl yapacağımı bilseydim.

"Sonunda sizinle tanışmak güzel, Bay Bradford." Jeffrey Harrison Gale elimi sıkıyor ve ağır Rolex saati bileğinden aşağı kayıyor.

Bu sabah Dylan'ın gözyaşları, sarılmaları ve öpücükleri, daha fazla sarılmalar, resimler ve her gün FaceTime yapma ve "bu kadar yabancı olmayı bırak Hendrix" sözlerini içeren ailemle vedalaşma dramından sonra, Raven'ın babasının Atlanta'nın hemen güneyindeki malikanesine doğru yola çıktık.

Beklediğimden çok daha büyük olduğunu söylemeliyim. Kahretsin, burası Bayan

Gina'nın kayalıklardaki malikanesi birinin balıkçı kampına benziyor.

Raven ailesinin parası olduğunu söylemişti, ama bu on ayak yüksekliğinde, araba yolunun sonundaki ferforje demir kapılar, daire şeklindeki araba yolunda büyük bir çeşme, kapıda uzun sütunlar ve hatta bir otel lobisinde görebileceğiniz büyüklükte bir kase gül tutan bir masanın bulunduğu mermer bir fuaye malikanesi.

Hollywood'da yardım etkinlikleri için böyle büyük malikânelere ama açıkçası bunun Raven'ın sahnesi olmasını beklemiyordum. O çok gerçekçi ve ucuz.

Safeway'de bir dolara on paket çorap bulduğu için çok heyecanlandığı zamanı hatırlıyorum. Sonra dolar dükkanından on iki paket Jolt kola almıştı. O şeyin artık üretildiğini bile bilmiyordum.

Sanki gömülü bir hazine bulmuş gibi onları bana gösterdi. Kimsenin istemediği bir hazine, diye belirttim.

"Sizinle tanıştığımıza memnun oldum efendim." Daha dik duruyorum, keşke kısa kollu lacivert tişörtümün ve kot pantolonumun üzerine blazer ceketimi giyseydim diyorum.

Raven omzu açık bordo kazağı, tozlukları ve kahverengi Uggs'larıyla benim kadar rahat. Haddy, *Pazar günü futbol tulumunu* ve pembe bebek joggers'ını giyiyor. Her zamanki gibi kocaman gözleri, emziği ve kucağındaki Axel ile tüm sahneyi izliyor.

Kaslarım gergin ve ilk sorun işaretinde koruyucu baba-ayı olmaya hazırım.

Raven'ın babasının arkasında benim yaşlarımda bir adam duruyor ve kaşlarını çatarak bizi izliyor. Koyu renk saçları yüzünden geriye doğru taranmış ve gri kazağının yakasından altın bir zincir görünüyor. Serçe parmağında bir yüzük var.

Yargıladığımdan değil. Ben pek takı meraklısı değilim ama takımdaki bazı arkadaşlar bu işlerle ilgileniyor. Hoşuma gitmeyen şey, kahverengi gözlerinin Raven'ın her hareketini sanki onun üzerinde bir hissesi varmış gibi takip etmesi.

"Raven." Babası bir adım öne çıkıyor, iki elini de kızının kollarının üstüne koyuyor ve yanağından öpüyor. "İyi görünüyorsun."

"Öyleyim baba." Sesi parlak ve güçlü. "Çok iyiyim."

Bunda benim de payım olduğunu düşünmek isterdim ama altı milyon doların miras kalmasının da yardımı olduğunu tahmin ediyorum.

"Yüzüğünüzü görebilir miyim?" Kız cevap vermeden elini tutuyor ve sesi yükseliyor. "Bu *kadar* mı? Bunu bir mağazadan elli dolara alabilirsin."

Göğsüm sıkışıyor, ve, *Sik beni-bir kez daha!*

Törenimize yüzük getirmeyi hatırladığım için kendimle gurur duyuyordum. Şimdi kendimi ucuz, romantik olmayan bir pislik gibi hissediyorum.

"Çabucak karar verdik," diye Raven. "Her neyse, mesele yüzük değil. Mesele benim yapmak istediğimi yapmam, Haddy'nin sağlıklı ve mutlu olması ve babasını tanıması..."

"Ne yapmak istiyorsan onu yapıyorsun," diye homurdanıyor babası. "Kasırgaları kovalamak mı? Ağaçlar başının üstünden uçarken fırtınada kıpırdamadan durmak için elinden geleni yapmak mı? Yapmak istediğin şey bu mu?"

Meydan okuyan ses tonu göğsümde bir adrenalın dalgasına yol açıyor ama Raven çenesini kaldırıyor, onun tavrından en ufak bir sarsılma yaşamıyor.

"Tam olarak bunları yapmadım ama oraya doğru gidiyorum." "Burada olmak varken, Atlanta'da lüks bir ofiste çalışmak varken, Aileniz yanınızdayken iyi bir maaş alıyorsunuz." Nefes nefese kaldı. "Bu hiç mantıklı değil, Bisküvi."

Çenem sıkıştı ama Raven benden önce davrandı.

"Lütfen bana öyle deme." Sesi keskin ve adam sanki imkânsızmış gibi elini kaldırıyor. "Görüyorum ki Larry her zamanki gibi yanında." "Kasabaya geleceğini duydum." Lawrence Calder O'Halloran gizlenmeyi bırakıp konuşmaya katılmak için öne çıktı. "Sanırım bu *onu*."

Gözlerim onun karanlık gözleriyle çarpışıyor ve başımı sallıyorum.

"Hendrix Bradford." Elimi uzattım. Bu adamdan ve karıma bakma şeklinden de hoşlanmıyorum. "Ben Raven'ın kocasıyım."

"Lawrence O'Halloran." Elini benimkine koyuyor ve ben de elini sıkıyorum.

Yüzünü buruşturuyor ve gitmeye hazırım ki haftalık FaceTime görüşmelerinden tanıdığım tatlı bir ses yüzleşmeyi yarıda kesiyor.

"Raven! Haddeeee!" Amelia seslenir ve genç kadın hızla odaya girdiğinde Haddy ciyaklamaya başlar.

"Mimi!" Raven kız kardeşini yakalar ve birbirlerine sıkıca sarılırlar, bir o yana bir bu yana sallanırlar. "Aman Tanrım. Seni çok özledim."

Raven güler ve ikisi de gülen gözlerindeki yaşları siler.

"Bebeğimi bana ver!" Amelia kızını Raven'dan alıyor, onu sıkıyor ve bir o yana bir bu yana sallıyor.

Haddy ciyaklıyor ve bebekçe konuşuyor, eski bir arkadaşıyla yeniden bir araya geliyormuş gibi omuzlarını okşuyor. Amelia, Raven'dan biraz daha uzun ve sıska ama aynı kehribar rengi gözlerle sahipler.

"Dişleri var!" Önce kız kardeşine sonra da bana göz kırpmıyor. "Ve... Hendrix? Bu gerçekten sen misin?"

"Sizinle şahsen tanıştığıma memnun oldum." Gülümsüyorum, elini sıkmak için uzanıyorum, ama o öne atlıyor ve bana sarılıyor.

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum!" Eli göğsümde ve en azından bu evde biri arkadaş canlısı ve sıcak. "Haddy boo-boo'mu çok özledim. O benim küçük yumuşacık bebeğim-evet, öyle!"

Mimi burnunu kırıştırıp başını Haddy'nin yüzüne doğru sallıyor ve kızım en yüksek sesli ciyaklamayı çıkarıyor. Ben kıkırdıyorum ama büyükbabası geri çekiliyor.

"Gerçekten, Amelia." Bir elini göğsüne koyuyor. "Onu böyle bağdırtmak zorunda mısın?"

"O sadece mutlu, Pappy!"

"Bana baba deme."

"Tamamdır, babalık!"

"Amelia." Ses tonu keskin ama kızlarının ikisi de karşımdaki uzun boylu, yaşlı beyefendiden özellikle korkmuş görünmüyor.

Adama tam olarak ikna olmadım ama tavırları beni yumuşatıyor. Yine de Raven'ın annesi hakkında söylediklerini, eskiden ona nasıl davranıldığını ve babasının onun için asla ayağa kalkmadığını hatırlıyorum. Yani sonunda iyi olsa da, bana ihtiyacı olduğunda onu geri almaya hazırım.

Amelia ise Raven'a doğru eğilir. "Onu odama götüreceğim, siz de ne yapmanız gerekiyorsa yapabilirsiniz. Gelin beni bulun."

Raven elini Haddy'nin küçük kolundan aşağı kaydırarak mor çantayı kız kardeşine uzatıyor ve sonra tekrar babasına dönüyor. "Nasılsın baba?"

Amelia bebekle birlikte çıkarken yüz ifadesi rahatlıyor ve odanın arkasındaki büyük pencereye doğru bir adım atıyor.

"Daha iyiydim," diye burnunu çekiyor. "Burada yaptıklarımızla ilgilenmediğini biliyorum ama biraz daha fazla uğrayabilirsin. En azından arada bir arayabilirsin. Önemsiyormuş gibi davran."

Bakışları benimkilere kayıyor ve göz devirmesini engellediğini anlayabiliyorum.

Acıma partisi çok mu? "Umursuyorum baba. Sadece manipüle edilmekten hoşlanmıyorum." "Seni kim manipüle ediyor?" Ses tonu rahatsız edici.

"Bu manipölasyon

Bir babanın kızı için en iyisini istemesi? Yaşlılığında ailemin bana yakın olmasını istemek manipölasyon mu?"

Çenesi geriliyor, ben de bir adım öne, ikisinin arasına geçiyorum. "Bu doğru, işim onu evden uzak tutuyor." Boğazımı temizleyerek elimi Raven'ın omzuna koyuyorum. "Ama Raven sürekli senden ve buradan bahsediyor. Ailesini önemsiyor."

Bu bir yalan değil. Bana onun hakkında umursamamayı dilediği şeyler söyledi ve bu beni cidden kızdırdı. Küçük kızımı bulup ikisini de buradan götürmeye hazırım ama Raven'ın önderlik etmesine izin vermeye çalışıyorum - en azından onun işi hallolana kadar.

Adamın kahverengi gözleri yüzümü tarıyor ve bir an duruyor. "Seni çalarken izledim, genç adam. Çok yeteneklisin."

"Teşekkür ederim."

"Sanırım aslen Güney Alabama'dan olduğunuzu okumuştum?" "Evet, efendim."

"Belki ileride bu bölgeye geri taşınmayı düşünürsünüz."

Kaşlarım çatıldı. "Eninde sonunda Newhope'a geri döneceğimden eminim ama şu an bulunduğumuz yere oldukça alıştık."

Raven elini koluma koydu. "Hendrix'in kariyer planları tartışmaya açık değil. Buraya işimi halletmeye geldik, o yüzden ne yapmam gerektiğini bana söylersen..."

"Bu aceleyi anlamıyorum." Babası ondan bana baktı. "Hendrix'in bir oyunu var, benim de işim var." Açıklamasından hoşlanmıyorum kendini ona.

Bu *manipölasyondan* hoşlanmıyorum, ki o nasıl çevirmeye çalışırsa çalışsın tam olarak doğru kelime bu. Onun ihtiyaçlarını anlamalı ve işbirliği yapmalı, işi zorlaştırmamalı, kolaylaştırmalı.

Bunun yerine, birkaç zarfın bulunduğu masaya doğru yürür. "Donald kayyum. Annenizin belirttiği şartları yerine getirdiğinize dair belge isteyecek..."

Yüz ifadesi gergin olan Larry'ye bakıyor. Raven fark etmemiş gibi görünüyor ama ben bu ikisinin bakışmasından hoşlanmıyorum. Larry'nin yargılayıcı alaycılığını sevmiyorum.

O adamı yakasından tutup defolup gitmesini söylememek için kendimi zor tutuyorum. *Neden burada ki?*

Raven, "Resmi belgeleri sana ve Donald'a üç ay önce gönderdim," diye belirtiyor.

"Evet, ama paranın nereye gönderilmesini istediğinizi ve diğer şeyleri doğrulamak isteyecektir, bilmiyorum. Size söyleyecektir."

Raven'ın dudakları bükülür ama itiraz etmez. "Sanırım yarın ofisinde olacak?"

"İsterseniz eve gelmesini sağlayabilirim."

"Ona gidebilirim. Bu işi bir an önce bitirmek istiyorum."

"Elbette," diye homurdanıyor. "Buradan asla yeterince hızlı çıkamazsın, değil mi?"

Omuzları düşer ve boşluğa geçer. Bir elini babasının göğsüne koyuyor ve ses tonunu yumuşatıyor. "Seni seviyorum baba. Sadece kuyumcu olmakla ilgilenmiyorum."

"İnanın bana, bunu çok açık bir şekilde ifade ettiniz."

Dudakları hayal kırıklığına uğramış bir yarı gülümsemeye dönüşüyor ve ayak parmaklarının üzerine kalkarak onun yanağını öpüyor. "Bu konuda aynı fikirde olmadığımız için üzgünüm ama umarım bir gün anlayacaksın."

"Bir planımız vardı, Raven Lorrain."

"Bir planın vardı baba. Bana hiç danışılmadı." Benim durduğum yere döndü. "Hadi Amelia'yı bulalım. Bebeğimi görmek istiyorum."

"Hemen arkanda olacağım."

Öfke dolu olduğunu anladığım bir hızla yürüyor ve ben de onun gidişini izleyen iki adama dönüyorum. Gözleri benimkilerle buluştu ve ben bir adım öne çıktım.

"Burada neler olduğunu bilmiyorum ve yeni tanıştığımız için minnettarım. Ama bir şeyi açıklığa kavuşturacağım ve bunu bir daha söylemeyeceğim." Sesim sakın ama kararlı ve ikisinden de en az bir santim uzun olmam hoşuma gidiyor. "Raven benim karım ve sana karşı koyabilecek kadar güçlü olsa da, buna zorlanmasından hoşlanmıyorum. O yüzden beni dinleyin, siz onun duygularıyla oynarken ve onu *manipüle* ederken öylece durmayacağım." Kelimeye sertçe vurdum. "Ve eğer ikinizden birinin ona bir daha Bisküvi dediğini duyarsam, keşke demeseydim diyeceksiniz. Beni anladınız mı?"

Babasının koyu kahverengi gözleri kısılıyor ve bir elini göbeğine koyarak ceketinden aşağı kaydırıyor. Omuzlarım çökmüş durumda ve şu anda içlerinden birinin beni test etmesini dilediğim noktadayım.

Birkaç saniye sonra çenesini kaldırır ve basit bir "Anlaşıldı" der.

Lawrence Calder O'Halloran kaşlarını çatarak geri çekildi. "Yeterince duydum." Dönüyor ve hızla ön kapıdan çıkıyor, ama ben bir dakika kalıyorum, elimde onu Babamın bakışlar ve izin veriyor onu için değerlendirmek benim seviye . Ciddiyet.

Dudakları titriyor ve başını sallayarak gözlerini kaçırıyor ve beni odada yalnız bırakıyor.

Etrafa bakarken, bu dört katlı müzede nasıl bulacağımı merak ediyorum. Mutlu bir bebek ciyaklaması bana bir ipucu veriyor.

Kuzgun

"Her zaman suçluluk duygusu yüklemeye hazır, değil mi?" Amelia'nın eski yatak odasının etrafında dolanırken, sesimdeki sinirli hırıltıyı engelleyemiyorum. "Bir planımız vardı..." Babamın kendini beğenmiş ses tonunu taklit ediyorum. "Ne planlarım hakkında? İlk günden beri hayatımla ilgili hiçbir konuda söz sahibi olmadım."

"En azından bir çıkış yolu bulmuşsun." Amelia halının üzerine yüzüstü uzanıyor, Axel'i Haddy'ye doğru zıplatıyor ve onunla birlikte burnuna vuruyor.

Haddy bunu her yaptığında ciyaklıyor ve karnıyla gülüyor ve bu göğsümdeki öfkeyi eritecek kadar güçlü tek şey. Küçük kızımı -ve açıkçası küçük kız kardeşimi- onların manipülasyonlarından korumayı başardım.

Hendrix kaslı kollarını koruyucu bir tanrı gibi kavuşturmuş duvara yaslanıyor. Gözlerini eğlenen bir şefkat dolduruyor ve kendi aşk festivalinden, parti otobüsünden çıktıktan sonra bu aileyle bir kurşundan kurtulduğu için mutlu olduğunu hayal ediyorum.

Yerde yatan kız kardeşimin yanına gidip diz çöküyorum. "Aile işinde çalışmak istiyor musun Mim?"

"Benim için fark etmez." Omuz silkiyor ve bana dönük bir şekilde oturma pozisyonuna geçiyor. "Ben bir muhasebeciyim, yüzden sıkıcı bir ofis ya da başka bir ofis olacak. Ben daha çok

Beni umursamayan bir yerde olmaktansa herkesi tanıdığım ve istediğimi yapabildiğim bir yerde tercih ederim."

Elimi uzatıp bir tutam koyu bukleyi kulağının arkasına kaydırıyorum. "Buranın seni umursamadığını iddia edebilirim."

"Sadece huysuzsun. Bunun doğru olmadığını biliyorsun." Bana gülümsüyor. "Babam seni seviyor. Sadece tüm küçük yavrularını tek bir çatı altında istiyor."

"Annem hayattayken bu koruyucu dürtüler neredeydi?" Gözlerim Axel'in solungacını çiğneyen Haddy'de, homurdanıyorum. "Ona tek bir kelime bile etmedi."

Tatlı kızıma kendini aşağı ya da mükemmelden daha az hissettirmeyi aklım almıyor. Hendrix'in duruşunu değiştirdiğini fark ediyorum ve orada geri çekilip liderliği bana bırakmasını takdir ediyorum. Bunun onun için kolay olmadığını biliyorum.

"Bunu neredeyse unutuyordum!" Amelia zıplayarak ayağa kalkıyor ve yatağa doğru zıplayarak başının etrafında pembe solungaçları olan yepyeni, bebek mavisi bir aksolotl alıyor. "Axelita ile tanışın! Üzgünüm, onu sana hiç postalamadım. Çok meşguldüm ve-"

"Özür dilemene gerek yok." Ona sarılmak için uzandım. "Okul ve sosyal hayatla meşguldün ve Axelita çok sevimli."

"Jim Cantore'a haddini bildirmek için ne zaman dönüyorsun?" Kolunu belime doluyor. "Mayıs'ta mezun oluyorum. Artık Haddy konusunda sana yardım edebilirim!"

"Ona yardım etmen için seni neredeyse Los Angeles'a taşıyacaktık." Hendrix'e göz kırpyorum, o da gülümseyerek bize doğru yürüyor.

"Söylemiyor musun?" Mimi başını yana eğiyor. "Los Angeles, ha? Ailemden ve arkadaşlarımdan oldukça uzakta. Bizi özlemiyor musun?"

"Seni çok özlüyorum ama eğleniyorum." Hendrix'in gözleri üzerimde ve söylediğim her şeyi dikkatle dinlediğini biliyorum. "Arkadaşlar ediniyorum, çoğunlukla istasyonda, ama bazı eşlerle de tanıştım ve çok iyiler. Mutluyum."

"Yeni alter egonu buldum!" Mimi beni dürtüklüyor ve ben utanıyorum. Hendrix ikinci kişiliğim hakkında hiçbir şey bilmiyor. "Liz Pantore!"

"Jim Cantore gibi." Alçak sesle kıkırdaması sohbete katılır. "Anladım!"

"Tasha Scarce'tan çok daha iyi." Amelia'nın burnu kıvrılır. "Kim-"

"Bu sadece eskiden oynadığımız bir oyun." Sorusunu çabucak kestim.

Çenesi düşüyor ve gülmek için elinden geleni yapıyor. Ayağa kalktığında onu çimdikleyebilirim.

"Bak ne diyeceğim. Siz ikiniz dışarı çıkın." Haddy'yi yerden kaldırıp kalçasının üzerinde sallıyor. "Ben bebeğimi kucağıma alırım, siz de küçük bir randevu gecesi yaşarsınız."

Alt dudağımı çiğneyerek Hendrix'e bakıyorum. Gözlerimiz buluşuyor ve koruyucu koca olarak çok iyi bir iş çıkarıyor. Zaten harika bir baba. Kız kardeşimin anlaşmamızla ilgili her şeyi bildiğinden haberi yok.

"Bu fikri sevdim." Yanına yaklaşp elini omzuna koydu.

Küçük bir baygınlıkla ona göz kırptıyor ve ben onu tekrar çimdiklemek üzereyim. Bir şeylerin peşinde olduğunu anlayabiliyorum ama Hendrix kalkmama yardım etmek için elime uzanıyor.

O çok güzel ve kendinden emin ve bir erkekte, bir partnerde istediğim her şey var.

Elini tutuyorum, kız kardeşime bakarken onun yanına gidiyorum. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana mesaj at."

"Hiçbir şeye ihtiyacım yok. Kaybol şimdi!" Parmaklarını bize doğru salladı. "Onu yatağına yatıracağım. Bu gece resmi olarak izinlisiniz."

"Teşekkürler, abla." Yanağından öpmek için bir adım öne çıktım.

"Los Angeles'ı bu kadar çabuk göz ardı etme." Hendrix ona küçük bir işaret verir. "Hoşuna gidebilir."

"Tamam..." Başımı Haddy'ninkine yaslıyor ve gözlerinde kalpler gördüğüme eminim.

Başımı sallayarak onu yatak odasından çıkarken takip ediyorum. "Sonra görüşürüz, timsah."

"Bir süre sonra timsah," diye sesleniyor.

PEACH PIT, babamın yaşadığı Peachtree City'nin hemen dışında eski bir kasaba barıdır. Tüm yerel çocukların sık sık gittiği bir bar. Yirmi bir yaşına girer girmez, ilk yasal aleminiz için Pit'e gidirsiniz.

Çevresinde eski kabinlerin sıralandığı açık alanda yürürken tek bir yüz bile tanımadığımı söylemekten üzüntü duyuyorum. Katlanır sandalyelerle çevrili siyah metal masalar odanın ortasına dizilmiş ve duvarlarda neon bira tabelaları asılı.

En arkadaki bilardo masasının etrafında bir grup çocuk var ama bu gece barın önü insanlarla dolu. Ön tarafta derme çatma bir sahne açılmış ve duvarda karaoke gecesini duyuran posterı görüyorum.

"Adını yazdım." Hendrix yanımıza geliyor ve aramızdaki yuvarlak ahşap masaya iki bira koyuyor.

"Olamaz!" Bir elimi başımın üstüne koydum. "Yapma..."

"Çok geç." Sırıttıyor, kulağıma konuşmadan önce şakağımlı öpmek için yaklaşıyor. "Onları uçuracaksın."

"Bundan emin değilim." Yanımdaki tezgâha yaslanmış güçlü kollarına bakıyorum.

Vakit geldi. Zamanı geldiğini biliyorum ama bu konuşmaya nasıl başlayacağımı bilmiyorum.

Paylaştığımız onca şeyden "veda etme vakti geldi "ye yumuşak bir geçiş bulamıyorum. İstedğimden bile emin değilim.

Ama söz verdim.

Müzik tanıdık bir klavye ve davul girişine dönüşüyor ve mikrofonu tutan genç bir adamı görmek için ön tarafa bakıyorum. Sözlü bir bölüm var ve Boys II Men'den "End of the Road" şarkısını söylemeye başladığında tüylerim diken diken oluyor.

Göğsüm sıkışıyor. Boğazımda bir düğüm oluşuyor ve kocama bakıyorum. Söyleyeceğim şey için en aptalca, en mükemmel tema bu ve ben korkarken, onun yüz hatlarının her yerinde güven var.

"Buraya uçtuğumuzdan beri baş başa geçirdiğimiz ilk an bu." Masanın öbür ucundan bana uzandı.

Bakışlarım sol elimi örten iri eline kayıyor. "Kusura bakma, Atlanta'dan buraya gelirken yol boyunca uyudum."

Üzgün değilim.

"Bu karar başımızın üzerinde asılı dururken tüm hafta sonu nefesimizi tutmuşuz gibi geliyor" diye devam ediyor. Gözlerimiz buluşuyor ve başparmağı parmaklarımın arasında kayarak üçüncü parmağımdaki altın bandı çeviriyor. "O güzel kafanın içinde neler oluyor Pink?"

Alaycı bir soru ama boğazım çok daraldı.

Kelimeleri söylerken nefes almakta, acıyı yutmakta zorlanıyorum. "Sanırım, iyi ya da kötü, tüm ailemiz burada. Eve dönmemizi istiyorlar ve ben de Haddy'nin onları tanımasını istiyorum. Tek sorun şu ki..."

Hüzünlü bir gülümseme dudaklarını büküyor. "Los Angeles'taki tek şey benim."

Yuengling tabelasının ışıltısında parlayan altın bandı incelerken söyleyeceğim şey tam olarak bu değildi. "Sen büyük bir şeysin, çok önemli bir şeysin. Ama biliyorum, evlenmek ve bir aile sahibi olmak istediğin şey değil."

Kaşları çatılıyor ve başparmağı elimin üzerinde duruyor. "Gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

"Sen öyle dedin," diye fısıldıyorum adam şarkı söylerken. *Yine de bırakamıyorum...* "Anlaştığımız şey buydu."

Hendrix masanın etrafından dolaşıp önümde duruyor. Aşağı bakıyor, çok duygusal bir şekilde gülümsüyor. Aşk olduğuna inanmak istediğim bir duygu.

"O zaman gözlerinde neden yaş var?" Sesi alçak.

Gözümü kırparsam yanaklarıma dökülürler. *Bu doğal değil...* "mı?"

"Seni bundan daha iyi tanıyorum Pink."

Şarkı bitiyor ve DJ'in sesi mikrofonda adımı söylüyor. Çenem titriyor ve bana uzattığı yere bakıyorum.

"Çok hızlıydı." Gözlerimi kurulamak için elimden geleni yapıyorum. "Ona yirmi dolar bahşiş verdim."

"Good Morning, Baltimore" için giriş saksafonu ve davul ritmi başlıyor ve ben mikrofonu alarak ilerliyorum ve kendimi ezbere bildiğim şarkıda kaybediyorum.

İyimserlik ve meydan okumanın, hayallere inanmanın ve kimsenin sizi aşağı çekmesine izin vermemenin şarkısı.

Neşeli sözlerin içinde hüznümü kaybederek şarkıyı söylüyorum ve etrafıma baktığımda kalabalıktaki birkaç çocuğun da benimle birlikte şarkı söylediğini görüyorum. Bir kız ve birkaç erkek derme çatma sahnenin kenarında durmuş, gösterideki dansı yapıyorlar.

Nakarata geldiğimizde, benimle birlikte yüksek sesle söylüyorlar ve bir an için her şey her zaman olduğu gibi kayboluyor - annemin zalim sözleri, Larry'nin yankılanan desteği, güçsüzlüğüm, ayrılmak istemenin ve kapana kısılmış hissetmenin acısı.

Bu şarkıda ben güçlü ve şiddetliyim, kalabalık da benim arkamda. Kimse yeterince iyi olmadığımızı söyleyemez.

Son sözleri söylüyorum ve herkes alkışlıyor ve beşlik çakmak için ellerini kaldırıyor. Mikrofonu DJ'e uzattıktan sonra sahneden inerken gülümsüyorum, o da bana başparmağıyla onay veriyor.

Hendrix'in beni selamlamak için yürüdüğü yerden çok uzak olmayan bir masada duran Larry'yi gördüğümde gülümsemem eriyor.

"Bayıldım." Hendrix bana sarıldı. "Sen bir süperstarsın."

"Teşekkürler." Güçlü vücudu tarafından korunduğum için biraz nefesim kesilmişti ama doğrulurken yanımda duran adamı görmezden gelemiyordum. "Larry? Burada ne işin var?"

"Bu muazzam yetenek." Sesi pek de tebrik edici değil. "Annenin senin için o şarkıyı seçtiği zamanı hatırlıyorum."

Benim de var. Canlı bir şekilde. "Yeni görünüşüme uyması için" olduğunu söyledi.

"Bunun beni utandıracağını umuyordu." Sesim keskin ve çenemi kaldırıyorum. "Geri tepmesi çok kötü oldu. Harika bir şarkı, sesime ve ses aralığıma çok uygun."

"Onu öldürdü." Hendrix yanımda duruyor ve kolunu omzuma doluyor.

Larry ona kaşlarını çatır. "Seninle ve bu sahte anlaşmayla ilgili her şeyi biliyorum. O evlilik belgesini gönderdiğin anda özel bir dedektif tuttum. Bunun sadece para için olduğunu biliyorum. Senin gibi bir adamın onun gibi biriyle evlenmesine imkân yok."

Beni hazırlıksız yakalayan bir ses tonuyla söylüyor. Utanç göğsümde yanıyor ve tartışmak için fazla atılıyorum.

İyi ki yapmak zorunda değilim. Hendrix'in kolu bir anda üzerimden kalktı ve Larry'nin alanına girdi. "Bunu konuşmuştuk *Lawrence*. Şu anda yapmak istediğin şey gerçekten bu mu?"

İnanılmaz bir şekilde, Larry adım atmaz.

"Her şeyi mahvettin," diye tıslıyor öfkeyle. "Seninle evlenmem gerekiyordu, onunla değil. Planımız buydu. O güven fonunun yarısı *bana* ait! Annenden düğün hediyemizdi."

"Bekle bir dakika." Hendrix'in kolundan tutup onu yana çekiyorum, böylece Larry'nin yüzüne bakabiliyorum. "*Seninle* evlenmemi mi istedi? Neden istedi? Hayatımın geri kalanında beni aşağılamayı üstlenesin diye mi?"

"Sen benimsin, Bisküvi." Mızımız bir haykırış ve Hendrix onun üst kolunu kavıyor.

"İşte bu kadar." Larry'yi neredeyse ayaklarından kaldırıp barın ön kapısına ve otoparka doğru sürükledi.

Elimi uzatarak peşlerinden koşuyorum, ne olacağından emin değilim. Hendrix onu park etmiş arabaların olduğu yöne doğru itiyor ve Larry dengesini sağlayamadan tökezliyor.

"Sana ona asla Bisküvi deme demiştim." Hendrix'in sesi kızgın.

"Siktir git, Bay Futbol Yıldızı." Larry sendeleyerek ilerledi, gerçekten de yaklaşacak kadar aptaldı. "Bay geç gelen Johnny. Kendini özel mi sanıyorsun?"

Herkes bir kızı hamile bırakabilir. Bu sadece seni dikkatsiz yapar. Sorumsuz. Senin tipini biliyorum."

"Bir bok bildiğin yok," diye tersliyor Hendrix. "Onu seviyorum. Onunla bir hayat kurmak istiyorum. Sen ne istiyorsun?"

"Oh!" Kalbim göğsümde yerinden fırladı ve bir adım geri atarak gözlerimi kocama diktim.

"Sen buna aşk mı diyorsun?" Larry bağırır. "Sen onun ortalama olmasını istiyorsun. Ben onun harika olmasını istiyorum. Annesi de gördü, ben de görüyorum. Disiplinden yoksun. Tembel ve aşırı yemek yiyor-"

Hendrix onun çenesinin ön kısmını kavırıyor ve onu kiraladığımız Range Rover SUV'ye çarpıyor. "Ben kırmadan o aptal ağzını kapat. Raven zeki ve odaklanmış. Şefkatli ve vahşi. Yaşayan en seksi kadın o. Herkesin aynı görüldüğü, her kadının aç ve sefil olduğu dünyanızda bırakın bir ömrü, bir saniye bile yaşamak istemezdim."

Larry, "Onun için en iyisini istiyorum," diye savunuyor.

Hendrix onun yüzüne doğru eğilir. "Eğer neyin en iyisi olduğunu biliyorsan, kıcını öyle bir tekmelemeden önce buradan defolup gitsen iyi olur, deri tükürürsün."

Tüm karaoke kalabalığı barın dışında ve etrafımızdaki tüm telefonlara bakıyorum. Video kaydeden en az on çocuk sayıyorum ve Hendrix'in beni savunduğu için başının belaya girmesine izin veremem.

İleri atılıp kolunu yakalıyorum. "Gitmemiz gerek. Hepsi bizi izliyor."

"Bırak izlesinler." Larry'yi iki eliyle iter ve kaybeden geriye doğru sendeleyerek başka bir arabaya çarpar, sonra da kış üstü toprağa düşer.

Hendrix öne doğru bir adım atar ve Larry küçük bir çığlık atarak dört ayak üzerine döner ve bir korkak gibi hızla sürünerek uzaklaşır.

Bir an için Hendrix'in geniş omuzlarının kabarmasını izliyorum, sonra bana döndüğünde mavi gözleri parlıyor.

Adrenalinle titreşiyor ve aramızdaki boşluğu kapattığında tenim sıcaktan karıncalanıyor. Vücudum yanıyor ve ona bir ağaç gibi tırmanmak istiyorum.

"Konuşmam bitti Pink. Benimle eve geliyorsun." Elleri kollarımda ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor. "Garrett bunun benim şovum olmadığını söyledi ama bu benim ailem. Sen benim karımsın. Haddy benim kızım ve birlikte kalacağız."

Söylediği her kelimeyle kalbim daha da kabarıyor. "Haddy için mi?"

Çenesi düşer ve başını sallar. "Haddy için..." Gözleri yine benimkileri tutuyor. "Ve senin ve benim için. Seni seviyorum Pink."

Hıçkırarak nefes alıyorum ve sıcak gözyaşlarım yanaklarıma vuruyor.

"Ama sen futbolu seviyorsun..." "Kahretsin, Raven, seni futboldan daha çok seviyorum."

"Ama takımın sana ihtiyacı var..." "Ve benim sana daha çok ihtiyacım var."

Boğazımdan bir hıçkırık kopuyor ve gözyaşlarımı hızla yüzümden siliyorum. Duygularım uçuşuyor. "Emin misin?"

geren sert ifade kırılıyor ve gülümseyerek ellerini yanaklarıma koyuyor. "Kadınlarla erkeklerin nasıl arkadaş olamayacağını anlatan filmi izlediğimiz zamanı hatırlıyor musun?" Başımı sallıyorum ve o da devam ediyor. "O adamın dediği gibi, hayatının geri kalanı için ne istediğini anladığında, hayatının geri kalanının hemen başlamasını istiyorsun."

"Öyle dediğinden emin değilim."

"O zaman ben söyleyeyim." Herkese bakıyor ve başını sallıyor. "Benim için erkenden kalkıp damla bisküvi yapmana bayılıyorum, sana dalga geçen ve hayatını zindan eden bir aptalı hatırlatsa bile."

"Onları bizim için geri aldın." Burnumu çekiyorum, her kelimedede göğsüm sıkışıyor.

"Bana umursamadığım tüm o eski çılgın filmleri izlettirmene ve sonunda onları sevmeme bayılıyorum."

"Yine de yapacağını biliyordum."

"Kızımıza 'Günaydın Baltimore' şarkısını söylemeni ve ilk krepini asla çöpe atmamanı seviyorum."

"Bu savurganlık..."

"*Bayan Daisy'nin Şoförü'nü* kullanarak dikkatimi ne kadar seksi olduğundan ve seni sikmeyi ne kadar çok istediğimden uzaklaştırmaya çalışmana bayıldım."

Bir adım öne çıkarak alnımı göğsüne dayadım. "Her şeyi hatırlıyorsun."

"Hastalandığında sana sarılmadığımı asla unutmayacağım."

Sesindeki pişmanlık göğsümü sıkıştırıyor. "Kapımızdan hiç ayrılmadın."

"*Seni* asla terk etmemeliydim." Yanaklarımla okşuyor, yüzümü kaldırıyor ve başparmaklarıyla gözyaşlarımı yakalıyor. "Hayallerin olduğunu biliyorum ama benim de hayallerim var. Her sabah yanımda seninle uyanmak. Her gece kollarımda seninle yatağa . Hasta olduğunda saçlarını tutmak ve azgın olduğunda beynini becermek."

"Hendrix..." Daha fazla gözyaşı dökülürken sesim kırılıyor. "Kalbim..."

Dudaklarımı öpmek için eğildi. "Beni kurtardın Pink. Sen hayatıma girene kadar ne kadar yalnız olduğumu bilmiyordum. Bana sevmeyi öğrettin. Bana başka bir insana nasıl bakılacağını gösterdin. Bana biraz zaman ver, ben de dünyayı kurtarmana yardım edeyim."

"Oh..." Gömleğini tutarak kokluyorum.

"Ne diyorsun?" Cevabımı beklerken güzel mavi gözleri o kadar geniş, o kadar savunmasız ki. "Hayallerini gerçekleştirmem için bana zaman verir misin?"

"Zaten ." Uzanıp boynunu tutuyorum.

"Birlikte kalalım, Pink." Beni göğsüne çekiyor, dudaklarını alnıma bastırıyor. "Ailemizi bir arada tutalım."

Daha kelimeleri çıkaramadan başımı sallıyorum.

Hendrix

"Y Bu konuşma için bir saksoyu hak ettin." Atlanta'ya gitmek için kiraladığım Rover'ın yolcu koltuğunda oturan karımın eli konsolun üzerinde geziniyor.

Parmakları kot pantolonumda büyüyen şişkinliği takip ediyor ve karıncalanma hissiyle yer değiştiriyorum. "Burası park etmek için iyi bir yere benziyor."

Aracı ailesinin arazisinin arka tarafındaki büyük bir yapının arkasına çekip park ediyorum. Emniyet kemerinden hızla sıyrılıp boşluğa uzanıyorum, parmaklarımı boynunun arkasına yerleştiriyorum ve dolgun dudaklarını kendime doğru çekiyorum.

"O seksi ağzın sikimi yalayacağı düşüncesi beni kaya gibi sertleştirse de, sen bana tekrar Tanrı diyene kadar amını yemeyi, sonra da yürüyemeyecek hale gelene kadar seni sikmeyi tercih ederim."

Kehribar rengi gözleri sözlerimi duyunca hızla kırpışıyor ve nefesi kesiliyor.

"Kulağa hoş geliyor mu?" Kaşlarım çatılıyor ve dudaklarımı çenesinin çizgisi boyunca saçlarına doğru takip etmek için daha da yaklaşıyorum.

"Sanırım az önce orgazm oldum," diye fısıldıyor.

Dudaklarımda bir gülümseme belirliyor ve sandalyesinin yan tarafındaki düğmeye uzanarak arkalığını neredeyse düz olacak şekilde indiriyorum. "Çıkar şu taytları. Şimdi."

Dediğimi yapıyor ve ben de aynı anda kotumu çıkarıyorum. Sikim çok sertleşmişti, biraz rahatlamaya ihtiyacım vardı. Eğilip kolumu kalçasının altından geçiriyorum ve dilimi klitorisinin üzerinde gezdirebilmek için kalçasını kaldırıyorum.

Kalçaları zıplıyor ve parmakları saçlarımda dolanırken inliyor. Sulu ve tatlıydı ve onu tam sınırına getirmek için dilimle birkaç geçiş daha yapıyorum, birkaç konsantre emme daha yapıyorum. Sonra vücudumu kaydırıyorum, sandalyemi öne çekiyorum, böylece arka koltuğa tırmanabiliyoruz.

", bebeğim." Ona uzanıyorum. "Buraya gel ve bana bin."

Ayağa kalkıyor ve konsolda beni takip ediyor, kucağıma oturuyor ve kıcını kaldırıyor, böylece onun merkeziyle aynı hizaya gelebiliyorum. Yüzlerimiz yakınlaşıyor ve ağızlarımız birbirine yapışıyor.

Dillerimiz kıvrılır ve tadına bakarız. Tuzlu ve tatlı suyuz ve çiçek, vanilya ve seks gibi kokuyoruz. Kalçalarımı kaldırıyorum ve o da düşüyor, beni sıkı, kavrayıcı sıcaklığının içine alıyor.

Başım bir iniltiyle arkaya düşüyor ve o da öne doğru eğilip arkamdaki koltuk başlığını tutuyor.

"Siktir, evet," diye tıslayarak kazağını daha yukarı itiyorum.

Başının üzerinden kaldırabilmem için kollarını hızla kaldırıyor ve ellerim siyah dantelle sarılmış göğüslerini kavırıyor. Koltuğu tekrar kavırıyor, kalçalarını sikimin üzerinde ileri geri sallıyor, ben sütyenini daha yukarı iterken beni daha derine çekiyor.

Göğüsleri ortaya dökülüyor ve ben onları ağızıma alıyorum. Kaldırıyor, ısıyor, emiyor, o sürerken göğüsleri etrafımda dolaşıyor, orgazmını kovalıyor ve aklımı başımdan alıyor.

Sikim kalınlaşıyor ve kontrolümün kaydığını hissediyorum. Dudakları kulağımda ve amı beni kavrayıp masaj yaparken pantolonunu ve inlemelerini duyuyorum. Duyguların içinde kayboluyorum, beklemek ve onunla birlikte gitmek için elimden geleni yapıyorum, ama yapabileceğimden emin değilim.

"Bu doğru," diye nefes nefese kaldım, kıcını kavradım ve onu belimde daha hızlı hareket ettirdim. "Sikime binme şekline bayılıyorum. Çok iyisin."

Kulağımı, boynumu öpüyor ve daha hızlı hareket ettikçe alçak inlemeleri aciliyetle büyüyor.

Yanaklarını ayırarak parmağımı kıcına sokuyorum ve küçük bir feryatla sığıyor. Onu öne doğru çekmek için bastırıyorum ve amı sıkılıyor.

Bir ileri bir geri daha ve kasılmaya başlıyor. Kalçaları titriyor ve sikimin üzerine boşalırken vücudu sarsılıyor. Bu çok seksi.

"Becer beni," diye inliyorum, orgazmımı bırakıyorum.

Zihin değiştiren zevk leğen kemiğimde patlayana kadar kalçalarımı iterek kaldırıyorum. Tutuyorum, içine akmasına izin veriyorum.

Öne doğru eğilmiş, hâlâ nefes nefese ve titriyor; kollarımı beline doluyorum.

"Çok güzelsin Pink."

Başını kaldırıyor ve ipeksi siyah saçları etrafımıza dökölüyor. Ağzı benimkini kaplıyor ve birbirimizin öpücüklerini kovalıyoruz, diller dışarı ve içeri kayıyor, dudaklar yanaklardan çeneye ve tekrar dudaklara doğru hareket ediyor.

Aletimden bir orgazm daha geçiyor ve inliyorum.

Narin elleri yanaklarımı kavıyor ve gözlerimle buluşuyor. "Daha önce kimse benim hakkımda böyle şeyler söylememişti."

"Hangileri?" Onun güzel kehribar gözlerini inceliyorum, çok ciddi. "Larry'ye söylediğin şeyler."

"O sik kafalı." Dişlerim sıkılıyor ve onu daha sıkı kucaklıyorum. "Her kelimesinde ciddiydim. Sen dünyanın en güzel kadınısın."

"Onların yargılarını aşmak için çok çalıştım. Biraz zaman aldı ve bazen hala eski düşüncelerime geri dönüyorum." Yanağı benimkinin yanında ve boynunu öpüyorum. "Yanımda başka birinin olması güzel."

"Ben her zaman senin yanındayım." Uzanıp saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltiyorum. "Eğer seyircimiz olmasaydı..."

"Seni seviyorum, Hendrix." Beni havalara uçuran o sözleri söylerken utangaç bir şekilde gözlerini kırıştırıyor.

"Seni seviyorum, Raven." Başparmağım alt dudağında, çenesinde. "Vücudunda sıradan bir kemik bile yok."

Daha yakına eğiliyor, kalçalarını hareket ettirirken yanağımın kenarını öpüyor. "Haklısın. Olağanüstü bir kemik."

Midem sıkışıyor ve bir kahkaha atıyorum. "Seni eve götürdüğümde kışında olacak."

Boğazından küçük bir inilti geliyor ve kulağımı öpüyor. "Bu Los Angeles'a dönmek için bir motivasyon."

"Hadi yatağa gidelim. Seni birkaç kez daha becermek istiyorum, sonra erkenden kalkıp bebeğimizi alalım ve buradan gidelim."

"Ben de," diye iç geçiriyor ve başını benimkine yaslıyor.

DONALD BECKER'in hukuk ofisi Atlanta şehir merkezinin kalbinde, üç yüksek binanın arasında peyzajlı bir avluya bakmaktadır.

Amelia'nın babasının malikanesinde Dylan'ın beni ayrıldığı için bok gibi hissettirmek için yapabileceği her şeye rakip olan ağlamaklı vedasından sonra, evrak işlerini tamamlamak ve Raven'in emanetini onun adına devretmek için buraya geldik.

Yol boyunca güzel karımın gözlerinden akan yaşları silmesini ve ailesini geride bırakıp benimle Los Angeles'a dönmeyi düşünmesini izlerken göğsüm sıkışıyor.

Harika bir gece geçirdik ama şimdi benden soğumasını istemiyorum. Kadınlar üzerindeki etkime her zaman oldukça güvenmişimdir, ancak şu anda, bebeğimizin kalçamda olmasından memnunum, teraziyi biraz lehime çeviriyorum.

Donald masasının arkasında karşımızda oturuyor ve belgeleri uygunluğu gösteren klasöre kaydırırken annesinin güveninin kontrol şartlarını okuyor.

"Neden gergin olduğumu bilmiyorum." Raven'in sesi sessizdi ve elini tutmak için uz.

"Sen halledersin, bebeğim." Onu sıkıyorum ve o da bana kısa, tatlı bir gülümseme veriyor.

Erken dönem hayatı hakkında ne kadar çok şey bilsem de, şu anda hangi duygularla boğuştuğunu hayal bile edemiyorum. Bu belge onu bastırmak içindi. Çekip gitmeye hazırdı ama bunun yerine kızımız için durumu tersine çevirdi.

"Hepsi oldukça standart prosedür." Ailesinin avukatı dosyadan bir kâğıt çıkardı ve parlak masaüstünde ona doğru kaydırıldı. "Bunların hepsi doğruysa, alttaki boşluğu imzalayın, sekreterim parayı hesabınıza havale edecek."

Los Angeles'a döndüğümüzde Raven'in tüm finansal planlamalarımı yapan adamla buluşmasını ayarladım, ancak şimdilik parası normal bir banka hesabına yatacak.

Dolgun alt dudağı ağzının içinde kayboluyor ve kâğıdı inceliyor. "Hepsi doğru."

Sesinde bir titreme var ve bunun sinirden mi yoksa başka bir şeyden mi kaynaklandığını anlayamıyorum.

Onun imzalamasını ve Haddy'nin Axell'in kafasının yanındaki küçük yelpaze şeyisini çiğnemesini izliyorum. Yoksa bu Axelita mı? Anlayamıyorum.

"Burada evlilik cüzdanınız var, bu da yükümlülüğünüzü yerine getiriyor." Donald ayağa kalktı, dosyayı kapattı ve masaya uzandı. "Tebrikler, resmen milyoner oldunuz."

Raven ayağa kalkıp çantasını kolunun altına sıkıştırarak, "Vergiler hariç tabii," diye karşılık veriyor.

"Aslında Georgia eyaletinde veraset vergisi yok." Masanın etrafından dolaşarak durduğumuz yere geliyor ve bana başıyla selam veriyor. "Ya da Kaliforniya eyaletinde de öyle. Tüm hesaplara göre, zengin bir kadınsın. Artık kimseye ihtiyacın yok."

Raven'ın gözleri pencereye kayıyor ve keşke benim evime giden jette olsaydık diyorum. Herkesin birilerine ihtiyacı olduğunu söylemek istiyorum. Ona ihtiyacımız olduğunu söylemek istiyorum.

Bana ne düşündüğünü istiyorum.

Donald elini onun omzuna koyar. "Annen zor bir kadındı. O böyle yetiştirildi ve sanırım doğru olduğunu düşündüğü şey de buydu."

Karımın çenesi düştü ve bir Haddy'ye bir bana, sonra tekrar ona baktı. "Ne düşündü bilmiyorum ama artık bitti."

Yaşlı adamın dudakları bir gülümsemeyle gerildi. "Sen her zaman güçlüydün, küçük bir kızken bile. Senin için hiç endişelenmedim."

Raven'ın gülümsemesi gözlerine ulaşmıyor ve sadece "Teşekkür ederim" demeden önce tereddüt ediyor.

Sonunda kırıldığında sokaktaydık. "Ben güçlüydüm, o yüzden kimse benim için savaşmadı mı? Buradaki mesaj bu mu?" Başını sallıyor, kaldırımında önümde yürüyor. "Güçlü insanların da sırtını yaslayacak birilerine ihtiyacı vardır."

Bacaklarım onunkilerden daha uzun ama yine de ona yetişmek için hızlı adımlar atmam gerekiyor. "Hey, bir dakika yavaşla."

"Beni hiç korumadı." Durup bana bakıyor ve gözlerindeki parıltıyı görüyorum. Tam göğsümden vuruyor ve onu kollarımın arasına çekip sıkıca sarıyorum. "Tüm bunları yapmasına seyirci kaldı ve bir kez bile..."

Sesi kesiliyor ve başının üstünü öpüyorum.

"Her zaman arkanda olacağım Pink. Nereye gidersen git, ne ile karşılaşırsan karşılaş, ben buradayım. Ben senin kocanım ve senin yanında savaşıyorum... Ve Haddy'nin. Ben ailemi korurum."

Bir kez daha titriyor ve vücudu benimkinin içinde eriyor. Kolları belime dolanıyor ve göğsümdeki gerginlik azalıyor. O benim. Bu en çok

Haddy dışında bana verilen en değerli hediye.

Etrafımızdaki hava serin ama kucaklaşmamız g ve sıcak. Bu bir bağ kurma ve bana kalsa daha da uzun srecek... Ama kızımız kıpırdanmaya başlıyor, ciyaklamalar ve ahududu sesleri çıkarıyor ve ikimiz de glyoruz.

Raven başını çevirip onun kk yzn pyor. "Bu doğru, Hads. Biz bir aileyiz." enesi kalkıyor ve gzlerimle buluşuyor. "Sen, baban ve ben."

"Ve belki kk bir erkek ya da kız kardeş." Kiraladığımız Rover'a doğru yavaşça yrrken kolumu omzuna doladım.

"nce bunu bezden çıkaralım." "Bu bir hayır değildi..."

Kuzgun

"I Eve düğün için gideceğini sanıyordum, interneti ateşe vermek için değil." Yıldız yanıma eğilmiş, telefonuma bakıyor.

"Öyleydi... Yani, öyleydik." Sesim kayboluyor.

Hendrix ve Larry'nin otoparktaki karşılaşmasını nefes nefese anlatan kadın ve erkeklerin video üstüne video.

"Kendisi için savaşacak bir kocaya sahip olmak her kadının hayalidir." hoosierdaddy adlı bir kadın, aşırı korumacı bir eşin erdemlerini ve Hendrix'in birlikte kalmakla ilgili oldukça harika konuşmasını övmek için tam üç dakika harcıyor.

@captainchalupa adlı bir kullanıcı, "O da diğer profesyonel sporcular gibi, kız arkadaşına yanlış baktığı için zayıf bir adamı döven bir vahşi" diyor.

"Sanki Hendrix zaten tüm haberlerde değilmiş gibi," diye devam ediyor. "Şimdi de ligdeki en baygın koca yarışında."

"Ona vahşi demedikleri zaman." Kaşlarım çatıldı ve Kaptan Chalupa'dan hoşlanmadım.

En azından iyi bir koca olduğu, kendini ailesine adadığı ve karısını beden utandırıcı bir zorbaya karşı koruduğu konusunda fikir birliği var gibi görünüyor - ki tüm olay sırasında orada bulunan biri olarak, gerçekte olan da buydu.

Yine de bu nefret edenler kanımı kaynatıyor, her şeyin benim suçum olduğunu ve her şeyi benim kışkırttığımı söyleyen nefret edenlerden bahsetmiyorum bile.

"Bu @lizardsarelife denen kişi Larry ile başından beri gizli bir ilişki yaşadığımı söylüyor." Telefonumu Star'a eğiyorum. "Sanki bara gelip Hendrix'in parasının yarısını çaldığını söylememiş gibi, ki bu aslında benim mirasımdı."

"Boş ver onu." Cihazımın üzerinde bir el sallıyor. "Her zaman her şey için kadını suçlamaya hazır bir aptal olacaktır."

İçimi çekerek telefonumu cebime koymaya ve sohbete ara vermeye hazırlanırken bir sonraki video beni kısa kesiyor. "Bu...?"

"İyy, Mikayla," diye inliyor Star ve ikimiz de ekrana bakıyoruz.

"Onu kesinlikle değiştirdiğini doğrulayabilirim." Kıvrımlı esmer, düz saçlarını omzunun arkasına atıyor ve dünyadan çok sıkılmış gibi tırtıl kirpiklerini kırıştırıyor. "Benim tanıdığım Hendrix Bradford *asla* bir otoparkta kavga etmezdi. Birlikte olduğumuz süre boyunca bir kez bile başka bir adam için endişelenmedi. O bir aşık, dövüşçü değil."

Çenem düşüyor ve gülmeme engel olamıyorum. "O neden bahsediyor ki?"

"Sanırım bunun onu ne kadar kötü gösterdiğinin farkında değil." Star yanıma doğru eğildi. "Onun için savaşmazdı."

"Lawrence O'Halloran haklı - kesinlikle ortalama biri," diye devam ediyor kadın. "KCLA'da *hava durumu sunucusu* mu? KCLA'yı kim izler ki?"

"Sakin ol, sürtük," diye gülüyor Star, gözlerini bana çevirerek. "Şimdi de peşimizden geliyor!"

"Hava durumu kızları aslında 1950'lerin ortalarında muazzam yıldızlardı." Wilt tamamen ciddi bir şekilde konuşmaya katılıyor. "Bir zamanlar Bayan Monitor ülkedeki en tanınmış kadın sesiydi."

"hiç duymadım," diyorum.

"Amerikan Meteoroloji Derneği'nin onay mührü buradan geliyor." Cüzdanını çıkardı ve kendisinininkini gösteren bir kart çıkardı. "Hava durumu kızları aslında hava durumuyla ilgili değillerdi. Seks ve elektrikli süpürge satıyorlardı. AMS onaylamadı ama Gilda Radner, Diane Sawyer gibi birçok yıldızın kariyerini başlattı..."

"Onlar hakkında özel bir bölüm yapmalıyız!" Yıldız ellerini kavuşturuyor ve ben de tekerleklerin döndüğünü görüyorum. "Sen sunabilirsin, Raven, onların nasıl

zaman değişti."

"Hayatım boyunca bir hakareti daha geri almak için her şeyi yaparım." Telefonu bu kez gerçekten cebime sokuyorum, bugünlük bu kadar gürültü yeter. "Sadece Hendrix'in ligdeki konumuna zarar vermiyor gibi görünmesine sevindim."

Tüm bunlar onun Super Bowl'da oynamaktan men edilmesine yol açarsa yıkılırdım. Beni futboldan daha çok seviyor olabilir ama de futbolu seviyor.

"Adama vurmadı, bence bu büyük bir itidal göstergesi." Wilt trafik bilgisayarının etrafında kollarını kavuşturarak yürüyor. "Eğer gerçekten bir roid öfkesi olsaydı, o adamın ağzını burnunu kırardı. şahsen ben, bir adam karım hakkında böyle şeyler söyleseydi ne yapardım bilmiyorum."

"Wilt?" Başımı eğerek gözlerimi ona diktim. "Larry'nin hatalı olduğunu mu söylüyorsun?"

"Tabii ki ." Wilt sanki herkes aynı gibi doğruldu. "Sizde sıradan ya da tembel hiçbir şey olmadığına tanıklık edebilirim Bayan Bradford. Sizinle çok uzun süre çalıştım."

Göğsüm sıkışıyor ve elimi koluna koymak için bir adım öne çıkıyorum. "Teşekkür ederim, Wilt. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Boğazını temizleyerek ekrana döner. "şimdi, şu Santa Analar hakkında. Bu yıl geçen yılki kadar güçlü değıller ama daha erken. Geçen yıl saatte 60 mile varan rüzgarlar gördük."

Gözlerim büyüdü. "Bu bir Cat-1 kasırgası kadar güçlü."

"Ve daha az uyarıyla." Wilt bana bir bakış attı. "Belki de buradaki hava düşündüğün kadar sıkıcı değildir?"

"Belki de."

Düğüne gitmeden önce beni Amelia'yla telefonda yakaladı ve Los Angeles'taki hayatımın her yerde hareketlilik içinde geçtiğinden, ancak iş yerimin yavaş, yavaş, yavaş olduğundan yakındı.

Günün herhangi bir saatinde ve herhangi bir büyük olay sırasında Los Angeles'ta her yere nasıl ulaşacağımı biliyorum. Britannica ansiklopedisinden daha fazla rastgele meteorolojik gerçek biliyorum.

şimdiye kadar.

"Her şeye göz kulak olacağız. Yılın bu zamanlarında, itfaiye teşkilatıyla yakın işbirliği içinde çalışarak onlara olmaları gereken yere ulaşmalarında yardımcı olmaya çalışıyoruz." Çenesi gergin. "Bir olayın meydana geldiği yerin bir mil içinde yerini tespit etmemize yardımcı olabilecek özel bir yazılım aldık."

"Bana trafiğin hayat kurtardığını mı söylüyorsunuz?"

"Buna inansan iyi edersin." Parmağıyla işaret ediyor. "Şimdi sana orada neler olduğunu göstereyim."

Günün geri kalanında, ben şiddetli rüzgârların uyarı işaretlerini nasıl okuyacağımı ve tampon tampona trafikte acil durum çalışanlarına yardım etmek için kullandığımız Hızlı Müdahale sistemini öğrenirken sosyal medyaya ara veriyoruz.

"Play-off'lara girerken bize düşüncelerinizi söyleyin." Eve girdiğimde Hendrix'in masaüstündeki hoparlörlerden Logan'ın yumuşak yayıncı sesi geliyor.

Logan ve Zane'in Newhope'taki spor radyo programı *Lightning & Thunder*'a konuk olarak katılıyor. Gerçi artık sadece radyo programı değil. Artık röportajların video kayıtlarını da YouTube kanallarında yayınlıyorlar.

Hendrix'in bilgisayarının küçük bir kamera var ve ekranında Logan, Jack, Garrett ve Zane'in uzun, kahverengi bir konferans masasının etrafında oturduklarını ve önlerinde siyah mikrofonlu kulaklıklar taktıklarını görüyorum.

Hendrix arkalarındaki büyük düz ekran televizyonda ve hepsi haftanın futbol haberleri ve New Orleans'taki sezonun son maçına giden son tur maçları hakkında sohbet ederken birbirlerine bakıyorlar.

Tigers sonuna kadar gitmek için büyük ölçüde favori, ancak önce kazanmaları gereken birkaç maç daha var.

"Odaklanmaya devam edeceğiz ve tüm sezon boyunca oynadığımız gibi oynayacağız." Hendrix'in radyo için harika bir sesi var ve ekranda da çok seksi görünüyor. "Tyler ve ben pürüzleri giderdik, savunma hattımız güçlü ve sonuna kadar gitmeye hazırız."

"Şampiyonluk dedikoduları hakkında ne hissediyorsun?" Logan canlı yayında o kadar kibar ki, bazen sadece birkaç yıl önce Garrett'la birlikte New York'ta geniş bir alıcı olduğunu unutuyorum. "Görünüşe göre sana bakıyorlar, evlat."

"Bana klasik Hollywood'u hatırlatıyorsun." Hendrix gülüyor ve ben de *Kazablanka* göndermesini yakaladığı için zihinsel olarak sırtımı sıvazlıyorum. "Bunun için yarıştığın yılı hatırlıyorum. Nasıl bir his olduğunu bilirsin."

"Senin yılınmış gibi hissediyorum," diyor Logan. "Bu sezon oynadığın oyundan sonra kazanamazsan çok şaşıırım."

Geçen haftanın maçlarını incelemeye ve bilmediğim oyunları ve oyuncularını tartışmaya başladılar. Haddy'yi yere bırakıyorum ve babasının yerde bıraktığı futbol topuna doğru hızla emeklemeye başlıyor.

"Düşünen futbol topunun" üzerine yüzüstü atlıyor ve ciyaklaması gösteriyi bölmeden önce onu kucaklayıp odadan çıkarmam gerekiyor.

Bir sonraki maçı burada, şehirde olacak ve eğer sonuna kadar giderlerse... pardon, sonuna kadar giderlerse, biz de onunla gider ve bir süre kalırız. New Orleans, Newhope'tan arabayla sadece iki saat uzaklıkta.

"Sosyal medya fırtınasıyla nasıl başa çıkıyorsun?" Garrett'ın ukala sesi sohbe katılıyor.

Kulaklarım dikiliyor ve köşeden bakınca Hendrix'in yüz ifadesinin değişmediğini görüyorum. "Sadece başımı eğeceğim ve oynayacağım."

"Evet, evet, bize gerçekten nasıl hissettiğini söyle." Garrett onun sözünü keser ve hepsi güler.

Hendrix gülüyor ama sadece "Bence en iyisi ona daha fazla oksijen vermemek" diyor.

"Seninle gurur duyuyorum kardeşim." Garrett sandalyesinde öne doğru eğilir. "Nefret edenlere kulak asma. Hanımını korumalısın ve Raven'a söyle, eğer o adam bir daha Newhope'ta ortaya çıkarsa, üzerinde adı yazan bir çöplüğüm var."

Hendrix bana bakıyor ve ben de *seni seviyorum diyorum*. Gülümsüyor ve başını sallıyor. Kardeşlerinin hepsinin kendi kişilikleri var ve Şerif Grizz "çöpü dışarı çıkarmayı" seviyor.

Onu Lawrence Calder O'Halloran'ın üzerine salmak fena olmazdı.

Gerçek babamın hiçbir zaman Bradfordlar gibi beni savunmadığını düşünürken dudaklarım bükülüyor ve bu sefer üzölmek yerine öfkeleniyorum.

Uzun süre onun için bahaneler uydurdum. Utanıyordum ve belki de gizliden gizliye, içten içe bunun savunmaya değeri olmadığını için olduğunu düşünüyordum.

Hendrix ve kardeşleri buna bir son verdi. Kollarını kavuşturup birinin beni incitmeye çalışmasına meydan okuyorlar. Bu iyileştirici ve daha önce hiç yaşamadığım duyguları harekete geçiriyor.

Eğer babamı affedeceksem yapmam gereken bazı işler var.

Çocuklar programın kaydını bitirdikten sonra birkaç dakika daha takılıp havadan sudan konuştular. Rover'ın arkasını ve

Telefonum bir mesajla aydınlandığında son bulduğum şeyi mutfak masasına koyuyordum.

LIV

Şimdiye kadarki en iyi fikir - doğum günleri arasında bir hafta olduğuna ve siz de zaten burada olacağınıza göre, Gigi ve Haddy için ortak bir ilk doğum günü partisine ne dersiniz?

Parmaklarım yeterince hızlı hareket edemiyor.

OMG... BAYILDIM!!!!!! HAYDİ
YAPALIM!!!

LIV

Clint'le konuşuyordum, üst düzey doğum günü partileri dünyasına girmek istiyor. Her şeyi planlamış ve size şunu söyleyeyim, her şeyini ortaya koyuyor...

Bana fikirlerinin fotoğraflarını gönderiyor ve bunlar Kardashian'ların oyun kitabından fırlamış gibi. Ya da Los Angeles'taki herhangi bir zengin partisinden.

LIV

Tema Mermazing ve balonla giriş, su kaydırakları, süper su oyunları, balık havuzları, el işleri ve parti hediyeleri var ve tüm sosyal medyada fotoğraflarını yayınlar ve ona kredi verirse bunları ücretsiz yapacak.

Onu çok seviyorum ama tüm bunları bedavaya yapamaz!

LIV

Ben de öyle dedim. Garrett ödemekte ısrar ediyor. mısın?

Kesinlikle! Haddy buna bayılacak. ve yarı yarıya paylaşacağız!

LIV

O zaman yapmasını söyleyeceğim, çok heyecanlıyım!

Hepinizi tekrar görmek için sabırsızlanıyorum!

Bu yaz Bradford'larla geçireceğimiz onca zamanı düşündükçe göğsüm sıkışıyor.

Heather ve Star'ı ve burada Los Angeles'ta edindiğim arkadaş grubunu özleyeceğim, ancak ailemizle birlikte olmak için sabırsızlanıyorum, özellikle de artık onlar gerçekten benim de ailem olduğu için.

"Bu büyük bir gülümseme." Hendrix mutfaka giriyor ve Haddy'yi yerden kaldırmadan önce başımın yan tarafını öpmek için duraklıyor.

"Artık gerçek bir Bradford olduđumu dűşünüyordum." Ona baktım.

Yüz ifadesi ısınıyor ve kolunu bana dolayarak beni göğsüne çekiyor. "Her zaman öyleydin."

Ellerim belinde ve Dylan'ın dűğününden başlayarak olan her şeyi dűşünüyorum. O ilk geceden itibaren sanki orada olmam gerekiyormuş gibi hissettim.

"Dylan'la ilk tanıştığımda bana kız kardeşim gibi gelmişti." "Kız kardeşim büyük bir aileyi sever."

Haddy debelenmeye ve ciyaklamaya başlayınca geri adım atıyor ve onu yere bırakıyor, o da hızlıca sürünerek oturma odasına gidiyor. İkimiz de gülüyoruz ve ben başımı sallıyorum.

"Yürümeye başladığında bir daha asla oturmayacağız."

"Nedir bu?" Hendrix mutfak masasının üzerindeki büyük paketi aldı.

"Aman Tanrım, buna inanabiliyor musun?" Ona doğru zıpladım. "On sekiz tane

tuvalet kağıdı ruloları sadece iki dolar!"

Burnu kıvrılıyor. "Artık bir milyoner olduğunun , değil mi? Ve benimle evlisin... Ve Haddy henüz tuvalet eğitimi bile almadı."

"İsraf etme, isteme!" Bir parmağımı kaldırıp penne makarna için dolabı karıştırıyorum.

"Bunun bu durum için geçerli olduğunu sanmıyorum."

"Bu harika bir anlaşma." Onun durduğu yere doğru yürüyorum. "Haddy'ye sahip olduğumda ve tek başıma yaşarken, böyle bir anlaşma bulmak için ıldırırdım. Hiç benim gibi para konusunda endişelenmek zorunda kalmadın."

"Aslında var." Beni tekrar kollarına çekti. "Annemle babam Cooters & Shooters'ı açarken, iş ortakları tüm kredi ödemelerini alıp kaçtı. Elimizde büyük bir borçtan başka bir şey kalmadı."

"Ne yaptılar?" Tanıdık bir korku boğazımı sıkıyor.

"Kıt kanaat geçiniyorlardı, babam ev boyama işine girdi, annem de ufak tefek işlerle uğraştı." Omuz silkiyor. "Birkaç kez gıda bankasına gitmek zorunda kaldık, ama restoran büyüdü, işler daha iyi oldu... ve şimdi iyi tuvalet kağıdı alabiliyorum. Sen de alabilirsin."

Burnum kırışıyor ve daha da yaklaşarak fısıldıyorum, "Ama bu çok iyi bir anlaşma!"

"Ben de bu yüzden her zaman gıda bankasına ve barınaklara bağışta bulunuyorum - ki yarın da bunu yapacağım."

"Haddy'ye gizlice tatlı olduğunu söyledim." Parmak uçlarımda yükselip dudaklarını öpüyorum.

Beni serbest bırakıyor. "Benim üzerimde bir istifçiye dönüşmeyeceksin, değil mi?"

"Hayır," diye gülüyorum. "Ama akşam yemeğimizi pişireceğim ve Yatmadan önce izleyeceğimiz film için *The Holiday*."

"Noel'den sonra." Gezen kızımızı kontrol etmek için oturma odasına girdi.

"Haddy bilmeyecek ve Jack Black komik." Biberiyeli domatesli makarna yapmak için malzeme arıyorum. "*Driving Miss Daisy*'den bahsediyor."

"Bunun beni azdırdığını biliyorsun." Hendrix başını köşeden uzatıp kaşlarını bana doğru salladı ve homurdanmamı sağladı.

Hendrix'in şehir dışında bir maçı olduğu için büyük bir Noel kutlaması yapmadık. Haddy bayramları pek hatırlamayacak kadar küçük ama Noel Baba ile fotoğraf çektirdik ve ona bir sürü oyuncak aldık.

Hendrix, Sherri'nin kreşteki ilk gününden bize gönderdiği videoda onu çok güldüren gıcırtilı oyuncağı buldu. Tüm eski oyuncak mağazalarını ve çevrimiçi perakendecileri araştırmak için saatlerini harcadı, ancak bebeğin göbek kahkahasını duymak için buna değdi.

Günü her zamanki gibi büyük ekranın önünde birbirimize sarılarak bitiriyoruz, ancak şimdi kolçakları kaldırıyoruz ve Haddy ile ben Hendrix'in yanına kıvrılıyoruz.

Filmin yarısında uyuyakaldı. Hendrix bunun iyi bir tatil filmi olduğunu ilan ediyor ve kendi tatilimizi onun yatağında kutlamak için yatak odasına gitmeden önce kızımızı beşiğine koyuyoruz.

Hendrix

"T "Geçen hafta Admirals'a karşı oldukça muhteşem bir oyun sergiledi." Garrett'ın sesi yükseliyor ve biz de son playoff maçlarını ve yaklaşmakta olan playoff maçlarını değerlendirmek için tekrar programdayız.

Büyük Oyun.

Playofflara doğru hızla ilerliyoruz ve maçlar hızla yaklaşıyor. Raven ve Haddy benimle seyahat etmiyor. Bebekler otel odalarında kalma konusunda pek iyi değiller ama şehirde olduğumuzda locada bizi destekliyorlar.

Benim formamı giyenlerin ellerini salladıklarını ya da Raven'ın yakın olduğunda tırnaklarını kemirdiğini görmek için kafamı kaldırıyorum. O oyunu daha iyi anlıyor ve ben de gözlerimi ondan ayırıp sahada tutmakta zorlanıyorum.

"Rogers'a verdiği pas olmasaydı maçı kazanabileceklerini iddia ediyorum," diye devam ediyor kardeşim.

"Çok yakındı." Baltimore'a karşı oynadığımız son maçtaki son oyunu düşünerek bir kahkaha attım. Savunmaları hiçbir şey yapmama izin vermiyordu ve son dakikalarda Tyler topu bana verdi, ben de diğer TE'mize attım, o da sayı için koştu.

"Benim zevkime göre biraz fazla yakın," diye itiraf ediyorum.

"Bence daha iyi bir vurucuları olsaydı, başın belaya girerdi." Logan'ın cılalı sesi sohbete katılır. "Amiraller için sadece bir tane olması çok kötü.

Zane Bradford."

"Teşekkürler, kardeşim." Zane'in gülümsemesi kendinden emin. "Jackson oraya gidiyor.

Gelecek sezon izlenmesi gereken biri olacak, benden söylemesi."

Jack, "O ilk turda seçilecek biri değil," deyince Garrett beşlik çakmak için elini kaldırıyor.

Kardeşlerimle futbol oynayamasam da bir araya gelip bu konu hakkında konuşmaktan keyif alıyorum. Belki Garrett haklıdır ve Logan'la böyle bir işe girmek beni mutlu edecek bir şey olur.

"Üniversite cephesinde neler oluyor, Koç?" Logan sohbeti ara sıra konuk olan ve hangi lise son sınıf öğrencilerini izlememiz gerektiği konusunda bizi bilgilendiren Jack'e çeviriyor.

Tanımadığım çocuklardan bahsediyor ve ben de odanın diğer ucunda, kreştekine benzer plastik bir top oyuncağının yanında duran kızımızı izliyorum. Sürünerek içine giriyor ve tabandaki topları alıyor, sonra da teker teker içine atmak için kendini yukarı çekiyor.

Bana ileri bir hareket gibi geliyor ama belki de tipik on buçuk aylık çocuk davranışdır. Garrett'a sormalıyım. Belki ona bir video gönderip Gigi'nin böyle bir şey yapıp yapmadığını öğrenirim.

Liv'i , muhtemelen çoktan okumaya başlamıştır.

Logan, "Austin Sinclair üniversiteye alım yapanların çok ilgisini çekiyor," diyor ve Allie'nin oğlundan bahsedilince kulaklarım dikiliyor.

"Evet, istediği okulu seçecek." Jack göz teması kurmadan kollarına yaslanıyor. "En çok nerede mutlu olacağını ve geleceği için ne istediğini düşünmesi gerekiyor."

Garrett en büyük ağabeyimizin sırtını sıvazlayarak, "Bu kararlarda yardımcı olabilecek biri varsa o da sensin, kardeşim," diyor. "O zor kararlarda hepimizin elinden tutun."

"Seninki değil." Jack gülerek iltifatı geri çevirir. "Yürümeye başladığın andan itibaren nereye gideceğini biliyordun."

"Evet, belki de geleceğim için ne istediğimi biraz daha düşünmeliydim." Garrett yere bakıyor ve Liv'i düşündüğünü anlıyorum. "Bu beni bir sürü kalp ağrısından kurtarabilirdi."

"Kalp ağrısı hayatın bir parçası," diyor Jack. "Bu şekilde öğrenirsin."

Dudaklarımda yarım bir gülümseme beliriyor ve en büyük ağabeyimi inceliyorum. İlk defa Jack'e bu zor kararlarda kimin rehberlik ettiğini merak ediyorum.

"Her şey gitti," diyor Zane. "Şimdi sıra bu haftaki şampiyonada."

Yolumuza geri döndük ve herkes son iki hakkında tahminlerde bulunuyor. Sohbeti bitiriyoruz. Çocuklar bana şans diliyor, ben de koşuya .

Sıkı çalışıyorum, çevrimdışı kalmak için elimden geleni yapıyorum ve kazanmaya odaklanıyorum - tabii ki bayanlarıma olmadığı zamanlarda.

Pazar günü şampiyonluk maçı var ve Baltimore karşısında kıl payı kaçırdığımız son maçtan sonra göğsümdeki gerginlik iyice arttı. Bu sezon hiç hesaba katmadığım çok şey oldu. Çok şey değişti ama bir şey aynı. Hâlâ bir miras istiyorum. Hâlâ bu yılın bizim için önemli olduğuna inanıyorum ve hâlâ sonuna kadar gitmek istiyorum.

Seattle'daki soyunma odasında otururken telefonumdaki yüzlere bakıp gülümsüyorum.

"Burada seni destekliyor olacağız." Raven benim kraliyet mavisi formamı giymiş, siyah saçlarını at kuyruğu yapmış.

"Dada!" Haddy, yine 85 numaralı formasıyla sehpanın üzerinde duruyor, dizlerini büküyor ve zıplıyor.

Saçları uzuyor ama başının üstünde hâlâ iki küçük mavi top var. Aktif ve yürümeye çok yakın.

"Oynarken sizi görmeyi özleyeceğim çocuklar." Göğsümdeki burkulma, başımı kaldırıp onları gülümserken ve el sallarken görmeye ne kadar alıştığımı anlatıyor.

"Keşke biz de orada olsaydık." Raven'ın sesi hüzünlü. "Seattle çok yakın, belki de sadece uçakla gitmeliydik?"

" değil. Her iki durumda da, bu gece evde olacağım." "O zaman New Orleans'a gidiyoruz!"

Sesindeki heyecan beni gülümsetiyor. "İşte ruh bu. Sonuna kadar."

"Sonuna kadar gideceğimize emin olabilirsiniz! Buraya kadar kazanmamak için gelmedik!" Onun coşkusu beni heyecanlandırmak için tam da ihtiyacım olan şeydi. "Telefonu kapattığımda ailemle FaceTime'dan konuşacağım. Hepimiz arkadayız."

"Teşekkürler bebeğim. Seni seviyorum Pink." Çenesi düşüyor ve sanki ilk kez söylemişim gibi birkaç kez göz kırpmıyor. "Ne?"

"Bunu üniformanla ilk kez söylüyorsun."

"Öyle mi?"

Başını sallıyor. "Nefesimi tutmam gerekiyordu. Ben de seni seviyorum."

Başımı sallayarak ona göz kırpıyorum. "Bu gece o formayla uyu ve eve döndüğümde bunu o kadar çok söyleyeceğim ki sayısını unutacaksın."

Güzel gözleri parlıyor ve bana el sallamak için kızımın küçük elini kaldırıyor. Çocuklar hareket zamanı diye bağırmaya başladığında onlara bir öpücük gönderiyorum.

Aramayı sonlandırıyorum ve telefonumu dolabıma koyup kaskımla değiştiriyorum.

Sahaya doğru koşarken Tyler omzuma bir tokat attı. "Dostum, bu iyi bir şey."

"Ne?" Saha kenarına doğru ilerlerken kaşlarımı çatıyorum.

Tezahürat yapan taraftarlar, müzik ve spikerlerin sesleri arasında kulakları sağır eden bir gürültü var.

"Böyle seksi bir anneye ve evde seni alkışlayan sevimli küçük bir kadına sahip olmak." Elini uzatıyor ve sonunda omuzlarımızı döndürerek yumruk tokuşturma, el çırpma, işaret etme rutinimizi yapıyoruz.

Hayranlar bunu bizimle yapıyor ve ben de alay etmeye karşı koyamıyorum. "İstediğiniz bir şey mi gördünüz?"

Kaskını kafasına geçirip omuz silkiyor. "Belki de öyle."

Kafa sallayarak, tartışmam. Oldukça tatlı bir iş. O para atışı için sahaya koşarken ben onları düşünerek geride duruyorum. Gözlerim alışkanlıktan kalkıyor ama kendi sahamızda değiliz.

"Seyircilerden çok takıma odaklandığın zamanları hatırlıyorum." Rusty yanımda durup işaret vermemi bekliyor. "Her şeyin değişmesi çok komik."

"Olduğunu bile hissetmedim." Atışı kazandığımızı duyduğumuzda ona baktım.

Sahaya koşmadan önce bana bir selam veriyor. "Dünyadaki en güzel duygu."

Seattle yıllardır uyuyan bir takımdı, ancak bu yıl onlar için bir patlama yılı oldu. Şampiyonluğa kadar ulaştılar ve çok istiyorlar. Bu da çok savaştıkları anlamına geliyor.

Her pozisyon bir savaş. Açık bulmamı engellemek için duvar oluşturan iri adamlarım var. Rogers'ın peşinde çaylak bir köşe oyuncusu var ve çok hızlı. Tyler birçok kez topu atmak zorunda kaldı, bu da aptalca penaltılara ve ilk sayı ya da skor olması gereken top kayıplarına neden oldu.

Devre arasında, Koç dikkatsiz olduğumuz için bizi cezalandırdı. Sahaya çıkıp koşmadığım için bana izin verdi. Haklıydı.

Buraya şans eseri gelmedik ve bundan daha iyi oynayabiliriz. Tüm sezon boyunca bundan daha iyi oynadık.

Tyler pedlerimi tutuyor ve beni sarsıyor. ". Sana ihtiyacım var."

Başımı sallayarak beni tutan adamları inceliyorum. İki iri adam ve benim rutinimi ezberlemişler.

"İşleri zamanı geldi," diyorum ve o da başını sallıyor. "Gözlerini benden ayırma."

Tyler'la birbirimizin aklından geçenleri okuyabilecek kadar uzun süredir birlikte oynuyoruz ama savunma oyuncularını onu iki kez düşürmeye çok yaklaştı.

Üzerime gelen defans oyuncusundan kaçarken onu uzak tutmak için elimden geleni yapıyorum, ancak bir sonraki iniş serisinde fazla ilerleme kaydedemiyoruz.

Çenem gergin ve düşük skorlu bir maç. Son yarıda ekstra puanı alamadıktan sonra 6'ya 3'teyiz. Seattle'ın şutörü bizimkinden daha iyi ve kenarda durup D-line'imizin çalışmasını izlerken aklıma Zane geliyor. Hiç sayı kaçırmamıştı.

Tam o sırada akla hayale gelmeyecek bir şey olur. Koşucuları serbest kalır ve otuz yardalık bir koşu yaparak golü atar. Sonra golcülerini ekstra puan alıyor.

Taraftarları çılgına dönüyor ve benim göğsüm daralıyor. Sadece birkaç dakikamız kaldı ve eğer bunu başaramazsak her şey bitecek. Boğazım kurudu ve Tyler yüzüme vurdu.

"Burada bitmiyor!" bağılıyor, oyuncudan oyuncuya geçerek.

Onun arkasında durup *evet diye* bağılıyoruz, sonra sahaya çıkıyoruz. Evde bizi izleyen kadınlarımı düşünüyorum. Raven'ın tırnağının kenarını çiğnediğini hayal ediyorum ve bunu onun için yapıyorum.

Aşağıdan aşağıya, yavaş yavaş hedefe yaklaşıyoruz. Bir dakikadan az kaldı ve Tyler koşup yüzüme vurdu.

"Bak bakalım temiz çıkabilecek misin?" diyor, ben de başımı sallıyorum.

Sadece birkaç metreye ihtiyacım var ve topu köşeden alabilirim. Sıraya giriyorum, top atıldığında çime dokunuyorum. Adamım doğrudan bana yöneliyor, ama son anda ayak parmaklarımla içeri girip ters yönde zag yapıyorum.

Bir kez olsun boştayım ve arkamı döndüğümde o lanet DE'nin Tyler'a doğru yöneldiğini görüyorum. Gözlerimiz kilitlendi ve yere düşmeden hemen önce pası vermeyi başardı.

İyi bir atış değil. Çok yüksek ve sallanıyor. Güvenlik bana doğru geliyor ama ben ona bakmıyorum. Gözlerim topta.

Zıplıyorum, iki elimle uzanabildiğim kadar sert bir şekilde uzanırken ayaklarımı bölgede kalmak için uzatıyorum. Birlikte düşüyoruz, son bölgeye kadar iniyoruz ama ben her şeyimle tutunuyorum.

Bu seferki galibiyet için ve topu göğsümde sıkıca tutarken vücudumdaki her kas esniyor. Gürültülü bir *oof* sesiyle çimlere çarpıyoruz. Kollarımız birbirine dolanıyor ama vücudumun sadece yarısı kale çizgisinin dışında kalacak şekilde yan dönüyorum.

İyiymi ve stadyum patladı. Vince önce bana ulaşıyor, beni ayağa kaldırıyor ve Tyler'ın bana doğru koştuğu yere sendeleyerek gidiyorum.

"Sonuna kadar gidiyoruz!" diye bağırıyor, zıplıyor ve beni kucaklıyor.

Taraftarlar çılgına dönüyor ve herkes sahaya akın ediyor. Tam bir kaos, Keşke kızlar da burada, kutuda olsalardı. Büyük zaferde benimle olacaklar. Toplanmaya başlama zamanı.

C1

Kuzgun

I Hendrix'in yatak odasında ılık atıp zıplamaktan sesim kısıldı.
Haddy devre arasında bayıldı ve onu beşığine taşıdım, bir monitör alıp evin diğ er tarafına g turd m.
Oyuna ailemle FaceTime üzerinden başladım ama bir süre sonra kız grubuyla mesajlaşmaya geçtik.

O koca adam Hendrix'in hiçbir şey yapmasına izin vermiyor!!!

LIV

O g     güvenlik. Hendrix'i korumak onun görevi.

Harika bir iş çıkartıyor! Taşaklarını tekmelemeye hazırım!

ALLIE

Bu kişisel faul olur, sportmenlik dışı davranış.

Bu maçı izlerken tırnağımın kenarını kopardım. NOOOO!!!!!!

DYLAN

Ne oldu? Ne oldu????

LIV

Seattle sayı yaptı. Bu hiç iyi görünmüyor.

RACHEL

İzleyemiyorum. Panik atak geçiriyor gibiyim.

DYLAN

Jack ne diyor? O her zaman bilir.

ALLIE

Hiçbir şey yok. Çenesi gergin ve o bakışı var.

Ne bakışı? NE BAKIŞI???

ALLIE

Yüz ifadesi yok. Sanki kocanızla zihnini birleştirmeye çalışıyor gibi.

DYLAN

Henny kazanamazsa hıçkırır hıçkırır .

İzleyemem. Bana ne olacağını söyle.

Telefonu yatağın üzerine bırakıp yatak odasını adımıyorum. Hendrix kazanamazsa, bununla nasıl başa çıkacağım konusunda hızlı bir tavsiye almam gerekecek. Bu oyun onun için çok önemli.

Midem düğümlendi ve midem bulanıyor. Yine de izlemeden edemiyorum.

İki elimi gözlerimin üzerine koyarak, sahanın diğer ucuna gittikçe yaklaşmalarını izliyorum. Düşünüyorum da, bu sporu sadece bir sezondur izliyorum. Geçen yıl tüm bunlardan habersizdim.

Şimdi kalbim göğsümden fırlayacak gibi atıyor ve gözlerimi 85 numaradan alamıyorum.

Telefonumu elime aldığımda kızların hâlâ devam ettiğini görüyorum.

LIV

Bu iyi. Sağlam oyunlar. , Tigers.

Saat mı?

ALLIE

Bazen hissettiriyor, değil mi?

LIV

Son oyun... gol çizgisi dizilişini yapıyorlar.

Bütün bunları nereden biliyorsun?

ALLIE

NFL oyunu lise ve üniversiteden farklı olsa da yıllarca izledikten sonra öğreniyorsunuz.

AÇILDI!!!

LIV

Kahretsin, Tyler pankartı yemek üzere... Çıkardı!!!

Nefes alamıyorum. Top havada çılgınca sallanıyor. Hendrix için çok yüksek, ama bir şekilde uçarak sıçırıyor. O kadar hızlı hareket ediyor ki, vücudu gerçekten esniyor gibi görünüyor.

Seattle'daki adam onun üzerine çıkar ve birlikte yere düşerler, top aralarında bir yerde kafeslenmiştir.

Anladı mı?

LIV

... Başardı!!!

ALLIE

TOUCHDOWN!!!

DYLAN

O BENİM KARDEŞİM!!!

LIV

NOLA'da görüşürüz!

Telefonum durmadan çalışıyor ama ben zıplayıp duruyorum, yastığa doğru çığlık atıyorum. Kameralar Hendrix ve Tyler'ı ve gülümseyen, dans eden ve yumruk tokuşturan tüm çocukları gösteriyor.

Golcü çocuk sahaya çıkıyor ve topu kolayca direklerin arasından geçiriyor ve herkes sahada. Yastığa sarılarak, ekranda haber spikeri ona maç hakkında ne hissettiğini sorarken kocaman gülümsemesini izliyorum.

"Bu kadar yakın olması hoşuma gitmiyor ama bu seviyede her takım kazanır." Çok cömert. Onunla gurur duyuyorum.

Kadın ona son avı soruyor ve o da muhteşem başını sallayarak gülüyor. "Bunu makaralarda görmeyi umuyorum. Bu bir mucizeydi."

Kadın ona teşekkür eder ve adam elini kaldırarak sol elinin yüzük parmağını uzatır ve "*Seni seviyorum*" der.

Elime doğru ofluyorum, gözlerim yaşlarla doluyor. "Ben de seni seviyorum," diyorum ekrana.

Adrenalinden titriyorum ve kendimi bir maraton koşabilecekmişim gibi hissediyorum... ya da en azından bir 5K. Telefonumu cebime sokup

Bir bardak şarap doldurmak için mutfağa gidiyorum, o eve gelene kadar tırnaklarımı yemeye hazırlanıyorum.

Cebimden gelen bir vızıltı üzerine cihazı çıkarıyorum ve beklediğim mesaj beliriyor.

HENDRIX

.

O yakalama inanılmazdı. Artık bir sesim yok.

HENDRIX

Bir gıcırtı daha. Koç kıcımızdaydı.

Şimdi neredesin?

HENDRIX

Havaalanına gidiyorum. Üç saat içinde orada olacağım. misin?

OFC!!!

Haddy'yi bir kez daha kontrol ettim. Hâlâ mışıl mışıl uyuyor, ben de monitörü aldım, şarabımı tazeledim ve *La La Land*'i açmak için sinema odasına gittim.

Uzun ve müzikal, o gelene kadar dikkatimi dağıtacak. Kanepeye kıvrılıp otoyolda sıkışıp kalmış arabaların açılış sahnesini izliyorum ve Wilt'in trafik raporlarının hayat kurtardığını söylediğini düşünüyorum.

Yan yatmış, başımı kolçağa dayamış bir halde, hayat kurtarma ve fark yaratma arzumu burada yaptığım işle birleştirip birleştiremeyeceğimi merak ediyorum. Anne olmak ve toplumun sorumlu, üretken bir üyesini yetiştirmek önemli bir iş ve bu beni sevdiğim seksi kocamla ters düşürmüyor.

Emma Stone ekranda dans ediyor ve kalabalığın içinde tüm hayallerini gerçekleştirebilecek biriyle tanışmakla ilgili şarkı söylüyor. 1980'lerin pop şarkıcısı gibi giyinmiş Ryan Gosling'le tanışırken oyuncuların havuza dalışını izliyorum.

Bir rüyası var ve ben bu hikayenin nasıl biteceğini biliyorum...

"Haddy'nin bunu nereden aldığını anlıyorum." Alçak ses beni uyandırıyor ve gözlerimi açtığımda damarlarımdan heyecan akıyor.

"Hendrix!" Önümde diz çöküyor ve ben de doğrulup kollarımı boynuna dolayarak ona sarılıyorum. "Seni çok özledim."

Arkasına yaslanarak parmağını saçımın kenarından geçiriyor ve yanağımdan uzaklaştırıyor. "Bu her zaman eve gelmeye değer bir selamlama."

Ağızlarımız bir öpücükte buluşuyor, dudaklar ayrılıyor, diller kıvrılıyor. Vücudu sıcak ve ağzının tadı naneli su gibi. Cennet gibi kokuyor.

"Geç mi oldu?" Dudakları çenem boyunca bir çizgi çizerken fısıldıyorum. "Gece yarısından sonra."

"Yorgun musun?"

"İkinci rüzgarımı alıyorum." Sesindeki açlık de ateşliyor. "Canın acıyor mu?"

"Yarın birkaç çürüğüm olacak." Ağzı boynuma doğru iniyor ve meme uçlarım karıncalanıyor.

Etrafımızdaki hava arzu ile sıcak.

Yüzümü çevirip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Hâlâ senin formanı giyiyorum."

"Aferin kızıma." Alçak sesi midemi gıdıklıyor.

Elimi yanağına koyuyorum. Bu adam benim. O benim kalbimin ve ruhumun sahibi ve ben onu saçlarımin ucundan ayak parmaklarımin ucuna kadar seviyorum.

Öne doğru eğilerek dudaklarımin onunkilere değdiriyorum ve tatlı ağzına karşı konuşuyorum. "Seni seviyorum, Hendrix."

"Seni sevdiğim kadar değil Pink."

Alaycı bir gülümseme dudaklarımin kıvrıyor. "Nereden biliyorsun?"

"Aklımdan geçip duran düşünceler." Gülümsüyor ve topuklarımin üzerine oturuyor. "Başka bir açıklaması yok."

Ellerini dış uyluklarımdan yukarı kaydırarak taytımın yanlarından yakalıyor ve hızla aşağı çekip çıkarıyor. Daha yukarı iterek saçlarımin omuzlarıma doluyor, dizlerimi birbirine sürtüyor ve ona en güzel seks kedisi gülümsememi veriyorum.

Tıslarken mavi gözleri kısılıyor. "Kahretsin, Pink, sana yapmak istediğim şeyler."

Göbeğim sıkışıyor ve dudağımin ısırıyorum. "Hepsini yap."

"Arkana yaslan." Büyük eller dizlerimi kavrarken çabucak itaat ediyorum. "Şimdi o seksi kalçalarını aç ve bana o amcığı göster."

İç çekerek mutlu bir şekilde itaat ediyorum ve bacaklarımin açılmasına izin veriyorum. Koyu renk gözleri benimkilerle buluşuyor ve öne dalıyor, beni ağızyla kaplıyor ve dilini klitorisimin üzerinde kaydırırken hırlıyor.

"Oh, Tanrım," diye nefes nefese kaldım, parmaklarımin saçlarına sapladım.

Bacaklarımin kolların üzerine atmış sandalyeye uzanıyorum ve onun yüzü karnımda. İki kalın parmak damlayan göbeğimi istila ediyor, sırtım bir feryatla kavislenirken kıvrılıyor.

Eli yukarıya, formanın altından göğsüme doğru kayıyor, ben inerken parmak uçları arasında bir meme ucunu döndürüyor.

Dilinin okşamaları daha güçlü, daha ısrarlı hale geliyor ve zihnim tünellere giriyor. Göbeğim sıkışıyor ve nefes nefese kalıyorum, saçlarını çekiyorum, yüzüne sürüyorum. Hassas tenime karşı hırlıyor ve ben sıçıyorum. Karnımın alt kısmındaki kaslar her geçişte daha da sıkılaşıyor.

Durmuyor ve ağzım açılıyor. Sırtım yükseliyor, ayak parmaklarım kıvrılıyor ve bir anda orgazm beynimi ve bedenimi sarıyor. Haykırıyorum, vücudum sarsılırken titriyorum.

Sıcak dudakları tenimi çekiyor ve ağzını karnımın alt kısmına kaydırmadan önce beni tekrar öpüyor. Kot pantolonunun düğmelerini açarken hassas tenimi dişleriyle ısıtıyor ve ciyaklamama neden oluyor. Sonra hızlı bir yükselişle sikini hâlâ kasılan göbeğime doğru kaydırıyor.

Ağzı benimkini yutarken güçlü kolları iki yanımda. Uzanıp boynunu kavıyorum ve dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum. Öpüşmelerimiz birbirini kovalıyor ve çekiyor, sonra bir şaplaqla geriye yaslanıyor, kalçalarını tutuyor ve iterken beni öne doğru çekiyor.

Beni kullanmasına izin vererek geri çekiliyorum. Saçlarım omuzlarıma dökülüyor ve göğüslerimin ortaya çıkması için formayı kaldırıyorum.

İnliyor ve daha hızlı hareket ettikçe kalınlaştığını hissediyorum. "Çok güzelsin amına koyayım."

Çenesi düşüyor ve beni sertçe beceriyor, orgazmın tenimin altında dönmesini sağlıyor. Bacaklarımı ona doluyorum ve birlikte hareket ediyoruz, büyüyen dalgalara biniyoruz.

"Evet," diye tıslıyor, ensemden tutup beni kendine çekiyor.

Yanağından bir ter damlası süzülüyor ve onu öpüyorum, arzusunun tadına varıyorum.

"Seni ağzımda istiyorum," diye inliyorum ve ben dizlerimin üzerine çökerken o da geri çekiliyor.

Aletini kaldırıp dudaklarımın arasına alıyorum, o inerken dilimi ucunda gezdiriyorum. Ellerim sıkı kıcının üzerinde geziniyor ve kasların esnediğini hissediyorum. Orgazmıyla savaştığını, onu uzatmaya çalıştığını hissediyorum.

Yapamaz. Yüzümü karnına bastırıyorum, öğürmemek için çenemi kaldırıyorum ve titreyen bir iniltiyle boşalıyor. Eli başımın arkasında ve beni tutuyor, ben yutkunurken geliyor, özünün her son damlasını alıyor.

Sabahın loş ışığına uyandığımda onun çarşafına sarılmıştım.

Sinemada seviştikten sonra, temizlenmek için yatak odasına geçtik, birlikte duş aldık, ellerimizi birbirimizin çıplak vücutlarında gezdirdik... bu da başka bir sikiş turuna yol açtı.

Sonunda uyumayı başardık ama eve döndüğümüzden beri her şey değişti, sonsuza kadar bu işin içinde olacağımıza karar verdiğimizden beri. Kocamla yaptığımız her sevgi eylemi bizi birbirimize daha da yakınlaştırıyor.

Onun bedeninin benim, benim bedenimin de onun olduğunu bilmek, bizi var olduğunu bilmediğim bir yere getirdi. Öyle olduğunu bilmediğim zamanlarda bile aklımda. Benimle birlikte hareket ediyor ve bir bakışı beni şehvet ve ihtiyaçla dolduruyor.

Sıcak dudaklar sırtımda bir çizgi çiziyor ve ben mutlu bir iç çekişle doğruluyorum. "Nasıl hissediyorsun?" Kulağımdaki sıcak sesi içimi ürpertiyor.

Sırtımı, göğüslerimi, meme uçlarımı işaret ediyor.

"Azgın," diyorum sessiz bir kahkahayla.

Güçlü eli sırtımdan aşağı kayarak kıkırmı sıkıyor. "Ver şunu bana Pink."

Karnımda bir heyecan gıdıklanıyor ve başımı sallıyorum. "Tamam."

Kısa süreliğine ortadan kayboluyor ve kalbim daha hızlı atıyor. Dün gece beni o kadar sert sikti ki zar zor yürüyebildim. Beni yatağa taşımak zorunda kaldı ve ben hala daha fazlasını istiyordum.

Elinde küçük bir şişeyle yatak odasına döndüğünde artık nefesim kesilmişti. "Yüzüstü yat." Midemi hoplatan alçak bir emir bu. "Bu Erewhon'dan mı?" Nefes nefese alay ediyorum ve o bir şeytan gibi sırıtıyor. "Çok saf ve organik olduğunu iddia ediyor. Anal için mükemmel." Üzerine diz çöküyor

Arkamdaki yatağa. "Ve bende de bu var."

Vibratörün yumuşak vızıltısını duyuyorum ve anında ıslanıyorum. "Oh, Tanrım."

Eğilerek yüzünü sırtımın alt kısmına sürüyor. "Bana böyle seslenmene bayılıyorum."

Dizlerim yükseliyor ve yüzümü kollarıma yaslayıp üstümdeki tanrıya bakıyorum. Ilık çiseleyen yağmur kıkırmın çizgileri arasına düşüyor ve onun sikini yumruklayarak yağla kaplamasını izliyorum.

"Senin için çok sertim, acıtıyor."

Dudaklarım ayrılıyor ve bir iniltiyi yutuyorum.

Parmakları beni yağla kaplarken "Güzel küçük büzüşme," diye fısıldıyor.

Beklenti ve ihtiyaçtan ölüyorum ve parmağının deliğimin üzerinden her geçişinde geriliyorum.

"Aminin iyi, aç bir kız gibi sıkılmasını seyretmeye bayılıyorum." Vibratörü elime tutuşturuyor ama henüz ona ihtiyacım yok.

Eğer onu kullanırsam, daha başlamadan boşalırım. Bu birikim beni çok sınırdan tutuyor.

"Hazır mısın?" İki kalın parmak hafifçe itiyor, yayıyor, beni hazırlıyor. Başımı sallayarak nefes alıyorum. "Evet, lütfen."

Aletini hazırlarken yağ emen yumruğunun çıkardığı ses neredeyse dizlerimin bağının çözülmesine neden oluyor. İri bir eli kalçamı kavırıyor ve büyük, mantar gibi ucunu yavaşça bastırıp kaslı halkanın gevşemesini beklerken gözlerim kapanıyor.

"Eğer durmamı istersen, dururum."

Aletin dürttüğü yere daha fazla yağ akarken tekrar başımı sallıyorum. Parmakları belimi ve yanaklarımı okşuyor ve hafif bir patlamayla içime giriyor. Zihnim bükülüyor ve onun sert ve büyük, kalın bir çubuğu kıcımda hissettiğimde bir çığlık atıyorum.

"Kahretsin, bu çok dar." İnliyor, hareketsiz duruyor. "İyi misin?" "Ben iyiyim," diye nefes nefese kaldım, amım çılgınca sıkılıyordu. "Oh..."

Yavaşça hareket ediyor, vücudum gevşedikçe, ısı uyluklarımdan geçmeye başladıkça durup başlıyor. Vücudum titriyor ve gümüş kurşunu klitorisime koyuyorum. Bir anda, onu daha derine çekerek daha fazla hareket etmeye başlıyorum.

Duyguların içinde kayboluyorum, haykırıyorum ve kıcımlı kalçalarına bastırıyorum. Taşaklarının kalçalarımın arkasına çarptığını hissediyorum ve homurdandığını duyuyorum. *Karım* dediğini duyuyorum. *Ne kadar tatlı bir kış* dediğini duyuyorum. *İyi* bir *kız* olduğumu söylediğini duyuyorum ve parçalanıyorum.

Hareketleri vahşileştikçe sözleri daha önce hiç duymadığım seslere dönüşüyor, derin ve hayvani. Beni daha sert beceriyor ve iç bacaklarımda ıslaklığın sıçradığını hissediyorum. *Az önce fişkırttım mı?*

Feryat ediyorum, daha sert boşalıyorum, duramıyorum, ta ki onun geri çekilmeye başladığını hissedene kadar.

"Oh..." O çekilirken inliyorum ve arkasında bıraktığı boşluk gerçektir.

Yumruğu horozunu hızla sarsarken daha fazla emme sesi ve başka bir derin inilti ile sıcak boşalma alt sırtımı kaplar, sıcak kıcımlı üzerinden kayar.

Yatağın üzerinde tamamen kemiksiz bir şekilde uzanıyorum, orgazmım hala kalçalarımda zonkluyor. Güçlü eli yatağın üzerinde yanımda ve beni öpüyor.

Yanak. Yüzümü çeviriyorum, böylece ağzımı tüketebiliyor, dilini içeride yalıyor ve dudaklarımı ısırtıyor.

"İyi misin aşkım?" Alçak sesi boğuk ve ben başımı sallıyorum. "Benimle gel."

Beni kollarına alıp cam duş kabinine taşırken gözlerim hâlâ kapalı. Üzerimizden ılık su akıyor ve beni nazıkçe temizliyor, beni kollarında tutuyor ve ben omuzlarını tutarken yüzümü öpücüklerle kaplıyor.

"Benim güzel karım," diye fısıldıyor, vücuduma nazıkçe masaj yapıyor, dudaklarımı öpüyor, bana tapıyor. "Seni çok seviyorum."

Kalbim eriyor ve öpücüklerini karşılamak için çenemi kaldırıyorum. "Seni seviyorum," diye fısıldıyorum ve o anda bir oluyoruz.

Hendrix

T Haftalar eğitim ve tatbikatla bir çırpıda geçip gidiyor. Seattle'a karşı aldığımız galibiyet hepimiz için çok yakındı ve bu Wisconsin savunmasını hatırlıyorum. Hazırlanmazsak , ve 53 Numara ile tekrar karşılaşmak için .

Dürüst olmak gerekirse, playofflar boyunca öngördüğüm ukala havalar son maçta darbe aldı. Ligin en iyi iki takımımız. Kimse ödülleri alıp gitmiyor. Onlar kazanılacak.

Tüm arkadaşlarımızın ve ailemizin bizi Crescent City'de karşılamak için bekleyeceği yere doğru uçarken küçük jetin içinde hareketsiz oturmak çok zor. Koridorda yürürken karnımı ovuşturarak ayağa kalkıyorum ve Raven siyah eşofmanlarının içinde kıvrıldığı yerden bana bakıyor.

"İyi misin?" Sesi yumuşak, beni rahatlatan tek şey ve geri dönüp eğilerek dudaklarını öpüyorum.

"Sadece hazırlanıyorum."

"Hazırsın." Gülümsemesi sıcak. "Son iki haftadır çok çalıştın."

Bu doğru. Şafaktan önce kalkıp hava karardıktan sonra döndüm. Onlardan ayrı olmaktan çok nefret ediyordum ama bu oyun bittikten sonra uzun bir tatil planladık.

Newhope, New Orleans'a arabayla sadece iki saat uzaklıkta ve ziyaretimiz sırasında kalmamız için körfezdeki manzaralı otoyolda küçük şirin bir kulübe ayırttım.

Haddy arabasının koltuğunda ciyaklıyor, küçük ayaklarını tekmeliyor ve Axelita'yı bana doğru sallıyor. Gelecek ay bir yaşına basacak, inanması güç ama hanımlar Clint'in de yardımıyla büyük, ortak bir ilk doğum günü partisi planladılar.

Raven eşyalarımızı topladığımız süre boyunca heyecanlı ve telaşlı bir haldeydi. KCLA'daki stajı sona erdi ve tahmin edildiği gibi Star ona meteorolog, muhabir ve yapımcı olarak tam zamanlı bir iş teklif etti.

Star karıma kafayı takmış durumda ve Raven bana, aralarında kadınların yayıncılığa girmesinde önemli bir rol oynadığını söylediği hava durumu kızlarıyla ilgili olanın da bulunduğu birkaç özel görev için planları olduğunu söyledi.

Telefonum çalıyor ve onu çıkardığımda pas rengi, üç parçalı bir takım elbisenin fotoğrafını görüyorum. "Ah, dostum," diye inliyorum.

"Ne?" Raven kaşlarını çatıyor ve ben de onun yanındaki koltuğa oturup ekranı onun da görebileceği şekilde çeviriyorum. "O da ne?"

"Stadyuma girişimiz için bir moda koordinatörü tuttular." "Bu çok havalı!" Raven bana yarım bir sırıtış attı.

"Bunun hokeyle bir ilgisi var. Görünüşe göre bu adamlar maçlara girmek için ellerinden geleni yapıyorlar."

"Videoyu izledim. Çok ateşli."

Ne giymemi istediklerini incelerken dudaklarım bükülüyor. "Napoleon Dynamite gibi görüneceğim."

Başını geri çekti. "O filmi izledin mi?"

Telefonumu indirip düşündüm. "Nedense evde sürekli açıktı. O ve *The Big Lebowski*."

Güzel kehribar gözleri gülümsemesiyle birlikte kıvrılıyor. "Çünkü erkeklerle dolu bir evdeydin. *Road House*'u da izledin mi?"

"Garrett izlerdi - Liv ona *Dirty Dancing* izletmediği zamanlarda." "Liv harika biri," diye kıkırdıyor.

"Bunu sadece onun pantolonuna girmek için yaptığına eminim." Telefonumu kaldırıp ona gösteriyorum. "Buna geri dönelim."

"Yani, bu farklı..." Gözlerim kısılıyor, o da omuz silkiyor. "Bu tasarımcı-onunla eğlenin."

"Bence farklı eğlence anlayışlarımız var."

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun." Küstah sesi aletimi zıplatıyor.

"Dada!" Haddy ciyaklıyor, sanki bir işaretmiş gibi beni gösteriyor.

"Shew," diye başımı sallıyorum. "O gerçekten de en şirin küçük horoz engelleyici." "Bir sonraki sözleri bunlar olmasa iyi olur."

E-postayı yanıtlarken başparmaklarım ekranda uçuşuyor. "Onlara tamam diyorum. Umarım pişman olmam."

"Oyunu kazanırsan ne giydiğin kimsenin umurunda olmaz." Burnu kırışıyor ve ben eğilip yumuşak dudaklarını öpüyorum.

Uçuş görevlisi gelip inişe hazırlandığımızı haber veriyor. Elini elime aldım, şovu başlatmaya hazırdım.

"SAVUNMALARI GÜÇLÜ." Ben yanık turuncu ceketimi omuzlarımdan sıyrırken Vince yanımda duruyor ve elinde kabuksuz bir fıstık ezmeli ve jöleli sandviç tutuyor. "Ama ligin en iyi hücumuna sahibiz."

"Geçen sefer bizi bu savunmayla yendiler." Süslü paltoyu verilen çantaya koydum.

"İyi akşamlar hanımlar." Rusty deniz mavisi renkli bir takım elbise ve uyumlu bir kravatla içeri giriyor, sonra bana başıyla selam veriyor. "Bu gece ağlamak yok, Bradford."

Başımı sallayarak hırıltılı bir nefes veriyorum. "Güzel takım."

"Babamındı." Maça hazırlanmak için dolabına gidiyor. "Bu tasarımcı saçmalığı için biçilmiş kaftan değilim."

"Bu adamlar onlarla son karşılaşmamızda çok sertti." Rogers, Tyler'la birlikte yanımıza geldiklerinde Uncrustables'a iki yumruk atıyordu.

"Her zaman birbirimizin kafasının içinde olmalıyız." Çoktan hazırlandı. "Yeterince uzun süredir birlikteyiz. Ne yapacağımızı biliyoruz."

Eşyalarımı giyerken damarlarımda adrenalin dalgalanıyor. Raven ve Haddy'yi aileleriyle birlikte otelde bıraktım. Herkes tezahürat yapıyor ve destekliyordu ve hepsi locada izliyor olacaktı.

Bu sefer kendi locamı aldım, çünkü tüm aile ve Thomas maçı izlemek için buraya geldi. Restoranı bile kapattılar ki bu bir ilk. Dylan müşterilerin anlayış göstereceğini söyledi.

Müzik çalıyor ve ben kaslarımı esnetip ısıtıyorum. Soyunma odasından çıkmadan hemen önce telefonumda Pink'ten gelen bir mesaj görüyorum.

Onun ve Haddy'nin formlarıyla el salladıkları bir fotoğraf. Haddy dört ön dişini gösteriyor, artık böyle gülümsüyor ve ben bir kahkaha atıyorum.

Gerçekten çok tatlı.

Fotoğrafın altında bir kalp emojiyle birlikte *Seni seviyoruz* yazıyor. Fotoğrafa bir öpücük konduruyorum ve bunun benim uğurum olduğuna karar veriyorum.

Dışarı çıkma vakti geldi.

Girişten saha kenarına doğru koşarken Tyler'ın eli omzumda. "Temizlenmekte zorlanabilirsin ama önce ben seni arıyor olacağım."

Başımı sallıyorum ve her zamanki yumruk tokuşturma rutinimizi yaparak duruyoruz. Bu stadyumda taraftarların gürültüsü diğerlerine göre daha yüksek ve yuhalamalarla karışık tezahüratlar duyuyorum. Etrafıma baktığımda jumbotronda farklı yüzler görüyorum.

Oyuncuların localarına gidiyorlar ve bir anlığına Raven'ın Haddy'yi tuttuğunu görüyorum. Bir ritimle zıplıyorlar ve Raven Haddy'nin küçük kolunu sallıyor. Bu beni gülümsetiyor ve onlara el sallıyorum.

Alkışlar kopuyor ve sanırım bizim için. Yazı tura atılmadan önceki kargaşada bunu söylemek zor. Rusty kenar çizgisinde yanımda, volta atıyor ve başlamaya hazır olduğunu söyleyebilirim.

Kazanıyoruz, ertelemeyi seçiyoruz ve Tyler, savunma hattımız sahaya girerken benim durduğum yere doğru koşuyor. Çocuklar sıraya giriyor ve snap ile birlikte ilerleyerek oyun kurucuya baskı yapıyorlar.

Pası atıyor ve sahaya doğru ilerliyorlar. Hızla ilerliyorlar ve bitiş çizgisine yaklaşmalarını izlerken gülümsemiyorum.

"Kahretsin, eğer hemen gol atarlarsa..." Tyler sözünü bitirmiyor ama ne düşündüğünü biliyorum.

Geçen sefer bizi yendiler. Bu rövanşta tek bir oyun bile kaçırmamalıyız.

Adamlarımız onları tutmayı başardı ve biz de kalkıp sahaya çıktık. giriyoruz ve 53 tam karşımda, doğrudan yüzüme bakıyor. "Yine karşılaştık, ateşli çocuk," diye homurdandı.

Çenemi geri çekerek sıırtmama engel olamıyorum. "Yanımdan geçip gitmeye hazırım."

Topu kaptı ve ben ileri atıldım, yanlardan baskı gören Tyler'dan onu uzak tuttum. Güvenliği atlatmayı başardım ama Tyler koşmak zorunda kaldı. Yaklaştık ama ilk sayı olmadı. Bir sonraki hak da hemen hemen aynı şekilde geçti, çok fazla tutma, çok fazla bloklama, çok az hareket.

Tekrar saha kenarındayız ve D-line tekrar dışarı çıkıyor.

"Bu herifler tam bir duvar," diye homurdanıyor Tyler, bir aşağı bir yukarı yürürken. "İşleri karıştırmalıyız çocuklar. Bunu yapabiliriz. Biz çalıştık."

Bu doğru ve kasetleri inceleyip sondaj yapıyoruz. Ezberlemedikleri yeni oyunlar üzerinde çalıştık ve sahaya tekrar çıkma zamanı geldiğinde daha fazla yarda kazanıyoruz.

Bir sonraki hamle için hazırım, 53'ten dans eder gibi hızlı bir dönüş yapıyorum. Dylan gurur duyardı. Garrett muhtemelen şu anda bağıırıyordur.

Tyler'ın başının dertte olduğunu görmek için arkama bakarak, açıklığa doğru koşuyorum. Yine yere düşmek üzereydi ama pasını bana attı. Pas kısa ve geri dönmek zorundayım ama topu köşedeki oyuncunun elinden kapmayı başarıyorum ve topu kapmasını engelliyorum.

Biraz mesafe alıyorum ama yine skor yok.

Devam ediyor, pozisyon üstüne pozisyon. Saha kenarındaki gerilim o kadar yüksek ki boynum ağrıyor ve başımı kaldırdığımda Allie'nin Haddy'yi tuttuğunu ve küçük elini salladığını görüyorum.

Kaşlarımı çatarak kutumdaki tüm yüzleri tarıyorum. Allie, Gigi'yi tutan Liv'in yanında duruyor ama Raven orada değil.

Belki de tuvalete gitmesi gerekiyordu? Hoşuma gitmiyor ama sahaya geri dönmeliyim.

Top atıldı ve ben dönmeye başladım ama 53 bu sefer hazırды. Beni belimden yakaladı ve çime çarptım.

Kuzgun

I Neredeyse parmağımın yan tarafında bir delik açacaktım. Wisconsin takımı öldürücü ve Tigers topa sahip olduğunda fazla ilerleyemiyor.

"Savunma bu kadar iyiyken çok zor." Jack sabırla bana sahada neler olduğunu anlatıyor. "Güçlü bir hücum hattımız var ama bu duvarı aşmak zor."

"Oh!" Tyler saha dışına koşmak zorunda kaldığında stadyumun yarısı benim iniltimi yankılıyor.

"Onu korumak için daha iyi bir iş çıkarmalılar." Garrett'ın kolları çaprazdı ve pozisyonunun hücum yan hakemi olduğunu hatırlıyorum.

"Şu koca adam Hendrix'i yerinde tutuyor." Liv hemen yanımda, Gigi'yi kalçasında zıplatıyor.

Hepimiz formalarımızı giyiyoruz ve bebekler de kraliyet mavisi ve sarı ponponlu saç bantları takıyor. Çok sevimliler ama maç hepimizi strese sokuyor.

Kazanmanın Hendrix için ne kadar önemli olduğunu biliyorum ve bu sezonun son ve en büyük maçı. Midem düğümleniyor ve kan basıncım yükseliyor.

Telefonum çalışıyor ve zıplıyorum, Star'dan gelen mesajı görmek için aşağıya bakıyorum.

Kaşlarımı çatarak okumak için bir adım uzaklaşıyorum.

YILDIZ

Konuşabilir misiniz? Yılın en büyük maçı olduğunu biliyorum ama büyük 911!!!

Allie'ye doğru yürüyüp onu dürtüyorum. "Onu bir saniye tutabilir misin?"
"Hiç umurumda değil!" Allie, Haddy'yi kalçamdan alarak ağlıyor.
"Merhaba, Haddy-boo! Beni hatırladın mı?"
Haddy omzunu sıvazlıyor, Axel'i tutuyor ve baloncuklar üflüyor.
"İşte böyle!" Allie gülüyor. "Kitaplar."
"Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor ama hemen döneceğim." "Her şey yolunda mı?" Allie yüz ifademi inceliyor.
"Sanırım mı? Los Angeles'taki haber müdüründen bir mesaj aldım. Eminim önemli bir şey değildir."
"Biz sizi koruruz, bayan." Rachel elini omzuma koydu. "Acele etme."
Pencerelerden uzakta, locanın arka tarafında oturmuş, Thomas'la birlikte küçük, portatif siyah-beyaz televizyonunu izleyen Dylan'a el sallıyorum. Bana bunun onun şanslı televizyonu olduğu ve tüm maçları bundan izlediği söylendi.
Kutunun dışındaki havalandırma boşluğuna girerek Star'ın çağrısına hemen cevap veriyorum.
İlk zil sesinde cevap veriyor.
"Rahatsız ettiğim için çok özür dilerim!" Yüksek sesle ve hızlı konuşuyor.
"Wilt'i bulamıyorum ve az önce iki kişilik özel bir uçağın tepelere düştüğüne dair bir rapor aldık. EMS onları bulmak için haritalama yazılımını kullanmamızı istiyor ama nasıl yapacağımı bilmiyorum."
Kalbim sıkışıyor. "Star, aman Tanrım, öldürüldüler mi?"
"Bilmiyoruz ama saat işliyor. Bana mısın?"
Hızlı hızlı göz kırparak konsolu gözümde canlandırmaya çalışıyorum. Stadyum tezahüratlarla inliyor ve düşünebileceğim sessiz bir alan bulmak için elimden geleni yaparak uzaklaşıyorum.
"Şu anda hatta." Star telsizde acil durum ekipleriyle konuşuyor ve ben dudağımı çiğniyorum.
"Scout Master yazılımını açın ve alanın etrafında bir yarıçap çizmeniz gerekecek. Bunu yapabiliyor musun?"
Telefonun diğer ucundan tıkırtılar duyuyorum ve Yıldız kendi kendine usulca konuşuyor. "Bana bir fikir verebilirler mi diye sorayım..."

Telefonu ağzından uzaklaştırıyor ve ben de onun EMS çalışanlarına dönmesini bekliyorum. "Bell Canyon ve Hidden Hills arasında bir yerde olduğunu söyledi."

Bölgeyi hâlâ öğreniyorum ama Wilt bana yerlerin nasıl tespit edileceğini gösterirken birkaç kez yanında oturdum. Bunun orman yangını tespiti için olduğunu söylemişti, ama şimdi bize neden yardımcı olmayacağını anlamıyorum.

"Bütün uçaklarda kara kutu vardır. Bir sinyal göndermesi gerekir." Parmaklarımı alnımda gezdirip düşünmeye çalışıyorum. "Megahertz gibi bir şey. Wilt'in masasında yazılı bir numara var. Klavyenin yanına bak."

"Bana bir saniye verin. Masasında değilim."

Stadyumda daha fazla tezahürat patlak veriyor. Maçı kaçırıyorum ve Hendrix'in neden Haddy'nin yanında ona tezahürat yapmadığını merak edeceğini biliyorum. Endişelenmesini ya da dikkatinin dağılmasını istemiyorum.

"Buldum onu!" Sesi yüksek. "Dayan!"

O EMS'lerle birlikte hatta geri döndü ve ben tırnağımın kenarını çiğniyor, stadyumun kapısına göz kırpmıyorum.

" bu. Onlar olmalı!" Yıldız'ın sesi yükselir. "Onları bulduk. Raven! Onları bulmama yardım ettin!"

"Bu harika, Star. Bu harika. Oraya nasıl gidecekleri konusunda onlara rehberlik edebilir misin? Gerçekten geri dönmem gerek..."

"Sana mesaj atarım." Bağlantıyı koparıyoruz ve ben imtiyazlar alanını geçip loca girişine doğru koşuyorum.

"Kahretsin!" Anahtar kartımı unuttum ve kapıya vurmak zorunda kaldım. "Çocuklar, beni içeri alın!"

Hepsi sahaya bakıyor ve ben avucumu cama defalarca vuruyorum. Daha fazla tezahürat kopuyor. Hepsi zıplıyor ve birbirlerine sarılıyorlar ve ben neredeyse çılgılık atarak Dylan'a beni içeri alması için mesaj atabilmek için telefonumu arıyorum.

Başını çeviriyor ve gözleri açılıyor. Adımı bağırdığını ve beni içeri almak için kapıya doğru koştuğunu görüyorum. "Nereledeydin? Her şeyi kaçırıyorsun!"

"Ölüm kalım meselesi." Telefonumu kaldırdım. "Ne kaçırdım?" "Tamam, bunu açıklamak zorundasın. Tyler bir çuvaldan kaçtı ve Hendrix'e düzgün bir pas atmayı başardı ama 53'lük adam onu indirdi. Şimdi sıraya dizildiler ve Jack kalça ittireceklerini söylüyor."

"Tush push?" Burnumu kırıstırıyorum.

"Tam olarak görüldüğü gibi."

Pencereye koştüğümüzda on adamın da sıkı bir şekilde toplandığını görüyoruz. Başlama vuruşu yapılıyor ve grup olarak ileri doğru itiliyorlar, Tyler'ın kıcını gol için çizginin üzerine itiyorlar. Çocuklar gülüyor ve el sıkışıyorlar. Dylan ve ben bakışıyoruz ve dudaklarımızın arasından bir kahkaha patlatıyoruz.

"İşte buradasın!" Rachel elinde Haddy'yle bana doğru koşuyor. "Hendrix sürekli buraya bakıyor ve seni bulmaya çalıştığını biliyorum. Çık oradan!"

Onu geçip pencereye koşuyorum ve kocamın kenarda durup yukarıya baktığını görüyorum. Öpücükler göndermeden önce iki elimi sallıyorum ve kaskın içinden yüzüne yayılan gülümsemeyi görebiliyorum.

Son çeyrekteyiz ve skor çok yakın. Bir gol maçı koparacak. Haddy'ye uzanıyorum, onu kalçamda tutuyorum, izlerken zıplıyorum.

Dylan'a "O benim küçük güvenlik battaniyem," diyorum.

"Thomas benim," diye cevap veriyor ve Logan'ın kardeşlerle birlikte durduğunu görüyorum.

Hepsi kollarını kavuşturmuş, kaşlarını indirmiş ve dikkatle izliyorlar.

"Atıldı!" Garrett bağırıyor ve hem Gigi hem de Haddy sıçrayıp ona bakmak için .

Gigi telaşlanmaya başlar ve Garrett onu annesinden alır. "Sorun yok, bebeğim. Bu iyi bir şeydi."

Logan ona bir beşlik çakıyor ve sahayı izlemeye geri dönüyorlar, öyle ki camda bir delik açtıklarını hayal ediyorum. Telefonum çalıyor ve Star'ın mesajını görmek için hemen çıkarıyorum.

YILDIZ

Az önce buldular!!! EMS 20 dakikalık aramadan kurtulduğumuzu söylüyor. Başından yaralanmış ve kanaması var. Hayatını kurtardığımızı söylediler! Raven!!!

Onun sözlerini okurken gözlerim ısıyor ve neredeyse maçı izlemeyi unutuyorum.

Gerçekten
mi?

YILDIZ

Bir öğrenci uçuşuydu. Sadece on yedi yaşındaydı.

Çok sevindim!!! Onlara çok söyle.

YILDIZ

Şimdi şu maça geri dönün. Hendrix'in sihirli oyunlarından birini oynayıp maçı kazanmasına ihtiyacımız var!!!

Duygusal bir hız treni gibi hissediyorum. İki bin mil ötede birinin hayatını kurtarmaya yardım ettiğimi düşündükçe aklım başımdan gidiyor.

"İyi misin?" Liv yanımda, elini sırtımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor.

"Trafik raporları hayat kurtarır." Sesim de hissettiğim kadar şaşkındı. "Tamam mı?" Kaşları çatıldı ve anlamadı.

Önemli değil. Çocuklar bağırmağa başlıyor ve biz de tekrar pencereye koşuyoruz. Garrett Gigi'yi havaya fırlatıyor ve Gigi yüksek sesle kahkaha atıyor.

"Ne kaçırdık?" Liv bağırıyor.

"Hendrix az önce kırk yardalık bir pas yakaladı," diye açıklıyor Logan kutunun diğer tarafından.

"İşte bu!" Allie ellerini kavuşturmuş, yanımda bir aşağı bir yukarı zıplıyor.

"Yapmak üzereler! Dylan, buraya gel!"

Şikayet ediyor ama koşarak dördümüzün yanına geliyor. Ben Haddy'yi tutuyorum ve çocuklar Jack'in söylediği gibi gol düzeninde sıralanırken hepimiz el ele tutuşuyoruz.

C4

Hendrix

I Zor nefes alıyorum ve 53 azgın bir boğa gibi çizginin öte yanından bana homurdanıyor. Beni bir ağaç gibi dikecek, ama önce beni yakalaması lazım.

Zaman . Bir sayı gerideyiz. Maç her iki tarafa da gidebilir ve her oyun önemli. Sayı yapmalıyız; onlar bizi durdurmalı.

Yirmi metre çizgisinde göz göze bakıyoruz. İlk ve on.

Vuruş gerçekleşiyor ve 53 ileri doğru koşuyor ama ben yuvarlanıyorum. Yan taraftan bir güvenlik geliyor ve ben onun yolundan çekiliyorum. Roger diğer iki adamla birlikte Tyler'ı koruyor ama savunma duvar gibi geliyor. Tek düşünebildiğim *koşmak*.

Kazıyorum ve son bölgeye doğru gidiyorum. Omzumun üzerinden Tyler'la göz göze geliyorum ve o da başını sallıyor. Bir saniyesi var -ayaklarını dikip mükemmel bir pas atması için gereken tüm zaman.

Tamamen açık değilim, ama müdahale olmazsa, topu alırım. Son sürat koşuyorum, topla bütünleştim. Top, konmaya hazırlanan bir kuş gibi süzülerek bana doğru geliyor. Topu kapmak için uzanıyorum, ama korner atışı tam orada.

Önemli değil. Onu yakaladım. İpek gibi pürüzsüz, kollarımın arasında ve uçuyorum, havada süzülüyorum, çarpışmaya hazırlanıyorum.

Yere arpmanın beynimi sarsmadığını ve acıtmadığını sanmayın. Öyle, ama hiçbir şey bu pası tamamlamaktan daha tatlı olamaz.

İyi yakaladım. Hakemin golü göstermesine yetecek kadar göğsümde tutuyorum, sonra ayağı kalkıyorum, topu ona fırlatıyorum ve takım arkadaşlarım üzerime gelirken ellerimi uzatıyorum.

Gölüyoruz ve bağııyoruz. Bazıları göğüslerini dövüyor. Rogers kaskını benimkine vuruyor.

Tyler pedlerimin önünü kavıyor ve beni sarsarak bağııyor. "İşte ben de bundan bahsediyorum!"

Beni kucakladı. O kadar mutlu ki, gülmeden duramıyorum.

Golcümüz çıktı ve topu kolayca üst direktten geçirdi ve her şey bitti. Büyük olanı aldık.

Sahaya konfeti yağıyor ve herkes bize katılmak için dışarı fırlıyor. Ailenin *bulunduğı* locaya bakıyorum. Buraya gelmeleri için sabırsızlanıyorum.

Stadyum bağıran ve ellerini başlarının üzerinde sallayan insanlarla dolu. Bazı insanlar sarı bayraklar sallıyor. Muhabirler etrafımızı sararken Tyler yanımda.

"Şu anda nasıl hissediyorsun, Hen?" ESPN'den gelen kadın yaklaşıyor.

"Oldukça iyi." Yanaklarım ağrıyor, öyle sert sırtıyorum ki.

"O son oyunda aklından neler geçtiğini anlat bize."

"Sürekli birinin bana vurmasını bekliyordum," diye gülüyorum, bir o yana bir bu yana hareket ederek. "Arkamı döndüm ve kimse yoktu."

"Tebrikler." Gülümsüyor ve ben de bir sonraki muhabire dönüyorum ama olduğum yerde donup kalıyorum.

"Bu gece harikaydın, boo!" Mikayla vücudu saran, kraliyet mavisi elbisesiyle önümde duruyor ve elinde bir mikrofon tutuyor. "Tebrikler!"

Bana sarılmak için bir adım öne çıktı ama ben onu engelledim. *Ne oluyor lan?*

"Burada ne yapıyorsun?" Mikrofonu hâlâ yüzümde olsa bile ses tonumdaki kızgınlığı engelleyemiyorum.

"WeGot Sports için muhabirlik yapıyorum!" Mikayla heyecanlı davranmaya cüret ediyor. "Kazandığınız için sizi tebrik etmeye geldim!"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Beni tebrik etmiyorsun. Bana dokunmuyorsun. Ve ben senin sevgilin değilim."

"Hendrix..." bir elini göğsüne koyar. "O kadın sana ne yaptı?"

"O kadın benim karım, bu da benim." Bir adım daha yaklaştım ve onun da bir adım geri atmasına neden oldum. "Raven takipçi sayısını değil insanları önemseyen inanılmaz bir insan ve senin anlamadığın şeyler hakkında konuşmaktan bıktım."

Çenesi düştü ve omuzlarımda beni tutan güçlü kollar hissettim. "Hey, kardeşim, bu harika bir oyundu- buraya gel!"

Göğsümde yanan öfke adrenalinle karışıyor ama Garrett beni uzaklaştırıyor. Otoparkta neredeyse kavga ettiğimizden beri Raven hakkında internette söylediği onca şeyden sonra bunu yapabilecek tek kişi o.

Bir kadını asla incitmem ama kutlamamdan çıkmasını ciddi istiyorum.

"Çöpü dışarı çıkarmayı sevdiğimi biliyorsun." Kardeşimin ağzı kulağımda. "Bırak gitsin."

"Hey, bebeğim! Bu inanılmazdı!" Raven kalçasında Haddy ile yanımda, ben de iki kızımı yanıma çekip kollarımı onlara doluyorum.

Mikrofonu hâlâ bana doğru tutmakta olan ve her şeyi anlamaya çalışan başka bir muhabire dönerek ona göz kırpyorum. "Gerçek bir haber ister misiniz?"

"Kesinlikle!" Göz kırpyor, benim için geri adım atıyor.

Bana yardım etmesini istediğim hat koçuna başımla selam veriyorum. Elinde küçük mavi bir keseyle öne çıkıyor ve ben de Raven'a dönüyorum. "Raven Lorrain Bradford, beni daha iyi bir adam yaptın. Sen olmasan bunların hiçbirini yapamazdım."

"Hendrix!" Haddy bana doğru uzanırken eli ağzını kapatmak için havalanıyor.

Küçük kızımı alıp göğsüme bastırıyorum ama annesini bırakmıyorum. Yanımda bir beden itiliyor ve onun Dylan olduğunu görüyorum.

"Onu bana ver." Haddy'yi alıyor ama ben kolundan tutup yakın durmalarını sağlıyorum.

"Raven, benim güzel karım..." Elini tutuyorum, elmas yüzüğü parmağına geçiriyorum. "Bunu daha önce yapmalıydım."

Dudakları birbirine yapışıyor ve minik bagetlerle çevrili yuvarlak elmasa bakıyor. "Çok güzel..."

"Bir fırtına bulutu gibi olmasını istedim, sonra yağmurdan sonra gelen güneş gibi olmasını istedim." Omuz silkiyorum, hâlâ elini tutuyorum. "Sonra sadece

Beni gururlandırdığın kadar seni de gururlandıracak bir şey olmasını istedim. Bunu tüm dünyanın bilmesini istiyorum. Seni seviyorum Pink."

Gözlerini kırıştırıyor ve gözyaşları yanaklarına vuruyor. Onu kendime çekiyorum ama öpmeden önce mikrofona bakıyorum. "Onun için haftanın her günü savaşırım çünkü o buna değer."

Eli boynuma dolanıyor ve bir öpücük için beni aşağı çekiyor. Ona sıkıca sarılıyorum ve muhabirler Tyler'a kayıyor. Etrafını saran görevlileri görmek için başımı kaldırıyorum. Kristal kupa ellerinde ve duyuruyu yapmaya hazırlar.

"MVP ödülü Tyler Winslow'a gidiyor!" Kalabalık çılgına dönüyor ve ben daha mutlu olamazdım.

Tyler'ın gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben de ona iki baş parmağımla onay veriyorum. Başımda bir yığın kutsama var ve arkadaşımın da bir tane almasına sevindim.

"Disney World'e gidiyorum," diye bağılıyor ve hepimiz gülüyoruz.

Kardeşlerim etrafımı sarıyor, sırtımı sıvazlıyor ve beni tebrik ediyorlar.

Logan sarılmak için beni kendine çekti. "Sen olmasan bunu başaramazdı." Tecrübelerine dayanarak konuştuğunu biliyorum ve bu çok anlamlı. "Teşekkürler, kardeşim."

"Raven seni gerçekten değiştirmiş." Garrett kollarını bana dolayarak beni ayağa kaldırıyor. "Artık o kadar da küçük bir serseri değilsin."

"Beni yere indir, Koca Ayak!" Hepimiz gülüyoruz, sahadan çıkıyoruz, toparlanmaya ve birkaç haftalığına eve dönmeye hazırız.

Harika bir sezon geçirdim. Eylül ayında balkonumda durup ne istediğimi, beni neyin mutlu edeceğini düşündüğümü düşündüğümde hayal ettiğimden çok daha fazlası.

Jack beni eve çağırdığında, bir eş ve bebekle çarpışma rotasında olduğumu bilmiyordum ve bunu dünyaya değişmezdim.

"KIZ KARDEŞİN BEBEĞİMİZİ ÇALDI." Raven yatağımızda altımda, siyah saçları boynundaki tere yapışmış durumda ve otel odamızın kapısından içeri daldığımızdan beri onu öpmeyi bırakmadım.

"Bebekleri sever." Ağzını kendi ağzımla kapatıyorum, sikim hâlâ kalçalarının arasına gömülü.

Maçtan sonra VIP locasında birkaç saat parti yaptık. Allie bizi memleketi olan New Orleans'a götürmek istedi ama Jack bunun

muhtemelen olduğumuz yerde kalmak daha güvenliydi.

O haklıydı. Taraftarlar parti veriyordu ve dışarıda çılgınca bir hava vardı. Ben de buraya dönüp bütün gece karımla seviştiğim için çok mutluydum.

"Tiyatro odasında hep birlikte uyuduğumuz o ilk geceyi hatırlıyor musun?" Güzel gözlerini bana kırıştıyor ve ben de gülümseyerek göz kapaklarını öpüyorum. "Çok yol kat ettik."

"Evet, ama o zaman sonsuza kadar birlikte kalacağımızı biliyordum. Sen de biliyordun, değil mi?"

Kaşları çatıldı. "Hayır, ikimizin de hayallerimizden vazgeçtiğimizi düşünemiyorum."

"Peki ya şimdi?" Koluma yaslanıyorum, parmağımla yanağındaki saçları okşuyorum ve VIP locasında bize anlattıklarını düşünüyorum.

Oyun sırasında o kadar uzun süre nereye gittiğini sormuştum ve Dylan da trafik hayat kurtarır derken ne demek istediğini sormuştu.

Bize Star'ın onu nasıl aradığını ve yardım istediğini anlattı. Sonra da bir tür yazılım kullanarak küçük uçağı nasıl bulduklarını anlatırken biraz duygusallaştı.

Benim sorum, benim ona ihtiyacım varken neden KCLA'nın bunu yapmasına ihtiyaç duyduklarıydı. Star'ın acil durum çalışanları da dahil olmak üzere Los Angeles'taki herkesle arkadaş olması dışında bir şey bilmiyordu. Sanırım bu yüzden kanalı o yönetiyor.

"Meteorolojiye girdiğimde amacım hayat kurtarmaya yardımcı olmaktı. Sanırım artık bunu yaptığımı göre, yapmaya devam edebilirim."

Sırt dönerek onu göğsüme çekiyorum ve parmağımı sırtının pürüzsüz çizgisinde gezdiriyorum. "Sanırım yeni bir küçük sıkı uç için hazır olduğumuzda, o engelleyicilerden kaçmak için çok yaşlı olacağım."

Bu onu güldürüyor ve yan tarafımı çimdikliyor. "Öyle mi?"

"Sonra Newhope'a geri döneriz ve sen de fırtına kovalamaya başlarsın."

"Liz Pantore'dan hamile kalamam." Yüzünü çevirip tenimi öpüyor ve ben de başka bir antrenman turuna çıkmaya hazır oluyorum.

"Sadece dokuz ay." Dönerek onu bir kez daha altıma aldım ve yanaklarını delen kocaman gülümsemesini sevdim. "Onu bana vermen için açık ve hazır olacağım."

"Bir bebeği futbol topu gibi tutamazsın."

"Hayatımda hiç futbol topu düşürmedim."

Çenesini kaldırıp dudaklarımı öpüyor. "Şuna bir iğne takalım."

"Tamamdır." Aşağı kayarak göğsünü avucumun içine alıyorum. "Hâlâ pratik yapabiliriz. Ben kasırğa olacağım..."

Bir meme ucunu dişlerimin arasına alırken "Sen bir kasırgasın," diye gülüyor.

"Sana zarar vermeyeceğim, kızım. Tırman ve vücuduna istisnai bir kemik koymama izin ver."

Dudaklarımız bir araya gelirken gülümsüyor. "Daha azını beklemezdim."

EPILOG

Kuzgun

"H Doğum günün kutlu olsun!" Her kelimemde Haddy'yi kalçamda zıplatıyorum ve o da hayranlıkla doğum günü partisine bakıyor. Hepimiz hayranlık içindeyiz. Clint, Bayan Gina'nın verandasını ve bahçesini

"Mermazing" teması üzerine inşa edilmiş balonlarla dolu bir okyanus harikalar diyarı. Her yer Disney tarzı denizin altına inmişiz gibi görünüyor.

Bayan Gina'nın bahçelerine giden kaldırım girişi, sanki kumdan dalgalara doğru seyahat ediyormuşsunuz gibi, bej renginde her şekil ve boyutta balonlarla kaplıdır.

Ferforje kapıları açan konuklar, denizanası flamalarıyla süslü balonlardan oluşan bir tünele ve çocuklar için gazlı pembe punç kadehleri ve yetişkinler için şampanya kadehleri bulunan küçük masalara girerler.

Çadırın her iki ucunda, deniz yeşili, deniz salyangozu mavisi, mor ve pembe balonlardan oluşan devasa kemerler, her şekil ve boyutta şeffaf balon tepeleri olan ağaçlardan oluşan bir avluya açılmaktadır.

Balonlardan yapılmış denizaltı yaratıklarıyla çevrili arka sunum masasında duruyoruz ve havuzun üzerindeki kemerler büyük, şeffaf küreler tutuyor.

Rachel onu bebeklerle birlikte pastalarının yanında durduğumuz yere yaklaştırken Bayan Gina gülerek, "Bu, verandamı görmeyi gerçekten istediğim ikinci sefer," diyor.

"Gözlerime inanamıyorum," diye yanıtlıyor Rachel. "Bunu nasıl yapabildiler?"

"Bütün hafta buradaydılar," diyor Bayan G.

Her iki doğum günü kızı da Gigi için pembe ve Haddy için mor bir tulum ile denizkızı esintili kıyafetler giymişlerdir. Tema renklerinde eşleşen tütüler giyiyorlar.

Liv masanın diğer ucunda kıpır kıpır bir Gigi'yle duruyor ve iki kız da ayağa kalkıp partide gezinmeye başlamadan önce mumları ancak üfleyebiliyoruz.

Babaları da arkalarında, havuza düşmemeleri ya da her şekil ve boyutta kek ve ikramlıklardan oluşan masayı devirmemeleri için onları kolluyor.

Her iki kız da aynı gün yürümeye başladı ve Garrett ile Hendrix o zamandan beri ilk adımı kimin attığı konusunda tartışıyorlar.

Olay olduğunda parkta baloncuklar üflüyor ve çocukların futbol topu atmasını izliyorduk.

"Gigi'ydi, çünkü köpekleri çok seviyor," diyor Garrett. "Sonunda Liv'den çıktı çünkü parktaki kadının bir köpeği vardı."

Liv'in gözleri benimkilerle buluşuyor ve neredeyse şampanyam boğazımda düğümleniyor. "Bu bir yarışma değil bebeğim.

"Şimdi yürüyorlar ve bir daha asla oturmayacağız," diye takılıyorum.

"Bunu ben kazanıyorum Cherry." Ona şakacı gözlerle bakıyor.

Hendrix başını sallar. "Haddy'ydi, çünkü futbolu çok seviyor. Bizimle birlikte sahaya çıkmaya çalışıyordu."

"Kim denizkızı keki ister?" Üzerinde mükemmel bir şekilde tasarlanmış, çilek sarısı bir denizkızı olan lavanta kaplı bir kek tutuyorum. "Bu Liv'e benziyor!"

"Bence en çok Kimmie eğleniyor." Allie elindeki şampanya kadehiyle yanımda duruyor ve Jack'in kızının zıplama evinden balon labirentine koşmasını, oradan da top havuzuna kaymasını izliyor. Üstü lavanta rengi, eteği soluk yeşil tüllü bir elbise giyiyor ve Clint onu partinin her yerinde takip ederek şurada poz ver, burada dur diyor ve her şeyin fotoğrafını çekiyorum.

"Sanırım en sevdiğim kısım isimlerini nasıl yaptığı." Verandanın her iki yanında iki kızın da isimlerinin yazıldığı devasa balon düzenlemelerini gösteriyorum.

"Şu denizatıyla süslenmiş denizyıldızı inanılmaz." Dylan güller, papatyalar ve ortanca çiçeklerinden oluşan beş metrelik yapıya başını sallıyor.

"Hiç böyle bir şey görmemiştim." Havasız erkek sesi göğsümü donduruyor ve tam zamanında dönüp kız kardeşimin sesini duyuyorum.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en havalı parti!" Amelia yürümeye başlayan çocuk masalarının arasından koşarak bana sarılıyor. "Kardashian'lardan fırlamış gibi!"

"Babamı getireceğini bilmiyordum." Geldiği yoldan babamın durduğu yere doğru yürüyorum, tüm yiyecek, şeker ve balon istasyonları karşısında şaşkın görünüyor.

"Raven, bu tam bir parti." Bana bir öpücük vermek için eğiliyor ama ensemdeki deri geriliyor.

"Yargılamak zorunda değilsin." Ses tonum soğuk. "Sadece tadını çıkarabilirsin."

Kaşlarını indiriyor. "Yargılamak gibi bir niyetim yok."

Kız kardeşimin elini tutarak onu Bradford'lu hanımların durduğu yere götürüyorum. "Dylan, Allie, Rachel, Liv, bu benim küçük kardeşim Amelia."

"Amelia'yı tanıyorum!" Dylan kız kardeşime sarılmak için öne atılıyor. "Dört yıl oldu ama sen hiç değişmemişsin!"

"Hâlâ on yedi yaşında gibi mi görünüyorum?" Mimi ellerini yüzüne götürerek ağlıyor. "Bu çok şeyi açıklıyor."

"Çok genç görünüyorsun." Dylan onun elini tutup içki masasına götürüyor. "Ama yirmi bir yaşında olduğunu biliyorum. Biraz şampanya al."

"Bakın benim küçük Haddy-boo'm yürüyor!" Mimi dizlerinin üzerine çöküyor ve Haddy ciyaklıyor, hızla kız kardeşime doğru sallanırken gülümsüyor.

Hendrix ona sarılmak için eğilirken Amelia onu kucağına alır. "Hey, kızım. İyi görünüyorsun."

"Ben de sana aynısını söyledim!" Ona göz kırpmıyor ve kaşlarını havaya kalkıyor.

"Bay Gale." Hendrix elini sıkmak için uzandı. "Sizi tekrar görmek güzel, efendim."

"Büyük Oyun'u kazandığın için seni tebrik ederim. Çok etkileyici bir yakalamaydı." Hendrix başını sallıyor ve babam bana dönüyor. "Oyun sırasında bir hayat kurtarmanla ilgili söylediklerin neydi?"

Birisi büyük LA gazetesine Star ve benim uçak kazasına yardım ettiğimizi ihbar etti ve onlar da bunu baş sayfaya taşıdılar. Oradan dedikodu sitesi TMI buldu ve ondan sonra tekrar viral olduk. Ancak bu kez izleyiciler tepkilerinde birleşti.

LA Times'ın manşeti "Bradford Super Bowl'u, Eşi Meclis Üyesinin Oğlunu Kurtardı" şeklindeydi, ancak TMI sitesi "SUPER BOWL KARISI BİR HAYAT KURTARDI!!!" başlığıyla çıktı. TMI bana söyleyene kadar kurtardığımız çocuğun bir belediye meclisi kadınının oğlu olduğunu bile bilmiyordum.

Kurtarmanın viral olarak yayınlanmasının yanı sıra herkes Hendrix'in maçtan sonra Mikayla'yı nasıl susturduğunu tartışıyordu. Otopark olayından sonra bana hakaret eden videolarını kaldırması sadece birkaç gün sürdü ve birkaç bin takipçisini kaybetti.

"Genel kanı artık o kadar da ortalama olmadığım yönünde," diye şaka yapıyorum.

"Raven bir kahraman." Liv telefonundan TMI haberini açıyor. "Neden bu kadar çok ünlem işareti kullandıklarını hâlâ anlamıyorum."

Babam ekranı . "Bize bağılıyor gibi görünüyor."

"Bunun haykırılacak bir şey olduğunu söyleyebilirim." Hendrix kolunu belime doluyor ve beni sıkıyor. Sırtımdaki sıcaklığı gerginliğimi azaltıyor.

"Çalıştığım istasyon müdürünün bu yeni yazılımı kullanırken yardımına ihtiyacı vardı. Kendisine yardım edecek baş meteoroloji uzmanımızı bulamadı."

"Hava durumunun kazayla bir ilgisi var mı?" Babamın kafası karıştı.

"Los Angeles'ta hava durumu aslında o kadar da fazla değişmiyor, bu yüzden trafik ve özel haberler de yapıyoruz," diye açıklıyorum.

"Bu çok iyi. Seninle gurur duyuyorum."

Bana sıcak bir gülümseme veriyor ve beklenmedik bir düğüm boğazımı tikiyor.

Bu da ne böyle? Bunun için ağlayacak değilim.

"Teşekkür ederim," diyebildim. "Bana bir dakika izin verirsiniz."

Arkamı dönüp misafir kulübesine doğru ilerlerken arkamdan sesleniyor.

"Raven, seninle konuşmak istiyorum. Yalnız olarak."

Yürümeyi bırakıyorum ve gözlerim tüm durumu bir şahin gibi izleyen Hendrix'e kayıyor. Gözlerim partiyi tarıyor, bir bahane arıyor.

Tüm konuklar pasta yemeye geri dönmüştür. Liv, Gigi'yi zıplama evinde tutuyor ve dizlerini büküp zıplamaya çalışırken parmaklarını tutuyor. Mimi ve Dylan kıpır kıpır Haddy'yi kimin tutacağı konusunda kavga ediyor.

Craig, Garrett'la birlikte peruk ve denizkızı kostümleri giyip bunu bir dans partisine dönüştürmeyi öneriyor. Kimmie top havuzuna kayıyor ve Clint durmadan fotoğraf çekiyor.

Duygularım dışında her şey kontrolüm altında.

Hendrix yanıma gelip elimi tutuyor. "Burada kalmamı ister misin?"

Dudaklarımı birbirine bastırarak evet demeye meyilliyim. Onun yerine elini sıkıyorum. "Etrafa göz kulak ol. Ben hemen döneceğim."

Babamı kaldırım taşlı patikadan aşağı, ahşap bir platformun körfeze baktığı yere götürüyorum. Ferforje bir bankın üzerinde begonvillerle kaplı büyük bir kemer duruyor.

"Burası çok güzel bir yer." Babam suya bakıyor. "Burada hoş bir grup insan var gibi görünüyor."

"Bradfordlar harika insanlar. Birbirlerine destek oluyorlar ve aileleriyle ilgileniyorlar."

Gözleri benimkilere kayıyor ve boğazını temizliyor. "Son ziyaretinin gidişatından memnun değildim. Sonra Amelia bana Lawrence'ın Şeftali Çukuru'nun dışında sana korkunç şeyler söylediği bir video gösterdi. Duyduklarım hoşuma gitmedi."

"Annemin onu düşünerek böyle bir vakıf kurduğunu biliyor muydun?" Ses tonum sivri.

"Annenin Lawrence'la iyi bir çift olduğunuzu düşündüğünü biliyorum."

"Çünkü o da beni hayatım boyunca annem gibi aşağıladı ve hakaret etti. Her zaman mı?"

"Çünkü seni çok seviyordu. O sıfırdan geldi ve senin böyle bir hayatı bilmeni asla istemedi."

"Zalim biriydi ve sen tek kelime bile etmedin." Boğazım ağrıyor ve sesimde bir titreme var. "Beni koruyabilirdin ama korumadın."

"Korunmaya ihtiyacın olduğunu düşünmemiştim." Sesi değişir. "Aklından geçeni söylemekte her zaman hızlıydın."

"Ben çocuktum." Ona bakarken gözlerim kocaman oldu. "Canım yanıyordu. Bunun bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrin yok..." Başımı sallayarak dönüyorum ve nefesimi sakinleştirmek için elimden geleni yapıyorum. "O evde olanları atlatmak için çok uzun yıllar harcadım. Yanımda olmadığın halde yanımdaymışsın gibi davranmayacağım."

Göğsüm ağrıyor ve gitmeye başlıyorum. Sesi beni durdurdu.

"Haklısın." Bu kasvetli bir ton. "Lawrence'ın sana söylediği şeyleri duyduğumda çok öfkelen dim. Thurman'la bu konuyu konuştum ve o da oğluy la konuştu. Ondan resmi bir özür almanı bekliyorum, kabul edip etmemek sana kalmış."

Ben konuşmam. Doğru şeyi yapmak bir yanıt gerektirmez.

"Annene gelince..." Duraklıyor, sonra daha yavaş bir tempoda devam ediyor. "Sen gençken seni savunmadım. Özür dilerim."

Yakınlarda bir yerde bir fıskiye şırıldıyor. Bir dizi pelikanın suyun üzerinde V şeklinde süzülüşünü izliyorum.

Çenemi kaldırıp ona bakıyorum. "Neden yapmadın? Onun haklı olduğunu mu düşündün?"

"Ara sıra düzeltilmeye ihtiyaç duyuyordun ama bence sen çok güzel, çok akıllı ve çok yetenekli bir genç kadındın."

"Peki neden bana yardım etmedin?" Çatlak bir fısıltı.

Bir elini göğsüne koyup pahalı ayakkabılarına bakıyor. "Çocuklar hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Annen kendinden çok emin görünüyordu... ve o senin annendi."

"Bu onu doğru yapmaz."

"Hayır, olmadı." Sesi sessiz. "Belki bir gün beni affedecek yüreği bulursun."

Boğazımda hâlâ bir düğüm var ama zorla başımı sallıyorum. "Sana kızmak istemiyorum ama... sanırım biraz zamana ihtiyacım var."

"Anlıyorum." Platformdan aşağı bir adım atıyor. "Otelime geri döneceğim, sonra da sabah ayrılıyorum. Masanın üzerine Hayden için bir hediye bıraktım."

"Teşekkür ederim."

Bir kez daha duraklayarak bana baktı. "Kocanı çok seviyorum. O iyi bir adam."

"Evet, öyle."

"Benim yaptığım hataları yapmayacaktır."

Bununla birlikte, çıkış yönündeki kaldırım taşı patikasından aşağıya doğru hızla ilerliyor.

"Hayır, yapmayacak," diyorum nefesimin altında.

Tuzlu esinti yanağıma dokunuyor. Tuzlu su ve şifa ile ilgili eski bir deyişi hatırlıyorum... *ter, gözyaşı ve deniz*. Affetmek kendine verdiğin bir hediyedir... Çok fazla mantra var. Hepsini biliyorum.

Arındırıcı bir nefes alarak ne yapacağımı biliyorum. İyileşme gelecek ve bu sefer çok daha iyi bir yerden başlıyorum. Tatlı bir kızım, çok iyi bir erkeğim ve katılmam gereken bir parti var.

Verandaya çıktığımda Kimmie'nin elinde Gina için doldurulmuş pembe bir kaplumbağa ve Haddy için mor bir kaplumbağa vardı.

"Bunlar senin yeni cooter'ların," diye anons ediyor ve bir homurtuyla başımı eğiyorum.

Cooter'ın kaplumbağa olduğunu biliyorum ama altı yaşında bir çocuğun bunu bu kadar rahat bir şekilde söylemesi yine de çok komik. Haddy Axel'i ona doğru itiyor ve ciyaklıyor.

Kimmie kaplumbağayı küçük kuzeninin kolunun altına sokmaya çalışarak, "Axel senin cooter'ınla arkadaş olabilir," diyor. "Söyle ona, Eddie!"

Edward'ın kaşları çatıldı ve süslenmiş avluya baktı. "Yeni doğmuş yavru kedilerle dolu bir bahçede bu kadar çok balon bulundurmak muhtemelen iyi bir fikir değil." Edward'ın mantıklı ses tonu bana eski *Star Trek* filmlerindeki Mr Spock'ı hatırlatıyor.

Tarafsız konuşmayı çok iyi beceriyor.

"Hey, dostum, restorana geri dönmek ister misin?" Austin onlara doğru koşarken sesleniyor. "Sadie Oliver'ı getiriyor, biraz bilardo oynayacağız."

"Aussie!" Kimmie ayağa kalkar, elini tutmak için yanına gider. "Benimle gel. Babam, sen ya da Edward benimle yüzerseniz havuza girebileceğimi söyledi."

"Ben yüzmeyeceğim KJ, Edward da benimle geliyor. Bayan Dylan'ı seninle yüzmesi için çağır."

"Deedee Teyze'nin yarınki Cesaret Gecesi için biber soyması gerekiyor ve saçını yıkayacak vakti yok." Kimmie ayağını yere vurur ama Austin ikna olmaz. "O zaman Grizz Amca'yı çağır da seninle yüzün. O yapar."

"Aussie, seni istiyorum," diye sızlanıyor, adamın elini iki elinin arasına alıp sıkıyor. "Bebeklere bakamam ve yüzemem!"

"Bakın! Bir kedi yavrusu şu balon kemere saldırmaya çalışıyor!" İşaret ediyor ve Kimmie'nin nefesi kesiliyor.

"Nereye?" Dönüyor ve küçük ayakkabılarını kaldırım taşlarına vurarak partinin olduğu yöne doğru koşmaya başlıyor.

Austin Edward'ın omzuna yumruk atar. ", gidelim."

"Eğer bir kedi yavrusu o balon kemerine saldırırsa, gerçekten korkabilir. O balonlardan bazıları çok büyük..."

Edward'ın kolundan tutup onu çıkışa doğru sürükledi. "Bunu ben uydurdum, şimdi gel."

"Hoşça kalın çocuklar!" Gülüyorum ve bir elinde Axel'i, diğerinde doldurulmuş kaplumbağayı sallayan terk edilmiş yürümeye başlayan çocuğumu almaya giderken el sallıyorum.

"Oh... Merhaba, Bayan Raven." Austin en azından utandı. "Harika parti!"

"Denizin altındaymışız gibi bir izlenim veriyor." Edward bakıyor etrafta. "İlginç bir konsept."

"Teşekkürler, çocuklar." Sıcak bir şekilde gülümsedim. "Geldiğiniz için de teşekkürler. Senin yaşında bebek doğum günü partilerinin pek eğlenceli olmadığını biliyorum."

"Hiç yavru kedi bulamadım!" Kimmie benim durduğum yere doğru koşarken bağıyor.

Austin, Edward'ın kolunu tekrar çeker ve çocuklar koşarak uzaklaşırlar.

"Rave Teyze, Austin ve Eddie nerede?" Elleri kalçalarında, Kahverengi bukleleri omuzlarının etrafında kıvrıcık bir kütle oluşturuyor.

"Gitmeleri gerekiyordu." Aşağı uzanıp elini tuttum. "Doğum günü kızlarını partiye geri götürmeme yardım et, tamam mı?"

"Yürümelerine yardım ediyordum." Başını sallayarak Gigi'nin kolunu tutmaya çalışıyor. Gigi öfkeli bir çılgılık atarak kolunu aşağı yukarı sallıyor ve Kimmie'nin elinden kurtuluyor. "Biraz sallanıyorlar."

"Çok uzun süredir bu işi ," diye açıklıyorum.

"Sorun değil! İyileşmelerine yardım edeceğim. Bayan Allie yardım etme konusunda iyi olduğumu söylüyor ve Haddy'nin kuzeni Kimmie'yi tanımaya ihtiyacı var."

"Evet, öyle!" Ellerini tutuyoruz ve yürümeye başlayan çocuk hızıyla partiye geri dönüyoruz.

Babamın sözleri aklımdan çıkmıyor ve duygularım göğsümde düğümleniyor.

İhtiyacım olduğunu bile bilmediğim bir özür diledi ve zamana ve muhtemelen biraz danışmanlığa ihtiyacım olsa da bunu kabul ediyorum. Onu affetmek istiyorum ve bu iyileşmenin büyük bir parçası.

"Harika bir fikrim var, Rave." Dylan zıplayarak yanımıza geldi. "Hazır buradayken, Perşembe Cesareti yemeklerini birlikte yapabiliriz! İster misin?"

"Kesinlikle öyle!"

Hendrix geliyor, kızını ayaklarından tutup kaldırıyor ve yanağımdan öpüyor. "Her şey yolunda mı?"

Başımı sallayarak dudaklarımı bir gülümseme haline getiriyorum ikisine bakıyorum.

Haddy çoktan ciyaklamaya ve tekrar aşağı inmek için çabalamaya başladı. "Özür diledi. Hatta sana iltifat bile etti."

"Hey-bu..." Haddy'yi tekrar ayağa kaldırmak için eğildi, sonra bakışlarımı tutarak doğruldu. "İyi mi?"

"Gerçekten çok iyi."

O AKŞAM COOTERS & Shooters'da Grizz ve Liv, Logan ve Dylan, Rachel ve Zane ve Jack'le birlikte büyük bir masanın etrafında oturuyoruz.

Amelia yan verandada Austin, Edward ve genç çeteyle bilardo oynuyor. Gigi ve Haddy babalarının üzerinde uyuyor. Kimmie bir bankta uyukluyor, yastık olarak doldurulmuş bir cooter kullanıyor ve Dylan bana mutfakta kullandığı iPad Pro'da cesaret tarifleri fikrini gösteriyor.

"Film izlerken uyuya mı kaldın?" Garrett kaşlarını çatıyor. "Bu, ileride vazgeçilmesi zor bir alışkanlığa benziyor."

"Futbol izlerken hep uyuyakalırdım." Hendrix arkasına yaslanıp Haddy'nin küçük sırtını sıvazlıyor.

Zane, "Kitaplara geçebilirsin," diyor ve ben onun alçak sesiyle bir masal okuduğunu hayal ediyorum.

"Bu beni uyuturdu," diyorum.

"Bende işe yaradı!" Dylan cıvıldıyor.

"Bekle, biraz daha anlat-" Rachel öne doğru kayarak gülümsedi. "Birlikte eski filmleri mi izlediniz? Bu çok tatlı... Hangileri?"

"..." Parmaklarımla sayarak düşünüyorum. "*Forrest Gump, When Harry Met Sally, Steel Magnolias...*"

"Nefret ettim." Hendrix araya giriyor ve tüm kızların nefesi kesiliyor. "O öldü!" "Tamam, o kısım üzücüydü," diye kabul ediyorum. "*Rocky...*"

"İşte *bu* çok iyiydi..." Dört çift göz ona çevrilir ve o da sırtır. "Şeyler."

"*La La Land...*" "

geçmiş en kötü son."

"*Driving Miss Daisy...*"

"Horoz engelleyici."

"Hendrix!" Dylan ağlıyor. "Bayan Daisy bir..." Gözleri benimkilerle buluşuyor ve hemen anlıyor gibi görünüyor.

Gülmekten geri çekiliyoruz ve Logan boğazını temizliyor. "Söylediğimiz şeye geri dönersek... Devam etsen de etmesen de, mirasına sahipsin."

"Evet, var. Tam burada." Hendrix başını sallıyor, güzel mavi gözleri benimkilerle buluşurken küçük kızını okşuyor. "Ama belki biraz daha oynamaya devam edebilirim?"

Elini sıkmak için uzandım. "Bunu yapabiliriz."

Liv elinde telefonla yanımıza geliyor. "Clint fotoğraf paylaşmaya başladı, baksana!"

Bir dakikamızı samimi fotoğraflara gülerek ve sevinçle bakarak geçiriyoruz. Haddy'nin yüzü bir dilim pastanın içindeyken çekilmiş bir fotoğrafı ve Gigi'nin şişirilmiş bir ahtapotun sırtında yatarken çekilmiş bir fotoğrafı var.

Telefonumdan sosyal medya hesabını takip ediyorum. "Acaba baskı yapabilmemiz için orijinallerini bize gönderebilir mi?"

Allie gülerek, "Dylan ikizlerinin ilk doğum günü partisini çerçevelemeliyiz," diyerek bize katıldı.

Elinde bir longneck var ve Jack de çok geride değil, elleri kalçalarında ona doğru yürüyor. Gözlerinin kızın kışına kaydığını fark eden tek kişinin ben olduğuma eminim. *İlginç.*

Telefonunu çıkarıyor ve ben de ona Clint'in işle ilgili olduğunu söylemek üzereyken yanaklarının rengi uçuyor. Gözlerini hızla kırıştırdı ve sanki bir hayalet görmüş gibiydi.

"Allie?" Dylan hızla ayağa kalkıp ona doğru gidiyor. "var?"

Allie her zaman çok alıngan ve eğlencelidir. Onu hiç böyle görmemiştim. Beline sarılıyor, sanki küçülüyor.

"Oldu," diye fısıldıyor. "Telefonumda bir alarm kurdum..." Jack hemen onun yanındadır. "Ne oldu?"

Rip Sinclair'in şartlı tahliyeyle serbest bırakıldığına dair belgeyi okuyor.

"Dışarı çıkar çıkmaz..." dedi. Allie boğazını temizliyor, gözleri havuz alanına kayıyor. "Austin'e söyleme."

"Merak etme kızım." Garrett onun yanına geldi. "Şerifi tanıyorum."

"Ve iyi bir avukat." Liv de yanında. Hendrix'e endişeli bir bakış attım. "Kim o?"

Allie burnunu çekiyor, beklenmedik bir yumruk yemiş de kendine gelmeye çalışıyormuş gibi ellerini yüzüne siliyor.

"Eski sevgilim," diyor. "Çıktığında bizim için geri geleceğini söylemişti. Görünüşe göre çıkmış."

Dylan onu belinden yakalıyor. "Seni yakaladık, Al."

Jack ve Zane birbirlerine bakıyorlar ve ben bu ailede sadece birkaç aydır bulunmama rağmen bunu söyleyebiliyorum. Burada işler gerçekten ilginçleşmek üzere.

The Way We Collide'ı okuduğunuz için teşekkür ederiz! İndirdiğinizden emin olun

ÜCRETSİZ Bonus Bölüm BURADA. Ve **The kay ke kin (link)** için hazır olun

...

Jack ve Allie'nin küçük kasaba, lise futbol + okul kütüphanecisi, bekar baba + bekar anne (*yıldız oyuncusunun*), en yaşlı Bradford Boy + en iyi arkadaşının erkek kardeşi, romantizmi sizi ayak parmaklarınızın üzerinde tutacak, bayılacak, gülecek ve tırnaklarınızı ısırarak. **Kindle Unlimited ve**

Duet Audio için 17 Temmuz'da geliyor!

★ Kopyanızı **BURADAN** Ön Sipariş Edin VEYA

★ **BURADAN** Yeni Yayın e-posta uyarısı için kaydolun ve/veya

★ TIALOUISE yazıp 855-902-6387'ye göndererek Yeni Yayın Metin uyarısı alın

(Yalnızca ABD)

Kısa bir ön bakış için tıklamaya devam edin...

★ **NEM AILEYE?**

The kay ke Touch (link) Logan ve Dylan'ın küçük kasaba, kardeşin en iyi arkadaşı, futbol romantizmidir. İlginç karakterler, aile bulma, komik acı biber kazaları, kızgınlık ve arzuladığınız **tüm baharatlarla** seriyi başlatıyor.

Simdi Okuyun! *!ya da kısa bir ön bakış için tıklamaya devam edin*

**Kindle Unlimited'ta ve Sesli olarak mevcut!*

★ **TiaLouise.com/Books** adresinden tüm kitaplarım hakkında bilgi edinebilirsiniz.

indirilebilir Okuma Kılavuzu.

MAY ME MIN

TIA LOUISE TARAFINDAN

Jack Bradford her zaman kontrollüdür. Olmamak için çok şey kaybetti.

Genç yaşta kardeşlerinin sorumluluğunu üstlenmek zorunda kaldığından, hiçbir şey için acele etmemesi gerektiğini iyi biliyor. Acele ettiği tek seferde, bir kız çocuğu ve hayal kırıklığına uğramış bir kalple baş başa kalmıştır. Ta ki Allie Sinclair kasabaya taşınana kadar.

Allie, aşk söz konusu olduğunda geçmişte yaşadığı pişmanlıklardan payını almış bekâr bir annedir. Koç Jack'in ergenlik çağındaki oğluna vekil bir baba gibi rehberlik etmesini izlemek kalbini eritir. Sonra, yakınlaşmaya başladıklarında, kontrollü dış görünüşünün ardında saklanan adam hakkındaki seksi şüpheleri doğru çıkınca, bir bakış gözlüklerini buharlaştırmaya ve iç çamaşırlarını eritmeye yeter.

Jack Bradford'u kazanmak bir rüyanın gerçekleşmesidir. Ta ki eski kocası ailesini aramak için ortaya çıkana kadar...

(Kay ke kin, küçük bir kasaba, bekar baba, bekar anne, ateşli bir lise futbol koçu, seksi bir kütüphaneci, Cuma gecesi ışıkları, TÜM Bradford eğlencesi, BAHARAT ve bir dokunuşla futbol romantizmidir.

**Gerilim. Aldatma yok, uçurum yok ve üçüncü perdede ayrılık yok.
Jack & Allie için hazır mısınız?)**

PROLOGUE

Jack

G Güneybatıya baktığımızda Dauphin Adası'nı geçinceye kadar körfezin üzerine ışınlı gökyüzü yayılıyor. Thomas elinde büyük mavi bir paketle önümüzde duruyor. Ağır, doğada çözünebilen bir kâğıttan yapılmış ve üzerinde beyaz bir deniz kaplumbağası var.

üstüne oturur.

Babam.

Bu düşünce göğsüme bir yumruk gibi iniyor ama hıçkırıklarımı yutuyorum. Göz kırparak aşağı bakıyorum ve kendimi tutuyorum. Dört kardeşim yanımda bir sıra halinde duruyor. Dylan hariç hepimiz takım elbise giymiş ve kravat takmışız. O, baldırlarına kadar sarkan ve rüzgarda uçuşan lacivert bir elbise giyiyor.

Koyu renk saçları o ince fiyonklardan biriyle yüzünden uzaklaştırılmış ve açıkça ağlarken başını Bayan Gina'nın omzuna yaslıyor.

Bayan Gina elini küçük kız kardeşimin kolunda bir aşağı bir yukarı kaydırıyor ve o yaşlı kadını ilk kez ağlarken gördüğümü fark ediyorum. Biz yanımızdayken kör gözleri genellikle sevinçle parlardı ama bugün kız kardeşime sarılırken empati dolu gözyaşlarıyla parlıyorlar.

Zane yanımda, siyah saçları durmaksızın esen rüzgârda hareket ediyor. Gülümsemiyor ama ağlamıyor da. Thomas yavaşça su kenarına doğru yürürken gözleri onu takip ediyor. Zane nasıl hissettiğinden bahsetmiyor, kasabanın güneyindeki ahırlara gidip atlarla ilgilenmeyi tercih ediyor.

Bana söylemesine gerek yok. Ben biliyorum.

Garrett, Zane'in yanında bir baş daha uzun duruyor. Yüz ifadesi soğukkanlı ama kız arkadaşı Liv yanında duruyor ve birkaç dakikada bir mendiliyle gözlerine dokunuyor. Rüzgâr uzun, çilek sarısı saçlarını omuzlarının arkasına itiyor ve koyu kırmızı elbisesi bacaklarına yapışıyor.

Onunla ilgilenecek.

En küçük kardeşim Hendrix dik durmak ve ağlamamak için elinden geleni yapıyor. Neredeyse on dört yaşındaki çenesini düşürüp yanağına bir yumruk indirdiğinde neredeyse beni kıracaktı.

Bu sabah kravatını bağlamasına ve ceketinin yakasını düzeltmesine yardım ederken hiç konuşmadık. Annemi yeni kaybettik, şimdi de bu.

Herkes babamızın kırık bir kalpten öldüğünü, hayatının aşkını kaybettikten sonra devam edemediğini söylemek istiyor ama ben o kadar emin değilim.

Babam bizim için burada kalırdı. Beşimizi yetim bırakmak istemezdi. Gerçek şu ki, annemin ani teşhisi ve hızlı düşüşünden sonra, hepimiz babamızın hastalığının boyutunu da gördük.

Onu korumuştı ama sektörde güvenliğin öncelikli olmadığı ve oyuncuların beyin sarsıntıları ve travmatik beyin yaralanmaları gibi şeylerle boğuştuğu bir dönemde efsanevi bir oyun kurucu olarak uzun kariyerinin etkileri ağır olmuştu.

Belki de annemi kaybetmek kaldıramayacağı son darbeydi.

Kesin olarak bildiğim tek şey, bu gri günde, onu geniş aile evimizden tepenin aşağısındaki sevgili okyanusunda dinlendirmek için son isteklerini yerine getirdiğimizdir.

Thomas üzerinde kaplumbağalar olan kabı buldu ve babamızı yolculuğuna göndermek için daha iyi bir kap seçemezdim.

Thomas babamı hepimizden daha iyi tanırdı. İkisi tüm kariyerleri boyunca Texas Mustangs'de takım arkadaşıydı. Babam emekli olana kadar rüya takımdılar. Thomas futbolu bırakmaya karar verdiğinde, babam onu güney Alabama'daki küçük topluluğumuza, sahildeki aile restoranımız Cooters & Shooters'ın baş olması için getirdi.

Dylan'ın bebekliğinden beri bizimle birlikte ve şimdi, ben henüz yirmi bir yaşındayken, ben reşit olana kadar bu son birkaç ayı atlatmamız için bize destek oluyor.

Bayan Gina, devletin Hendrix ve Dylan'ı almasını ya da akrabalarının yanına göndermesini engellemek için birkaç avuç içini de yağladı. Kimse yerel efsane ve küçük kasaba kahramanı Art Bradford'un ailesini parçalayan pislik olmak istemiyordu.

Mesele şu ki, Texas Mustangs'ten yeni oyun kurucuları olmam için teklif aldım. Bir yıl erken mezun oluyorum ve bu teklif cebimi yakıyor.

Babam çok gurur duyardı ama şimdi ne olacağından emin değilim.

Thomas'ın derin sesi dikkatimizi çekiyor: "Art'ın mizah anlayışını asla unutmayacağız."

Ayrıca koyu renk bir takım elbise giyiyor ve büyük, kahverengi elleri küçük paketi büyük bir özenle tutuyor. Babam *oyundaki en iyi koşucu* derdi. *Tommy'ye hayatım pahasına güvenirdim.*

Onun ölümüyle ilgilenmek sadece onun için doğruydu.

"Siz çocukları her şeyden çok severdi." Thomas açık kahverengi gözlerini kardeşlerimin arasında gezdiriyor. "Jack, senin onun yerine geçebileceğini biliyordu, yoksa daha uzun süre dayanırdı. Bunu başarabilirsin."

Çenem geriliyor ve boğazımdaki kalınlığı yutarak ona kısa bir baş selamı veriyorum. Onun yerine geçmek tam da benim yaptığım şey, hem de birden fazla şekilde.

"Zane, sen kardeşin Jack'in liderlik etmesine yardım edeceksin ve Garrett, sen de küçükleri korumaya devam edeceksin."

Garrett'in kare şeklindeki çenesindeki kaslar hareket ediyor ve kısa bir süre başını sallarken oyun suratını takınıyor.

"Babanız oyunu çok severdi ve her zaman başarılarıyla hatırlanacak. Ama en gurur duyduğu başarısı siz beşinizdiniz. Annenizin yanında durarak sizi yukarıdan izliyor olacak. Onu hayal kırıklığına uğratmayın."

Hendrix keskin bir nefes alır ve Dylan ile Liv aynı anda onun ellerine uzanırlar.

"Onun ruhu senin içinde yaşıyor." Thomas gözlerimin içine bakıyor ve başını sallıyor. "Güzel zamanları her zaman hatırlayacağız ve şimdi onu daha önce gidenlerle yeniden bir araya gelmiş olarak düşüneceğiz."

Suyun kenarındadır ve mavi paketi dalgaların üzerine koymak için bir dizini бүker. "Küller küllere, tozlar tozlara. Seni sevdiğin güzel sulara bırakıyoruz."

Körfezin kenarında dururken, gözlerim suyun ortasına doğru sürüklenen beyaz deniz kaplumbağasına kilitleniyor; kaplumbağa gelgitin içinde dönerek sonsuzluğa doğru yol almaya devam edecek.

Dylan'ın küçük kolları belime dolandığında vücudumdaki tüm kasların gerildiğini fark ediyorum. Kollarımın ölümcül tutuşunu serbest bırakarak

göğsüne, küçük gövdesine sarıyorum.

Bir çift kol daha yanıma dolanıyor ve Hendrix'in de bana doğru geldiğini fark ediyorum. Garrett onu takip ederek elini omzuma koyuyor ve Zane başını çevirerek bana hüzünlü bir gülümseme veriyor.

En azından yakın, Newhope'tan uzak olmayan küçük bir özel üniversiteye gidiyor. Garrett'ın Tuscaloosa'ya gitmeden önce bir yıl daha okulu var. Ailemi kucaklayarak titrek ve güçlendirici bir nefes alıyorum.

Thomas durduğumuz yere dönüyor, topluluğumuza bir göz atıyor ve bana memnun bir gülümseme veriyor.

Ben en yaşlısıyım. Lider benim. Çocukken ev işleri yapardık ya da parkta maç yapardık, babam takım kaptanının ben olduğumu söylerdi.

Acaba o zaman beni ne olmaya hazırladığını biliyor muydu? Her iki şekilde de, kim olduğumu biliyorum. Benden ne beklendiğini biliyorum ve bunu atlatacağız.

The kay ke kin (link) Kindle Unlimited ve Duet Audio'ya geliyor

17 Temmuz!

-Kopyanızı **BURADAN** ÖN SİPARİŞ VERİN VEYA

-Yeni Yayın e-posta uyarısı için **BURADAN** kaydolun ve/veya

-TIALOUISE yazıp 855-902-6387'ye göndererek **Yeni Yayın Metin uyarısı** alın (yalnızca ABD)

MAY ME TOUCH

TIA LOUISE TARAFINDAN

*Kardeşimin en iyi arkadaşı Teksas büyüklüğünde bir egosu olan **ukala** bir alıcı olabilir ama onu hayalet biberle neredeyse öldürmek istememiştim. Bunu kendi başına yaptı.*

Lo4an Murphy bir uyarı ile gelmeli.

Temmuz ortasında siyah asfaltta yürüyen bir Carolina Azrail'i kadar ateşli. Mükemmel dağınık siyah saçları ve için için yanan mavi gözleriyle - ve siyah tişörtünün tonlanmış göğsünü nasıl gerdiğinden bahsetmeme bile gerek yok...

O benim kardeşimin en iyi arkadaşı.

Aynı zamanda lig tarihindeki ilk en değerli **oyuncu** ödülünü kazanma yolunda ilerleyen **bir futbol yıldızı**.

İyi ki sadece golfçülerle çıkıyorum... ya da çıktım.

İyi ki sadece bir aylığına geliyor, çünkü onun bir oyuncu olmadığını gördükçe, kalbimi alıp kaçmasını engellemek daha da zorlaşıyor.

***Futbolu her zaman sevmişimdir** ama sekiz yıllık profesyonelliğin ardından **futbolla** ilgili her şey beni soğutuyor.*

Bu yüzden *en iyi arkadaşım*la güneye gitmeyi kabul ettiğimde, beklediğim son şey *onun biber seven küçük kız kardeşi* tarafından yüzümün eritilmesi.

Dylan Bradford'un bir çocuk olması gerekiyordu, bana daha önce hiç erkek görmemiş gibi alingan bir pinup değil.

Kıvrımları ve cutoff'ları var, sıcak yaz gecesinde dans eden çıplak ayaklar, Ama ben sadece bir aydır şehirdeyim ve o futbolcularla çıkmıyor. Sonra gece geç saatlere kadar süren sohbetler geçmiş acıları ve gelecek hayallerini paylaşmaya, utangaç bakışlar kendinden emin öpücüklerle dönüşür. *Aramızdaki sıcaklık inkar edilemez.*

Baharatlı ve tatlı ve bizi birbirimize bağlıyor.

Ta *ki dokunma şeklimiz* arkadaşça olmanın ötesine geçene kadar - *sonsuz* dek.

(MAY ME TOUCH) küçük bir kasaba, kardeşin en iyi arkadaşı, yakınlık, komik "kazalar" ve kirli konuşan bir kahraman içeren bir spor romantizmidir. Aldatma yok. Uçurum tehlikesi yok. Üçüncü perdede ayrılık yok).

Logan

"S "Başka bir adamla yatmak istiyorsun." Viski bardağını kaldırıyorum, dudaklarımdaki rahat gülümsemeye rağmen çenem gergin.

"Tabii ki, ilk gideceğiniz yer orasıdır." Havalı sarışın Karşımda oturan kadın, kilometrelerce uzunluktaki bacaklarını bir zürafa gibi masanın altından yana doğru uzatıyor.

İtiraf ediyorum, onda ilk fark ettiğim şeyler bunlardı. Ben bir bacak adamıyım. "Her zaman bu kadar ukala olmak zorunda mısın?" diye devam ediyor. "Belki de biraz

Arada bir önemseydiğin gibi, repertuarımızı genişletmek zorunda kalmazdım." "Partide sadece bir penis olmasını tercih ederim."

"O sik sen misin?" Başını yana eğiyor. "Her zaman." Her zamanki kabadayılığım, hesaplanmış soğukkanlılığım, söyledim. Parlak kırmızı dudaklarından hafif bir kahkaha dökülüyor ama samimiyetsiz.

Natalia van Norse 1.80 boyunda, sıfır beden, sahte memeli bir süper model. Sonradan göre aynı zamanda bir yazar ve Midtown influencer'. Bu da onu ABD'li bir influencer yapıyor.

Bu gece restoranın dekoruna uygun olarak yıldız şeklindeki payetlerle kaplı siyah bir elbise giyiyor ve platin rengi saçları, tepesine serpiştirilmiş minik altın yıldızlarla tamamlanarak boynunda zarif bir şekilde toplanıyor.

Batı 53. Cadde'deki en yeni restoran olan Galileo's'un büyük açılışını belgelemek üzere davet edildiğim için mükemmel bir görüntü sergiliyor. Hemen hemen her açılışa, hayır galasına, kırmızı halı etkinliğine davet ediliyorum.

Davetiyeyi bir kenara atmıştım ama gelmemiz için ısrar etti.

Menü kulağa şaka gibi geliyordu ve arabamız kapıya yanaşır yanaşmaz içeriye kadar beni kör eden kamera flaşları için havamda değildim. Ama kabul ettim ve işte buradayız.

Ev sahibi bizi ana yemek salonunun dışındaki özel bir bölmeye götürdü ve şimdi gece mavisini kadife perdelerin bizi diğer, daha az rağbet gören misafirlerden ayırdığı yaldızlı bir masada oturuyoruz.

"O kadar taşralı birisin ki Logan, yemin ederim sekiz yıldır New York'ta yaşadığına inanmak zor."

"Yatağımı paylaşmak istememenin taşralılık sayıldığını bilmiyordum."

Neredeyse *kız arkadaşım* diyecektim ama bu terim uzun zamandır doğru gelmiyordu. "Peki ya benim ne istediğim?"

Bu kadını ilk gördüğüm zamanı düşünerek parmaklarımın arasında yıldız kaplı bir kürdan yuvarlıyorum. Normal sezon başlamadan önceki son boş gecemizde, hücum oyuncusu ve en iyi arkadaşım Garrett Bradford'la dışarıydık.

Ona tamamen egom yüzünden yaklaştım. Boyu, tarzı ve şöhretiyle, onun "Şimşek" Logan Murphy'nin kolunda olması gereken türden bir kadın olduğuna karar verdim.

Logan Murphy, New Jersey Pirates'ın yıldız açık alıcısı, geçen yıl sezonun en çok pas tamamlayan oyuncusu ve spor yorumcularına inanılacak olursa tarihte bir açık alıcının kazandığı ilk MVP ödülünü kazanma yolunda.

İlişkimiz başından beri sarsıntılıydı.

Deneme kitabının tanıtımını yapıyordu ve ben de okumayı seviyordum. Ancak, kitabının aslında modellik endüstrisinin sadece vücudunu nasıl önemseydiği hakkında bir deneme koleksiyonu olduğunu keşfettiğimde, önermeyi sorgulamak gibi bir hata yaptım.

Manken olup insanların sadece dış görünüşüne önem verdiğinden şikayet etmek, benim futbol yıldızı olup insanların sadece atletizmime önem verdiğinden şikayet etmemle aynı şey değil mi?

Elbette, Austin'deki Teksas Üniversitesi'nden iletişim bölümünden onur derecesiyle mezun oldum, babamın sahibi olduğu

El Paso'dan Jefferson Cityye kadar tüm spor radyoları AM kadranından yayın yapıyor ama dördüncü çeyrekte top ikinci goldeyken ve maçın bitimine on saniye kalmışken bunların hiçbirisi kimsenin umurunda değil.

Ben sadece o lanet olası domuz derisini yakalayıp çizgiyi geçmesi gereken bir oyuncuyum.

Sonra online spor bahisleri patladı ve ben daha da insanlıktan çıktım. En son bir sık kafalı yorumlar bölümünde bana küfredip hayatımla tehdit ettiğinde, çünkü sadece işimi yaparak, yani *kazanarak* yirmi dolarlık bir parlayı mahvettim, tüm sosyal medyamı teslim ettim hesaplarını bir işleyiciye gönderir.

Şikayet etmiyorum. Hem de çok. Bu hayatı kabul ettik. Neyse o.

Natalia bana sadece ters ters baktı, bana evrimleşmemiş bir mağara adamı dedi ve o zamandan beri yavaş trende *ilerliyoruz*.

Zaten normal sezonda özel hayatıma ayıracak vaktim yok. Menüü incelediğimde, burada olma hevesim daha da azaldı. Tang mı?

Dondurularak kurutulmuş dana jus... "İlginç bir konsept ama uzay yemeği mi?"

"Benim kancam, 'Bu dünyanın dışında' olacak." Natasha bize tahsis edilen garsona el sallıyor. Sanki NASA'nın bir parçasıymış gibi beyaz bir üniforma giymiş ve sanki hayatı bizi mutlu etmeye bağlıymış gibi aceleyle yanımıza geliyor. "Bir yıldız tozu martini daha alacağım ve çocuk menüsünü görebilir miyim?"

"Elbette." Başını sallayıp aceleyle uzaklaşıyor ve gözlerimiz buluşuyor. "Daha fazla yiyeceğine söz verdiğini sanıyordum."

"Bunu yemeyeceğim." Tırnağıyla menüye hafifçe vuruyor. "Umarım çocuk menüsünde peynirli makarna ya da pizzanın bir versiyonu vardır."

Ellerimi kaldırdım. "Bu akıllıca bir fikir."

Natasha aptal değil. Sadece sosyal medyada öyle davranıyor.

Adam elinde küçük bir kartla dönüp önündeki kemik porselen tabağa koyuyor ve kadın kartı kaldırıp okurken burnunu kıvırıyor. "Dondurularak kurutulmuş havuç, patates ve sığır eti küpleri; sadece et suyu ekleyin. Bunun bir oyun olması mı gerekiyor?"

"Bu kadar yeter." Kucağımdaki peçeteyi çıkarıp tabağıma koyuyorum. "Ben gidiyorum."

"Logan! Buradan ayrılamayız. Tüm yemeklerin fotoğrafını hesaplarımda yayınlayacağıma söz verdim."

Sandalyemde duraksıyorum, tüm bu geceden, tüm durumumdan rahatsızım. Belki de çeyrek yaşam krizi geçiriyorum, ama kendime neden hala bu kadınla birlikte olduğumu sorup duruyorum. Ne elde edeceğimi düşünüyorum? Yeniden mi?

Masanın öbür ucuna uzanıp elimi onunkinin üzerine koyuyorum. Kaşları çatılıyor ve ani şefkat gösterimden dolayı kafası karışmış görünüyor.

Kafam karışmadı. Hiçbir şey hissetmiyorum ve bu ihtiyacım olan netlik anı. Bir karar verdim. "Ne istiyorsun Natalia?"

"Pardon?" Başını sallıyor ve ben de önceki sorusuna dönüyorum. "Bana yatak odamıza getirmek istediğin yeni aletten bahset."

"Ah," mavi gözleri parlıyor ve sanki bunu bir süredir planlıyormuş gibi sandalyesinde kıpırdanıyor. "Aristotle Drakos."

"Bekle..." Yan tarafa bakıyorum. "Bu ismi biliyorum."

"Mart ayında Brittany ile süper yatında tanışmıştınız, hatırladınız mı?"

Belki de taşralıyım, çünkü açıklığa kavuşturmam gerek. "Brittany, en iyi arkadaşın mı?"

"Tabii ki! Yani, eğer en iyi arkadaşım olsaydı."

"Onun o adamla çıktığını sanıyordum."

Dudaklarından hava üflüyor ve martinisinden uzun bir yudum alıyor. "Açık bir ilişkileri var. Artık herkes bunu yapıyor, çok *moda*."

Parmağımı bardağımın dibinde gezdiriyorum ve Galileo'yu düşünüyorum. "Ara onu."

"Ne?"

"Onu arayın. Bize katılmasını söyle."

"Tamam..." Dudaklarının kenarı bir gülümsemeye dönüşüyor ve başparmakları telefon ekranında geziniyor.

Yavaşça nefes vererek, tavana boyanmış galaksilere bakıyorum. Galileo bir gökbilimciydi. Gece gökyüzüne baktı ve evrenin bizim etrafımızda dönmediğini kanıtladı.

Biz evrenin merkezi değiliz... Onu bu yüzden hapse attılar.

Durmadan ortaya çıkmaktan, sosyal tırmanışçılardan ve sahtekârlıktan ne kadar yorulduğumu düşünüyorum. Sekiz yıl önce hayallerim gerçek oldu. İlk turda seçildim, bu da önemli biri olduğum anlamına geliyordu. Babamın yanıldığı ve hayatımı barbarca bir spor için heba etmediğim anlamına geliyordu.

İki hafta önce, Natalia Avrupa'daki bir modellik işi için ayrıldı ve onun benim alanımda *olmamasından* ne kadar hoşlandığımı fark ettim. Bu gece ilişkimizi bitirmeye karar vermiştim ki o bana üçlü yapmayı önerdi.

"Yola çıktı." Telefonunu indiriyor, uzun bir öğleden sonra uykusundan uyanan bir kedi gibi geriniyor. "Aristotle'ı seveceksin. Kendine çok güveniyor ve seni hemen rahatlatıyor."

"Görünüşe göre ikinizin bir geçmişi var."

Omzu kalkıyor ve gözlerimiz buluştuğunda onu çoktan siktiğini anlıyorum. Ayrıca bir çeşit amfetamin kullandığını da fark ettim. Ve umurumda olmadığını fark ediyorum.

Bileğine hafifçe vuruyor. "Babanın milyarder olduğundan ve seninle tanışması *gerektiğinden* bahsetti. "*Mutlaka*" dedi.

Kaşlarım çatıldı. "Ne istiyor?"

Omuz silkiyor, gülerek başını sallıyor. "Eminim bir tür ortaklık ya da iş teklifi. Herkes senin emekliliği düşündüğünü biliyor ve o da medyaya daha fazla girmek istiyor."

Çenemi geriye çekip yüzünü inceliyorum. Bazen ondan ne anlamam gerektiğinden emin olamıyorum. "Sana babam için çalışmakla ilgilenmediğimi söyledim. Onu öyle olduğuma inandırdın mı?"

"Hayır! Bilmiyorum. Bunu seninle konuşacak."

Garsona işaret ediyorum, o aceleyle geliyor. "Evet, efendim?"

"Bize katılacak başka bir misafirimiz var. Geldiğinde bana haber verin." "Elbette." Başını sallıyor. "Ev sahibini uyaracağım."

"Ve bunların hepsini faturama ekle."

Koşarak uzaklaşmadan önce başını sallıyor ve Natalia öne doğru eğilerek mükemmel yapılmış burnunu kırıştırıyor. "Beni şaşırtıyorsun Logan. Biraz daha ikna edilmeye ihtiyacın olacağını düşünmüştüm."

"Buraya gelmesi ne kadar sürer?"

Telefonuna bir göz atıyor. "Her an olabilir, eminim."

Tam bu sırada, koyu renk saçlı, zeytin tenli, ısmarlama takım elbise giymiş tanıdık bir adam yemek salonundan bize doğru kendinden emin adımlarla ilerliyor. Garsonumuz ona yolu gösteriyor ve adam yaklaştıkça gözlerinin sevgilimin üzerinde gezinmesi şüphelerimi doğruluyor.

Öfke boğazımı ısıtıyor ama bu kıskançlık öfkesi değil. Natalia'ya sahip olabilir ama biz bir çiftken onunla yatarak bana saygısızlık etti.

"Bay Lightning. Ününüz sizden önce geliyor."

Ayağa kalkıp elini sıkıyorum, sıkıca kavriyorum ve gücümü hissedebilmesi için onu kendime çekiyorum. Benden birkaç santim daha kısa ve gözleri şaşkınlıkla açılıyor.

"Çizgiyi aştın." Sesim alçak ve düz. "Senin için iyi bir şey, burada işim bitti. Onu alabilirsin, ama ben biliyorum."

İki elini havaya kaldırarak bir kahkaha atıyor. "Özür dilerim. İlişkiniz hakkında bana yanlış bilgi verilmiş."

"Evet, öyleydin." Onu kabaca geçip kapıya yöneldim.

Etrafımda bir hava girdabı oluştu ve Natalia koşarak yanıma geldi. "Nereye gidiyorsun?"

"Dışarı." Sesimi alçak tutmak için elimden geleni yapıyorum, duyulmamaya çalışıyorum ama tüm oda bize bakmak için boyunlarını büküyor. "İyi bir hayatın olsun, Natalia."

"Peki ya anlaşmamız ne olacak?" Etrafında büyüyen izleyicilerimize bakıyor.

"Hiçbir zaman bir anlaşmamız olmadı ve yeni aletin seni bekliyor."

Etrafımızda kameraların sesi duyuluyor ve ben bu spot ışığından çıkmak zorundayım.

Ev sahibi beni karşılıyor ve ben de onu kapıya kadar takip ederek beni bekleyen siyah Escalade'e doğru aceleyle yola çıkıyorum. İçeri girer girmez telefonum elimde ve başparmaklarım ekranın üzerinde geziniyor.

? Acıktım ve bir şeyler içmek istiyorum.

GARRETT

Lightning! Kışını kaldırıp Blondie'nin yerine git ve biraz kanat al. Bilardo oynayacağız.

Garrett ve ben iki yıl önce takıma transfer olduğundan beri çok yakındık. O dev gibi bir adam, 1.80 boyunda ve 60 kilo ağırlığında saf bir güce sahip ve yanında tamamen kendim olabildiğim tek kişi.

Ailesinin Alabama'daki sahil kasabasında bir bilardo barı ve restoranı var ve bu küçük kasaba, güney geçmişi muhtemelen hemen bağlanmamızın nedeni.

Ayrıca takımdaki en iyi hücum yan hakemi. Garrett olmasaydı, MVP ödülüne bu kadar yakın olamazdım.

Üniversiteli çocukları kandırmayı bırak.

GARRETT

açığa çıkarma, narkotik.

Kıkırdayarak nefes veriyorum ve şöyle bitiriyorum

Yola çıkıyorum.

Bu akşamdan sonra beni ancak Garrett'ın güldürebileceğini düşünerek soföre nereye gideceğimi söylüyorum.

Her şeyin izini MurKo Communications'ın milyarder CEO'su babam Kellan Murphy'ye kadar sürmek sadece birkaç haftalık bir terapi gerektirdi.

Sporcu bir aileden gelmiyorum ama ilk kez bir futbol topunu yakaladığımda, ilk kez bir takımı zafere götürdüğümde bunun benim için bir hayat olduğunu biliyordum.

Beni önemseyen, iyi olmadığımı fark eden ve beni kontrol eden bir grup adam bulmuştum. Gerçek bir ailem vardı.

Annem ben onu hatırlayacak yaşa gelmeden önce öldü, bu yüzden büyürken sadece ben ve Kellan vardık - ve temel ihtiyaçları karşılamak için bir dizi hizmetçi, kendi başıma araba kullanacak yaşa gelene kadar beni okula götürmek için bir şoför.

Babamla geçirdiğim tek zaman, Houston'ın kuzeyindeki steril malikanesinde her gece paylaştığımız resmi akşam yemeklerinde uzun, cilalı meşe masanın iki ucunda oturmaktı.

Ben tabağımdaki orta pişmiş bifteği kaçma isteğiyle iterdim, o da bana soracak sorular bulmaya çalışırdı.

Günün nasıl geçti?

İyiydi.

İlginç bir şey oldu mu? Hayır,

olmadı.

Sessizlik.

Sonunda pes eder, viskisini alır ve giderdi, ben de masadan fırlar, erkeklerin sürekli futbol oynadığı parka doğru koşardım. Kim olduğum ya da ne kadar param olduğu umurlarında değildi. Her şey oyunla ilgiliydi.

Ceketimi çıkarıp ortaya geçer, oyun kurar ve pas atardım. Oyun kurucu olmak istiyordum ama Kellan işin içine girince yönümü değiştirdi.

Babama profesyonel olarak futbol oynamak istediğimi ilk söylediğimde, sanki ona profesyonel güreşçi olmak istediğimi söylemişim gibi kaşlarını çatmıştı.

Sonra üniversitedeyken manşetlere çıkmaya başladım ve o da hesap kitap yapmaya başladı. En iyi olmaya devam etmem koşuluyla, futbol kariyerimi yayıncılık işine fayda sağlamak için kullanabileceğini fark etti.

İşte o zaman fikri değişti ve baskı başladı. Geniş bir alıcı olmam gerektiğini söyledi çünkü neredeyse hiç yakalamayı kaçırmıyordum ve hızlıydım. Eğer koşabilirsem, sayı yapardım.

Ligde daha önce hiçbir açık oyuncu MVP, yani En Değerli Oyuncu ödülünü kazanmamıştı ve o benim ilk olabileceğimi söyledi.

Bunu onun destekleyici ve cesaretlendirici olduğu şeklinde algılamayın. Tekrar fildişi kulesine çekilmeden önce sadece isteklerini belirtiyordu. Beni önemseydiğini düşünecek kadar genç ve saftım. Haklıydı ve belki de bu benimle ilgileneceği anlamına geliyordu.

Bu yüzden yönümü değiştirdim ve oyun kurucu dışında en çok darbeyi alan oyuncuların geniş alıcılar olduğunu düşünmeyerek geniş alıcı oldum.

Garrett beni sahada güvende tutmak için pek çok darbe aldı ve ben de ciddi sakatlıklardan kaçınmayı ve topu oyunun kadar taşımayı başardım.

Siyah SUV Yukarı Batı Yakası'ndaki barın önünde duruyor ve inmeden önce adama teşekkür ediyorum. Açılışlar ve diğer büyük etkinlikler dışında, medya tarafından çoğunlukla yalnız bırakılıyorum - bir manken, yazar-etkileyici gibi ilginç biriyle çıkmadığım sürece.

Bar, beyzboldan futbola kadar her televizyonda farklı bir maçla doludur. Sporcu kardeşlerin omuz omuza bira şişelerini tuttuğu ve gelecek sezon hakkında konuştuğu bir sosis partisi.

Garrett'i arka köşede elinde bilardo ıstakasıyla görmemek imkânsız. İçeri girdiğimde beni fark ediyor ve onlara katılmam için işaret ediyor. Durup barda bir sek viski ve klasik Angus burger sipariş ettikten sonra masayı topladığı yere .

Sırtımı tokatlamadan önce adamın parasını almamak için büyük bir gösteri yapıyor ve benimle birlikte gürültülü alanın ortasındaki ayakta duran bir masaya doğru yürüyor.

"LL!" Birasının ağzını bardağıma vuruyor. "Fazladan bir hafta tatil yapmış gibi görünüyorsun. Ne oldu?"

"Natalia ile ilişkiyi bitirdim." Şimdi bunu yüksek sesle söylediğimde, gerçekten daha hafif hissediyorum.

"Şükürler olsun," diye bağıyor. "Çıktığın tüm kemik götlü orospular arasında en kötüsü oydu. Telefonunda sürekli bir şeyler paylaşıyor ve yaptığın her şeyi eleştiriyordu."

Kızıl saçlı ve kıvrımlı minyon bir garson hamburgerimi ve patates kızartmamı aceleyle getiriyor. Sıkı çalışıyor, odaklanmış ve iyi görünüyor - ya da belki de sadece bana yemek getiriyor ve ben açlıktan ölüyorum.

"Evet, süper modellerle işim bitti."

"Yanlış anlamayın. O kızlardan bazıları çok eğlencelidir. Ama bu değil." Ben hamburgerden büyük bir ısırık alırken o da patates kızartmalarından bir avuç kapıyor. "Senin taşralı bir fare olduğunla ilgili bir laf daha ederse, yüce futbol tanrılarına yemin ederim ki... O lanet olası Hoboken'li!"

Lokmamın etrafında gülüyorum. Garrett çok gürültücü ve ben buna bayılıyorum. Natalia'nın nereli olduğunu nasıl bildiğini ve benim bilmediğimi bilmek bile istemiyorum.

Tuzlu et ve peynir ağzımı doldururken bir inilti çıkarıyorum. "Bu gece Galileo restoranında başladık."

"Ne düşünüyorsun?"

"Bunun bir şaka olup olmadığını anlayamıyorum. Yemeden önce her şeyin üzerine sıcak su döküp kurutmanız gerekiyor."

Kaşları geriliyor. "Yani kendin yap gibi mi?"

Başımı sallayarak bir ısırık daha alıyorum. "Kahretsin, bilmiyorum. Öğrenmek için burada kalmadım."

Hamburgerim beş ısırıkta bitti ve bir bira daha için el sallıyor. "Şimdi ne olacak?"

Güzel soru. Artık içimde yiyecek var, düşünebiliyorum ve beklentilerimi beğenmiyorum.

Antrenman kampının başlamasına bir ay var ve şehirde tek başıma dolaşmak isteyeceğim son şey. Babamla çalışmak için Houston'a gitmek kadar cazip değil, çünkü sürekli soruyor.

"Ay'da devre mülkü olan birini tanıyor musunuz?"

Garrett omzumu kavradı. "Benimle Newhope'a, eve gel." Elim çoktan havaya kalkmıştı ve sözümü kestiğinde tartışmaya hazırdım. "Ailemin eski evi çok büyük ve tam körfezin üzerinde. Bir sürü oda var ve kafanı boşaltmak için mükemmel olacak."

"Ailenizin ihtiyacı olan son şey, tüm alanı kaplayan ve tüm yemeği yiyen başka bir futbolcu." Nasıl olduğumuzu bilirim.

"Dostum, bunlar kardeşim Zane ve küçük kız kardeşim Dylan, bizim evde olmamıza bayılıyor." Garsona el sallıyor ve o da geliyor.

"Bir tur daha?" Ona göz kırpmıyor ve flört ettiğinden oldukça eminim.

"Sadece çek, Wendy." Tabii ki onun adını biliyor. "Logan Lightning, garson Wendy ile tanış. Kendisi bekâr bir anne, hemşirelik okulunu bitirmek için çalışıyor ve sizi daha fazla bira için bekletmeyecek."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Sesim daha sessiz. "İyi şanslar... her şeyde."

Kırmızı kafasını sallıyor. "Hayat hikayemi anlatma." "Bu iyi bir hikaye! Gurur duymalısın."

Garrett, kıvrık kahverengi saçları ve gür sakalıyla devasa, ukala, arkadaş canlısı bir ayıdır. Tişörtü ve kot pantolonuyla rahattır ve gamzeli sırıtışı ve neşeli mavi gözleri herkesi rahatlatır.

Buna karşın, ben yağsız kaslıyım, takım elbise ceket giymişim, siyah saçlarım şekillendirilmiş ve yanaklarımda hafif bir kırışıklık var. Dünyayı kaşlarımı indirerek inceliyorum ve güvendiğim pek fazla insan yok. Hayat bana bir tampon öğretti.

Demek istediğim, gece ve gibiyiz.

"İhtiyacın olanı al ve bir saat içinde benim evimde ol. Saat 10'da yolda olmak istiyorum." Bana bir bahane bulmam için zaman vermiyor ve ben de gerçekten istemiyorum.

Sahildeki küçük bir kasabaya kaçmak şu anda kulağa oldukça hoş geliyor.

"Babamın özel jet servisi olduğunu biliyorsun. Araba kullanmak zorunda değiliz." "Hayır, kamyonetim yanımda olmalı."

Garrett ve kamyoneti. "Şehirde pikap kullanan kimseyi tanımıyorum."

"Yapmalılar. Yollardaki en kullanışlı araç."

"Bu Low-gas Murphy değil mi?" Sinir bozucu ses arkamdan geliyor ve Challengers'ın geniş alıcısı Ricky Berke'nin durduğumuz yere doğru salınarak geldiğini görmek için dönüyorum.

"Kardeşim, bu en aptalca smaç. Lakabının yanına bile yaklaşamaz." Garrett bir dirseğine yaslanmış, Ricky'nin üzerinde yükseliyor.

Düşmanım yılmadı. "Bu yıl Beyaz Parti'de olmadığını fark ettim Murph. Soğukkanlılığını mı kaybediyorsun, ihtiyar?"

MVP yarışında, ben ve bu adam kaldık, üç yıl içinde ve tamamen kendisiyle dolu. Tıpkı benim olduğum gibi, sanırım, sadece tam bir pislik olmadığımı düşünmek istiyorum.

"Aslında, ayın dördü için babamla Houston'daydım." Hava güneşin yüzü kadar sıcak ve yağmur ormanları kadar nemliydi.

"Davet edilmediğini duydum." Ricky çenesini kaldırır. "Hiç şaşırmadım. Mr.

Rubin partilerine sadece en iyileri davet eder. Senin gibi zavallıları değil."

"Geceleri uyumana ne yardım edecekse, Dick."

Kendimi savunma zahmetine girmiyorum. Babam ve ben, ben liseye başlamadan önce Hamptons'daki yıllık yaz partisinin davetli listesindeydik.

"Bu yıl seçilmene şaşırdım *Dicky*," diyerek yanıma yaklaşan Garrett kollarını kavuşturdu. "*Mike*'ın yalaka taklitçileri daha az sevdiğini duydum."

Ricky ve ben aynı boy ve yapıdayız ama onun parlak kızıl saçları, kahverengi gözleri ve çillerle kaplı soluk bir teni var. Ben ondan biraz daha hızlıyım ve gizli silahım Garrett'in kıcımlı kollaması ve yorumcuların konuşmasını sağlayan oyunları yapmama yardım etmesi.

"Sanki sen bir şey biliyorsun da, Grizz." Garrett'in arkasından bakıyor. "Natalia nerede?"

Bu adam her zaman arkamda yüzüyor.

"Onu Galileo'da bıraktım. Eğer ilgileniyorsanız hala orada olabilir."

"Geçen ayı Akdeniz'de bir yatta Yunanlı patronla geçirdiğini duydum." Ricky sırtıyor. "Ve şimdi ESPN seni MVP yarışında benim arkamda gösteriyor. Yaşlanmak gerçekten çok sıkıcı."

"Alternatifinden daha iyi." Omzunu tokatlıyorum, daha fazla meşgul olmak istemiyorum.

"Ve *alternatif* derken *seni kastediyor*." Garrett onu işaret ediyor, sesinde bir kahkaha var ve Ricky'nin bizden birine yumruk atacak kadar aptal olduğunu umarak titriyor.

İyi bir bar kavgasına her zaman hazırdır çünkü her zaman o kazanır.

Elimi arkadaşımın omzuna koydum. "Saat 10'da senin evde buluşalım, tamam mı?" Ricky'ye dönerek başımı eğdim. "Natalia senindir."

Çok geç değilse eklemeye zahmet etmiyorum, çünkü Aristotle'ı hazırda bekletiyor. Muhtemelen iyidir. Zaten ikinci bir penis arıyor ve bu adam sipariş üzerine yapılmış.

Garrett bu kadar kolay bırakamaz. Küçük garson kız yanına gelir ve Garrett kolunu kızın sırtına dolar.

"Wendy, seni bu adamla bırakmak zorunda kaldığımız için üzgünüm. O gerçek bir iş parçası ve kötü bir bahşişçi." Ricky'nin omzunu kavradı. "İçkisine tükürme dürtüsüne karşı koymaya çalış."

"Hey!" Ricky'nin kahverengi gözleri dehşetle açılır ama Wendy sadece gülerek onu uzaklaştırır.

". Şu sırtıña bak." Arkadaşımı işaret ediyor.

Garrett kalbinden vurulmuş gibi elini göğsüne koyar, ama bu bir rolden ibarettir.

Wendy'nin bu gece bahşişlerini gerçekten alamama ihtimaline karşı hesabımızın altına fazladan bir yirmi dolar koyuyorum. Sonra onu bardan dışarı sürüklüyorum ve her zaman övgüyle bahsettiği yerin neye benzediğini yakından ve kişisel olarak görmeye hazırım.

BİR SAAT SONRA, 95 numaralı eyaletler arası karayolunda güneye doğru giden, son model, tunç rengi F-150'sinin pelüş deri ön koltuğundayım ve radyoda sessizce country müzik çalıyor.

Bir gün sürecek bir yolculuğa çıkacağız ve Kuzey Carolina'da kalmamız için bir oda ayırtıyorum. Şehre taşındığımdan beri ilk kez böyle bir yolculuk yapıyorum.

"Wendy'ye fazladan bahşiş verdiğini gördüm." Bana bakıp gözlerini tekrar yola çevirdi.

Sandalyemde geriniyorum, rahat etmek için elimden geleni yapıyorum. Bir süre burada kalacağız. "Beni onun için endişelendirdin."

Bu onu kıkırdatır. "Sen iyi bir adamsın, LL. Seninle tanıştığım gün bunu anlamıştım, her ne kadar dünyaya gardını almış bir şekilde yaklaşısan da."

"Aynı şekilde."

"Tam da ihtiyacın olan şey bu." Garrett dikiz aynasından New York'un ışıklarına bakıyor. "Newhope kafanı boşaltacak, seni en başa, temel şeylere döndürecek."

"Ticaret odası sana maaş mı veriyor?" Dalga geçiyorum çünkü seviyorum.

Garrett memleketinin poster çocuğu. Tek konuştuğu bu, ama gerçek şu ki, bu noktada beni bu sıkıntıdan kurtaracak her şeye varım.

Birlikte geçirdiğimiz birkaç vakitte bana anlattıklarını düşünüyorum. O da benim gibi annesini genç yaşta kaybetmiş. Hepsi futbol yıldızı olan dört erkek kardeşten biri ve küçük bir kız kardeşi var. Gerçi Garrett dışında sadece kardeşi Hendrix hâlâ futbolun içinde.

Hendrix'i iyi tanımıyorum ama tanışmıştık. Los Angeles'ta bir takımda oynuyor ve biraz rock yıldızı gibi.

İkinci büyük kardeşi Zane, geçen yıl sahte bir saha golü sırasında oldukça kötü bir şekilde yere çakıldıktan sonra emekli olmak zorunda kalan kariyer sahibi bir golcüydü. Dramatik bir sakatlıktı, acı içinde kükrerken ayağı bir ucube gösterisi gibi bacağıının ucunda sallanıyordu.

Her hafta sahaya çıkarken hiç olmayacakmış gibi davrandığınız türden bir sakatlıktı ve her beş dakikada bir tekrarları oynanıyordu. Kahretsin, hala hatırladıkça ürperiyorum.

"Jack biz şehirdeyken sonbahar listesini seçeceğini söyledi." Garrett'ın iri eli direksiyonun tepesinde duruyor ve ağzının köşesinde bir kürdan var. "Ona yardım edebileceğimizi, belki çocuklara moral konuşması yapabileceğimizi söyledim."

En büyük kardeşi Teksas'tan emekli olmuş yıldız bir oyun kurucu. Jack Bradford'u sahada izlediğimi ve bu kadar yetenekli birinin nasıl emekli olabileceğini merak ettiğimi hatırlıyorum. Ama o, oyununun zirvesindeyken emekli oldu. Bir efsaneydi.

Şimdi lisede koçluk yapıyor. Cuma gecesi ışıkları.

"Elbette. Neye ihtiyacı varsa." Karanlık pencereden dışarı bakıyorum ve on dokuz yaşındaki halimin Jack Bradford'la canlı olarak karşılaşsam ne düşüneceğini merak ediyorum.

Sonra biraz daha geriye gidiyor ve bugün on beş yaşındaki halime ne söyleyeceğimi merak ediyorum. O ne duyabilirdi ki? Kesinlikle en tepedeki hayatın en aşağıdan görüldüğü kadar harika olmadığını değil. Ya da nereye giderseniz gidin, orada olduğunuzu.

Belki de sadece depresyondayım. Uzun zamandır bir kadınla yatmadım ve en son yattığımda da daha çok sosyal medya takipçileriyle ilgilenen biriyle yatmıştım. Nefret etmiyorum. Bir zamanlar benim de tek önemsedığım şey buydu.

"Dylan, Zane'in ortalıkta görünmediğini ama iyileşmekte olduğunu söyledi." Arkadaşıımın enesi geriliyor ve başını sallıyor. "O kazadan beri onu ilk kez göreceğim ve bu tam bir kâbustu."

"Bir de bana sor." Dudaklarım geriliyor ve mideme kramplar giriyor.

Yılın yedi ayı, her hafta büyük bir maçın aralıksız programından, ülkenin her yerine seyahat etmekten, nüfusun belirli bir kesimi için ünlü olmaktan hiçbir şeye geçmek büyük bir değışim.

Nokta.

Bir stadyumun gürültüsünden, ölüm sessizliğine. Unutulmuş.

Erkeklerin emeklilik şoku hakkında konuştuklarını duydum ve yalan söylemeyeceğim, bunu dört gözle beklemiyorum. Bunun son yılım olma ihtimalini düşünsem bile. Her şey o kupaya bağlı, o kupa babam için benden daha önemli olsa bile.

"Geriye Dylan kalıyor ama o da çoğu gün restoranda çalışıyor olacak." Başımı sallayarak, Alabama'nın güneyinde, deniz kıyısında yaşayan bir çocuk hayal ediyorum.

Zihnim Manhattan'ın ışıklarından uzakta, önümüzdeki karanlık yolda binlerce kilometre yol kat ediyor. UT'den mezun olduğumda geride bıraktığım hayatı düşünüyorum.

Telefonumu çıkarıp rehberimi açıyorum ve babamın adını seçiyorum. Gösterge panelinin ışığında, haftalardır düşündüğüm şeyi ona mesaj olarak gönderiyorum.

Oraya geri dönmeyeceğim.

THE kAY kE TOUCHı (link) 'alın ve bu küçük kasaba, kardeşin en iyi arkadaşı, futbol romantizmine hemen aşık olun!

Kindle Unlimited'ta ÜCRETSİZ ve Sesli Kitap olarak (bağlantı).da mevcut

TIA LOUISE'İN KİTAPLARI

KINDLE UNLIMITED'DA ROMANTİZM

BRADFORD ÇOCUKLARI

The Way We Touch, 2024*

The Way We Way We

ScorePlay, 2024* The The

Way We The Way We Win,

2025* Collide, 2025* , 2025*

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

BE STILL SERİSİ

Küçük Bir Lezzet,

2023* Küçük

KıvrımBir Küçük Bir

Sans, 2023* , 2023*

Biraz Yaramaz, 2024*

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

HAMILTOWN HEAT SERİSİ

Fearless, 2022*

Kirli, 2022*

Sadece Senin Gözlerin İçin.

2022 Yasak, 2023* (*Sesli

kitap olarak da mevcuttur.)

RISK ALMA SERİSİ

Bu kadarı doğru*

*Kaderin Cilvesi**

Bela*

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

AŞK İÇİN SAVAŞ SERİSİ

*Bekle Beni**

Patronum

Benim Burada*

*Benimle**

Pervasisiz

*Öpücük**

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

AŞKA İNAN SERİSİ

Seni Benim

Yapmamı Sağla

*Beni Senin Yap**

Kal*

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

GÜNEY SICAKLIĞI SERİSİ

Dokunduğumuzd

a

Öpüştüğümüzde

TUTULACAK SERİ

Tutacak Biri (#1 - Derek & Melissa)*

Tutacak Biri (#2 - Patrick & Elaine)*

Koruyacak Biri Sevecek Biri (#3 - Derek

& Melissa)* (#4 - Kenny & Slayde) *One*

to Leave (#5 - Stuart & Mariska) *One to*

Save (#6 - Derek & Melissa)* *One to*

Chase (#7 - Marcus & Amy)* *One to*

Take (#8 - Stuart & Mariska) (*Sesli

kitapta mevcuttur.)

KİRLİ OYUNCULAR SERİSİ

PRENS (#1)* *OYUNCU*

(#2)* *KRUPİYE* (#3)

HIRSİZ (#4)

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

PARLAK IŞIKLAR SERİSİ

Işıkların Altında (#1)

Yıldızların Altında (#2)

Hit Girl #3)

İŞBİRLİKLERİ

The Last Guy.*

The Right Stud

Tangled Up

Save Me

(*Sesli kitapta mevcuttur.)

PARANORMAL ROMANSLAR

Bir Ölümsüz (vampirler)

Bir Doyumsuz (değiştiriciler)

ÜÇ BEDAVA HİKAYE KAZANIN!

Yeni Yayınlar bültenime kaydolun ve hiçbir indirimi ya da yeni yayınımlı
kaçırmayın!

[Şimdi kaydolun! \(link\)](#)

AKKNOMLEDGMENTS

Bu sefer teşekkür etmem gereken o kadar çok kişi var ki. Hendrix, Bradford'un "asla pes etme" diyen futbolcu kardeşi ve Garrett'ın deyimiyle "Hendrix Show "u bırakmakta zorlanacağını biliyordum... Raven ve Haddy en sevdiğim karakterlerden ikisi ve bu küçük ailenin bir araya gelişini görmeye bayıldım.

Önden tasarruf da dahil olmak üzere her şey için eşim "Bay TL "ye her zaman, her zaman BÜYÜK teşekkürler. Çok akıllısın.

Muhteşem asistanım Kat benim sağ kolum ve "rüya takımım" Laura Moore (illüstratör) ve Kari March (tasarımcı) tarafından çizilen kapağı gördüğümüzde ikimiz *de* çığlık attık (*sevinçten!*).

Jen DeJong her zaman benim rock'ımdır, yazarken bana tezahürat yapar ve Leticia Teixeira ve BÜYÜK bir karşılama ve Patti Rapozo'ya bu SEC kızı için NFL uzmanı olmanın yanı sıra bana ek gözler verdiği için BÜYÜK teşekkürler!

İnanılmaz betalarım Maria Black, Corinne Akers, Amy Reiersen, Courtney Anderson, Jennifer Christy, Heather Heaton, Michelle Mastandrea ve yeni yardımcılarım Jennifer Wolfe (daha fazla futbol yardımı!) ve Diane Holtrey'e çok teşekkürler. Sizleri çok **seviyorum** hanımlar.

Kartal gözlü düzenlemeleriniz için Jaime Ryter'a ve kalp durduran model kapak için süper yetenekli Lori Jackson ve Wander Aguiar'a teşekkürler.

Her zaman olduğu gibi, muhteşem Stacy Blake kitaplarımı muhteşem yaptı.

Sevgili Denizyıldızıma, Deniz kızlarıma ve Veep'lerime aklımı başımda tuttukları, organize olmamı sağladıkları ve sözü yaymama yardımcı oldukları için ve tüm inanılmaz BookToker'lara, Bookstagrammer'lara ve arkadaş olarak görmeye başladığım kitapseverlere teşekkürler.

Son olarak, her yerdeki okuyucularıma, yaptığım şeyi yapmama izin verdiğiniz için teşekkür **ederim**. Sevgi, küçük kasabalar ve baharat,

♥ Tia

YAZAR HAKKINDA

Tia Louise, sahilde ya da sahile yakın yerlerde geçen küçük kasaba, tek ebeveynli, ikinci şans ve askeri aşk romanlarının *USA Today* ve 4 numaralı Amazon çoksatan yazarıdır.

Okuyucuların Seçimi ödüllerinden *USA Today* "Sonsuza Kadar Mutlu" ödülüne, Favori Erotika Yazarı ve "Lady Boner Ödülü" (*lol!*) kazanmaya kadar, hiçbir şey onu diğer Denizkızları (*hayranları*) ile iletişim kurmaktan ve akıllı, şımarık ve *çok seksi* romanlar yaratmaktan daha mutlu edemez.

Eski bir gazeteci ve yerinden edilmiş bir plaj serserisi olan Louise, ödüllü kocası, iki genç-yetişkin dahisi ve bir sakar "büyük kedisi" ile Orta Batı'da yaşıyor.

Haber bültenine **BURADAN** kaydolun ve yeni bir sürümü veya indirimi asla kaçırmayın ve ücretsiz bir öykü koleksiyonu kazanın!

Tüm kitapların **imzalı kopyaları**

<https://geni.us/SignedPBs> adresinde

Tia ile bağlantı kurun:

[Web sitesi](#)

[Instagram](#) (@AuthorTLouise)

[TikTok](#) (@TheTiaLouise)

[Pinterest](#)

[Bookbub Yazar Sayfası](#)

[Amazon Yazar Sayfası](#)

[Goodreads](#)

[Snapchat](#)

**** Facebook'ta mı? ****

*Denizkızı olun! "[Tia's Books](#), [Babes & Mermaids](#)" (bağlantı) [Tia'nın](#) !adresinde **Okuyucu Grubuna** katılın*

www.AuthorTiaLouise.com

allnightreads@gmail.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

